

KITÁB-I-AQDAS

**NEJSVĚTĚJŠÍ
KNIHA**

BAHÁ'U'LLÁH

OBSAH

Předmluva

Úvod

Popis Kitáb-i-Aqdas od Shoghi Effendiho

Kitáb-i-Aqdas

Některé doplňkové Texty

Otázky a odpovědi

Přehled a souhrn zákonů a nařízení Kitáb-i-Aqdas

Poznámky

Slovníček

Klíč k pasážím z Kitáb-i-Aqdas, které přeložil Shoghi Effendi

© Světový dům spravedlnosti, 1992, 1993, podle Bernské úmluvy

© Bahá'í nakladatelství, s.r.o., 2012

Aktualizovaný překlad, 2020, kancelář sekretariátu Národní duchovní rady Bahá'í České republiky

Původní překlad do češtiny: ISBN 978-80-85478-40-2

PŘEDMLUVA

Shoghi Effendi, Strážce Bahá'í Víry, zařadil v roce 1953 jako jeden z cílů svého Desetiletého plánu vypracování Přehledu a souhrnu zákonů a nařízení Kitáb-i-Aqdas, což mělo představovat nezbytný úvod k jeho překladu. Na souhrnu i sám pracoval, ale nedokončil ho, jelikož roku 1957 zesnul. Tento úkol se na základě jeho práce plnil i nadále a výsledná publikace vyšla roku 1973. Tato publikace vedle samotného Přehledu a souhrnu a vysvětlujících poznámek zahrnovala i kompilaci pasáží z Kitáb-i-Aqdas, které již Shoghi Effendi přeložil a které vyšly v různých knihách. Přehled a souhrn je shrnutím textu Kitáb-i-Aqdas jakož i Otázek a odpovědí, které tvoří dodatek ke Kitáb-i-Aqdas. Světový dům spravedlnosti roku 1986 rozhodl o tom, že nadešel čas, kdy je vypracování úplného překladu Nejsvětější knihy do angličtiny možné i nezbytné, a učinil pořízení tohoto překladu cílem Šestiletého plánu, který probíhal v letech 1986–1992. Po jeho vydání v angličtině budou následovat překlady do dalších jazyků.

Došlo se k závěru, že by se Kitáb-i-Aqdas coby Svaté písmo měl představit v podobě, kterou lze snadno číst a která přináší inspiraci, což znamená, že jeho text nebudou narušovat poznámky pod čarou a číselné ukazatele, které se v učených pojednáních jinak běžně vyskytují. K usnadnění toho, aby mohl čtenář celý text a jeho měnící se témata lépe sledovat, se tudíž přistoupilo k určitému doplnění textu. Toto doplnění spočívá v rozdělení textu na odstavce, i když se takové členění v dílech arabské literatury jinak běžně nevyskytuje. K očíslování těchto odstavců dochází proto, aby se tyto odstavce mohly v textu snáze vyhledávat, dále z důvodu toho, aby se čísla těchto odstavců mohla uvádět v rejstříku, a v neposlední řadě i z důvodu zachování jednotnosti odkazů ve všech jazycích, ve kterých tato Kniha vyjde.

Po samotném textu Aqdasu následuje krátká kompilace z Bahá'u'lláhových Spisů, která tvoří doplněk Nejsvětější knihy, a překlad Otázek a odpovědí, které zde vycházejí vůbec poprvé.

Shoghi Effendi prohlásil, že by měl být překlad Aqdasu do angličtiny „bohatě opatřen poznámkami“. Postup, kterým se pořizovatelé poznámek při jejich vypracovávání řídili, se soustředoval na ony záležitosti, které by mohly čtenáře, jenž nehovoří arabsky, svou nejasností udivovat nebo které z rozličných důvodů vyžadují objasnění nebo doplňující informace. Kromě těchto základních požadavků není tedy účelem poznámek sloužit jako obsáhlý komentář uvedeného textu.

Poznámky, jež jsou umístěny za Přehledem a souhrnem, jsou číslovány v tom pořadí, jak jdou za sebou. Každé poznámce předchází citát z pasáže, jíž se daná poznámka týká. Každá poznámka je rovněž označena číslem odstavce, v němž se citovaný úryvek v textu Aqdasu nachází. To usnadňuje odkazování mezi textem a poznámkami a zároveň to čtenářům umožňuje, aby si, dávají-li tomu přednost, text poznámek prostudovali, aniž by přitom museli opakovaně nahlížet do textu. Doufáme, že tímto způsobem uspokojíme potřeby čtenářů, kteří pocházejí ze široké škály různých prostředí a zájmů.

Rejstřík slouží jako průvodce tematickými okruhy, které se nacházejí ve všech částech knihy.

Význam a charakter Kitáb-i-Aqdas a šíří témat, která obsahuje, živě vylíčil Shoghi Effendi ve své knize popisující dějiny prvního Bahá'í století, jež nese název *God Passes By* (Bůh prochází kolem). Dané úryvky od Shoghi Effendiho uvádíme jako pomůcku pro čtenáře v té části knihy, která bezprostředně následuje po úvodu. Přehled a souhrn, jenž v této publikaci opětovně vychází, slouží ještě jako další pomůcka, která vám umožní získat si o knize celkový přehled.

ÚVOD

Letošní 149. rok Bahá'í letopočtu se vyznačuje stým výročím Nanebevstoupení Bahá'u'lláha, Nositele univerzálního Zjevení Božího, jemuž je dáno vést lidstvo vstříc kolektivní dospělosti. Skutečnost, že si tuto událost připomíná společenství věřících, jež představuje průřez celého lidského rodu a které se v průběhu půl druhého století ustavilo i v těch nejdlejších koutech zeměkoule, je známkou sil jednoty, které Bahá'u'lláhův příchod uvolnil. V rozsahu, v němž Bahá'u'lláhova vize v tolikerých ohledech předpovídala současnou lidskou zkušenost, lze spatřovat ještě další svědectví o působení právě těchto sil. Jde o příhodný okamžik k vydání tohoto prvního autorizovaného anglického překladu Mateřské knihy Jeho Zjevení, Jeho „Nejsvětější knihy“, Knihy, v níž Bahá'u'lláh stanovuje Zákony Boha pro Zřízení, jemuž je dáno trvat alespoň jeden tisíc let.

Kitáb-i-Aqdas má v rámci více než stovky svazků, z nichž se posvátné Bahá'u'lláhovy Spisy skládají, jedinečnou důležitost. „*Postavit nanovo celý svět*“ je nárokem a výzvou Jeho Poselství a Kitáb-i-Aqdas je Chartou budoucí světové civilizace, kterou Bahá'u'lláh přišel vystavět. Ustanovení, která se v Kitáb-i-Aqdas nacházejí, výhradně spočívají na základě, který vytvořila předešlá náboženství, jelikož, řečeno Bahá'u'lláhovými slovy: „*Toto je ta neměnná Víra Boha, věčná v minulosti, věčná v budoucnosti.*“ V tomto Zjevení jsou koncepty minulosti přivedeny na novou úroveň porozumění a společenské zákony, jež jsou pozměněny tak, aby vyhovovaly věku, jenž nyní svítá, jsou pojaty takovým způsobem, aby vedly lidstvo vstříc světové civilizaci, jejíž nádheru si zatím ani nelze náležitě představit.

Kitáb-i-Aqdas svým potvrzením platnosti velkých náboženství minulosti opakuje ony věčné pravdy, které vyslovili všichni Boží Poslové: jednota Boha, láska ke svému bližnímu a morální smysl pozemského života. Současně odstraňuje ony prvky minulých náboženských zákoníků, které v současnosti představují překážky pro nadcházející sjednocování světa a obnovu lidské společnosti.

Zákon Boha pro toto Zřízení se zabývá potřebami celé lidské rodiny. V Kitáb-i-Aqdas existují zákony, které se v první řadě zaměřují na příslušníky konkrétních skupin lidstva a kterým tyto skupiny dovedou okamžitě porozumět. Lidem z odlišné kultury, kteří je čtou poprvé, však mohou tytéž zákony připadat nejasné. Patří k nim například zákon, který zakazuje zpověď z hříchů před svým bližním. Tato záležitost, která je pochopitelná těm, kteří pocházejí z křesťanského prostředí, může být pro ostatní záhadou. Mnohé zákony se týkají zákonů z minulých Zřízení, obzvláště obou nejnovějších Zřízení, tj. Muhammadových a Bábových zákonů, jež jsou vtěleny v Koránu a Bayánu. Ačkoli lze v některých nařízeních Aqdasu najít takové konkrétní odkazy na zákony předchozích Zřízení, mají tato nařízení rovněž i univerzální hlubší souvislosti. Bahá'u'lláh prostřednictvím Svého Zákona postupně odhaluje význam nových úrovní poznání a chování, k nimž jsou národy světa vybízeny. Své příkazy pevně zasazuje do prostředí duchovního komentáře a přitom čtenářovu mysl neustále upozorňuje na zásadu, že tyto zákony bez ohledu na téma, o němž pojednávají, slouží mnohačetným cílům, které vnášejí do lidské společnosti klid, pozvedávají měřítko lidského chování, zvyšují rozsah lidského porozumění a zduchovňují život všech do jednoho. Po všech stránkách se zde jedná o vztah jednotlivé duše k Bohu a o naplnění jejího duchovního osudu, což je konečným cílem náboženských zákonů. „*Nemyslete si,*“ tvrdí samotný Bahá'u'lláh, „*že jsme vám zjevíli pouhou sbírku zákonů. Nikoli, spíše jsme prsty moci a síly rozpečetili vybrané Víno.*“ Jeho Kniha zákonů je Jeho „*nejzávažnější svědectví pro všechny lidi a důkaz Nadevše milosrdného pro všechny, kteří jsou na nebi, a všechny, kteří jsou na zemi.*“

Uvedení do duchovního vesmíru, který je v Kitáb-i-Aqdas odhalen, by nesplňovalo svůj záměr, pakliže by čtenáře neseznamovalo s interpretačními a zákonodárnými institucemi, které Bahá'u'lláh se systémem takto zjeveného práva nerozlučně spojil. V samotném základě takto poskytnutého vedení spočívá jedinečná úloha, kterou Bahá'u'lláhovy Spisy – ba samotný text Kitáb-i-Aqdas – udělují Bahá'u'lláhovu nejstaršímu synovi 'Abdu'l-Baháovi. Tato jedinečná postava je zároveň Příkladem modelu života, o kterém Jeho Otec učil, Bohem inspirovaným zplnomocněným Vykladačem Jeho Učení a Středem a Osou Smlouvy, kterou Autor Bahá'í zjevení uzavřel se všemi, kteří Ho rozpoznají. Dvacet devět let 'Abdu'l-Baháova působení v úřadě obdařilo Bahá'í svět srozumitelným souborem komentářů, které otevírají četné pohledy vedoucí k tomu, abychom záměru Jeho Otce porozuměli.

Ve Svě Poslední vůli udělil 'Abdu'l-Bahá Svému nejstaršímu vnukovi Shoghi Effendimu plášť Strážce Věci a neomylného Vykladače jejího učení a Světovému domu spravedlnosti potvrdil pravomoc a

Bahá'u'lláhem stanovenou záruku Božího vedení ohledně všech záležitostí, „*kteřé nebyly navenek zjeveny v Knize*“. Na Strážcovství a Světový dům spravedlnosti tak můžeme, řečeno slovy Shoghi Effendiho, pohlížet jako na „Dvojí nástupce“ Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa. Jsou vrcholnými institucemi Správního řádu, jež Kitáb-i-Aqdas zakládá a předjímá a jež 'Abdu'l-Bahá rozpracovává ve Svě Poslední vůli.

Shoghi Effendi během svého šestatřicetiletého úřadu vystavěl strukturu volených duchovních rad – Domů spravedlnosti, na které Kitáb-i-Aqdas odkazuje a které se nyní nacházejí ve svém zárodečném stadiu. Ve spolupráci s těmito Radami zahájil Shoghi Effendi systematické uskutečňování Božího Plánu, který 'Abdu'l-Bahá detailně připravil za účelem šíření Víry po celém světě. Na základě již dříve ustavené silné správní struktury uvedl rovněž do chodu procesy, jež představovaly nezbytnou přípravu ke zvolení Světového domu spravedlnosti. Instituce Světového domu spravedlnosti, která vznikla v dubnu 1963, je volena v třístupňových volbách tajným a většinovým hlasováním dospělých Bahá'í věřících z celého světa. Zjevené Bahá'u'lláhovo Slovo spolu s interpretacemi a výklady Středu Smlouvy a Strážce Věci tvoří závazný rámec činnosti Světového domu spravedlnosti a jsou jeho pevným základem.

Co se samotných zákonů týče, jejich pečlivé zkoumání odhalí, že je lze uplatnit ve třech oblastech: jde o vztah jednotlivce k Bohu, o tělesné a duchovní záležitosti, které bezprostředně přinášejí jednotlivci prospěch, a o vztahy mezi jednotlivci a mezi jednotlivcem a společností. Lze je souhrně označit následujícími názvy: modlitba a půst; zákony osobního statusu, kterými se řídí sňatek, rozvod a dědictví; řada ostatních zákonů, nařízení a zákazů jakož i nabádání; a zrušení konkrétních zákonů a nařízení předešlých Zřízení. Význačným charakteristickým rysem těchto zákonů je jejich stručnost. Představují jádro nesmírné škály zákonů, které vzniknou v nadcházejících staletích. Světový dům spravedlnosti bude takto rozpracované právo uvádět do podoby zákona na základě pravomoci, jíž mu udělil Samotný Bahá'u'lláh. 'Abdu'l-Bahá objasňuje tuto zásadu v jedné ze Svých Desek:

Ony záležitosti prvořadé důležitosti, které tvoří základ Zákona Božího, jsou jasně zapsány v Textu, avšak druhotné zákony jsou ponechány na Domu spravedlnosti. Moudrost toho spočívá v tom, že časy nikdy nezůstávají stejné, neboť změna je nezbytnou vlastností a esenciálním přídomkem tohoto světa, času a prostoru. Dům spravedlnosti bude tudíž jednat podle toho...

Stručně řečeno, jde o moudrost předkládat Domu spravedlnosti zákony společnosti, aby o nich přijímal rozhodnutí. Obdobně i v islámském náboženství nebylo každé nařízení jasně zjeveno; ba dokonce ani desetina desetiiny nebyla obsažena v Textu; třebaže na všechny záležitosti prvořadé důležitosti se v Textu konkrétně odkazovalo, existovaly nepochybně tisíce zákonů, které nebyly blíže určeny. Tyto zákony vymysleli v pozdějším věku duchovní, a to na základě zákonů islámské právní vědy. Jednotliví duchovní však dospěli z původně zjevených nařízení k závěrům, které si navzájem odporovaly. Všechny tyto závěry vstoupily v platnost. Tento proces vyvozování závěrů je dnes právem instituce Domu spravedlnosti a vyvozování a závěry jednotlivých učených mužů nemají žádnou autoritu, pokud je Dům spravedlnosti neschválí. Rozdíl spočívá přesně v tom, že ze závěrů a schválení instituce Domu spravedlnosti, jehož členové jsou voleni a celosvětovému Bahá'í společenství známi, nevzejdou žádné různice; kdežto závěry jednotlivých duchovních a učitelů by určitě vedly k různicím a vyústily v rozkoly, rozdělování a rozprášení. Jednost Slova by se zničila, jednota Víry by vymizela a stavba Víry Boha by se otřásla.

Ačkoli je Domu spravedlnosti udělena jasná pravomoc, aby s proměnou poměrů měnil nebo rušil svou vlastní legislativu a poskytoval tak Bahá'í zákonu základní prvek pružnosti, nemůže rušit ani měnit žádné zákony, které jasně stanovuje svatý Text.

Společnost, pro niž jsou některé zákony Aqdasu určeny, bude přicházet na svět pouze postupně a Bahá'u'lláh na postupné uplatňování Bahá'í zákona pamatoval:

Zákony Boží jsou vskutku jako oceán a děti lidí jako ryby, kéž by to jen věděly. Při jejich dodržování však musí člověk zachovávat takt a moudrost... Jelikož je většina lidí slabá a záměru Boha dalece vzdálená, musí tudíž člověk za všech okolností zachovávat takt a uvážlivost, aby se tak nestalo nic, co by mohlo vyvolávat rozruch a neshody nebo spustit u

nedbalců povyk. Vpravdě, Jeho štědrost překonala celý vesmír a Jeho dary obklopily všechny, kteří dlí na zemi. Člověk musí v duchu lásky a tolerance vést lidstvo k oceánu pravého porozumění. Sám Kitáb-i-Aqdas výmluvně svědčí o milující prozřetelnosti Boha.

Zásada, kterou se toto postupné uplatňování řídí, byla vyložena v dopise, který byl roku 1935 napsán jménem Shoghi Effendiho jedné národní duchovní radě:

Zákony, které Bahá'u'lláh v Kitáb-i-Aqdas zjevil, jsou vždy, je-li to uskutečnitelné a není-li to v přímém rozporu s občanským zákoníkem dané země, absolutně závazné pro každého věřícího nebo Bahá'í instituci, ať na Východě nebo na Západě. Některé ... zákony by měli všichni věřící v současnosti pokládat za všeobecně a naprosto platné. Jiné byly formulovány v očekávání stavu společnosti, jíž je dáno, aby vzešla z chaotických poměrů, které panují dnes... Světový dům spravedlnosti bude muset uzákonit to, co nebylo v Kitáb-i-Aqdas stanoveno stejně jako i podrobné a druhořadé záležitosti vyplývající z uplatňování zákonů, které již Bahá'u'lláh formuloval. Tato instituce může Bahá'u'lláhova ustanovení doplňovat, ale nikdy nemůže zrušit platnost toho, co už Bahá'u'lláh formuloval, a ani to v té nejmenší míře upravovat. Ani Strážce nemá naprosto žádné právo snižovat závazný účinek, natož pak rušit ustanovení tak zásadní a posvátné Knihy.

Vydáním tohoto překladu se nezvyšuje počet zákonů, které musejí Bahá'í věřící dodržovat. Až nastane ten správný čas, bude Bahá'í společenství sděleno, jaké další zákony jsou pro věřící závazné, a poskytne se mu potřebné vedení nebo doplňující legislativa k jejich uplatňování.

Zákony Kitáb-i-Aqdas se obvykle uvádějí ve zhuštěné podobě. Příklad této stručnosti lze spatřovat ve skutečnosti, že text mnohých zákonů vyznívá tak, jako by se dané zákony vztahovaly pouze na muže. Ze Strážcových spisů je však zřejmé, že tam, kde Bahá'u'lláh stanovil nějaký zákon tak, že by měl platit jen pro muže, nebo jen pro ženy, platí pro ženu i muže *mutatis mutandis*¹, pokud to ovšem daný kontext neznemožňuje. Text Kitáb-i-Aqdas například zakazuje muži, aby se oženil se ženou svého otce (tj. se svou macechou), ale Strážce uvedl, že je i ženě obdobně zakázáno, aby se vdala za svého otčíma. Toto porozumění hlubších souvislostí Zákona má dalekosáhlé účinky ve světle základní Bahá'í zásady rovnoprávnosti pohlaví a mělo by se mít při studiu svatého Textu na paměti. To, že se muži a ženy jeden od druhého v určitých charakteristikách a funkcích liší, je nevyhnutelným faktem přírody a umožňuje jim to, aby v určitých oblastech života společnosti naplňovali své vzájemně se doplňující úlohy; je ale důležité mít na paměti prohlášení 'Abdu'l-Baháa, že v tomto Zřízení byla: „*Rovnoprávnost mužů a žen vyjma několika zanedbatelných případů plně a kategoricky vyhlášena.*“

Již zde padla zmínka o důvěrném vztahu mezi Kitáb-i-Aqdas a svatými knihami předchozích Zřízení. Obzvláště těsný je vztah k Bayánu, Knize Zákonů, kterou zjevil Báb. Tento vztah objasňují následující výňatky z dopisů napsaných jménem Strážce:

Shoghi Effendi má pocit, že by se měla zdůraznit jednota Bahá'í zjevení coby jednoho úplného celku, který rovněž obsahuje Bábovu Víru... Bábova Víra by se neměla odlučovat od Bahá'u'lláhovy Víry. Třebaže zákony Aqdasu zrušily a nahradily učení obsažené v Bayánu, přesto bychom měli vzhledem ke skutečnosti, že se Báb považoval za Bahá'u'lláhova Předchůdce, hledět na Jeho Zřízení společně se Zřízením Bahá'u'lláhovým jako na něco, co tvoří jediný útvar, přičemž dřívější Zřízení je úvodem pro příchod Zřízení pozdějšího.

Báb prohlašuje, že Jeho zákony jsou pouze prozatímní a závisejí na přijetí budoucího Projevu. Z tohoto důvodu Bahá'u'lláh v Knize Aqdas potvrzuje některé zákony, které se v Bayánu nacházejí, jiné upravuje a mnohé ruší.

Stejně jako Báb zjevil Bayán přibližně v polovině Svého Úřadu, zjevil též Bahá'u'lláh Kitáb-i-Aqdas kolem roku 1873, čili zhruba dvacet let poté, co v teheránském Sýyáh-Chálu obdržel náznak Svého Zjevení. Bahá'u'lláh v jedné ze Svých Desek uvádí, že existenci Aqdasu ještě nějakou dobu po jeho zjevení tajil, a až teprve poté byl Aqdas zaslán přátelům v Íránu. Načež, jak uvedl Shoghi Effendi:

¹ Jedná se o právní termín, který znamená „po nezbytných úpravách“ či „s příslušnými změnami“ – poznámka překladatele.

Poté, co Bahá'u'lláh formuloval ve Svém Kitáb-i-Aqdas základní zákony Svého Zřízení, následovalo s tím, jak se Jeho Mise chýlila ke konci, vyhlášení určitých nařízení a zásad, které spočívají v samotném jádru Jeho Víry, opětovné potvrzení pravd, které již dříve prohlásil, rozpracování a objasnění některých zákonů, které již stanovil, zjevení dalších proroctví a varování a vydání dodatečných nařízení určených k tomu, aby doplňovala ustanovení Jeho Nejsvětější knihy. Ty byly zapsány v nespočetných Deskách, které nepřestával zjevovat až do posledních dnů Svého pozemského života...

K těmto spisům se řadí Otázky a odpovědi, což je kompilace, kterou pořídil Zaynu'l-Muqarrabín, nejznamenitější přepisovatel Bahá'u'lláhových Spisů. Kompilace se skládá z odpovědí, které Bahá'u'lláh zjevil jako odpovědi na otázky, jež Mu různí věřící pokládali, a představuje drahocennou přílohu ke Kitáb-i-Aqdas. Některé z dalších nejvýznamnějších Desek tohoto druhu vyšly v angličtině v roce 1978 v kompilaci nazvané *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas (Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas)*.

Bahá'u'lláh nechal několik let po zjevení Kitáb-i-Aqdas zaslat kopie jeho rukopisné podoby Bahá'í věřícím v Íránu a ke konci Svého života roku 1308 po hidžře (1890-91 po Kristu) zařídil vydání originálního arabského textu Knihy v Bombaji.

Mělo by se říci několik slov o jazykovém stylu, v němž byl Kitáb-i-Aqdas přeložen do angličtiny. Bahá'u'lláh skvěle a mistrovsky ovládal arabštinu a dával jejímu užívání přednost v oněch Deskách a dalších Spisech, kde se její významová přesnost obzvláště hodila k výkladu základních zásad. Používaný styl má však vedle volby jazyka rovněž vznešený a citový charakter, jenž je nesmírně působivý obzvláště pro ty, kteří jsou důvěrněji obeznámeni s velikou literární tradicí, z níž vzešel. Když se Shoghi Effendi ujímal svého překladatelského úkolu, stál před výzvou, aby našel v angličtině takový styl, který by nejenom přetlumočil významovou přesnost uvedeného textu, ale který by ve čtenáři rovněž probouzel ducha přemítavé uctivosti, jež je význačným rysem reakce na originál. Vyjadřovací forma, kterou si vybral, připomíná styl, jež uplatňovali překladatelé Bible ze sedmnáctého století, dále pak zachycuje vznešený sloh Bahá'u'lláhovy arabštiny a přitom zůstává soudobému čtenáři přístupná. Jeho překladům nadto dodává lesku jeho jedinečně inspirované porozumění záměru a hlubších souvislostí původních textů.

Třebaže jsou arabština a angličtina jazyky, které mají bohatou slovní zásobu a rozmanité způsoby vyjadřování, výrazové formy u obou těchto jazyků se však od sebe velice liší. Arabština Kitáb-i-Aqdas se vyznačuje silnou stručností a zhuštěností vyjadřování. Charakteristickým rysem tohoto stylu je, že pakliže je vedlejší význam zřejmý, neměl by se jasně uvádět. To způsobuje obtíže čtenáři, jenž pochází ze zcela odlišného kulturního, náboženského a literárního prostředí, než jakým je arabština. Doslovný překlad určité pasáže, která je v arabštině jasná, může být v angličtině nejasný. Je tudíž nutné, aby se při překládání těchto pasáží do angličtiny do daného textu začlenil onen prvek arabské věty, který se v originálu očividně mlčky předpokládá. Je však nanejvýš důležité, abychom se současně vyhýbali tomu pokračovat v tomto procesu až do takového bodu, že by se v jeho rámci k originálu něco neoprávněně přidávalo nebo omezovalo jeho význam. Určení té správné rovnováhy mezi krásou a jasností na straně jedné a doslovností na straně druhé skýtá jeden z nejnáročnějších úkolů, s nimiž se překladatelé museli potýkat a jenž vyvolával opakované přehodnocování překladu jistých pasáží. Dalším náročným problémem je právní souvislost určitých arabských pojmů, které mají řadu významů, jež se ale od významů podobných pojmů v angličtině liší.

Překládání Svatého písma očividně vyžaduje zvláštní pečlivost a věrnost. Je to vrcholně důležité právě v případě Knihy zákonů, kde je navýsost významné, aby nebyl čtenář uveden v omyl nebo zatažen do neplodných sporů. Jak se dalo předpokládat, byla práce na překladu Nejsvětější knihy nanejvýš obtížná a vyžádala si konzultace s odborníky z mnoha zemí. Poněvadž asi třetinu textu již přeložil Shoghi Effendi, bylo nutné se při překladu zbývajících pasáží snažit o tři vlastnosti: o významovou přesnost, krásu angličtiny a soulad se stylem, který užíval Shoghi Effendi.

Pociťujeme spokojenost s tím, že překlad nyní dosáhl bodu, ve kterém představuje přijatelný převod originálu. Bezpochyby však tento překlad povede k otázkám a návrhům, které mohou jeho obsah ještě více ozřejmit. Jsme hluboce vděční za neúnavnou a úzkostlivě pečlivou, namáhavou práci, kterou odvedli členové Výborů, jež jsme pověřili přípravou a kontrolou překladu Aqdasu a sestavením anotací.

Jsme přesvědčeni o tom, že toto první autorizované anglické vydání Kitáb-i-Aqdas čtenářům umožní udělat si přinejmenším matnou představu o nádheře Mateřské knihy Bahá'í zřízení.

Náš svět vstoupil do temného středobodu věku zásadní změny, jež se vymyká všemu, co ve svých bouřlivých dějinách doposud zažil. Lidé, kteří na něm žijí, ať pocházejí z jakékoli rasy, národa či náboženství, stojí před výzvou, aby své jednoty coby občanů jediné celosvětové domoviny podřídili všechny své nižší projevy loajality a omezující identity. Řečeno Bahá'u'lláhovými slovy: „*Blahobytu lidstva, jeho míru a bezpečnosti nelze dosáhnout, dokud a pokud nebude pevně ustavena jeho jednota.*“ Kéž vydání tohoto překladu Kitáb-i-Aqdas udá nový popud k uskutečnění této univerzální vize a otevře brány k celosvětové obrodě.

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

POPIS KITÁB-I-AQDAS OD SHOGHI EFFENDIHO

PŘEVZATO Z KNIHY *GOD PASSES BY (BŮH PROCHÁZÍ KOLEM)*, V NÍŽ SHOGHI EFFENDI POPISUJE HISTORII PRVNÍHO BAHÁ'Í STOLETÍ

Ač bylo toto Prohlášení velmi jedinečné a ohromující, ukázalo se být pouhou předehrou k ještě mohutnějšímu zjevení tvořivé síly svého Autora a k tomu, co můžeme klidně zařadit k nejmimořádnějšímu činu Jeho úřadu – ohlášení existence Kitáb-i-Aqdas. Tuto „*Nejsvětější knihu*“, na niž se nepřímo poukazuje v Kitáb-i-Íqán, která je hlavní pokladnicí onoho Zákona, jež předjímal Prorok Izajáš, a kterou pisatel Apokalypsy popsal jako „*nové nebe*“ a „*novou zemi*“, jako „*Stánek Boží*“, jako „*Svaté město*“, jako „*Nevěstu*“, „*Nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha*“, jejíž ustanovení musejí zůstat nedotknutelná po dobu alespoň jednoho tisíce let a jejíž systém obsáhne celou planetu, lze právem považovat za nejskvělejší plod Bahá'u'lláhovy mysli, za Mateřskou knihu Jeho Zřízení a Chartu Jeho Nového světového řádu.

Kniha byla zjevena krátce poté, co Bahá'u'lláha přemístili do domu 'Údí Khamára (přibližně roku 1873), v době, kdy Ho stále sužovaly strasti kvůli činům, jež spáchali Jeho nepřátelé i otevření přívrženci Jeho Víry. Tato Kniha, tato pokladnice schraňující nedocenitelné klenoty Jeho Zjevení, vyniká mezi svatými Písmy světa svou jedinečností a nesrovnatelností díky zásadám, které vštěpuje, správním institucím, které ustavuje, a funkci, kterou uděluje jmenovanému Nástupci jejího Autora. Neboť na rozdíl od Starého zákona a svatých knih, které mu předcházely a ve kterých skutečná nařízení vyslovená Samotným Prorokem neexistují; na rozdíl od Evangelia, v němž těch nemnoho výroků připisovaných Ježíši Kristu neskýtá jasné vedení ohledně budoucí správy záležitostí Jeho Víry; ba dokonce i na rozdíl od Koránu, jenž sice jasně stanovuje zákony a nařízení formulované Apoštolem Božím, ale nic už neříká o veledůležitém tématu nástupnictví, Kitáb-i-Aqdas, jež od počátku až do konce zjevil Samotný Autor tohoto Zřízení, nejenže pro potomstvo uchovává ony základní zákony a nařízení, na nichž musí struktura Jeho budoucího Světového řádu spočívat, ale vedle interpretační funkce, jíž obdařuje Svého Nástupce, stanovuje též nezbytné instituce, jedině jejichž prostřednictvím lze ochraňovat neporušenost a jednotu Jeho Víry.

V této Chartě budoucí světové civilizace její Autor, který je zároveň Soudcem, Zákonodárcem, Sjednotitelem a Vykupitelem lidstva, oznamuje králům planety Země vyhlášení „*Největšího zákona*“; prohlašuje je za své vazaly; Sám Sebe vyhlašuje za „*Krále králů*“; zřídá se jakéhokoli úmyslu vztahovat ruce na jejich království; Sám pro Sebe si vyhrazuje právo „*zmocnit se a vlastnit srdce lidí*“; varuje duchovní vůdce světa, aby nevážili „*Knihu Boha*“ takovými měřítky, která jsou mezi nimi běžná; a potvrzuje, že samotná Kniha představuje „*Neomylné váhy*“ zavěšené mezi lidmi. Bahá'u'lláh v ní formálně ustavuje instituci „*Domu spravedlnosti*“, definuje jeho funkce, určuje jeho příjmy a označuje jeho členy za „*Muže spravedlnosti*“, „*Zástupce Boha*“, „*Důvěrníky Nadevše milosrdného*“; nepřímo poukazuje na budoucí Střed Svě Smlouvy a obdařuje Ho právem vykládat Svě svaté Písmo; náznamem předjímal instituci Strážcovství; dosvědčuje převratný účinek Svého Světového řádu; formuluje doktrínu „*Největší neomylnosti*“ Projevu Božího, trvá na tom, že tato neomylnost je neodmyslitelným a výlučným právem Proroka; a vylučuje možnost příchodu dalšího Projevu před uplynutím alespoň jednoho tisíce let.

V této Knize nadto předepisuje povinné modlitby; stanovuje čas a období půstu; zakazuje sborovou modlitbu vyjma modlitby za zesnulé; stanoví Qiblih; zavádí Huqúqu'lláh (Právo Boží); formuluje zákon o dědictví; stanovuje instituci Mashriqu'l-Adhkáru; zavádí slavnost devatenáctého dne, Bahá'í svátky a vložené dny; ruší instituci kněžství; zakazuje otroctví, askezi, žebrání, mnišství, pokání, užívání kazatelen a líbání rukou; předepisuje jednoženství; odsuzuje krutost ke zvířatům, lenivost a zahálku, pomlouvání a nactiutrhání; kriticky se vyjadřuje o rozvodu; přísně zakazuje hazardní hry, užívání opia, vína a ostatních omamných nápojů; konkrétně určuje tresty za vraždu, žhářství, cizoložství a krádež; zdůrazňuje důležitost manželství a stanovuje jeho základní podmínky; ukládá povinnost zabývat se

nějakým druhem obchodu nebo povolání a povznášá takové zaměstnání na úroveň bohoslužby; podtrhuje nezbytnost poskytovat prostředky na vzdělávání dětí a ukládá každému člověku povinnost sepsat závěť a dodržovat naprostou poslušnost své vládě.

Bahá'u'lláh kromě těchto ustanovení nabádá Svě následovníky k tomu, aby se přátelsky a svorně a bez jakéhokoli rozlišování družili s přívrženci všech náboženství; varuje je, aby se měli na pozoru před fanatismem, rozkoly, pýchou, spory a neshodami; vštěpuje jim neposkvrněnou čistotnost, naprostou pravdomluvnost, neposkvrněnou cudnost, důvěryhodnost, pohostinnost, spolehlivost, zdvořilost, shovívavost, spravedlnost a poctivost; radí jim, aby byli „*jako prsty jedné ruky a údy jediného těla*“; vyzývá je, aby povstali a sloužili Jeho Věci; a ujišťuje je o Svě nepochybné pomoci. Mimoto se obšírně zabývá nestálostí lidských záležitostí; prohlašuje, že pravá svoboda spočívá v tom, že se člověk podvolí Jeho příkázáním; varuje je, aby nebyli při vykonávání Jeho zákonů příliš shovívaví; přikazuje dvojí neoddelitelné povinnosti rozpoznat „*Rozbřesk Božího zjevení*“ a dodržovat všechna nařízení, která zjevil, a potvrzuje, že jedna povinnost není bez druhé přijatelná.

Významné výzvy vydané prezidentům republik amerického světadílu, aby se v tomto Dni Boha chopili příležitosti a prosazovali věc spravedlnosti; nařízení členům parlamentů po celém světě, jež je naléhavě vyzývá k přijetí jednotného písma a jazyka; Jeho varování Vilémovi I., přemožiteli Napoleona III.; výtka, kterou uděluje Františku Josefovi, císaři Rakouska; Jeho odkaz na „*nářky Berlína*“ v Jeho slavnostním oslovení „*břehů Rýna*“; Jeho odsouzení „*trůnu tyranie*“, který byl postaven v Konstantinopoli, a Jeho předpověď zániku její „*vnějškové nádhery*“ a útrap, kterým je dáno postihnout její obyvatele; slova radosti a útěchy, s nimiž se obrací na Svě rodné město s ujištěním, že si je Bůh vyvolil, aby bylo „*zdrojem radosti celého lidstva*“; Jeho proroctví, že „*hlas hrdinů z Khurásánu*“ se pozvedne na oslavu jejich Pána; Jeho tvrzení, že v Kirmánu budou vyzvednuti muži „*nadání ohromnou udatností*“, kteří se o Něm budou zmiňovat; a nakonec Jeho velkomyslné ujištění mrzkému bratrovi, který Ho sužoval takovými mukami, že mu „*vždy odpouštějící, nadevše velkodušný*“ Bůh odpustí jeho nepravosti, pokud se jenom bude kát – to vše dále obohacuje obsah Knihy, jíž její Autor označuje za „*zdroj pravého štěstí*“, za „*Neomylné váhy*“, za „*Přímou stezku*“ a za „*křísitele lidstva*“.

Bahá'u'lláh navíc popsal zákony a nařízení, které tvoří hlavní téma této Knihy jako „*dech života pro všechny stvořené věci*“, jako „*nejmocnější pevnost*“, jako „*plody*“ z Jeho „*Stromu*“, jako „*nejlepší prostředek k udržení pořádku na světě a bezpečnosti jeho národů*“, jako „*lampy Jeho moudrosti a milující prozřetelnosti*“, jako „*lahodnou vůni Jeho roucha*“ a jako „*klíče*“ Jeho „*milosrdenství*“ k Jeho tvorům. Sám dosvědčuje, že „*Tato kniha je nebe, které jsme ozdobili hvězdami Našich příkázání a zákazů.*“ „*Požehnaný je člověk,*“ nadto prohlásil, „*který ji bude číst a bude rozjímat nad verši, které v ní seslal Bůh, Pán Moci, Všemohoucí. Rci: Ó lidé! Přidržte se jí rukou odřítání... Při mém životě! Byla seslána způsobem, který přivádí lidské mysli v úžas. Vpravdě, je to Mé nejzávažnější svědectví pro všechny lidi a důkaz Nadevše milosrdného pro všechny, kteří jsou na nebi, a všechny, kteří jsou na zemi.*“ A opět: „*Požehnaný buď jazyk, který okusí její sladkost, a vnímavé oko, které rozpozná to, co se v ní schraňuje, a chápající srdce, které pochopí její narážky a tajemství. Při Bohu! Majestátnost toho, co v ní bylo zjeveno, je tak veliká a zjevení jejích zahalených narážek tak ohromující, že se ledví promluvy otřásá, pokouší-li se je popsat.*“ A konečně: „*Kitáb-i-Aqdas byl zjeven takovým způsobem, že přitahuje a zahrnuje všechna božsky ustavená zjevení. Požehnaní ti, kdo ho čtou. Požehnaní ti, kdo mu rozumějí. Požehnaní ti, kdo nad ním rozjímají. Požehnaní ti, kdo chápou jeho význam. Jeho rozsah je tak veliký, že zahrnul všechny lidi ještě dříve, než ho rozpoznali. Brzy bude na zemi projevena jeho svrchovaná síla, jeho pronikavý vliv a velikost jeho moci.*“

KITÁB-I-AQDAS

VE JMÉNU TOHO,

KDOŽ JE NEJVYŠŠÍ VLÁDCE

NADE VŠÍM, CO BYLO,

A NADE VŠÍM, CO BUDE

1

První povinností, již Bůh předepsal Svým služebníkům, je rozpoznání Toho, jenž jest Rozbřesk Jeho Zjevení a Zřídlo Jeho zákonů, jenž zastupuje Božství jak v Království Jeho Věci, tak ve světě stvoření. Kdokoli splní tuto povinnost, dosáhl všeho dobra; a kdokoli je o ni připraven, zbloudil, i kdyby konal jen spravedlivé skutky. Patří se, aby každý, jenž dospěje k tomuto nejvznešenějšímu postavení, k tomuto vrcholku všepřesahující slávy, dodržoval všechna nařízení Toho, jenž je Touha světa. Tyto dvě povinnosti jsou neoddělitelné. Jedna bez druhé není přijatelná. Tak to určil Zdroj Božího vnuknutí.

2

Ti, jež Bůh obdařil hlubokým chápáním, poznají bez váhání, že příkazy uložené Bohem jsou tím nejlepším prostředkem k udržení pořádku na světě a bezpečnosti jeho národů. Kdo se od nich odvrací, je počítán mezi zavrženíhodné a pošetilce. Vpravdě, jsme vám veleli, abyste odmítali rozkazování svých zlovolných vášní a nečistých tužeb a nepřestupovali hranice stanovené Perem Nejvyššího, neboť ty jsou pro všechny stvořené věci dechem života. Moře moudrosti Boha a Boží promluvy se pod dechem vánku Nadevše milosrdného vzedmula. Pospěšte si dosyta se napít, ó lidé porozumění! Ti, kdož porušují Smlouvu Boha tím, že nedodržují Jeho příkázání, a otáčejí se na patě, žalostně chybují v očích Boha, Vševlastníčího, Nejvyššího.

3

Ó národy světa! Buďte si jisty, že Má příkázání jsou mezi Mými služebníky lampami Mé milující prozřetelnosti a klíči Mého milosrdenství k Mým tvorům. Tak to bylo sesláno z nebe Vůle vašeho Pána, Pána zjevení. Okusí-li kterýkoli člověk lahodnosti slov, kterých se zachtělo vyslovit rtům Nadevše milosrdného, i kdyby vlastnil poklady země, zavrhl by je do jednoho, jen aby mohl obhájit pravdu byť i jediného z Jeho příkázání zářících nad Rozbřeskem Jeho štědré péče a láskyplnosti.

4

Rci: Z Mých zákonů lze ucítit lahodnou vůni Mého roucha a s jejich pomocí budou na nejvyšší vrcholky vsazeny korouhve Vítězství. Jazyk Mé moci oslovil z nebe Mé všemocné slávy Mé stvoření těmito slovy: „Dodržujte Má příkázání z lásky k Mé kráse.“ Šťastný je milenec, jenž se nadechl božské vůně svého Nejmilovanějšího z těchto slov prosycených provoněností milosti, jakou žádný jazyk nevypoví. Při mém životě! Kdo se napil vybraného vína poctivosti z dlaní Mé štědré přízně, bude kroužit kolem Mých příkázání, která září nad Rozbřeskem Mého stvoření.

5

Nemyslete si, že jsme vám zjevili pouhou sbírku zákonů. Nikoli, spíše jsme prsty moci a síly rozpečetili vybrané Víno. O tom svědčí to, co zjevilo Pero zjevení. Rozjímejte o tom, ó lidé hlubokého chápání!

6

Nařídili jsme vám povinnou modlitbu s devíti rak'ami, která se má v poledne a zrána a navečer přednášet k Bohu, Zjeviteli Veršů. Na příkaz v Knize Boha jsme vás zprostiti většího počtu. On je, vpravdě, Nařizovatel, Všemocný, Nespoutaný. Přejete-li si vykonat tuto modlitbu, obraťte se vstříc Dvoru Mé Nejsvětější přítomnosti, tomuto Posvátnému místu, jež Bůh učinil Středobodem, kolem něhož krouží Shromáždění na výsostech, a jež nařídil za Bod uctívání pro obyvatele Měst věčnosti a Zdroj příkazu pro všechny, kteří jsou v nebi a na zemi; a až Slunce pravdy a promluvy zapadne, obraťte své tváře k Místu, které jsme pro vás nařídili. On je, vpravdě, Všemohoucí a Všeznalý.

7

Všechno, co jest, bylo přivedeno k bytí prostřednictvím Jeho neodolatelného nařízení. Kdykoli se Mé zákony objeví jako slunce na nebi Mé promluvy, všichni je musí věrně poslouchat, i kdyby bylo Mé nařízení takové, že způsobí, že se nebe každého náboženství rozetne vedví. On činí, cokoli se Mu zlíbí. On si vybírá a nikdo nesmí Jeho volbu zpochybňovat. Všechno, co On, Draze milovaný, nařídí, je taktéž, vpravdě, milováno. O tom svědčí Ten, kdož je Pán stvoření veškerého. Každý, kdo se nadechl sladké vůně Nadevše milosrdného a rozpoznal Zdroj této promluvy, vlastníma očima přivítá kopí nepřátel, aby mohl mezi lidmi prokázat pravdu zákonů Boha. Dobře je tomu, který se k tomu obrátil a porozuměl významu Jeho rozhodného nařízení.

8

Podrobnosti povinné modlitby jsme vysvětlili v jiné Desce. Požehnaný je ten, kdo dodržuje, co mu přikazuje Ten, kdož vládne lidstvu veškerému. Bůh, Zjevitel Veršů, seslal v Modlitbě za zesnulé šest přesně stanovených úryvků. Necht' ten, který je schopen číst, přednese to, co bylo zjeveno, aby těmto úryvkům předcházel; a co se týče toho, který toho není schopen, Bůh ho tohoto požadavku zprostil. On je, v pravdě, Silný, Promíjející.

9

Srst nezbavuje vaši modlitbu platnosti, ani nic, z čeho odešel duch, jako jsou kosti a podobně. Smíte nosit sobolí kožešinu jakož i smíte nosit kožešinu bobří, veverčí a ostatních zvířat. Zákaz jejího užívání nepramení z Koránu, ale z nesprávného porozumění duchovních. On je, vpravdě, Přeslavný, Vševědoucí.

10

Rozkázali jsme vám, abyste se modlili a postili od počátku dospělosti; to nařídil Bůh, váš Pán a Pán vašich předků. Od toho osvobodil ty, kteří jsou zesláblí nemocí nebo věkem na znamení štědrosti ze Své Přítomnosti a On je Odpouštějící, Velkomyslný. Bůh vám udělil povolení, abyste své padnutí na tvář vykonávali na jakémkoli povrchu, jenž je čistý, neboť jsme v tomto ohledu zrušili omezení, které bylo stanoveno v Knize; Bůh má vskutku poznání o tom, o čem vy nic nevíte. Necht' ten, který nenalezne žádnou vodu pro obřadné omývání, opakuje pětkrát tato slova: „Ve Jménu Boha, Nejčistšího, Nejčistšího“, a poté necht' přistoupí ke svému uctívání. Takový je příkaz Pána všech světů. V oblastech, kde se dny a noci dlouží, necht' se čas pro modlitbu měří hodinami a dalšími přístroji, které zaznamenávají plynutí času. On je, vpravdě, Vykladač, Moudrý.

11

Zprostiti jsme vás požadavku vykonávat Modlitbu znamení. Objeví-li se v přírodě události, které nahánějí strach, připomínejte si moc a majestátnost svého Pána, Toho, jenž slyší a vidí vše, a pravte: „Panství náleží Bohu, Pánu viděného a neviděného, Pánu stvoření.“

12

Bylo nařízeno, že povinnou modlitbu má vykonávat každý z vás jednotlivě. Zavedené vykonávání sborové modlitby se vyjma Modlitby za zesnulé ruší. On je, v pravdě, Nařizovatel, Nadevše moudrý.

13

Ženy, které mají právě své dny, zprostil Bůh povinné modlitby a půstu. Necht' poté, co vykonají obřadné omývání, namísto toho vzdávají chválu Bohu a opakují devadesát pět krát mezi polednem dne jednoho a polednem dne následujícího: „Oslaven buď Bůh, Pán Nádhery a Krásy“. Tak to bylo nařízeno v Knize, jste-li z těch, kdož chápou.

14

Pokud cestujete, a zastavíte-li se a budete odpočívat na nějakém bezpečném místě, vykonejte – muži stejně jako ženy – namísto každé nepronosené povinné modlitby jediné padnutí na tvář a ve chvíli, kdy padnete na tvář, pravte: „Oslaven buď Bůh, Pán Moci a Majestátu, Milosti a Štědrosti“. Každý, kdo není schopen tak učinit, necht' pouze praví: „Oslaven buď Bůh“; toť mu dozajista postačí. On je, vpravdě, nadevše postačující, vždy trvající, odpouštějící, slitovný Bůh. Poté, co svá padnutí na tvář dokončíte, se muži jakož i ženy se zkříženými nohama posad'te a osmnáctkrát opakujte: „Oslaven buď Bůh, Pán království pozemských a nebeských“. Takto Pán vysvětluje cesty pravdy a vedení, cesty, které vedou k jediné cestě, jíž je Přímá stezka. Vzdávejte díky Bohu za tuto nejmilostivější přízeň, vzdávejte Mu chválu za tuto štědrost, která objímá nebesa a zemi; vychvalujte Ho za toto milosrdenství, které proniká celým stvořením.

15

Rci: Bůh učinil Mou skrytou lásku klíčem k Pokladu; kéž byste to jen mohli pochopit! Nebýt klíče, Poklad by zůstal po vši věčnost ukrytý, kéž byste tomu jen mohli uvěřit! Rci: Toto jest Zdroj Zjevení, Místo úsvitu Nádhery, jejíž jas osvětlil obzory světa. Kéž byste tomu jen mohli rozumět! Toto je, vpravdě, ono pevně stanovené Nařízení, jehož prostřednictvím je uloženo každé neodvolatelné nařízení.

16

Ó Pero Nejvyššího! Rci: Ó lidé světa! Nařídili jsme vám půst během krátkého období a na jeho závěr jsme pro vás určili Naw-Rúz jako svátek. Takto se Denice promluvy rozeskvěla nad obzorem Knihy, jak to přikázal Ten, kdož je Pán počátku a konce. Necht' se ony dny, které přesahují hranice měsíců, umístí před měsíc půstu. Prikázali jsme, aby tyto dny byly mezi všemi nocemi a dny projevy písmene Há a aby je tak neomezovaly hranice roku a jeho měsíců. Patří se, aby lid Bahá během všech těchto dnů rozveselil dobrým pohoštěním sebe, své příbuzné a mimo ně chudé a potřebné a aby s radostí a jásotem pozdravoval a oslavoval svého Pána, pěl Mu chválu a velebil Jeho Jméno; a až ukončí tyto dny rozdávání, které předcházejí období odříkání, necht' započnou půst. Tak to nařídil Ten, kdož je Pán lidstva veškerého. Cestující, stonající, těhotné nebo kojící ženy nejsou půstem vázány; byli osvobozeni Bohem na znamení Jeho milosti. On je, vpravdě, Všemohoucí, Nejvelkomyslnější.

17

Toto jsou nařízení Boha, která Jeho Nejvznešenější pero uložilo v Knihách a Deskách. Pevně se držte Jeho zákonů a přikázání a nebuďte z těch, kteří sledují své plané přeludy a marné představy a lnou k zažitým měřítkům, která si sami určili, a za svá záda odhazují měřítko, která stanovil Bůh. Zdržujte se jídla a pití od slunce východu do slunce západu a strážte se toho, aby vás žádostivost nepřipravila o tuto milost, která je stanovena v Knize.

18

Bylo nařízeno, aby si každý věřící v Boha, Pána Soudu, umyl každý den ruce a poté obličej a pak se posadil a obrací se k Bohu opakoval devadesát pět krát „Alláh-u-Abhá“. Takové bylo nařízení Tvůrce Nebes, když majestátně a mocně usadil Sám Sebe na trůnech Svých Jmen. Rovněž se u povinné modlitby obřadně omývejte; toť příkaz Boha, Nesrovnatelného, Nespoutaného.

19

Bylo vám zapovězeno dopouštět se vraždy nebo cizoložství nebo se zabývat pomlouváním či nactiutrhaním; strážte se tedy toho, co zakazují svaté Knihy a Desky.

20

Rozdělili jsme dědictví do sedmi skupin: dětem jsme přidělili devět částí, které se skládají z pěti set čtyřiceti podílů; manželce osm částí, které se skládají ze čtyř set osmdesáti podílů; otcům sedm částí,

kteř se skládají ze čtyř set dvaceti podílů; matce šest částí, které se skládají z tří set šedesáti podílů; bratrům pět částí neboli tři sta podílů; sestřám čtyři části neboli dvě stě čtyřicet podílů; a učitelům tři části neboli sto osmdesát podílů. Takový byl příkaz Mého Předchůdce, Toho, jenž vychvaloval Mé Jméno v době noční a za rozbřesku dne. Když jsme uslyšeli hlomozný křik dětí, které se ještě nenarodily, zdvojnásobili jsme jejich podíl a snížili jsme podíly těch zbývajících. On má, v pravdě, moc nařídít, cokoli si přeje, a On na základě Své svrchované moci činí, jak se Mu zlíbí.

21

Nezanechají-li zesnulí žádné potomky, jejich podíl připadne Domu spravedlnosti, aby ho Důvěrníci Nadevše milosrdného vynaložili na osiřelé a ovdovělé a na vše, co přinese prospěch převážně většině lidu, aby všichni mohli vzdávat díky svému Pánu, Nadevše milostivému, Promíječícímu.

22

Zanechají-li zesnulí potomky, avšak nezanechají-li žádnou z ostatních skupin dědiců, které byly v Knize přesně uvedeny, obdrží tito potomci z dědictví dvě třetiny a ona zbývajících třetina připadne Domu spravedlnosti. Takový je rozkaz, který v majestátu a slávě vydal Ten, kdo je Vševlastnící, Nejvyšší.

23

Nezanechá-li zesnulý žádného z přesně uvedených dědiců, avšak má-li mezi svými příbuznými synovce a neteře, ať z bratrovy či sestřiny strany, přejdou na ně dvě třetiny dědictví; anebo nemá-li synovce a neteře, přejde dědictví jeho strýcům a tetám jak z otcovy, tak i z matčiny strany a po nich jejich synům a dcerám. Zbývajících třetina dědictví v každém případě připadá Sídlu Spravedlnosti. Tak to v Knize stanovil Ten, který vládne lidem všem.

24

Nepřežije-li zesnulého nikdo z těch, jejichž jména zapsalo Pero Nejvyššího, připadá jeho majetek ve své úplnosti shora uvedenému Sídlu, aby se mohl vynaložit na to, co předepsal Bůh. On je, v pravdě, Nařizovatel, Všemocný.

25

Obydlí a osobní oblečení zesnulého jsme přidělili mužským potomkům, nikoli ženským potomkům nebo ostatním dědicům. On je, v pravdě, Nesmírně Štědrý, Přestědrý.

26

Skonal-li syn zesnulého ve dnech svého otce a zanechal-li děti, zdědí ony děti podíl svého otce, jak je to předepsáno v Knize Boha. Rozdělte mezi ně jejich podíl naprosto spravedlivě. Takto se vzedmuly vlny Oceánu promluvy vyvrhující perly zákonů, které nařídil Pán lidstva veškerého.

27

Zanechá-li snad zesnulý po sobě děti, které nejsou zletilé, jejich dědický podíl se musí svěřit spolehlivému jedinci, nebo nějaké společnosti, aby se mohl jejich jménem investovat do obchodu a podnikání, dokud nedojdou zletilosti. Opatrovníkovi by se měl přiřknout patřičný podíl ze zisku, který k danému dědickému podílu narostl od doby, co se jej takto využívalo.

28

Rozdělení majetku by mělo nastat pouze poté, až se zaplatí Huqúqu'lláh, vyrovnají se jakékoli dluhy, hradí se výlohy za pohřeb a pochování do hrobu a zajistí se, že zesnulý bude důstojně a se ctí přepraven na místo svého posledního odpočinku. Tak to bylo nařízeno Tím, který je Pán počátku a konce.

29

Rci: Toť ono skryté poznání, které nikdy nedozná změny, jelikož jeho počátek je u devítky, symbolu, který předznamenává ukryté a projevené, neporušitelné a nevýslovně vznešené Jméno. Co se týče toho, co jsme vyhradili dětem, jedná se o štědrost, kterou jim udělil Bůh, aby mohly vzdávat díky svému Pánu, Slitovnému, Milosrdnému. Toto jsou, vpravdě, Zákony Boha; nepřestupujte je z ponoukání svých hanebných a sobeckých tužeb. Dodržujte nařízení, která vám uložil Ten, kdož je Místem úsvitu promluvy. Upřímní mezi Jeho služebníky budou považovat příkazy stanovené Bohem za Vodu Života pro následovníky každé víry a za Lampu moudrosti a milující prozřetelnosti pro všechny obyvatele země a nebe.

30

Pán nařídil, aby se v každém městě ustavil dům spravedlnosti, v němž se budou scházet rádci do počtu Bahá, a nevadí, překročí-li tento počet. Měli by sami sebe pokládat za ty, kteří vstupují na Dvůr přítomnosti Boha, Vznešeného, Nejvyššího, a kteří hledí na Toho, kdož je Neviděný. Přísluší jim, aby byli důvěrníky Milosrdného mezi lidmi a aby na sebe pohlíželi jako na strážce jmenované Bohem pro všechny, kteří přebývají na zemi. Jejich povinností je společně se radit a brát ohled na zájmy služebníků Boha kvůli Němu Samotnému, stejně tak jako dbají na své vlastní zájmy a zvolit si to, co se sluší a patří. Takto vám přikázal Pán, váš Bůh. Strážte se toho, abyste neodhazovali to, co je jasně zjeveno v Jeho Desce. Bojte se Boha, ó vy, kteří chápete.

31

Ó lidé světa! Budujte domy uctívání ve všech zemích ve jménu Toho, kdož je Pán všech náboženství. Učiňte je ve světě bytí co možná nejdokonalejšími a ozdobte je tím, co jim přísluší, nikoli obrazy a podobiznami. Poté v nich rozzářeně a radostně velebte chválu svého Pána, Nejslitovnějšího. Vpravdě, vzpomínkou na Něho se oko rozradostní a srdce se naplní světlem.

32

Pán nařídil, aby ti z vás, kteří jsou toho schopni, vykonali pouť do svatého Domu, a tohoto ze Své milosti zprostil ženy. On je, vpravdě, Přestědrý, Nejvelkomyslnější.

33

Ó lidé Bahá! Je povinností každého jednoho z vás zabývat se nějakým povoláním, jako je například řemeslo, obchod nebo podobně. Zabývání se takovou prací jsme povznesli do postavení uctívání jednoho pravého Boha. Rozvažujte, ó lidé, o milosti a požehnáních svého Pána a vzdávejte Mu díky za večera a za úsvit. Nepromrhávejte své hodiny lenivostí a zahálčivostí, ale zaměstnávejte se tím, co prospěje vám i ostatním. Tak to bylo nařízeno v této Desce, z jejíhož obzoru se zaskvěla denice moudrosti a promluvy. Nejopovrhovanějšími z lidí jsou v očích Boha ti, kteří sedí a žebrají. Pevně se přidržujte lana prostředků a vložte svou důvěru v Boha, Poskytovatele všech prostředků.

34

Líbání rukou bylo v Knize zapovězeno. Toto chování zakázal Bůh, Pán slávy a příkazu. Nikomu se nepovoluje žádat jinou duši o rozhřešení; pokání budiž mezi vámi a Bohem. On je, vpravdě, Promíjející, Štědrý, Milostivý, Ten, jenž uděluje kajícím rozhřešení.

35

Ó vy služebníci Milosrdného! Povstaňte ke službě Věci Boha takovým způsobem, že vás nebudou sužovat starosti a smutky vyvolané těmi, kteří neuvěřili v Rozbřesk Znamení Boha. V době, kdy se Příslib naplnil a Přislíbený se projevil, se mezi příbuzenstvy země objevily různice a každý národ následoval vlastní přeludy a plané představy.

36

Mezi lidmi je ten, kdo se posadí mezi sandály u dveří a přitom ve svém srdci prahne po stolci cti. Rci: Copak jsi to za člověka, ó marnivče a nedbalče, kterýž by ses chtěl jevit jiným, než jakým jsi? A mezi lidmi je ten, který vznáší nárok na vnitřní poznání a na ještě hlubší poznání ukryté uvnitř tohoto poznání. Rci: Nemluvíš poctivě! Při Bohu! To, co vlastniš, není nic jiného než slupky, které jsme ti zanechali, tak jako se psům nechávají kosti. Při spravedlnosti jednoho pravého Boha! Kdyby kdokoli umyl chodidla celého lidstva a kdyby uctíval Boha v lesích, údolích a horách, na vysokých kopcích a nebetyčných vrcholcích a nevynechal by ani jedinou skálu či strom, ani jedinou píd' země, aby svědčila o jeho uctívání, a přesto, pokud by z něho nedýchala vůně Mé spokojenosti, nebudou jeho

skutky nikdy Bohu přijatelné. Tak to nařídil Ten, kdož je Pán všech. Kolikpak jen mužů se v končinách Indie uchýlilo do ústraní, upíralo si věci, které Bůh nařídil za zákonné, sobě samým vnucovalo zvěřstva a umrtvování těla, a nebyli vzpomenu ti Bohem, Zjevitelem Veršů. Nečiňte ze svých skutků pasti, do nichž byste polapili předmět své toužebné snahy, a nepřipravujte se o tento Konečný cíl, po němž vždy bažili všichni ti, kteří se přiblížili k Bohu. Opravdovým životem všech skutků je Má spokojenost a všechny věci závisejí na Mém přijetí. Čtěte Desky, abyste seznali, co bylo zamýšleno v Knihách Boha, Přeslavného, Vždy velkodušného. Ten, kdo dosáhne Mé lásky, má nárok na trůn ze zlata, aby na něm seděl se ctí nad celým světem; ten, který je o ni připraven, i kdyby seděl na prachu, onen prach bude hledat útočiště u Boha, Pána všech Náboženství.

37

Každý člověk, který před uplynutím plného jednoho tisíce let vznese nárok na Zjevení přímo od Boha, je dozajista prolhaným podvodníkem. Modlíme se k Bohu, aby mu milostivě pomohl se takového nároku zřít a zavrhnout jej. Bude-li se kát, Bůh mu bezpochyby odpustí. Pokud však ve svém omylu setrvá, Bůh dozajista sešle někoho, kdo s ním naloží nemilosrdně. V trestání je Bůh vskutku strašlivý! Každý, kdo si vykládá tento verš jinak, než je jeho očividný význam, je připraven o Ducha Boha a o Jeho milosrdenství, které obklopuje všechny stvořené věci. Bojte se Boha a neříd'te se svými planými přeludy. Ba spíše se říd'te příkazem svého Pána, Všemohoucího, Nadevše moudrého. Zakrátko se ve většině zemí pozvednou hlomozné hlasy. Straňte se jich, ó Mí lidé, a nenásledujte zlotřilce a lidi zlého srdce. To je to, před čímž jsme vás již předem varovali, když jsme prodlévali v Iráku, poté později v Zemi tajemství a nyní z tohoto Skvoucího místa.

38

Nevyděste se, ó národy světa, až denice Mé krásy zapadne a nebe Mého svatostánku se vašim očím ukryje. Povstaňte na podporu Mé Věci a mezi lidmi velejte Mé Slovo. Po všechny časy jsme s vámi a posílíme vás mocí pravdy. Skutečně jsme všemohoucí. Každý, kdo Mě poznal, povstane a bude Mí sloužit s takovým odhodláním, že mocnosti pozemské i nebeské nebudou s to jeho záměr zmařit.

39

Národy světa tvrdě spí. Kdyby se ze své dřímoty probudily, dychtivě by pospíšily k Bohu, Vševědoucímu, Nadevše moudrému. Odhodily by vše, co vlastní, i kdyby to byly všechny poklady země, aby si na ně jejich Pán snad vzpomněl do té míry, aby je oslovil byt' i jediným slovem. Takové je poučení, které vám dává Ten, kdož je držitel poznání věcí ukrytých, v Desce, kterou oko stvoření nespátřilo, a které není odhaleno nikomu kromě Jeho vlastního Já, všemocného Ochránce všech světů. Tak zmateny jsou opilostí svých zlých tužeb, že nejsou mocny rozpoznat Pána bytí veškerého, jehož hlas ze všech stran hlasitě volá: „Není žádného jiného Boha kromě Mě, Silného, Nadevše moudrého.“

40

Rci: Neradujte se z věcí, které vlastníte; dnes večer jsou vaše, zítra je budou vlastnit jiní. Takto vás varuje Ten, kdož je Vševědoucí, Se vším obeznámený. Rci: Můžete tvrdit, že to, co je vašim majetkem, je trvalé či bezpečné? Nikoli! Při Mně Samotném, Nadevše milosrdném, to nemůžete, jste-li z těch, kteří soudí poctivě. Dny vašeho života uprchnou jako závan větru a veškerá vaše okázalost a

sláva se rozplyne stejně jako okázalost a sláva těch, kteří odešli před vámi. Rozjímejte, ó lidé! Kampak se poděly vaše dávné dny, vaše ztracená staletí? Šťastné jsou ty dny, které byly zasvěceny vzpomínce na Boha, a požehnané ony hodiny, které byly naplněny chválou Toho, kdož je Nadevše moudrý. Při mém životě! Ani okázalost mocných, ani zámožnost bohatých, ba ani nadvláda bezbožných nepřetrvá. Na jediné slovo od Něj všechno zanikne. On je, vpravdě, Nadevše mocný, Nadevše podmanivý, Všemohoucí. Jaký je prospěch z pozemských věcí, které lidé vlastní? To, co jim bude ku prospěchu, naprosto zanedbávají. Zanedlouho se probudí ze své dřímoty a najednou si uvědomí, že nedokáží získat to, co jim ve dnech jejich Pána, Všemohoucího, Nadevše chváleného, uniklo. Kdyby to jen věděli, zřekli by se všeho svého, aby jejich jména mohla být před Jeho trůnem zmíněna. Vpravdě, jsou započítáni mezi mrtvé.

41

Mezi lidmi je ten, jehož učenost způsobila, že se nadouvá pýchou, a jemuž tím bylo zabráněno rozpoznat Mé Jméno, Sobě dostačující; který, zaslechne-li šlapot sandálů, které kráčejí za ním, naroste samolibostí více než Nimrod. Rci: Ó odmítnutý! Kdepak je nyní jeho příbytek? Při Bohu, je jím ten nejpekelnější oheň. Rci: Ó shromáždění duchovních! Neslyšíte pronikavý hlas Mého Nejvznešenějšího pera? Nevidíte toto Slunce, které svítí zářivou nádherou nad Přeslavným obzorem? Jak ještě dlouho budete uctívat modly svých zlovolných vášní? Opusťte své plané představy a obraťte se k Bohu, svému Věčnému pánu.

42

Nadační příspěvky věnované na dobročinnost připadají Bohu, Zjeviteli znamení. Nikdo nemá právo s nimi volně nakládat bez povolení od Toho, kdož je Místo úsvitu Zjevení. Po Něm tato pravomoc přejde na Aghsány a po nich na Dům spravedlnosti – bude-li na světě do té doby ustaven – aby těchto příspěvků mohli používat ku prospěchu Míst, která byla v této Věci povznesena, a na vše, co jim nařídil Ten, který je Bůh síly a moci. Nadační příspěvky jinak připadnou lidem Bahá, kteří nemluví než s Jeho svolením a nesoudí než v souladu s tím, co přikázal Bůh v této Desce, aby je mohli používat způsobem, který v Knize stanovil Bůh, Silný, Štědrý. Hle, to oni jsou bojovníky za vítězství mezi nebem a zemí.

43

Nenaříkejte ve svých hodinách zkoušek, ani se z nich neradujte; vyhledávejte Střední cestu, kterou je vzpomínka na Mě ve vašich trápeních a rozvažování nad tím, co vás může postihnout v budoucnosti. Takto vás zpravuje Ten, který je Všeznalý, Ten, který je obeznalý.

44

Neholte si hlavy; Bůh je ozdobil vlasy, a v tom se nacházejí znamení od Pána stvoření pro ty, kteří rozjímají nad požadavky přírody. On je, vpravdě, Bůh pevnosti a moudrosti. Vzдор tomu se nesluší dovolit, aby vlasy přesáhly za hranici uší. Tak to bylo nařízeno Tím, kdo je Pán všech světů.

45

Pro zloděje jsou nařízena vyhnání a uvěznění a při třetím zločinu mu na čelo umístíte značku, aby ho takto označeného snad nepřijali ve městech Boha a Jeho zemích. Střeďte se toho, abyste ze soucitu opomíjeli vykonávat zákony náboženství Boha; konejte to, co vám přikázal Ten, kdož je slitovný a milosrdný. My vás školíme metlou moudrosti a zákonů podobně jako otec, který vychovává syna svého, a to pro nic jiného než pro ochranu vás samotných a povznesení vašeho postavení. Při Mém životě, kdybyste objevili, co jsme si pro vás při zjevování Našich svatých veršů přáli, obětovali byste i vlastní duše pro tuto posvátnou, tuto mocnou a nejnazešenější Víru.

46

Každý, kdo si přeje používat nádob ze stříbra a zlata, tak smí učinit. Dejte si pozor, abyste při požívání potravy nenořili ruce do toho, co obsahují mísy a tácy. Osvojte si takové způsoby chování, které se nejvíce shodují s vytríbeností. On, vpravdě, touží po tom, aby ve vás viděl způsoby obyvatel Ráje ve Svém mocném a nejnazešenějším Království. Za všech okolností se pevně držte vytríbenosti, aby se tak vaše oči snad uchránily pohledu na to, co odpuzuje vás samotné i ty, kteří dlí v Ráji. Pokud se od toho kdokoli odchýlí, jeho skutek bude v tom okamžiku přiveden na zmar; kdyby však měl dobrý důvod, Bůh jej omluví. On je, vpravdě, Milostivý, Nejštědřejší.

47

Ten, kdož je Místem úsvitu Věci Boha, nemá společníka v Největší neomylnosti. On je Ten, kdo je v království stvoření Projevem „On činí, cokoli se Mu zachce“. Bůh vyhradil toto výsadní postavení Sobě Samému a nikomu neurčil podíl na tak vznešeném a všepřevyšujícím postavení. Toť Nařízení Boha ukryté až do nynějška v závoji neproniknutelného tajemství. V tomto Zjevení jsme ho odhalili a rozřáli jsme tímto vedví závoje těch, kteří nedokázali rozpoznat to, co vyložila Kniha Boha, a kteří byli započítáni k nedbalcům.

48

Každému otci bylo nařízeno, aby vzdělával svého syna a dceru v umění čtení a psaní a ve všem, co bylo uloženo ve Svaté desce. Tomu, kdož opomíjí, co mu bylo přikázáno, tedy mají Důvěrníci, je-li bohatý, odebrat to, co se k jejich vzdělávání vyžaduje, a není-li, daná záležitost připadá Domu spravedlnosti. Vpravdě jsme ho učinili útočištěm pro chudé a potřebné. Ten, který vychovává svého syna nebo syna někoho jiného, jako by vychovával Mého vlastního syna; na něm necht' spočíne Má sláva, Má milující laskavost, Mé milosrdenství, které obklopy svět.

49

Bůh každému cizoložníkovi a cizoložnici uložil pokutu, která se má zaplatit Domu spravedlnosti: devět mithqálů zlata, kterážto pokuta se má zdvojnásobit, pokud snad přestupek zopakují. Takový je trest, který jim Ten, kdož je Pán Jmen, na tomto světě stanovil; a ve světě příštím pro ně nařídil pokořující muka. Je-li kdokoli sužován hříchem, přináleží mu, aby se z něho kál a navrátil se ke svému

Pánu. On, vpravdě, uděluje odpuštění komukoli se Mu zachce, a nikdo nesmí brát v pochybnost to, co se Mu zlíbí nařídit. On je, vpravdě, Vždy odpouštějící, Všemohoucí, Nadevše chválený.

50

Střeďte se toho, aby vám závoje slávy bránily napojit se z křišťálových vod tohoto živoucího Zřídla. Chopte se kalichu spasení za tohoto úsvitu ve jménu Toho, který dává dni se rozbřesknout, a dosyta se napijte na počest Toho, kdož je Přeslavný, Nesrovnatelný.

51

Učinili jsme zákonným, abyste poslouchali hudbu a zpěv. Dávejte si však pozor, aby vás neměl její poslech k tomu, že budete překračovat hranice způsobnosti a důstojnosti. Nechť je vaše radost radostí zrozenou z Mého Největšího jména, Jména, které přivádí srdce do vytržení a plní uchwácením mysl všech, kteří se přiblížili k Bohu. My jsme, vpravdě, učinili hudbu žebříkem pro vaše duše, prostředkem, kterým se mohou povznést do říše na výsostech; tudíž z ní nečiňte křídla k sobectví a vášni. Skutečně, neradi vidíme, jste-li započítáni k pošetilcům.

52

Přikázali jsme, aby třetí díl ze všech pokut připadl Sídlu Spravedlnosti, a napomínáme jeho muže, aby dodržovali čistou spravedlnost, aby mohli vynakládat to, co se takto nashromáždí, k takovým účelům, které jim nařídil Ten, kdož je Vševědoucí, Nadevše moudrý. Ó vy Mužové Spravedlnosti! Buďte v říši Boha pastýři Jeho ovcí a chraňte je před dravými vlky, kteří vystupují v přestrojení, stejně jako byste chránili své vlastní syny. Takto vás nabádá Rádce, Věrný.

53

Vyvstanou-li mezi vámi kvůli jakékoli záležitosti spory, předložte ji Bohu, dokud Slunce ještě stále svítí nad obzorem tohoto Nebe, a až zapadne, obraťte se na všechno, co On seslal. Toť, vpravdě, postačuje národům světa. Rci: Nechť se vaše srdce nerozruší, ó lidé, až bude sláva Mé Přítomnosti odňata a oceán Mé promluvy utichne. V Mé přítomnosti mezi vámi je moudrost a v Mé nepřítomnosti je ještě další moudrost, nevyzpytatelná všem kromě Boha, Nesrovnatelného, Vševědoucího. Vpravdě, hledíme na vás ze Svě říše slávy a zástupy Shromáždění na výsostech a společností Svých oblíbených andělů pomůžeme komukoli, kdo povstane pro vítězství Naší Věci.

54

Ó národy na zemi! Bůh, Věčná pravda, je Mi svědkem, že proudy svěží a klidně plynoucí vody vytryskly ze skal díky lahodnosti slov, která pronesl váš Pán, Neomezený; a vy stále dřímáte. Odhod'te to, co vlastníte, a na křídlech odpoutání vzlétněte za všechny stvořené věci. Tak vám přikazuje Pán stvoření, tah Jehož Pera rozbouřil duši lidstva.

55

Víte vy, z jakých výšin váš Pán, Přeslavný, volá? Myslíte si, že poznáváte Pero, jímž vám váš Pán, Pán všech jmen, rozkazuje? Nikoli, při mém životě! Kdybyste to jen věděli, zřekli byste se světa a celým srdcem pospíchali do přítomnosti Draze milovaného. Váš duch by byl Jeho Slovem natolik uchvácen, že by uvedl do prudkého pohybu Větší svět – o kolik pak více tento malý a malicherný svět! Takto se spršky Mé štědrosti vyřinuly z nebe Mé milující laskavosti na znamení Mé milosti, abyste mohli být z vděčných.

56

Tresty za poranění nebo udeření člověka závisejí na závažnosti zranění; u každého stupně předepsal Pán Soudu určité odškodné. On je, vpravdě, Nařizovatel, Silný, Nejvznešenější. Uvěřejníme, bude-li to Naše Vůle, tyto platby v jejich spravedlivém odstupňování – jedná se o příslib z Naší strany a On je, vpravdě, Držitel Svého slibu, Ten, který zná všechny věci.

57

Vpravdě, je vám nařízeno uspořádat jednou za každý měsíc slavnost, i kdyby se podávala pouze voda; neboť Bůh má v úmyslu spojovat srdce dohromady, byť by to bylo prostředky pozemskými nebo nebeskými.

58

Střežte se toho, aby tělesné tužby a touhy po zkažených sklonech mezi vámi nevyvolávaly rozkoly. Buďte jako prsty jedné ruky, jako údy jediného těla. Takto vám radí Pero zjevení, jste-li z těch, kteří věří.

59

Uvažujte o milosrdenství Boha a Jeho darech. On vám nařizuje to, co vám bude ku prospěchu, ač se Sám může klidně obejít beze všech tvorů. Vaše špatné skutky Nám nikdy neuškodí a vaše dobré činy Nám nemohou přinést prospěch. Vyzýváme vás zcela kvůli Bohu. To dosvědčí každý rozumný a chápavý člověk.

60

Budete-li snad lovit s dravými šelmami nebo dravými ptáky, vzývejte Jméno Boha, když je posíláte pronásledovat svou kořist; neboť poté bude pro vás všechno, co uloví, zákonem dovoleno, a to dokonce i tehdy, když zjistíte, že kořist uhynula. On je, vpravdě, Všechný, se Vším Obeznamený. Dejte si však pozor, abyste nelovili přespříliš. Kráčejte stezkou spravedlnosti a čestnosti ve všech věcech. Takto vám přikazuje Ten, kdož je Místo úsvitu Zjevení, kéž byste to mohli chápat.

61

Bůh vám přikázal, abyste Mým příbuzným prokazovali laskavost, ale nepřiznal jim žádné právo na majetek ostatních. On je, vpravdě, soběstačný, nad jakoukoli potřebu Svých tvorů.

62

Pokud kdokoli záměrně zničí dům ohněm, rovněž ho upalte; pokud kdokoli úmyslně připraví někoho o život, rovněž ho usmrťte. Držte se příkazů Boha vši svou silou a mocí a zanechtejte způsobů nevědomců. Odsoudíte-li žháře a vraha k doživotnímu vězení, bude to podle ustanovení Knihy přípustné. On má, vpravdě, moc nařídít, cokoli se Mu zlíbí.

63

Bůh vám předepsal svazek manželský. Střeďte se toho, abyste si brali více manželek, než jsou dvě. Každý, kdo se spokojí s jedinou partnerkou z řad služebnic Boha, on i ona budou žít v pokoji. A ten, kdo by si vzal do služby služebnou, tak smí se slušností učinit. Takové je nařízení, které bylo v pravdě a spravedlnosti zapsáno Perem zjevení. Vstupujte do svazku manželského, ó lidé, abyste mohli přivést k životu toho, kdo se o Mně bude mezi Mými služebníky zmiňovat. Toť Můj příkaz pro vás; pevně se ho přidržujte jako pomoci pro vás samotné.

64

Ó lidé světa! Neříd'te se ponoukáním ega, neboť vás naléhavě povolává ke hříšnosti a žádostivosti; následujte spíše Toho, kdož je Vlastník všech stvořených věcí, který vám přikazuje prokazovat zbožnost a projevovat bohabojnost. On je, vpravdě, nezávislý na všech Svých tvorech. Dávejte si pozor, abyste nerozdmýchávali zlovolnost v zemi poté, co byla uvedena do pořádku. Každý, kdo tímto způsobem jedná, není z Nás a My se k němu neznáme. Takový je příkaz, jenž byl mocí pravdy projeven z nebe Zjevení.

65

V Bayánu bylo stanoveno, že sňatek závisí na souhlasu obou stran. Poté, co vejde ve známost přání partnerské dvojice uzavřít sňatek, jsme v touze po navození lásky, jednoty a souladu mezi Našimi

služebníky daný sňatek podmínili svolením jejich rodičů, aby snad mezi nimi nevyvstalo nepřátelství a zarytá nenávisť. A v tom máme ještě další záměry. Tímto bylo Naše přikázání uloženo.

66

Žádný sňatek nelze uzavřít bez zaplacení věna, kteréžto bylo pro obyvatele měst stanoveno na devatenáct mithqálů ryzího zlata a pro vesničany v témže množství mithqálů ve stříbře. Přeje-li si kdokoli tuto částku zvýšit, je mu zapovězeno, aby překročil horní hranici devadesáti pěti mithqálů. Takto byl rozkaz zapsán v majestátu a moci. Spokojí-li se však se zaplacením na té nejnižší úrovni, bude to pro něj podle Knihy lepší. Bůh, vpravdě, obohacuje, kohokoli se Mu zachce, prostředky nebeskými i pozemskými a On má, vpravdě, moc nade všemi věcmi.

67

Bylo nařízeno Bohem, aby pokud se jakýkoli z Jeho služebníků zamýšlí vydat na cestu, musí své manželce stanovit dobu, kdy se navrátí domů. Navrátí-li se do přislíbené doby, uposlechne příkaz svého Pána a bude Perem Jeho rozkazu započítán mezi spravedlivé; jinak bude-li mít ke zdržení dobrý důvod, musí svou ženu vyrozumět a vynaložit to nejkrajnější úsilí, aby se k ní navrátil. Nenastane-li žádná z těchto dvou možností, přísluší jí čekati po období devíti měsíců, po němž již neexistuje překážka pro to, aby se provdala za jiného muže; pokud by však vyčkala déle, Bůh, vpravdě, miluje ty ženy a muže, kteří prokazují trpělivost. Poslouchejte Má přikázání a nenásledujte bezbožníky, ty, kteří byli ve Svaté desce Boha započítáni ke hříšníkům. Pokud by ji během jejího období čekání zastihla od jejího manžela nějaká zpráva, měla by se rozhodnout pro postup, který je chvályhodný. On, vpravdě, touží po tom, aby Jeho služebníci a služebnice žili jeden s druhým v přátelských vztazích; mějte se na pozoru, abyste neučinili něco, co mezi vámi může podněcovat neústupnost. Takto bylo nařízení stanoveno a příslib se naplnil. Pokud ji však zastihnou zprávy o úmrtí nebo vraždě jejího manžela, a budou-li potvrzeny úředním protokolem, nebo svědectvím dvou spravedlivých svědků, přísluší jí, aby zůstala svobodná; poté po završení pevně stanoveného počtu měsíců si může zvolit postup, k němuž se sama rozhodne. Takové je nařízení Toho, kdož je mocný a silný ve Svém rozkazu.

68

Vyvstane-li mezi manželem a manželkou nevráživost a odpor, on se s ní nemá rozvést, ale má setrvávat v průběhu jednoho celého roku v trpělivosti, snad že se mezi nimi obnoví vůně náklonnosti. Pokud se po završení tohoto období jejich láska nenavrátí, je přípustné, aby nastal rozvod. Moudrost Boha, vpravdě, obklopuje všechny věci. Pán v Desce nadepsané Perem Jeho příkazu zakázal zvyklost, k níž jste se dříve uchýlovali, když jste se s nějakou ženou třikrát rozvedli. To učinil jako laskavost ze Své strany, abyste mohli být započítáni k vděčným. Ten, jenž se se svou manželkou rozvedl, se může po uplynutí každého jednoho měsíce rozhodnout, že se s ní, existuje-li vzájemná náklonnost a souhlas, opětovně ožení, pokud si však nevzala jiného manžela. Pokud by znovu uzavřela sňatek, je tedy dané odloučení tímto druhým svazkem potvrzeno a daná záležitost uzavřena, pakliže se samozřejmě ženiny okolnosti nezmění. Takto byl příkaz majestátně vepsán do této slavné Desky Tím, kdož je Místem úsvitu Krávy.

69

Doprovází-li na cestě manželka svého manžela a vyvstanou-li mezi nimi během cesty rozepře, vyžaduje se po manželovi, aby její výlohy zabezpečil na jeden celý rok, a buď aby ji navrátil tam, odkud přišla, nebo aby ji společně s nezbytnými potřebami na cestu svěřil spolehlivému člověku, který ji má domů doprovodit. Tvůj Pán, vpravdě, nařizuje, jak se Mu zlíbí, mocí svrchovanosti, která zastihuje národy země.

70

Bude-li žena v důsledku prokázaného skutku nevěry rozvedena, neobdrží během svého období čekání žádné prostředky na obživu. Takto se denice Našeho přikázání rozeskvěla z nebeské klenby spravedlnosti. Vpravdě, Pán miluje sjednocení a soulad a oškliví se Mu odlučování a rozvod. Žijte jeden s druhým, ó lidé, v rozzáření a radosti. Při Mém životě! Všichni, kdož jsou na zemi, pomínou, zatímco dobré skutky jako jediné přetrvávají; pravdu Mých slov dosvědčuje Sám Bůh. Urovnejte své rozepře, ó Mí služebníci; poté dbejte napomenutí Našeho Pera Slávy a nenásledujte nadutce a vzpurníky.

71

Dejte si pozor, aby vás svět neošálil, tak jako ošálil lidi, kteří přišli před vámi! Dodržujte zákony a nařízení svého Pána a kráčejte po této Cestě, která byla před vámi ve spravedlnosti a pravdě vytyčena. Ti, kteří se vystřihávají nepravosti a omylu, kteří se přimykají ke ctnosti, jsou v očích jednoho pravého Boha považováni za nejvybranější z Jeho tvorů; jejich jména vychvaluje Shromáždění říší na výsostech a ti, kteří přebývají v tomto Svatostánku, který byl postaven ve jménu Boha.

72

Je vám zapovězeno obchodovat s otroky, ať jde o muže či o ženy. Nepřináleží tomu, kdo je sám služebníkem, aby si kupoval jiného ze služebníků Boha, a to bylo v Jeho Svaté desce zakázáno. Takto díky Jeho milosrdenství bylo toto přikázání zapsáno Perem spravedlnosti. Necht' se žádný člověk nepovyšuje nad jiného; před Pánem jsou všichni jen pouhými nevolníky a všichni jsou příkladem pravdy, že není jiného Boha kromě Něj. On je, vpravdě, Nadevše moudrý, jehož moudrost obklopuje všechny věci.

73

Ozdobte se rouchem pěkných skutků. Ten, jehož skutky dospějí ke spokojenosti Boha, je dozajista z lidu Bahá a je vzpomínán před Jeho trůnem. Pomáhejte Pánovi stvoření veškerého spravedlivými skutky a rovněž moudrostí a promluvou. Tak vám, vskutku, ve většině Desek přikazoval Ten, kdo je Nadevše milosrdný. On je, vpravdě, obeznámen s tím, co pravím. Necht' se nikdo s druhým nepře a necht' žádná duše nezabije duši jinou; toť, vpravdě, tím, co vám bylo zapovězeno v Knize, která ležela ukryta v nitru Svatostánku slávy. Cože! Zabili byste toho, jehož Bůh vzkřísil, jehož jediným Svým vydechnutím obdařil duchem? Žalostný by pak byl váš přestupek před Jeho trůnem! Bojte se Boha a nevztahujte ruku nespravedlnosti a útlaku, abyste zničili to, co On Sám vystavěl; ba spíše kráčejte cestou Boha, Pravého. Sotvaže se objevily zástupy pravého poznání nesouce zástavy Boží promluvy, byly kmeny různých náboženství zahánány na útěk, s výjimkou pouze těch, které byly ochotny se napít z proudu věčného života v Ráji, jenž stvořil dech Přeslavného.

74

Bůh na znamení Svého milosrdenství ke Svým tvorům nařídil, že sperma není nečisté. Vzdávejte Mu díky s radostí a rozzářeností a nenásledujte ty, kteří jsou na hony vzdáleni Místu úsvitu Jeho blízkosti. Povstaňte za všech okolností, abyste prokázali službu Věci, neboť Bůh vám dozajista pomůže mocí Své svrchovanosti, která zastiňuje světy. Přilněte k lanu vytříbenosti tak úporně, že nedovolíte, aby byla na vašich šatech vidět jakákoli stopa nečistoty. Takové je nařízení Toho, kdož je posvěcen nade vši vytříbenost. Každý, kdo tohoto měřítko nedostojí, a bude mít k tomu dobrý důvod, na sebe nevaluje žádnou vinu. Bůh je, vpravdě, Odpouštějící, Milosrdný. Každou zašpiněnou věc umývejte vodou, která neprošla změnou v žádném ze tří ohledů; dávejte si pozor, abyste nepoužívali vodu, která prodělala změnu tím, že byla vystavena vlivu vzduchu nebo nějakého jiného činidla. Mezi lidmi buďte samou podstatou čistotnosti. Toť, skutečně, tím, co si váš Pán, Nesrovnatelný, Nadevše moudrý, pro vás přeje.

75

Bůh rovněž jako štědrost ze Své přítomnosti zrušil pojetí „nečistoty“, jehož prostřednictvím se rozličné věci a národy považovaly za nečisté. On je, jistojistě, Vždy odpouštějící, Nejvelkomyslnější. Vpravdě, všechny stvořené věci byly ponořeny do moře očištění, když jsme onoho prvního dne Ridvánu zalili celé stvoření nádherou Svých nejznamenitějších Jmen a Svých nejvznešenějších Přídomků. Toť, vpravdě, znamením Mé milující prozřetelnosti, která obklopila všechny světy. Stýkejte se tedy s následovníky všech náboženství a prohlašujte Věc svého Pána, Nejslavitelnějšího; toť samotná koruna skutků, jste-li z těch, kdož rozumějí.

76

Bůh vám nařídil dodržovat tu největší možnou čistotnost do té míry, že budete umývat to, co je znečištěno prachem, natož pak zatvrdlou špínou a podobným poskvrněním. Bojte se Ho a buďte z těch, kdož jsou čistí. Bude-li snad oděv kohokoli viditelně potřísněn, jeho modlitby k Bohu nevystoupí a nebeské Shromáždění se od něj odvrátí. Užívejte růžovou vodu a čistý parfém; toť vskutku tím, co Bůh miluje od počátku, který nemá počátku, aby se z vás mohlo linout to, po čem váš Pán, Nesrovnatelný, Nadevše moudrý, touží.

77

Bůh vás zprostil nařízení uloženého v Bayánu, které se týká ničení knih. Povolili jsme vám studovat ve školách takové vědy, které vám přinášejí prospěch, nikoli ty, které končí v planých disputacích; toť pro vás lepší, jste-li z těch, kdož chápou.

78

Ó králové na Zemi! Ten, který je svrchovaný Pán všeho, přišel. Království náleží Bohu, všemocnému Ochránci, Sobě dostačujícím. Neuctívejte nikoho kromě Boha a s rozzářenými srdci pozvedněte své

tváře ke svému Pánu, Pánu všech jmen. Toto jest Zjevení, s nímž se nikdy nemůže srovnávat nic z toho, co vlastníte, kéž byste to jen věděli.

79

Spatřujeme vás, kterak se radujete z toho, co jste díky ostatním nashromáždili, a uzavíráte se světům, které nemůže vyčíslit nic než Moje střežená Deska. Poklady, jež jste nakupili, vás odvádějí daleko od vašeho konečného cíle. To vám nepřísluší, kéž byste tomu jen rozuměli. Ze svých srdcí smyjte veškeré pozemské poskvrny a pospěšte si vstoupit do Království svého Pána, Stvořitele země a nebe, který způsobil, že se svět otřásá a všechny jeho národy naříkají, vyjma těch, které se všech věcí zřekly a přilnuly k tomu, co nařídila Skrytá deska.

80

Toto jest Den, kdy Ten, který vedl rozmluvu s Bohem, dosáhl světla Dávného z dnů a zhluboka se napil čistých vod znovushledání z tohoto Poháru, který způsobil dmutí moří. Rci: Při jednom pravém Bohu! Sinaj krouží kolem Rozbřesku Zjevení, zatímco z výšin Království je slyšet Hlas Ducha Božího, jak provolává: „Pohněte se k činu, vy pyšní země, a pospíchejte k Němu.“ Karmel si v tento den pospíšil v toužebném zbožňování, aby dosáhl Jeho dvora, zatímco ze srdce Siónu vychází volání: „Příslib jest naplněn. To, co bylo oznámeno ve svatém Písmu Boha, Nejvznešenějšího, Všemohoucího, Nejmilovanějšího, se projevílo.“

81

Ó králové na Zemi! Na tomto Místě, tomto dějišti všepřesahující nádhery, byl zjeven Největší zákon. Každá ukrytá věc byla přivedena na světlo mocí Vůle Nejvyššího nařizovatele, Toho, kdo započal Poslední hodinu, skrze Něžž byl rozetnut Měsíc a bylo vyloženo každé neodvolatelné nařízení.

82

Jste pouhými vazaly, ó králové světa! Ten, který je Král králů, se objevil, oděn Svou nejúžasnější slávou a povolává vás k Sobě, Pomocníku v nebezpečí, Sobě dostačujícímu. Dejte si pozor, aby vás pýcha neodrazovala od toho rozpoznat Zdroj Zjevení, aby vás věci tohoto světa neuzavíraly jakoby závojem před Tím, kdož je Stvořitel nebe. Povstaňte a služte Tomu, který je Touha všech národů, který vás stvořil Svým jedním slovem a nařídil, abyste po všechny časy byli znamení Jeho svrchovanosti.

83

Při spravedlnosti Boží! Není Naším přáním vztáhnout ruce na vaše království. Naším posláním je zmocnit se a vlastnit srdce lidí. Na ně se upírají oči Bahá. O tom svědčí Království Jmen, kéž byste tomu jen rozuměli. Každý, kdo následuje svého Pána, se zřekne světa a všeho, co je v něm; o kolik větší tedy musí být odpoutání Toho, kdo zastává tak vznešené postavení! Opusťte své paláce a

pospěšte si získat přístup do Jeho Království. Tot' vám, vskutku, bude ku prospěchu jak na tomto světě, tak i v příštím. O tom svědčí Pán říše na výsostech, kdybyste to jen věděli.

84

Jak veliké je požehnání, které očekává krále, který povstane, aby v Mém království pomáhal Mé Věci, který se odpoutá ode všeho kromě Mě! Takový král je započítán ke společníkům Karmínové archy – Archy, kterou Bůh přichystal pro lid Bahá. Všichni musejí oslavovat jeho jméno, musejí ctít jeho postavení a pomáhat mu odemykat města klíči Mého Jména, všemocný Ochránce všech, kteří obývají viditelná a neviditelná království. Takový král je skutečnou zřítelnicí lidstva, zářivou ozdobou na čele stvoření, zřídlem požehnání pro celý svět. Obětuje mu, ó lidé Bahá, na pomoc své jmění, ba přímo i svůj život.

85

Ó císaři Rakouska! Ten, kdož je Rozbřesk Božího Světla, dlel ve vězení v 'Akká v době, kdy ses vydal navštívit Mešitu Aqsá. Prošel jsi kolem Něj a nedotazoval ses na Něj, jehož prostřednictvím je každý dům povznesen a každá nebetyčná brána odemknuta. My jsme ho, vpravdě, učinili místem, k němuž se má svět obracet, aby Mě mohli vzpomínat, a přesto jsi odmítl Toho, kdož je Předmětem této vzpomínky, když se objevil s Královstvím Boha, tvého Pána a Pána světů. Byli jsme s tebou po všechny časy a zjistili jsme, že lneš k Větvi a nedbáš Kořene. Tvůj Pán, vpravdě, je svědkem Toho, co pravím. Rmoutilo Nás, když jsme viděli, že kroužíš kolem Našeho Jména, a přitom o Nás nevíš, ačkoli jsme byli před tvou tvář. Otevři své oči, abys mohl spatřit toto slavné Vzezření a rozpoznat Toho, jehož vzýváš ve dne a v době noční, a hledět na Světlo, které září nad tímto rozjasněným Obzorem.

86

Rci: Ó králi Berlína! Popřej sluchu Hlasu, který volá z tohoto projeveného Chrámu: „Vpravdě, není žádného jiného Boha kromě Mě, Vždy trvajícího, Neporovnatelného, Dávného z dnů.“ Dej si pozor, aby ti pýcha nezabránila rozpoznat Rozbřesk Božího zjevení, aby tě pozemské touhy neuzavíraly jakoby závojem před Pánem Trůnu na výsostech a dole na zemi. Takto ti radí Pero Nejvyššího. On je, vpravdě, Nejmilostivější, Přeštedrý. Pamatuj přece na toho*, jehož moc převyšovala tvou moc a jehož postavení předčilo tvé postavení. Kdeže je? Kampak se poděly věci, které vlastnil? Vezmi si z toho ponaučení a nebuď z těch, kteří tvrdě spí. Byl to on, který za sebe odhodil Desku Boha, když jsme ho obeznámili s tím, co Nám zástupy tyranie daly vytrpět. Pročež ho nemilost napadla ze všech stran a on se zřítíl do prachu ve veliké ztrátě. Přemýšlej důkladně, ó králi, o něm a o těch, kteří podobně jako ty dobyli města a vládli lidem. Nadevše milosrdný je z jejich paláců uvrhl do jejich hrobů. Buď varován, buď z těch, kteří přemítají.

* Napoleon III.

87

Nic jsme od vás nežádali. Vpravdě vás nabádáme kvůli Bohu a budeme trpěliví, jako jsme byli trpěliví v tom, co Nás ve vašich rukou postihlo, ó shromáždění králů!

88

Naslouchejte, ó vládcové Ameriky a prezidenti jejích republik, tomu, co Holubice vrkotá na Větvi věčnosti: „Není žádného jiného Boha kromě Mě, Vždy stálého, Odpouštějícího, Přestědrého.“ Ozdobte chrám vládnutí okrasou spravedlnosti a bohabojnosti a jeho hlavu korunou vzpomínky na svého Pána, Stvořitele nebes. Takto vám radí Ten, kdož je Rozbřesk jmen, na příkaz Toho, kdož je Vševědoucí, Nadevše moudrý. Přislíbený se objevil v tomto oslaveném Postavení, z čehož se zaradovaly všechny bytosti, viděné i neviděné. Využijte Dne Boha. Vpravdě, setkat se s Ním je pro vás lepší než vše, nač slunce svítí, kéž byste to jen věděli. Ó shromáždění vládců. Popřejte sluchu tomu, co se pozvedlo z Rozbřesku velkoleposti: „Vpravdě, není žádného jiného Boha kromě Mě, Pána promluvy, Vševědoucího.“ Zlámané ovažte rukama spravedlnosti a metlou příkázání svého Pána, Nařizovatele, Nadevše moudrého, rozdrťte utlačitele, jemuž se dobře daří.

89

Ó lidé Konstantinopole! Hle, z vašeho středu slyšíme zlověstné houkání sýčka. Zachvátila vás snad zpitost vášní, anebo je to tím, že se hroužíte do nedbalosti? Ó Místo, jež se nalézáš na březích dvou moří! Vpravdě, byl na tobě postaven trůn tyranie a ve tvé hrudi se natolik roznítil plamen nenávisti, že Shromáždění na výsostech a ti, kteří krouží kolem Vzneseného trůnu, lkali a naříkali. Spatřujeme, kterak v tobě pošetilci vládnou nad moudrými a kterak se tma holedbá nad světlem. Vskutku tě naplňuje zjevná pýcha. Nadouváš se snad kvůli své vnějškové nádheře? Při Ném, kdož je Pán lidstva! Ta brzy pomine a tvé dcery a vdovy a všechny rody, které v tobě přebývají, zanaříkají. Takto tě zpravuje Vševědoucí, Nadevše moudrý.

90

Ó břehy Rýna! Viděli jsme vás pokryty krví, neb meče odplaty proti vám taseny byly; a dojde na vás ještě jednou. A slyšíme nářky Berlína, třebas by se dnes skvěl okázalou slávou.

91

Necht' tě nic nermoutí, ó Země Tá*, neboť Bůh si tě vyvolil za zdroj radosti celého lidstva. Bude-li to Jeho Vůle, požehná tvůj trůn někým, kdo povládne spravedlivě, kdo shromáždí stádo Boha rozehnané vlky. Takový vládce s radostí a potěšením obrátí svou tvář k lidu Bahá a poskytne mu svou přízeň. V očích Boha je vskutku považován za klenot mezi lidmi. Na něm provždy spočívá sláva Boha a sláva všech, kteří prodlévají v království Jeho zjevení.

* Tíhrán

92

Jásej velikou radostí, neboť tě Bůh učinil „Rozbřeskem Svého světla“, jelikož v tobě se narodil Projev Jeho slávy. Raduj se z tohoto jména, které ti bylo uděleno – jména, skrze něž Denice milosti rozlila svou nádheru, skrze něž byla osvěcena země i nebe.

93

Zakrátko se stav záležitostí na tvém území změní a otěže moci padnou do rukou lidu. Vpravdě, tvůj Pán je Vševědoucí. Jeho pravomoc objímá všechny věci. Zůstávej ujištěna o milostivé přízni svého Pána. Navěky se na tebe bude upírat oko Jeho láskyplnosti. Blíží se den, kdy se tvůj nepokoj změní v mír a nerušený klid. Tak to bylo nařízeno v úžasné Knize.

94

Ó Země Khá*! Slyšíme z tebe hlas hrdinů, jenž se pozvedl na oslavu tvého Pána, Vševlastníčího, Nejvznešenějšího. Požehnaný je den, v němž se pozdvihnou korouhve božích Jmen v království stvoření v Mém Jménu, Přeslavný. Onoho dne se věřící zaradují z vítězství Boha a nevěřící zanařkají.

* Khurásán

95

Nikdo se nesmí přít s těmi, kteří třímají moc nad lidmi; zanechejte jim to, co je jejich, a upřete svou pozornost na srdce lidí.

96

Ó Nejmocnější oceáne! Skrápěj národy tím, čím Tě pověřil Ten, kdo je Vládce věčnosti, a ozdob chrámy všech obyvatel země hávem Jeho zákonů, jejichž prostřednictvím se všechna srdce zaradují a všechny oči rozzáří.

97

Nabude-li kdokoli jednoho sta mithqálů zlata, devatenáct mithqálů z nich náleží Bohu a mají se zaplatit Jemu, Tvůrci země a nebe. Dejte si pozor, ó lidé, abyste se nepřipravovali o tak velikou štědrost. Toto jsme vám rozkázali, ačkoli se snadno dokážeme obejít bez vás a beze všech, kteří jsou v nebesích a na zemi; v tom jsou dobrodiní a moudrost, jež přesahují chápání kohokoli kromě Boha, Všeznalého, Se vším obeznámeného. Rci: On si tímto prostředkem přeje očistit to, co vlastníte, a umožnit vám přiblížit se k takovým postavením, která nemůže chápat nikdo vyjma těch, kterých se Bohu zlíbilo. On je, vpravdě, Blahodárný, Milostivý, Štědrý. Ó lidé! Nejednejte proradně s Právem Boha, ani si bez Jeho svolení nedovolte se mu vyhýbat. Takto bylo Jeho přikázání uloženo ve svatých Deskách a v této vznešené Knize. Ten, kdo jedná proradně s Bohem, se sám po právu setkává s proradností; avšak ten, který koná v souladu s nařízením Boha, obdrží požehnání z nebe štědrosti svého Pána, Milostivého, Obdarovatele, Velkomyslného, Dávného z dnů. On si, vpravdě, pro vás přál

to, co je zatím mimo dosah vašeho poznání, ale co se vám ozřejmí, až se po tomto pomíjivém životě vaše duše povznesou vstříc k nebi a okrasy vašich pozemských radostí se rozplynou. Takto vás napomíná Ten, v jehož vlastnictví je Střežená deska.

98

Rozličné žádosti došly od věřících před Náš trůn ohledně zákonů od Boha, Pána viděného a neviděného, Pána všech světů. V důsledku toho jsme zjevili tuto Svatou desku a slavnostně jsme ji oděli pláštěm Jeho Zákona, aby snad lidé mohli dodržovat příkázání svého Pána. V průběhu několika předcházejících let se na Nás obraceli s podobnými žádostmi, avšak My jsme ve Své moudrosti Své Pero zadržovali, dokud v posledních dnech nedorazily dopisy od několika přátel, a My jsme tudíž mocí pravdy odpověděli tím, co vzkřísí duše lidí.

99

Rci: Ó náboženští vůdcové! Nevažte Knihu Boha takovými měřítky a naukami, které jsou mezi vámi běžné, jelikož sama Kniha je oněmi neomylnými Vahami zavěšenými mezi lidmi. Na těchto nejdokonalějších Vahách se musí vážit vše, co národy a příbuzenstva země vlastní, přičemž tíže jejich závaží se má ověřovat podle svého vlastního měřítka, kéž byste to jen věděli.

100

Oko Mé milující laskavosti nad vámi hořce pláče, jelikož jste nedokázali rozpoznat Toho, na něhož jste se obraceli za dne i v době noční, zvečera i zrána. Vykročte vpřed, ó lidé, se sněhobílými tvářemi a rozzářenými srdci k onomu požehnanému a karmínovému Místu, v němž Sadratu'l-Muntahá provolává: „Vpravdě, není žádného jiného Boha kromě Mě, Všemocného ochránce, Sobě dostačujícího!“

101

Ó vy náboženští vůdcové! Kdo je oním mužem mezi vámi, který se Mi může rovnat prozíravostí nebo hlubokým chápáním? Kde lze najít toho, který se opováží vznášet nárok, že se Mi vyrovná promluvou či moudrostí? Nikoli, při mém Pánu, Nadevše milosrdném! Všechno na této zemi pomine; a toto je tvář vašeho Pána, Všemohoucího, Draze milovaného.

102

Nařídili jsme, ó lidé, že tím nejvyšším a posledním cílem veškeré učenosti je rozpoznání Toho, kdo je Předmět veškerého poznání; a přesto popatřete, kterak jste své učenosti dovolili, aby vás jakoby závojem uzavřela před Tím, kdož je Rozbřesk tohoto Světla, skrze Nějž byla odhalena každá ukrytá věc. Kéž byste jen mohli objevit pramen, odkud se nádhera této promluvy šíří, odvrhli byste národy světa a všechno, co vlastní, a přiblížili byste se k tomuto nejpožehnanějšímu Stolci slávy.

103

Rci: Toť, vpravdě, nebe, ve kterém je schraňována Mateřská kniha, kéž byste to jen chápali. Právě On způsobil, že Skála zakřičela a Hořící keř pozdvihl svůj hlas na hoře vypínající se nad Svatou zemí a prohlásil: „Království náleží Bohu, svrchovanému Pánu všeho, Nadevše mocnému, Milujícímu!“

104

Nechodili jsme do žádné školy, ani jsme nečetli žádné z vašich učených pojednání. Nakloňte sluch slovům tohoto Nevzdělaného, jimiž vás povolává k Bohu, Vždy trvajícím. Toť je pro vás lepší než všechny poklady země, kéž byste to jen chápali.

105

Každý, kdo vykládá to, co bylo sesláno z nebe Zjevení, a pozmění jeho očividný význam, je, vpravdě, z těch, kteří překroutili Ušlechtilé slovo Boha a patří ke ztracencům v Jasné knize.

106

Bylo vám nařízeno, abyste si stříhali nehty, abyste se každý týden koupali ve vodě, jež pokryje vaše těla, a abyste se myli vším, co jste používali již dříve. Dejte si pozor, abyste z nedbalosti neopomíjeli dodržovat to, co vám předepsal Ten, kdož je Nesrovnatelný, Milostivý. Nořte se do čisté vody; není přípustné, abyste se koupali ve vodě, která již byla použita. Hled'te na to, abyste se nepřibližovali k veřejným bazénům perských lázní; kdokoli se odebere do těchto lázní, ucítí jejich smrdutý zápach ještě před tím, než do nich vejde. Straňte se jich, ó lidé, a nebuďte z těch, kteří hanebně připouštějí takovou ohavnost. Vpravdě, jsou jímkami špíny a zkaženosti, jste-li z těch, kdož chápou. Vyhýbejte se rovněž páchnoucím bazénům na dvorech perských domů a buďte z těch, kdož jsou čistí a posvěcení. Vpravdě, toužíme po tom na vás hledět jako na projevy ráje na zemi, aby se z vás mohla linout taková vůně, že to potěší srdce oblíbenců Boha. Pokud se koupající namísto toho, aby vstoupil do vody, umyje tak, že vodou polije své tělo, bude to pro něho lepší a zprostí ho to potřeby nořit své tělo do vody. Pán si, vpravdě, jako štědrost ze Své přítomnosti přál ulehčit vám život, abyste mohli být z těch, kdož jsou opravdu vděční.

107

Je vám zakázáno vstupovat do manželství s manželkami svých otců. Už jen z pouhého studu se štítíme toho zabývat se tématem chlapců. Bojte se Milosrdného, ó národy světa! Nepáchejte to, co je vám v Naší Svaté desce zakázáno a nebuďte z těch, kteří se jako vyšinutí potulují pustinou svých tužeb.

108

Nikomu není dovoleno, aby před zrakem veřejnosti mumlal posvátné verše, kráčí-li po ulici nebo tržišti; ba spíše mu přináleží, přeje-li si velebit Pána, aby tak činil na takových místech, jež byla za tímto účelem vystavěna, nebo ve svém vlastním domově. Toť se více shoduje s upřímností a zbožností. Takto se slunce Našeho přikázání rozeskvělo nad obzorem Naší promluvy. Požehnaní budiž ti, kteří konají Naše nařízení.

109

Každému bylo nařízeno sepsat poslední vůli. Zůstavitel by měl záhlaví tohoto dokumentu opatřit ozdobou Největšího jména, dosvědčit v něm jednot Boha v Rozbřesku Jeho Zjevení a zmínit se, bude-li si to přát, o tom, co je chvályhodné, aby to tak pro něho mohlo být svědectvím v královstvích Zjevení a Stvoření a pokladem u jeho Pána, Nejvyššího ochránce, Věrného.

110

Všechny slavnosti dospěly ke svému završení ve dvou Největších svátcích a ve dvou dalších Svátcích, které spadají na dvojici dní – prvním z těchto Největších svátků jsou ony dny, v nichž Nadevše milosrdný zalil celé stvoření třpytivou slávou Svých nejdokonalejších Jmen a Svých nejvznešenějších Přídomků, a tím druhým je den, v němž jsme vyzvedli Toho, který oznámil celému lidstvu radostné zvěsti o tomto Jménu, skrze něž byli mrtví vzkříšeni a všichni, kteří jsou v nebesích a na zemi, shromážděni. Tak to bylo nařízeno Tím, kdož je Nařizovatel, Všeznalý.

111

Šťastný je ten, kdo vstoupí do prvního dne měsíce Bahá, dne, který Bůh zasvětil tomuto Velkému Jménu. A požehnan budiž ten, kdo v tento den vydává svědectví o darech, které mu Bůh udělil; on je, vpravdě, z těch, kteří vzdávají díky Bohu prostřednictvím činů, které předznamenávají Pánovu nesmírnou štědrost, jež obklopila všechny světy. Tento den je, vpravdě, korunou všech měsíců a jejich původcem, dnem, v němž dech života vane nade všemi stvořenými věcmi. Veliké je požehnaní toho, kdo jej přivítá s rozzářeností a radostí. Dosvědčujeme, že je, vpravdě, z těch, kdož jsou blažení.

112

Rci: Největší svátek je vskutku Králem svátků. Připomeňte si, ó lidé, štědrost, kterou vás Bůh obdařil. Hroužili jste se do dřímot a hle! Probudil vás oživujícími vánky Svého Zjevení a obeznámil vás se Svou projevenou a neodchylující se Stezkou.

113

V době nemoci se obračejte na kvalifikované lékaře. Neponechali jsme stranou užívání hmotných prostředků, spíše jsme ho potvrdili tímto Perem, jež Bůh učinil Místem úsvitu Svě zářící a slavné Věci.

114

Bůh dříve uložil každému z věřících povinnost přinášet před Náš trůn v obět' drahocenné dary, které se nacházejí v jeho vlastnictví. Na znamení Naší milostivé přízně jsme je nyní této povinnosti zprostili. On je, vpravdě, Nejvelkomyslnější, Přestědrý.

115

Požehnaný je ten, který v hodině úsvitu upíná své myšlenky na Boha, zabývá se Jeho připomínkou a úpěnlivě prose o Jeho odpuštění, namíří své kroky do Mashriqu'l-Adhkáru a když do něj vstoupí, v tichosti se posadí, aby naslouchal veršům Boha, Svrchovaného, Silného, Nadevše chváleného. Rci: Mashriqu'l-Adhkár jsou všechny budovy do jediné, které byly vystavěny ve městech a na vesnicích k oslavě Mé chvály. Takový je název, kterým byl pojmenován před trůnem slávy, kéž byste byli z těch, kdož rozumí.

116

Ti, kteří přednášejí verše Nadevše milosrdného těmi nejmelodičtějšími tóny, v nich uží to, čemuž se svrchovanost země a nebe nemůže nikdy rovnat. Z nich vdechnou boží vůni Mých světů – světů, které dnes nemůže nikdo rozeznat vyjma těch, kteří byli obdařeni zrakem prostřednictvím tohoto ušlechtilého, tohoto krásného Zjevení. Rci: Tyto verše přitahují srdce, jež jsou čistá, k oněm duchovním světům, o kterých se nelze vyjádřit slovy, ani naznačit narážkou. Požehnání budiž ti, kteří naslouchají.

117

Pomáhejte, ó Mí lidé, Mým vyvoleným služebníkům, kteří povstali, aby se o Mně mezi Mými tvory zmiňovali a aby velebili Mé Slovo po celé Mé říši. Jsou, vpravdě, hvězdami na nebi Mé milostivé prozřetelnosti a lampami Mého vedení pro celé lidstvo. Avšak ten, jehož slova jsou v rozporu s tím, co bylo sesláno v Mých Svatých deskách, není ze Mě. Střeďte se toho následovat jakéhokoli bezbožného šarlatána. Tyto Desky kráslí pečeť Toho, který dává přijít úsvitu, kdož pozvedává Svůj hlas mezi nebesy a zemí. Chopte se této Jisté rukojeti a Lana Mé mocné a nenapadnutelné Věci.

118

Pán udělil povolení každému, kdo touží po tom vzdělávat se v rozličných jazycích světa, aby mohl předávat Poselství o Věci Boha po celém Východě a po celém Západě, aby se o Ném mezi příbuzenstvy a národy světa zmiňoval tak, že se srdce oživí a práchnivějící kosti vzkřísí.

119

Je nepřípustné, aby člověk, který byl nadán rozumem, požíval to, co ho o něj obírá. Ba spíše mu náleží, aby se choval způsobem, který je hoden lidského postavení, a nikoli v souladu s hříšnými skutky každé nedbalé a kolísavé duše.

120

Své hlavy ozdobte věncovím důvěryhodnosti a věrnosti, svá srdce oděvem bohabojnosti, své jazyky naprostou pravdomluvností, svá těla hávem zdvořilosti. Jedná se, v pravdě, o patřičné ozdoby pro chrám člověka, jste-li z těch, kteří uvažují. Přilněte, ó lidé Bahá, k lanu služebnictví Bohu, Pravdivému, neboť tímto se vaše postavení projeví, vaše jména budou zapsána a uchována, vaše postavení povýšeno a vaše památka velebena v Chráněné desce. Střeďte se toho, aby vás ti, kteří přebývají na zemi, zadržovali od tohoto slavného a vznešeného postavení. Tak jsme vás nabádali ve většině Našich Epištol a nyní i v této, Naší Svaté desce, nad níž září Denice Zákonů Pána, vašeho Boha, Mocného, Nadevše moudrého.

121

Až nastane odliv oceánu Mé přítomnosti a Kniha Mého Zjevení se uzavře, obračejte své tváře směrem k Tomu, jehož Bůh určil, jenž vyrašil z tohoto Odvěkého kořene.

122

Považte malichernost lidských myslí. Žádají to, co jim ubližuje, a odhazují věc, která jim prospívá. Jsou, vskutku, z těch, kteří daleko zbloudili. Shledáváme, že někteří lidé touží po svobodě a pyšní se jí. Takoví lidé jsou v hlubinách nevědomosti.

123

Svoboda musí nakonec vést ke vzpouře, jejíž plameny nedokáže nikdo uhasit. Takto vás varuje Ten, kdo je Zúctovatel, Vševědoucí. Vězte, že ztělesněním svobody a jejím symbolem je zvíře. To, co člověku přísluší, je podvolení se takovému omezení, která ho ochrání před jeho vlastní nevědomostí a zaštití před újmou od zlomyslníků. Svoboda způsobuje, že člověk překračuje hranice způsobilosti a porušuje důstojnost svého postavení. Ponižuje ho na úroveň krajní zpustlosti a hříšnosti.

124

Pohlížejte na lidi jako na stádo ovcí, které ke své ochraně potřebují pastýře. Toť, vskutku, pravda, jistá pravda. Za určitých okolností svobodu schvalujeme, a za jiných ji povolít odmítáme. Vpravdě, jsme Vševědoucí.

125

Rci: Pravá svoboda člověka spočívá v podvolení se Mým přikázáním, jak si to jen málo uvědomujete. Kdyby lidé dodržovali to, co jsme jim z Nebe Zjevení seslali, jistojistě by dospěli k dokonalé svobodě. Šťastný je člověk, který porozuměl Záměru Boha ve všem, co zjevil z Nebe Své Vůle, která proniká všemi stvořenými věcmi. Rci: Svobodu, která vám prospívá, nelze najít nikde než v úplné službě Bohu, Věčné pravdě. Každý, kdo okusil její sladkosti, ji odmítne zaprodat za veškerá panství pozemská a nebeská.

126

V Bayánu vám bylo zapovězeno pokládat Nám otázky. Pán vás nyní tohoto zákazu zprostil, abyste se směli ptát na to, nač se ptát potřebujete, nikoli však na takové plané otázky, jako jsou ty, na nichž si navykli Ipět lidé dřívějších časů. Bojte se Boha a buďte z těch, kdož jsou spravedliví! Ptejte se na to, co vám bude ve Věci Boha a Jeho panství ku prospěchu, neboť portály Jeho vlídné slitovnosti se otevřely přede všemi, kteří přebývají v nebi a na zemi.

127

Počet měsíců v jednom roce stanovený v Knize Boha činí devatenáct. První z těchto měsíců byl ozdoben tímto Jménem, které zastihuje celé stvoření.

128

Pán nařídil, aby se zesnulí pohřbívali do země v rakvích vyrobených z křišťálu, z tvrdého, odolného kamene nebo ze dřeva, jež je vynikající a trvanlivé, a že se na jejich prsty mají umístit ryté prsteny. On je, vpravdě, Nejvyšší nařizovatel, Ten, který je o všem zpraven.

129

V nápisu na těchto prstenech by pro muže mělo stát: „Bohu náleží vše, co je v nebesích a na zemi a cokoli je mezi nimi, a On má, vpravdě, poznání o všech věcech“; a pro ženy: „Bohu náleží panství nebeská a pozemská a cokoli je mezi nimi, a On má, vpravdě, moc nade všemi věcmi“. Jedná se o verše, které byly v dřívější době zjeveny, avšak hle, Bod Bayánu nyní provolává, křiče: „Ó Nejmilovanější světů! Zjev místo nich taková slova, která zvanou vůni Tvých milostivých projevů přízně na celé lidstvo. Každému jsme oznámili, že jedno jediné slovo od Tebe předčí všechno, co bylo sesláno v Bayánu. Ty máš, vskutku, moc, abys činil, co Ti přináší spokojenost. Nepřipravuj Své služebníky o nespočetné dary z oceánu Svého milosrdenství! Tys, vpravdě, Ten, jehož milost je nekonečná.“ Popatřete, naslouchali jsme Jeho volání a nyní plníme Jeho přání. On je, vpravdě, Nejmilovanější, Ten, který odpovídá na modlitby. Pokud se následující verš, který byl v tomto okamžiku seslán Bohem, vyryje na pohřební prsteny mužů i žen, bude to pro ně lepší; My jsme zajisté Nejvyšší nařizovatel: „Přišel jsem od Boha a navrátím se k Němu, odpoután ode všeho vyjma Něj, pevně se drže Jeho Jména, Milosrdný, Slitovný.“ Tak si tedy Pán pro štědrost ze Své přítomnosti vyvoluje, kohokoli si přeje. On je ve vší pravdě Bůh síly a moci.

130

Pán nadto nařídil, aby se zesnulí ovinuli do pěti pláten z hedvábí nebo bavlny. U těch, jejichž prostředky jsou omezené, postačí plátno jediné z jedné či druhé tkaniny. Tak to bylo přikázáno Tím, kdo je Vševědoucí, se vším Obeznaměný. Je vám zapovězeno přepravovat tělo zesnulého na vzdálenost větší, než je jedna hodina cesty z města; spíše by se mělo s rozzářeností a poklidem pohřbit do země na nedalekém místě.

131

Bůh odstranil omezení ohledně cestování, která byla uložena v Bayánu. On je, vpravdě, Neomezený; On činí, jak se Mu zlíbí, a nařizuje, cokoli se Mu zachce.

132

Ó národy světa! Popřejte sluchu volání Toho, který je Pán jmen, který vám ze Svého příbytku v Největším vězení prohlašuje: „Vpravdě, není Boha kromě Mě, Mocného, Silného, Vše si podmaňujícího, Nejvznešenějšího, Vše znalého, Nadevše moudrého.“ Vpravdě, není Boha kromě Něj, Všemocného Vládce světů. Kdyby to byla Jeho Vůle, zmocnil by se prostřednictvím jediného slova vycházejícího z Jeho přítomnosti lidstva veškerého. Střeďte se toho zaváhat ve svém přijetí této Věci – Věci, před níž se sklonilo Shromáždění na výsostech a ti, již přebývají ve Městech jmen. Bojte se Boha a nebuďte z těch, kteří jsou uzavřeni jakoby závojem. Spalte tyto závoje ohněm Mé lásky a rozptylte mlhy marnivých představ mocí tohoto Jména, kterým jsme si podmanili celé stvoření.

133

Povznášejte a zvelebujte dva Domy na Dvojích posvěcených místech a ostatní místa, ve kterých byl postaven trůn vašeho Pána, Nadevše milosrdného. Takto vám rozkazuje Pán každého chápajícího srdce.

134

Buďte ve střehu, aby vám záležitosti a starosti tohoto světa nebránily dodržovat, co vám nařídil Ten, kdož je Silný, Věrný. Buďte mezi lidmi ztělesněními takové neochvějnosti, že vás od Boha nezadrží pochybnosti těch, kteří v Něj neuvěřili, když projevil Sám Sebe, nadán mocnou svrchovaností. Dejte si pozor, aby vám nic, co bylo zapsáno v Knize, nebránilo v tom naslouchat této, Živoucí knize, která prohlašuje pravdu: „Vpravdě, není Boha kromě Mě, Nejznamenitějšího, Nadevše chváleného.“ Pohlížejte okem poctivosti na Toho, kdož sestoupil z nebe Boží vůle a moci, a nebuďte z těch, kteří jednají nespravedlivě.

135

Připomeňte si tato slova, která vytryskla jako hold tomuto Zjevení z Pera Toho, který byl Mým Zvěstovatelem, a uvažujte nad tím, co napáchaly ruce utlačitelů během všech Mých dní. Vpravdě jsou započítáni ke ztracencům. On pravil: „Pokud snad dosáhnete přítomnosti Toho, jehož My projevíme, úpěnlivě prostě Boha, aby ve Svě štědrosti svolil k tomu, že se uráčí posadit na vaše lůžka, neboť tento skutek vám sám o sobě udělí neporovnatelnou a nepřekonatelnou poctu. Pokud snad ve vašich domech vypije šálek vody, bude to pro vás mít větší důsledky, než kdybyste podali každé duši, ba přímo každé stvořené věci, vodu samotného jejího života. To vězte, ó Mí služebníci!“

136

Taková jsou slova, kterými Můj Předchůdce vychvaloval Mou Bytost, kéž byste rozuměli. Každý, kdo nad těmito verši rozjímá a uvědomí si, jaké perly se v nich uchovávají, si při spravedlnosti Boží povšimne vůně Nadevše milosrdného vanoucí z tohoto Vězení a celým svým srdcem k Němu pospíší s takovou vroucí touhou, že ho zástupy země a nebe nebudou mít moc zastrážit. Rci: Toto je Zjevení, kolem něhož krouží každý důkaz a svědectví. Tak to bylo sesláno vašim Pánem, Bohem milosrdenství, jste-li z těch, kteří soudí správně. Rci: Toť samotná duše všech Písem, která byla vdechnuta do Pera Nejvyššího, což vyvolalo ohromení u všech stvořených věcí, s výjimkou těch, které uchvátily mírné vánky Mé láskyplnosti a lahodné vůně Mých darů, které pronikly celým stvořením.

137

Ó lidé Bayánu! Bojte se Nadevše milosrdného a uvažujte nad tím, co zjevil v jiném úryvku. Pravil: „Qiblih je vskutku Ten, jehož Bůh projeví; kdykoli se pohne On, pohne se i Qiblih, dokud On nespočine.“ Tak to seslal Nejvyšší nařizovatel, když zatoužil zmínit se o této Největší kráse. Rozjímejte nad tím, ó lidé, a nebuďte z těch, kteří se zmateně potulují pustinou omylu. Pakliže ho na příkaz svých planých preludů odmítnete, kde je potom Qiblih, k níž se budete obracet, ó shromáždění nedbalců? Rozvažujte nad tímto veršem a suďte před Bohem spravedlivě, abyste snad mohli posbírat perly tajemství z oceánu, který se vzdouvá v mém Jménu, Přeslavný, Nejvyšší.

138

Nechť se žádný v tento Den nedrží pevně ničeho vyjma toho, co bylo projevováno v tomto Zjevení. Takové je nařízení Boha v minulosti i v budoucnosti – nařízení, jež zdobilo Písma Poslů minulosti. Takové je napomenutí Pána v minulosti i v budoucnosti – napomenutí, jež okrášlilo předmluvu ke Knize života, kéž byste to jen chápali. Takové je přikázání Pána v minulosti i v budoucnosti; strážte se, abyste si namísto toho nevybrali podíl na potupě a ponížení. Nic vám v tento Den nebude ku prospěchu vyjma Boha, není ani žádného útočiště kam prchnout vyjma k Němu, Všeznalému, Nadevše moudrému. Každý, kdo Mě poznal, poznal Cíl veškeré touhy, a každý, kdo se ke Mně obrátil, obrátil se k Předmětu veškerého zbožňování. Tak to bylo vyloženo v Knize a tak to bylo nařízeno Bohem, Pánem všech světů. Přechíst byt' jediný z veršů Mého Zjevení je lepší, než pročíst Písma jak dřívějších, tak budoucích pokolení. Rci: Toť Promluva Nadevše milosrdného, kéž byste jen měli uši k slyšení! Toť podstata poznání, kéž byste jen rozuměli.

139

A nyní zvažte to, co bylo zjeveno v ještě jiném úryvku, abyste snad mohli opustit vlastní představy a upřít své tváře k Bohu, Pánu bytí. On* pravil: „Je nezákonné vstupovat do manželství s někým jiným nežli s tím, kdo je věřícím v Bayán. Přijme-li tuto Věc pouze jediná manželská strana, ocitne se její vlastnictví pro druhou stranu mimo zákon, až do té doby, dokud ona druhá strana nepřestoupí na víru. Tento zákon však nabude účinnosti pouze poté, co bude povýšena Věc Toho, jehož My v pravdě projevíme, anebo až bude povýšeno to, co již bylo ve spravedlnosti projevováno. Do té doby smíte vstupovat ve svazek manželský, jak si přejete, abyste snad tímto povýšili Věc Boha.“ Takto zapěl Slavík líbeznou melodii na nebeské větvi ve chvále svého Pána, Nadevše milosrdného. Dobře je těm, kteří naslouchají.

* Báb

140

Ó lidé Bayánu! Zapřísahám vás při vašem Pánu, Bohu milosrdenství, abyste okem poctivosti shlédli na tuto promluvu, která byla seslána mocí pravdy, a abyste nebyli z těch, kteří vidí důkaz Boha, a přesto ho odmítají a popírají. Takoví jsou, vpravdě, z těch, kteří dozajista zahynou. Bod Bayánu se v tomto verši výslovně zmiňoval o povznesení Mé Věci před Jeho vlastní Věcí; to dosvědčuje každý člověk spravedlivého a chápajícího smýšlení. Jak toho můžete být ihned v tento den svědky, je její povznesení takové, že to nemůže popřít nikdo vyjma těch, jejichž oči propadly v tomto smrtelném životě opilosti a na něž čeká pokořující trest v životě příštím.

141

Rci: Při spravedlnosti Boží! Já jsem, vpravdě, Jeho* Nejmilovanější; a v tomto okamžiku On poslouchá tyto verše, které sestupují z Nebe Zjevení, a nařká nad křivdami, které jste napáchali v těchto dnech. Bojte se Boha a nepřidávejte se k útočnickům. Rci: Ó lidé, pokud se rozhodnete v Něho† neuvěřit, zdržujte se alespoň toho povstávat proti Němu. Při Bohu! Postačují zástupy tyranie, které jsou proti Němu seskupeny!

* Bábův

† Bahá'u'lláha

142

Vpravdě, On* zjevil určité zákony, aby se tak Pero Nejvyššího nemuselo v tomto Zřízení míhat v ničem jiném než v oslavování Svého vlastního všepřevyšujícího Postavení a Své nejzářnější Krásy. Jelikož jsme si však přáli dokázat vám Svou štědrost, jasně jsme mocí pravdy stanovili tyto zákony a zmírnili jsme to, co si přejeme, abyste zachovávali. On je, vpravdě, Nesmírně Štědrý, Velkomyslný.

* Báb

143

On† vás již dříve obeznámil s tím, co pronese tento Rozbřesk Boží moudrosti. On pravil, a On praví pravdu: „On‡ je Tím, kdo bude za všech okolností prohlašovat: ‚Vpravdě, není jiného Boha kromě Mě, Jediného, Nesrovnatelného, Všechného, se vším Obeznámeného.‘“ Toto je postavení, které Bůh určil výlučně tomuto ušlechtilému, tomuto jedinečnému a úžasnému Zjevení. Toto je známkou Jeho štědré přízně, jste-li z těch, kteří chápou, a znamením Jeho neodolatelného nařízení. Toto je Jeho Největší jméno, Jeho Nejvznešenější slovo a Rozbřesk Jeho Nejvznešenějších titulů, kéž byste mohli rozumět. Ba co více, Jeho prostřednictvím je projevono každé Zřídlo, každé Místo úsvitu Božího vedení. Rozjímejte, ó lidé, nad tím, co bylo v pravdě sesláno; přemítejte nad tím a nebuďte z hříšníků.

† Báb

‡ Bahá'u'lláh

144

Stýkejte se se všemi náboženstvími v přátelství a svornosti, aby z vás mohla vdechnout lahodnou vůni Boha. Strážte se toho, aby vás přemohl plamen pošetilé nevědomosti. Všechny věci pocházejí od Boha a k Němu se navrátí. On je zdrojem všech věcí a v Něm končí všechny věci.

145

Mějte se na pozoru, abyste do žádného domu nevstupovali za nepřítomnosti jeho vlastníka, vyjma s jeho svolením. Chovejte se způsobně za všech okolností a nebuďte počítáni ke vzpurníkům.

146

Bylo vám nařízeno očišťovat své prostředky na živobytí a ostatní takové věci placením Zakátu. Tak to bylo v této vznešené Desce předepsáno Tím, kdož je Zjevitelem veršů. Zanedlouho vyložíme, bude-li to vůle a záměr Boha, výši pro jeho vyměření. On, vpravdě, mocí Svého vlastního poznání vysvětluje vše, co si přeje, a On je, vpravdě, Všechný a Nadevše moudrý.

147

Je nezákonné žebrať a je zakázáno dávat tomu, kdo žebrať. Všem bylo nařízeno vydělávat si na živobytí, a co se týče těch, kteří toho nejsou schopni, je povinností Zástupců Boha a bohatých, aby je přiměřeně zabezpečili. Dodržujte zákony a přikázání Boha; ba přímo je chraňte, jako byste chránili své vlastní oči, a nebuďte z těch, kdož trpí ztrátou žalostnou.

148

V Knize Boha je vám zakázáno, abyste se účastnili sporů a konfliktů, abyste druhého udeřili, nebo abyste páchali podobné činy, kterými lze rozesmutnit srdce a duše. Pokutu devatenácti mithqálů zlata již dříve předepsal Ten, jenž je Pán veškerého lidstva, každému, který by jiného rozesmutnil; On vás toho však v tomto Zřízení zprostil a nabádá vás, abyste se prokazovali spravedlností a zbožností. Takové je přikázání, které vám On v této skvoucí Desce uložil. Pro jiné si nepřejte to, co si nepřejete sami pro sebe; bojte se Boha a nebuďte z namyšlenců. Všichni jste stvořeni z vody a v prach se navrátíte. Rozjímejte nad koncem, který vás čeká, a nekráčejte cestami utlačitele. Popřejte sluchu veršům Boha, které vám přednáší Ten, jenž je posvátným Lotosovým stromem. Jsou dozajista neomylnými vahami zavěšenými Bohem, Pánem světa tohoto a příštího. Právě díky nim se duše člověka vznese k letu vstříc Rozbřesku Zjevení a srdce každého pravého věřícího se zaplaví světlem. Takové jsou zákony, které vám uložil Bůh, taková jsou Jeho přikázání, jež vám byla v Jeho Svaté desce předepsána; poslouvejte je s radostí a potěšením, neboť je to pro vás to nejlepší, kéž byste jen věděli.

149

Přednášejte verše Boha každého jitra a večera. Každý, kdo je opomine přednášet, není věrný Smlouvě Boha a Jeho Závěti, a každý, kdo se v tento Den od těchto svatých veršů odvrátí, je z těch, kteří se po vši věčnost odvrátili od Boha. Bojte se Boha, ó Mí služebníci, všichni do jednoho. Nepyšňte se tím, kolik veršů jste přečetli, ani přehršlí zbožných činů dnem i nocí; neboť pakliže člověk přečte byť i jediný verš s radostí a rozzářeností, bude to pro něj lepší, než kdyby malátně přečetl všechny Svaté knihy Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sobě dostačujícího. Čtete posvátné verše v takové míře, aby vás nepřemohla zemdlelost a sklíčenost. Nenakládejte na své duše to, co je unaví a obtíží, ale spíše to, co jim odlehčí a co je povznese, aby tak mohly na křídlech Božích veršů vzlétnout vstříc Místu úsvitu Jeho projevených znamení; toť vás přiblíží k Bohu, kéž byste jen chápali.

150

Učte své děti veršům zjeveným z nebe majestátnosti a moci, aby tak ve výklencích uvnitř Mashriqu'l-Adhkárů mohly co nejmeloďičtěji přednášet Desky Nadevše milosrdného. Každý, kdo byl unesen vytržením, jež se zrodilo z vroucí lásky k Mému Jménu, Neslitovnější, bude přednášet verše Boha takovým způsobem, že to uchvátí srdce těch, kteří se dosud hrouží do dřímoty. Dobře je tomu, který se plnými doušky napil Mystického vína věčného života z promluvy svého milosrdného Pána v Mém Jménu – Jménu, skrze něž byla každá nebetyčná a majestátní hora rozdracena na prach.

151

Bylo vám nařízeno, abyste po uplynutí každých devatenácti let obnovovali nábytek ve svých domovech; tak to přikázal Ten, kdo je Všeznalý a Vševnímající. On, vpravdě, dychtivě touží po vytříbenosti, jak pro vás samotné, tak pro vše, co vlastníte; neodkládejte bohabojnost a nebuďte z nedbalců. Každý, kdo zjistí, že jeho prostředky k tomuto účelu nepostačují, je omluven Bohem, Vždy odpouštějícím, Nejvelkodušnějším.

152

Myjte si svá chodidla v létě každý den a během zimy jednou za tři dny.

153

Pokud se na vás kdokoliv rozzlobí, odvěťte mu jemností; a pokud vás bude kdokoli kárat, zdržte se toho, abyste na oplátku kárali vy jeho, avšak zanechtejte ho sobě samému a vložte svou důvěru v Boha, všemocného Mstitele, Pána moci a spravedlnosti.

154

Bylo vám zakázáno používat kazatelen. Každý, kdo si přeje přednášet vám verše svého Pána, necht' se posadí na židli umístěnou na pódium, aby se mohl zmiňovat o Bohu, svém Pánu a Pánu lidstva veškerého. Bohu přináší potěšení, pokud se posadíte na židle a lavice na znamení úcty k lásce, kterou chováte k Němu a k Projevu Jeho slavné a skvoucí Věci.

155

Hraní hazardních her a požívání opia vám bylo zakázáno. Obojího se vystříhejte, ó lidé, a nebuďte z těch, kteří páchají prohřešky. Strážte se požívat jakoukoli látku, která v lidském chrámu podněcuje malátnost a strnulost a působí tělu újmu. Vpravdě, si pro vás nepřejeme nic, vyjma toho co vám prospívá, a to dosvědčují všechny stvořené věci, kéž byste jen měli uši k slyšení.

156

Pokaždé, když se vám dostane pozvání na hostinu nebo na slavnostní událost, odvěťte s radostí a potěšením, a každý, kdo splní svůj slib, bude uchráněn od výčitek. Toto jest Den, v němž bylo vyloženo každé z moudrých nařízení Boha.

157

Popatři, „tajemství Velkého obratu ve Znamení Vládce“ bylo nyní projevono. Dobře je tomu, jemuž Bůh pomohl rozpoznat „Šestku“ vztyčenou mocí tohoto „Vzpřímeného Alifu“; ten je, vpravdě, z těch, jejichž víra je pravá. Kolik jen bylo navenek zbožných, kteří se odvrátili, a kolik jen bylo vzpurníků, kteří se přiblížili a vykřikli: „Všechna chvála budiž Tobě, ó ty Touho světů!“ Vpravdě, je v moci Boha, aby dával, co se Mu zachce, komukoli se Mu zachce, a aby odpíral, co se Mu zlíbí, komukoli si snad přeje. On zná niterná tajemství srdcí a význam, jenž se ukrývá v mrknutí posmívače. Kolik jen ztělesnění nedbalosti, kteří k nám přišli s čistotou v srdci, jsme usadili na stolec Našeho přijetí; a kolik jen představitelů moudrosti jsme ve vši spravedlnosti poslali do ohně. Jsme vpravdě Ten, který vynáší soud. On je Ten, který je projevem „Bůh činí, cokoli se Mu zlíbí“, a spočívá na trůnu „On přikazuje, cokoli si zvolí“.

158

Požehnaný je ten, kdo objeví vůni vnitřních významů z tahů tohoto Pera, prostřednictvím jehož pohybu ovívají vánky Boha celé stvoření a prostřednictvím jehož pokojnosti se v říši bytí objevuje

samotná podstata klidu. Oslaven budiž Nadevše milosrdný, Zjevitel tak neocenitelné štědrosti. Rci: Protože snášel nespravedlnost, spravedlnost se objevila na Zemi, a protože přijal ponížení, majestátnost Boha se zaskvěla mezi lidmi.

159

Bylo vám zapovězeno nosit zbraně, není-li to nutné, a bylo vám povoleno odívat se do hedvábí. Pán vám jako štědrost ze Své strany ulevil od omezení, která se dříve vztahovala na oblečení a zastrížení vousu. On je, vpravdě, Nařizovatel, Všeznalý. Nechť není ve vašem chování nic, s čímž by lidé rozumné a nepokřivené mysli nesouhlasili, a nečinite ze sebe hříčky nevědomců. Dobře je tomu, kdo se ozdobil hávem slušného chování a chvályhodné povahy. Ten je dozajista započítán k těm, kteří pomáhají svému Pánu význačnými a vynikajícími skutky.

160

Prosazujte rozvoj měst Boha a Jeho zemí a oslavujte Ho v nich radostnými slovy Jeho oblíbenců. Vpravdě, síla jazyka povznáší srdce lidí, stejně jako se domy a města stavějí pomocí rukou a ostatních prostředků. U každého cíle jsme určili prostředek k jeho dosažení; použijte ho a vložte svou důvěru a víru v Boha, Všeznalého, Nadevše moudrého.

161

Požehnaný je člověk, který doznal svou víru v Boha a uznal, že „On nebude ze Svých činů tázán“. Takové uznání učinil Bůh ozdobou každé víry a jejím samotným základem. Na něm musí záviset přijetí každého dobrého skutku. Upřete na něj své oči, aby vám snad našeptávání vzpurníků nedalo uklouznout.

162

Pokud by za zákonnou nařídil věc, která byla od nepaměti zapovězena, a zakázal to, nač se po všechny časy nahlíželo jako na zákonné, nikomu není dáno právo zpochybňovat Jeho pravomoc. Každý, kdo bude váhat, byť by to bylo na méně než na okamžik, by se měl považovat za hříšníka.

163

Každý, kdo neuznal tuto ušlechtilou a základní pravdu a komu se nepodařilo dosáhnout tohoto nejvznešenějšího postavení, bude zmítán větry pochybností a tvrzení bezvěrců zneklidní jeho duši. Ten, který tuto zásadu uznal, bude nadán tou nejdokonalejší stálostí. Veškerá čest budiž tomuto nadevše slavnému postavení, jehož připomínka zdobí každou vznešenou Desku. Takové je učení, které vám uděluje Bůh, učení, které vás osvobodí ode všech druhů pochybností a zmatku a umožní vám dosáhnout spasení jak na tomto světě, tak i v příštím. On je, vpravdě, Vždy odpouštějící, Nejštědřejší. On je Ten, kdo vyslal Posly a seslal Knihy, aby prohlašovali: „Není žádného jiného Boha kromě Mne, Všemohoucího, Nadevše moudrého“.

164

Ó Země Káf a Rá!* Vpravdě tě spatřujeme ve stavu, který nepřináší Bohu potěšení, a vidíme, jak z tebe vychází to, co je nevyzpytatelné komukoli vyjma Něj, Všeznalého, se vším Obeznameného; a všímáme si toho, co se z tebe potajmu a pokradmu šíří. U Nás je poznání všech věcí vepsané v jasné Desce. Netruchli pro to, co tě postihlo. Zanedlouho v tobě Bůh vyzvedne muže nadané ohromnou udatností, kteří budou velebit Mé Jméno s takovou stálostí, že je nezastraší ani ohavné nárážky duchovních, ani je nezadrží našeptávání rozsévačů pochybností. Svými vlastníma očima popatří na Boha a svým vlastním životem Ho učiní vítězným. Jsou vpravdě z těch, kdož jsou neochvějní.

* Kirmán

165

Ó shromáždění duchovních! Když byly Mé verše seslány a Mé jasné známky odhaleny, našli jsme vás za závoji. Jedná se vpravdě o podivnou věc. Pyšnííte se v mém Jménu, ale nepoznali jste Mě v době, kdy se váš Pán, Nadevše milosrdný, mezi vámi objevil s důkazem a svědectvím. Roztřali jsme závoje vedví. Střeďte se toho uzavírat lidi ještě dalším závojem. Ve jménu Pána všech lidí roztřejte vedví okovy planých představ a nebuďte z těch, kteří podvádějí. Obrátíte-li se k Bohu a přijmete-li Jeho Věc, nešířte v ní neklid, a nepoměřujte Knihu Boha svými sobeckými touhami. Toť, vpravdě, rada Boha v minulosti i v budoucnosti, a toť, vskutku, slavnostně dotvrzují svědkové a vyvolení Boha, ba dokonce My všichni do jednoho.

166

Připomeňte si shaykha, jmenoval se Muhammad Hasan a řadil se k těm nejučenějším duchovním svého dne. Když se projevil Pravdivý, tak Ho tento shaykh spolu s ostatními členy svého povolání odmítl, zatímco rozsévač pšenice a ječmene Ho přijal a obrátil se k Pánovi. Třebaže se dnem i nocí zaměstnával tím, že stanovoval to, o čem si představoval, že to jsou zákony a nařízení Boha, přesto když se Ten, který je Neomezený, objevil, nebylo mu ani jedině písmenko z toho ku prospěchu, jinak by se býval neodvrátil od Tváře, která osvítila obličej oblíbenců Pána. Kdybyste bývali uvěřili v Boha, když zjevil Sám Sebe, lidé by se od Něho bývali neodvrátili, ani by Nás nepostihly věci, kterých jste dnes svědky. Bojte se Boha a nebuďte z nedbalců.

167

Střeďte se, aby vás žádné jméno nezadržovalo před Tím, kdo je Vlastníkem všech jmen, nebo aby vás žádné slovo neuzavíralo před touto Připomínkou Boha, tímto Zdrojem Moudrosti mezi vámi. Obráťte se k Bohu a hledejte Jeho ochranu, ó shromáždění duchovních, a nečňte ze sebe závoj mezi Mnou a Mými tvory. Takto vás váš Pán napomíná a přikazuje vám, abyste byli spravedliví, aby vaše skutky nepřišly vniveč a abyste vy sami nezapomněli na svou svízelnou situaci. Bude ten, kdo popírá tuto Věc, s to obhájit pravdu jakékoli věci v celém stvoření? Nikoli, při Něm, kdož je Stvořitelem vesmíru! Přesto lidi halí očividný závoj. Rci: Prostřednictvím této Věci se rozbřeskla denice svědectví a slunce důkazu rozlilo svou záři na všechny, kteří dlí na Zemi. Bojte se Boha, ó lidé hlubokého chápání, a nebuďte z těch, kteří ve mě nevěří. Dejte si pozor, aby vás slovo „Prorok“ nezadržovalo od tohoto Největšího oznámení, nebo aby vám jakákoli zmínka o „Náměstkovství“ nebránila před svrchovaností

Toho, kdož je Náměstkem Boha – svrchovaností, která zastihuje všechny světy. Každé jméno bylo stvořeno Jeho Slovem a každá věc závisí na Jeho neodolatelné, Jeho mocné a úžasné Věci. Rci: Toto jest Den Boha, Den, v němž se nebude zmiňovat nic vyjma Jeho vlastního Já, všemocného Ochránce všech světů. Toto je Věc, která otřásla všemi vašimi pověrami a modlami.

168

Vpravdě mezi vámi vidíme toho, kdo se chopí Knihy Boha a cituje z ní důkazy a argumenty, jimiž by zavrhl svého Pána, stejně tak jako následovníci každé jiné Víry hledali ve svých Svatých knihách důvody k popírání Toho, kdo je Pomocník v nebezpečí, Sobě dostačující. Rci: Bůh, Pravdivý, je Mi svědkem, že ani Písma světa, ani všechny knihy a spisy, které existují, vám nebudou v tento Den nic platné bez této Živoucí knihy, která prohlašuje v nejniternějším srdci stvoření: „Vpravdě, není jiného Boha kromě Mě, Vševědoucího, Nadevše moudrého.“

169

Ó shromáždění duchovních! Střezte se toho vyvolávat v zemi sváry, stejně jako jste byli příčinou zavrhování Víry v jejích raných dnech. Shromážděte lidi kolem tohoto Slova, které způsobilo, že oblázky vykřikly: „Království náleží Bohu, Místu úsvitu všech znamení!“ Takto vás napomíná váš Pán na znamení Svě štědrosti; On je, vpravdě, Vždy odpouštějící, Nejvelkomyslnější.

170

Připomeňte si Karíma a to, jak zpyšněl, když jsme ho zavolali k Bohu, ponoukán vlastními touhami. A přesto jsme mu předtím poslali to, co bylo útěchou oka důkazu ve světě bytí a naplněním svědectví Boha pro všechny obyvatele země a nebe. Na znamení milosti Toho, kdo je Vševlastnící, Nejvyšší, jsme mu přikázali přijmout Pravdu. On se ale odvrátil, dokud se ho na základě výnosu spravedlivosti od Boha nechopili andělé hněvu. Toho jsme vpravdě byli svědky.

171

Roztrhejte závoje vedví takovým způsobem, že obyvatelé Království uslyší, jak je roztínáte. Jedná se o příkaz Boha ve dnech zašlých i pro dny, které nadejdou. Požehnaný je člověk, který dodržuje to, co mu bylo nařízeno, a běda buď nedbalcům.

172

My jistojistě nemáme v této pozemské říši jiný cíl, než abychom projevili Boha a zjevili Jeho svrchovanost; Bůh Mi postačuje za svědka. My jistojistě nemáme v nebeském Království jiný záměr, než abychom povznegli Jeho Věc a oslavovali Jeho chválu; Bůh Mi postačuje za ochránce. My jistojistě nemáme v Panství na výsostech jinou touhu, než abychom velebili Boha a to, co Jím bylo sesláno; Bůh Mi postačuje za pomocníka.

173

Šťastní jste vy, ó vy učení v Bahá. Při Pánu! Jste vlnami Největšího oceánu, hvězdami na nebeské klenbě Slávy, korouhvemi vítězství vlajícími mezi zemí a nebem. Jste projevy neochvějnosti mezi lidmi a rozbřesky Boží promluvy pro všechny, kteří přebývají na Zemi. Dobře je tomu, který se k vám obrátí, a běda budiž svéhlavcům. Tento den přísluší každému, kdo se zhluboka napil Mystického vína věčného života z Rukou láskyplnosti Pána, svého Boha, Milosrdného, aby pulsoval jako tlukoucí tepna v těle lidstva, aby se jeho prostřednictvím mohl vzkřísit svět a každá drolicí se kost.

174

Ó lidé světa! Až se Mystická holubice vznese k letu ze své Svatyně chvály a bude hledat svůj předaleký cíl, své skryté obydlí, předkládejte všechno, čemu v Knize nerozumíte, Tomu, který vyrašil z tohoto mohutného Kmene.

175

Ó Pero Nejvyššího! Míhej se po Desce na příkaz Svého Pána, Stvořitele Nebes, a hovoř o době, kdy se Ten, který je Rozbřeskem Boží jednoty, jal namířit Své kroky vstříc Škole Všepřesahující jednoty; snad že tak čistí v srdci letmo zahlédnou, byť v míře malé jako ouško jehly, tajemství Tvého Pána, Všemohoucího, Vše znalého, která leží ukryta za závoji. Rci: Vpravdě jsme vkročili do Školy vnitřního významu a vysvětlení, když si toho všechny stvořené věci nebyly vědomy. Viděli jsme slova seslaná Tím, který je Nadevše milosrdný, a přijali jsme verše Boha, Pomocníka v nebezpečí, Sobě dostačujícího, které Nám předložil On*, a naslouchali tomu, co On předtím slavnostně potvrdil v Desce. Toto jsme dozajista spatřili. A souhlasili jsme s Jeho přáním prostřednictvím Svého nařízení, neboť My, vpravdě, máme moc rozkazovat.

* Báb

176

Ó lidé Bayánu! My jsme, vpravdě, vkročili do Školy Boha, když jste leželi v dřímotách; a pročtli jsme si Desku, když jste tvrdě spali. Při jednom pravém Bohu! Přečetli jsme onu Desku ještě před tím, než byla zjevena, zatímco jste si toho nebyli vědomi, a měli jsme dokonalé poznání Knihy ještě předtím, než jste se narodili. Tato slova jsou určena pro vaši úroveň, nikoli pro úroveň Boha. O tom svědčí to, co je uchováváno v Jeho poznání, jste-li z těch, kteří chápou; a tomu dosvědčuje jazyk Všemohoucího, jste-li z těch, kteří rozumějí. Přísahám při Bohu, kdybychom pozdvihli závoj, ohromením byste oněměli.

177

Mějte se na pozoru, abyste se planě nepřeli ohledně Všemohoucího a Jeho Věci, neboť hle! Objevil se mezi vámi obdařen Zjevením tak velikým, že pojímá všechny věci, ať minulosti nebo budoucnosti.

Kdybychom se Svého tématu zhostili tak, že budeme mluvit jazykem obyvatel Království, pravili bychom: „Vpravdě, Bůh stvořil onu Školu ještě předtím, než stvořil nebe a zemi, a vstoupili jsme do ní před tím, než byla písmena [slova] BUĎ spojena a spjata v jedno.“ Takový je jazyk Našich služebníků v Našem Království; považte, co by pronesl jazyk těch, již přebývají v Našem vznešeném Panství, jelikož jsme je učili Našemu poznání a zjevili jsme jim všechno, co předtím leželo ukryto v moudrosti Boha. Představujte si tedy, co by pronesl Jazyk síly a velkoleposti v Jeho Přeslavném příbytku!

178

Toto není Věc, kterou lze učinit hříčkou vašich planých preludů, ani prostor pro pošetilce a bázlivce. Při Bohu, toť kolbiště hlubokého porozumění a odpoutání, zření a duchovního povznesení, kde nemůže nikdo popohánět své válečné oře vyjma udatných jezdců Milosrdného, kteří zpřetrhali veškeré připoutání ke světu bytí. To oni jsou vsutku těmi, kteří přivedou Boha k vítězství na Zemi, a místy úsvitu Jeho svrchované moci mezi lidmi.

179

Stězte se toho, aby vás cokoliv, co bylo zjeveno v Bayánu, zadržovalo od vašeho Pána, Nejslitovnějšího. Bůh je Mi svědkem, že Bayán nebyl seslán ze žádného jiného důvodu než k oslavě Mé chvály, kéž byste to jen věděli! V něm čistí v srdci naleznou pouze vůni Mé lásky, pouze Mé jméno, které zastíňuje všechno, co vidí a co je vidět. Rci: Obráťte se, ó lidé, k tomu, co vzešlo z Mého Nejvznešenějšího pera. Pokud z něho vdechnete vůni Boha, nestavte se proti Němu, ani si neodpírejte díl z Jeho milostivé přízně a mnohačetných darů. Takto vás napomíná váš Pán; On je, vpravdě, Rádce, Všeznalý.

180

Na všechno, čemu v Bayánu nerozumíte, se zeptejte Boha, svého Pána a Pána svých předků. Bude-li si to přát, vyloží vám to, co je v něm zjeveno, a odhalí vám perly Božího poznání a moudrosti, které leží ukryty v oceánu jeho slov. On má, vpravdě, tu nejvyšší moc nade všemi jmény; není Boha kromě Něj, Pomocníka v nebezpečí, Sobě dostačujícího.

181

Rovnováhu světa narušuje rozdechvívající vliv tohoto největšího, tohoto nového Světového řádu. Spořádaný život lidstva rozvrací působení tohoto jedinečného, tohoto úžasného Systému, jemuž podobnému nebyly smrtelné oči nikdy svědky.

182

Ponořte se do oceánu Mých slov, abyste mohli rozluštit jeho tajemství a objevit všechny perly moudrosti, které leží ukryty v jeho hlubinách. Mějte se na pozoru otálet ve svém odhodlání přijmout pravdu této Věci – Věci, skrze niž se odhalují skryté možnosti moci Boha a prosazuje se Jeho

svrchovanost. Pospěšte si k Němu s tvářemi rozzářenými radostí. Toto je ta neměnná Víra Boha, věčná v minulosti, věčná v budoucnosti. Nechť k ní ten, kdo hledá, dospěje, a co se týče toho, který ji hledat odmítá – vpravdě, Bůh je Soběstačný, nad jakoukoli potřebu Svých tvorů.

183

Rci: Toto jsou neomylné Váhy, které drží Ruka Boha, na nichž jsou váženi všichni, kteří jsou v nebesích, a všichni, kteří jsou na zemi, a je určován jejich osud, jste-li z těch, kteří věří a uznávají tuto pravdu. Rci: Toto je Největší svědectví, kterým se stanovuje platnost každého důkazu po všechny věky, kéž byste o tom mohli být ujištěni. Rci: Jeho prostřednictvím byli chudí obohaceni, učeným se dostalo osvícení a hledající získali možnost vstoupit do přítomnosti Boha. Střeďte se toho, aby se to stalo příčinou neshod mezi vámi. Jako nepohybná hora stůjte pevně ve Věci svého Pána, Silného, Milujícího.

184

Rci: Ó zdroji zvrácenosti! Zanechej svou umíněnou zaslepenost a promlouvej mezi lidmi pravdu. Přísahám při Bohu, že jsem pro tebe plakal, když jsem viděl, jak se řídíš svými sobeckými vášněmi a zavrhuješ Toho, který tě stvořil a přivedl k životu. Připomeň si vlídné milosrdenství svého Pána a vzpomeň si, jak jsme Tě dnem i nocí vychovávali pro službu Věci. Boj se Boha a buď z těch, kteří se opravdově kají. I když připustíme, že lidé byli zmateni ohledně tvého postavení, je ale představitelné, že i ty sám jsi podobně zmaten? Třes se před svým Pánem a rozpomeň se na dny, kdy jsi stál před Naším trůnem a zapisoval jsi verše, které jsme ti diktovali – verše seslané Bohem, Všemocným ochráncem, Pánem moci a síly. Střeďte se toho, aby ti oheň tvé troufalosti bránil dosáhnout Svatého dvora Boha. Obrat' se k Němu a kvůli svým skutkům se neobávej. On, vpravdě, odpustí, komukoliv si přeje, jako štědrost ze Své strany. Není Boha kromě Něj, Vždy odpouštějícího, Nadevše velkodušného. Nabádáme tě výlučně kvůli Bohu. Pokud bys tuto radu přijal, budeš jednat ve svůj vlastní prospěch; pokud bys ji odmítl, tvůj Pán se vskutku může bez tebe klidně obejít a beze všech těch, kteří tě ve zjevném klamu následují. Popatří! Bůh se chopil toho, který tě svedl na scesti. Navrat' se k Bohu, pokorný, poddajný a uctivý; vpravdě, On z tebe sejme tvé hříchy, neboť tvůj Pán je, jistojistě, Odpouštějící, Silný, Nadevše milosrdný.

185

Tot' Rada Boha; kéž bys jí dbal! Tot' Štědrost Boha; kéž bys ji přijal! Tot' Promluva Boha; kéž bys ji pochopil! Tot' Poklad Boha; kéž bys jen mohl rozumět!

186

Toto je Kniha, jež se stala světu Lampou Věčného a Jeho přímou, neodchylující se Stezkou mezi národy Země. Rci: Toto je Rozbřesk Božího poznání, jste-li z těch, kteří rozumějí, a Místo úsvitu přikázání Boha, jste-li z těch, kteří chápou.

187

Nezatěžujte zvíře více, než může unést. Vpravdě jsme takové zacházení zapověděli tím nejzávažnějším zákazem v Knize. Uprostřed celého stvoření buďte ztělesněními spravedlnosti a poctivosti.

188

Pakliže někdo neúmyslně připraví někoho o život, je jeho povinností rodině zesnulého zaplatit odškodné jednoho sta mithqálů zlata. Zachovávejte to, co vám bylo v této Desce přikázáno, a nebuďte z těch, kteří její omezení překračují.

189

Ó členové parlamentů po celém světě! Vyberte jediný jazyk, který budou používat všichni lidé na Zemi, a přijměte také jedno společné písmo. Bůh vám, vpravdě, objasňuje to, co vám bude ku prospěchu a umožní vám nezáviset na ostatních. On je, vpravdě, Nejštedřejší, Vševědoucí, se vším Obeznamovaný. To přivede jednotu, kéž byste to jen mohli pochopit, a bude největším nástrojem k prosazení souladu a civilizace, kéž byste tomu jen mohli porozumět! Stanovili jsme dvě znamení pro dozrání lidského rodu do dospělosti: první znamení, které je tím nejpevnějším základem, jsme zapsali v jiné Naší Desce, kdežto to druhé bylo zjeveno v této úžasné Knize.

190

Je vám zapovězeno kouřit opium. Opravdu, jsme tuto zvyklost zakázali tím nejzávažnějším zákazem v Knize. Pokud ho někdo požije, dozajista není ze Mě. Bojte se Boha, ó vy obdaření porozuměním!

**NĚKTERÉ DOPLŇKOVÉ TEXTY,
KTERÉ BAHÁ'U'LLÁH ZJEVIL
PO KITÁB-I-AQDAS**

Některé Desky, které Bahá'u'lláh zjevil po Kitáb-i-Aqdas, obsahují úryvky, jež doplňují ustanovení Nejsvětější knihy. Nejvýznačnější z těchto Desek vyšly v knize s názvem *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*. Tato část obsahuje výňatek z Desky *Ishráqát*. Otiskujeme zde rovněž text tří povinných modliteb, na něž se v Otázkách a odpovědích odkazuje, a Modlitbu za zesnulé, která je v Textu taktéž zmiňována.

DESKA ISHRÁQÁT

OSMÝ ISHRÁQ

Nechť se tato pasáž, již nyní zapisuje Pero slávy, považuje za část Nejsvětější knihy: Mužové Božího domu spravedlnosti byli pověřeni správou záležitostí lidí. Vpravdě, oni jsou Božími důvěrníky mezi Jeho služebníky a rozbřesky autority v Jeho zemích.

Ó lidé Boží! To, co vychovává svět, je Spravedlnost, neboť ta spočívá na dvou pilířích – odměně a trestu. Tyto dva pilíře jsou světu zdrojem života. Jelikož každý den přináší nový problém a pro každý problém je vhodné řešení, měly by se takové záležitosti postupovat Domu spravedlnosti, aby jeho členové mohli konat podle potřeb a požadavků doby. Těm, kteří ve prospěch Boha povstanou, aby sloužili Jeho Věci, se dostane božské inspirace z neviděného Království. Prokazovat jim poslušnost je povinností všech. Všechny záležitosti státu by se měly předkládat Domu spravedlnosti, avšak náležitosti bohoslužby se musí dodržovat v souladu s tím, co zjevil Bůh ve Své Knize.

Ó lidé Bahá! Vy jste úsvity Boží lásky a rozbřesky Jeho láskyplnosti. Neposkvřujte své jazyky klením a zlořečením žádné duši a střežte své oči před tím, co je nepatřičné. Podělte se o to, co vlastníte. Bude-li to přijato příznivě, dosáhli jste svého cíle, v opačném případě je marné vznášet námitky. Ponechejte onu duši sobě samé a obraťte se k Pánu, Ochránci, Sobě dostačujícím. Nebuďte příčinou zármutku a už vůbec ne nesvornosti a svárů. Chováme naději, že se vám dostane pravého vzdělání ve stínu stromu Jeho vládného milosrdenství a budete konat v souladu s tím, co si přeje Bůh. Všichni jste listy jednoho stromu a kapkami jednoho oceánu.

(Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas)

DLOUHÁ POVINNÁ MODLITBA

JEŽ SE MÁ PRONÁŠET JEDNOU ZA DVACET ČTYŘI HODIN

Ten, jenž si přeje pronést tuto modlitbu, nechť se postaví a obrátí se k Bohu, a když stane na svém místě, nechť pohlédne upřeně napravo a nalevo, jako by očekával milosrdenství svého Pána, Nejmilosrdnějšího, Slitovného. Poté nechť praví:

Ó Ty, jenž jsi Pánem všech jmen a Tvůrcem nebes! Úpěnlivě Tě prosím při Těch, již jsou Rozbřesky Tvé neviditelné Podstaty, Nejvznešenější, Přeslavný, učíš mou modlitbu ohněm, jenž spálí závoje, které mě oddělují od Tvé krásy, a světlem, které mne zavede k oceánu Tvé Přítomnosti.

Poté nechť pozvedne ruce v prosebné modlitbě k Bohu – budiž chválen a veleben – a praví:

Ó Touhu světa a Milovaný národů! Vidíš, jak se obracím k Tobě, oprostěn od veškerého připoutání ke komukoliv krom Tebe, a držím se Tvého lana, jehož pohybem bylo vyburcováno celé stvoření. Jsem Tvůj služebník, ó můj Pane, a syn Tvého služebníka. Popatři na mne, jak stojím připraven činit dle Tvé vůle a touhy a nepřejí si nic kromě Tvého potěšení. Úpěnlivě Tě prosím při Oceánu Tvého milosrdenství a Denici Tvé milosti, nakládej se Svým služebníkem dle Svého přání a libosti. Při Tvé moci, jež je vysoko nade vši zmínku a chválu! Vše, co jsi zjevil, je touhou mého srdce a je milé mé duši. Ó Bože,

můj Bože! Nehleď na mé naděje a skutky, pohleď raději na Svou vůli, jež obsáhla nebesa i zemi. Při Tvém Největším jménu, ó Ty Pane všech národů! Toužím jen po tom, po čem toužíš Ty, a miluji pouze to, co Ty miluješ.

Poté nechť poklekne, skloní čelo k zemi a praví:

Jsi vyvýšen nad vylíčení kohokoliv kromě Sebe samého a nad pochopení kohokoliv vyjma Sebe.

Poté nechť vstane a praví:

Učiň mou modlitbu, ó můj Pane, zřídlem živé vody, jež mi dá žít tak dlouho, jak jen potrvá Tvá svrchovanost, a dá mi zmiňovat se o Tobě v každém ze Tvých světů.

Poté nechť opět pozvedne ruce ve snažné modlitbě a praví:

Ó Ty, v odloučení od Něhož zjihly srdce i duše a ohněm Jehož lásky vzplanul celý svět! Úpěnlivě Tě prosím při Tvém Jménu, kterým sis podmanil celé stvoření, abys mi neodpíral to, co jest Tvého, ó Ty, jenž vládneš nade všemi lidmi! Vidíš, ó můj Pane, tohoto cizince, jenž spěchá do svého nejvznešenějšího příbytku pod nebesy Tvého majestátu a na posvátném dvoře Tvého milosrdenství, a vidíš, jak tento hříšník hledá oceán Tvého odpuštění a tento pokorný člověk dvůr Tvé slávy a tento ubožák třpytivou perlu Tvého bohatství. Máš pravomoc přikázat, cokoliv si přeješ. Dosvědčuji, že máš být chválen ve Svém konání, poslouchán ve Svých přikázáních a zůstat nespoután ve Svých rozkazech.

Poté nechť pozvedne ruce a třikrát opakuje Největší jméno. Poté nechť se skloní před Bohem – budiž požehnán a veleben – a s rukama opřenýma o kolena praví:

Vidíš, ó můj Bože, jak se v údech a končetinách mého těla probudil můj duch ve své touze Tě uctívat a v dychtivosti vzpomínat Tě a velebit; a vidíš jak svědčí o tom, co dosvědčuje Jazyk Tvého přikázání v království Tvé promluvy a v nebi Tvého poznání. V tomto rozpoložení Tě s láskou, ó můj Pane, úpěnlivě prosím o vše, co jest Tvého, abych mohl ukázat svou chudobu a velebit Tvou štědrost a Tvé bohatství a abych mohl vyhlásit svou bezmocnost a zračit Tvou sílu a moc.

Poté nechť vstane a dvakrát pozvedne ruce ve snažné prosbě a praví:

Není Boha krom Tebe, Všemohoucího, Přestědrého. Není Boha krom Tebe, Nařizovatele, stejně na počátku jako i na konci. Ó Bože, můj Bože! Tvé odpuštění mi dodává odvahy a Tvé milosrdenství mne posiluje a Tvé volání mě probudilo a Tvá milost mne pozvedla a zavedla k Tobě. Kdo však jsem já, abych se odvážil stát v bráně města Tvé přítomnosti nebo abych obracel tvář ke světlům, která září z nebe Tvé vůle? Vidíš, ó můj Pane, toto ubohé stvoření, jak klepe na dveře Tvé přízně, a tuto pomíjivou duši, jak hledá řeku věčného života z rukou Tvé štědrosti. Tvé je nařízení po všechny časy, ó Ty Pane všech jmen, a má je odevzdanost a ochotná podřízenost Tvé vůli, ó Stvořiteli nebes.

Poté nechť třikrát pozvedne ruce a praví:

Větší je Bůh než všichni velcí!

Poté nechť poklekne, skloní čelo k zemi a praví:

Jsi příliš vysoko, aby chvála Tobě blízkých mohla vystoupit na nebesa Tvé blízkosti anebo aby ptáci srdcí Tobě oddaných dosáhli ke dveřím Tvé brány. Dosvědčuji, že jsi posvěcen nade všechny přídomky

a svatý nade všechna jména. Není Boha krom Tebe, Nejvznešenějšího, Přeslavného.

Nechť se pak posadí a praví:

Dosvědčuji to, co dosvědčily všechny stvořené věci a Shromáždění na výsostech a obyvatelé všeho nejvyššího Ráje a za nimi samotný Jazyk velkoleposti z přeslavného Obzoru, že Ty jsi Bůh, že není Boha krom Tebe a že Ten, Jenž byl projeven, je Skryté tajemství, Drahocenný znak, Ten, Jímž se písmena slova BUĎ spojila a splynula v jedno. Dosvědčuji, že je to On, Jehož jméno bylo napsáno Perem Nejvyššího a jenž je zmíněn v Knihách Boha, Pána Trůnu na výsostech i dole na zemi.

Poté nechť se vzpřímeně postaví a praví:

Ó Pane všeho bytí a Majiteli všech věcí viditelných i neviditelných! Vnímáš mé slzy a vzdechy, jež pronáším, slyšíš má sténání, úpění a nárek mého srdce. Při Tvé moci! Má provinění mi zabránila, abych se Ti přiblížil, a mé hříchy mne vzdálily ode dvora Tvé svatosti. Tvá láska, ó můj Pane, mne obohatila, zahubilo mne odloučení od Tebe a strávila mne vzdálenost od Tebe. Snažně Tě prosím při Tvých stopách v této poušti a při slovech „Tady jsem. Tady jsem“, jež Tví Vyvolení pronášeli v této nezměrnosti a při závanec Tvého Zjevení a při mírných váncích Úsvitu Tvého Projevu, abys stanovil, že budu moci patřit na Tvou krásu a zachovávat vše, co je ve Tvé Knize.

Poté nechť třikrát opakuje Největší jméno, skloní se, opře ruce o kolena a praví:

Chvála buď Tobě, ó můj Bože, že jsi mi pomohl, abych Tě vzpomněl a chválil, a dal jsi mi poznat Toho, jenž je Denicí Tvých znamení, a přiměl jsi mne, abych se sklonil před Tvým Panováním, pokořil se před Tvým Božstvím a uznal to, co vyslovil Jazyk Tvé velkoleposti.

Poté nechť se vzpřímí a praví:

Ó Bože, můj Bože! Můj hřbet se prohýbá pod břemenem mých hříchů a má nedbalost mne ničí. Kdykoliv uvažuji o svých špatných skutcích a o Tvé shovívavosti, srdce ve mně jihne a krev mi vře v žilách. Při Tvé kráse, ó Ty Touhu světa! Stydím se k Tobě pozvednout tvář a mé toužící ruce se hanbí se vztáhnout k nebesům Tvé štědrosti. Vidíš, ó můj Bože, jak mi slzy brání, aby Tě vzpomenu a vynášel Tvé ctnosti, ó Ty Pane Trůnu na výsostech i dole na zemi! Úpěnlivě Tě prosím při znameních Tvého Království a při tajemstvích Tvého Panství, abys činil se Svými milovanými, jak přísluší Tvé štědrosti, ó Pane všeho bytí, a jak je hodno Tvé milosti, ó Králi viděného i neviděného!

Poté nechť třikrát opakuje Největší jméno, skloní čelo k zemi a praví:

Chvála buď Tobě, ó náš Bože, že jsi nám seslal to, co nás k Tobě přibližuje, a opatřils nás vším dobrým, jež jsi seslal ve Svých Knihách a Písmech. Úpěnlivě Tě prosíme, ó můj Pane, ochraňuj nás před zástupy planých preludů a marných představ. Vpravdě, jsi Mocný, Vševedoucí.

Poté nechť pozvedne hlavu, posadí se a praví:

Dosvědčuji, ó můj Bože, to, co dosvědčili Tví Vyvolení, a uznávám to, co uznali obyvatelé všeho nejvyššího Ráje a ti, kdož krouží kolem Tvého mocného Trůnu. Tvá jsou království země i nebe, ó Pane světů

(Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXXXIII)

STŘEDNĚ DLOUHÁ POVINNÁ MODLITBA

JEŽ SE MÁ PRONÁŠET KAŽDÝ DEN RÁNO, V POLEDNE A VEČER

Kdo si přeje se modlit, necht' si umyje ruce a přitom, když se myje, necht' praví:

Posil mou ruku, ó můj Bože, ať se může chopit Tvé Knihy tak neochvějně, že nad ní zástupy světa nebudou mít prazádnou moc. Střež ji dále, aby neoprávněně nezasahovala do čehokoli, co jí nepatří. Vpravdě, Tys Všemohoucí, Nejmocnější.

A zatímco si myje tvář, necht' praví:

Obrátil jsem k Tobě svou tvář, ó můj Pane! Ozař ji světlem Svého obličej. Ochraňuj ji pak před tím, aby se obracela ke komukoliv krom Tebe.

A poté necht' se postaví, obrátí se tváří ke Qiblih (Bod uctívání, tj. Bahjí v 'Akká) a praví:

Bůh dosvědčuje, že není Boha kromě Něho. Jemu náleží království Zjevení a stvoření. V pravdě zjevil Toho, jenž je Úsvit zjevení, jenž promlouval na Sinaji, Jímž se rozzářil Nejvyšší obzor a promluvil Lotosový strom, za nějž nevede žádná cesta, a jehož prostřednictvím byla provolána výzva všem, kdož jsou v nebi a na zemi: „Hle, Vševlastnící přišel. Země a nebe, sláva a vláda náleží Bohu, Pánu všech lidí a Vlastníku Trůnu na výsostech i dole na zemi!“

Necht' se poté skloní, opře dlaně o kolena a praví:

Jsi povznesen nad moji chválu i chválu všech ostatních a nad vylíčení mé i všech, kdož jsou na nebi, i všech, kdož jsou na zemi!

Poté necht' se postaví, a s dlaněmi směřujícími vzhůru k tváři, necht' praví:

Nezklamej, ó můj Bože, toho, jenž se úpěnlivě prosíci prsty drží lemu Tvého milosrdenství a Tvé milosti, ó Ty, který jsi Nejmilosrdnější ze všech, již milost prokazují!

Necht' se poté posadí a praví:

Dosvědčuji Tvou jednotu a Tvou jednost, a že Ty jsi Bůh a není jiného Boha krom Tebe. Vpravdě jsi zjevil Svou Věc, naplnil Svou Smlouvu a dokořán otevřel dveře Své milosti pro všechny, kdo přebývají v nebi i na zemi. Požehnání a mír, pozdravení a sláva necht' spočinou na Tvých milovaných, jež proměnlivosti a nahodilosti světa nezastrašily před tím, aby se obraceli k Tobě, a již učinili vše, co mohli, v naději, že získají to, co Tvého jest. Tys, v pravdě, Vždy odpouštějící, Přestědrý.

(Pokud se někdo rozhodne, že namísto dlouhého verše pronese tato slova: „Bůh svědčí, že není jiného Boha kromě Něj, Pomocníka v nebezpečí, Sobě dostačujícího,“ bude to postačující. Podobně postačí, když se rozhodne, že vsedě pronese tato slova: „Dosvědčuji Tvou jednotu a Tvou jednost, a že Tys Bůh a není jiného Boha krom Tebe.“)

(Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXXXII)

KRÁTKÁ POVINNÁ MODLITBA

JEŽ SE MÁ PRONÁŠET JEDNOU ZA DVACET ČTYŘI HODIN, A TO V POLEDNE

Dosvědčuji, ó můj Bože, že jsi mne stvořil, abych Tě znal a uctíval. Doznávám v tomto okamžiku svou bezmocnost a Tvou moc, svou chudobu a Tvé bohatství.

Není Boha krom Tebe, Pomocníka v nebezpečí, Sobě dostačujícího.

(Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXXXI)

MODLITBA ZA ZESNULÉ

Ó můj Bože! Toto je Tvůj služebník a syn Tvého služebníka, jenž uvěřil v Tebe a Tvá znamení a upřel na Tebe svou tvář, zcela odpoután ode všeho kromě Tebe. Tys, vpravdě, nejmilosrdnější z těch, kdož milosrdenství prokazují.

Nalož s ním, ó Ty, jenž odpouštíš hříchy lidí a skrýváš jejich provinění, jak přísluší nebi Tvé štědrosti a oceánu Tvé milosti. Uděl mu přijetí u posvátného dvora Svého všepřevyšujícího milosrdenství, jež bylo dříve, než byly založeny země a nebe. Není Boha krom Tebe, Vždy odpouštějícího, Nejvelkomyslnějšího.

Poté nechť pronese šestkrát pozdrav „Alláh-u-Abhá“ a následně devatenáctkrát každý z těchto veršů:*

My všichni, vpravdě, Boha uctíváme.

My všichni, vpravdě, se před Bohem klaníme.

My všichni, vpravdě, se Bohu oddáváme.

My všichni, vpravdě, Bohu chválu vzdáváme.

My všichni, vpravdě, Bohu díky vzdáváme.

My všichni, vpravdě, v Bohu trpěliví zůstáváme.

(Zemřela-li žena, ať se pronese: Toto je Tvá služebnice a dcera Tvé služebnice, atd...)

(Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXVII)

* Jinými slovy, daných šest opakování se vykoná následovně: „Alláh-u-Abhá“ (jedenkrát), „My všichni, vpravdě, Boha uctíváme“ (19 krát), : „Alláh-u-Abhá“ (jedenkrát), „My všichni, vpravdě, se před Bohem klaníme“ (19 krát) a tak dále.

(Z dopisu jménem Světového domu spravedlnosti z 1. července 2001, ve kterém se osvětluje správný postup přednášení modlitby za zesnulé)

OTÁZKY A ODPOVĚDI

1. Otázka: *Ohledně Největšího svátku.*

Odpověď: Největší svátek započíná během pozdního odpoledne třináctého dne druhého měsíce v roce na základě Bayánu. Prvního, devátého a dvanáctého dne tohoto Svátku je práce zakázána.

2. Otázka: *Ohledně Svátku dvojích narozenin.*

Odpověď: Narození Krávy Abhá* nastalo v hodině úsvitu druhého dne měsíce Muharram†, jehož první den se vyznačuje Narozením Jeho Zvěstovatele. Oba tyto dny se v očích Boha považují za jediný.

* Bahá'u'lláh

† První měsíc islámského lunárního kalendáře.

3. Otázka: *Ohledně svatebních veršů.‡*

Odpověď: Pro muže: „My všichni, vpravdě, budeme poslušni Boží Vůli.“ Pro ženy: „My všechny, vpravdě, budeme poslušny Boží Vůli.“

‡ V arabštině se oba verše odlišují mluvnickým rodem.

4. Otázka: *Vydá-li se muž na cestu, aniž by přesně určil čas svého návratu – aniž by, jinými slovy, stanovil dobu, kdy se dá jeho nepřítomnost očekávat – a pokud o něm poté není slyšet ani slova a není po něm ani stopy, jaký postup by měla jeho manželka zvolit?*

Odpověď: Opomněl-li určit čas svého návratu, vzdor tomu, že si byl ustanovení Kitáb-i-Aqdas v tomto ohledu vědom, měla by jeho manželka počkat jeden celý rok, po jehož uplynutí smí zvolit postup, který je chvályhodný, nebo si vybrat jiného manžela. Pokud by však o tomto ustanovení nevěděl, měla by setrvat v trpělivosti do té doby, kdy se Bohu zlíbí, aby jí jeho osud odhalil. Postupem, který je hodný chvály, se v této souvislosti míní zachovávat trpělivost.

5. Otázka: *Ohledně svatého verše: „Když jsme uslyšeli hlomozný křik dětí, které se ještě nenarodily, zdvojnásobili jsme jejich podíl a snížili jsme podíly těch zbývajících.“*

Odpověď: Podle Knihy Boha je pozůstalost zesnulého rozdělena na 2 520 podílů, kteréžto číslo představuje nejnižší společný násobek všech celých čísel až do devítky, a tyto podíly se poté rozdělí na sedm částí, přičemž každá z nich je přidělena konkrétní kategorii dědiců podle toho, jak je to uvedeno v Knize. Dětem je kupříkladu přiděleno devět jednotek po 60 podílech, jež celkově obsahují 540 podílů. Význam výroku „Zdvojnásobili jsme jejich podíl“ je takový, že tyto děti obdrží dalších devět jednotek po 60 podílech, což je opravňuje k celkovému počtu 18 jednotek dohromady. Dodatečné podíly, které obdrží, se odečtou z dílů dalších dědických kategorií, takže se nyní, třebaže je například zjeveno, že manžel či manželka má nárok na „osm částí, které se skládají ze čtyř set osmdesáti podílů“, což je protihodnotou osmi jednotek po 60 podílech, díky této nové úpravě se půldruhá jednotka podílů obsahujících celkem 90 podílů odečte od manželova či manželčina dílu a

opětovně se přidělí dětem, a obdobně je tomu tak i v případě těch ostatních. Výsledkem je, že celková odečtená částka se rovná přidaným devíti jednotkám podílů přidělených dětem.

6. Otázka: *Je nezbytné, aby byl bratr potomkem jak otce, tak i matky zesnulého, aby ho to opravňovalo k jeho dědickému podílu, anebo pouze postačí, aby existoval jen jeden společný rodič?*

Odpověď: Je-li bratr otcovým potomkem, obdrží svůj dědický podíl podle předepsané míry zapsané v Knize; avšak je-li matčíným potomkem, obdrží pouze dvě třetiny toho, nač má právo, zbývající třetina připadne Domu spravedlnosti. Toto ustanovení se též vztahuje na sestru.

7. Otázka: *Mezi ustanoveními týkajícími se dědictví bylo určeno, že pokud zesnulý nezanechá žádné potomky, má jejich podíl z pozůstalosti připadnout Domu spravedlnosti. V případě, že obdobně dojde k nepřítomnosti i ostatních kategorií dědiců, jako je otec, matka, bratr, sestra a učitel, případnou jejich dědické podíly rovněž Domu spravedlnosti, nebo se s nimi má nakládat nějakým jiným způsobem?*

Odpověď: Posvátný verš postačuje. On praví, velebeno budiž Jeho Slovo: „Nezanechají-li zesulí žádné potomky, jejich podíl připadne Domu spravedlnosti“ atd. a „Zanechají-li zesulí potomky, avšak nezanechají-li žádnou z ostatních skupin dědiců, které byly v Knize přesně uvedeny, obdrží tito potomci z dědictví dvě třetiny a ona zbývající třetina připadne Domu spravedlnosti.“ atd. Jinými slovy, tam, kde nejsou žádní potomci, jim přidělený dědický podíl připadne Domu spravedlnosti; a tam, kde jsou potomci, ale chybějí ostatní dědické kategorie, dvě třetiny dědictví přejde na potomky, a zbývající třetina připadne Domu spravedlnosti. Toto ustanovení má jak obecnou, tak konkrétní platnost, což znamená, že kdykoli chybí jakákoli kategorie z této druhé třídy dědiců, dvě třetiny jejich dědictví přecházejí na potomky a zbývající třetina Domu spravedlnosti.

8. Otázka: *Ohledně základní částky, z níž je splatný Huqúqu'lláh.*

Odpověď: Základní částka, z níž je Huqúqu'lláh splatný, je devatenáct mithqálů zlata. Jinými slovy, nabude-li se peněžní obnos do hodnoty této částky, nastává povinnost Huqúq zaplatit. Huqúq je rovněž splatný, když hodnota, nikoli počet, dalších forem majetku dosáhne předepsané částky. Huqúqu'lláh není splatný více než jednou. Kupříkladu člověk, který nabude jeden tisíc mithqálů zlata a zaplatí Huqúqu'lláh, nemá povinnost provést další platbu z této částky, ale pouze z toho, co k ní přibude prostřednictvím obchodování, podnikání a podobně. Pokud tento nárůst, jmenovitě uskutečněný zisk, dosáhne předepsané částky, musí člověk vykonat to, co Bůh nařídil. Pouze pokud kapitál změní majitele, podléhá opět placení Huqúqu, jak tomu bylo poprvé. Prvotní bod nařídil, že Huqúqu'lláh se musí platit z hodnoty všeho, co člověk vlastní; avšak v tomto Nejmocnějším zřízení jsme vyňali zařízení domácnosti, tj. takové zařízení, jehož je třeba, a samotné obydlí.

9. Otázka: *Co má mít přednost: Huqúqu'lláh, dluhy zesnulého nebo náklady na pohřeb a pochování do hrobu?*

Odpověď: Přednost má pohřeb a pochování do hrobu, poté urovnání dluhů, poté zaplacení Huqúqu'lláhu. Ukázalo-li se, že majetek zesnulého nepostačuje k pokrytí jeho dluhů, zbylá část jeho pozůstalosti by se měla rozdělit za účelem urovnání těchto dluhů v poměru k jejich velikosti.

10. Otázka: *V Kitáb-i-Aqdas se zakazuje holení hlavy, ale nařizuje se v Súriy-i-Hajj.*

Odpověď: Všichni jsou povinnováni poslušností ke Kitáb-i-Aqdas, všechno, co je v něm zjeveno, je Zákonem Boha mezi Jeho služebníky. Nařízení pro poutníky do posvátného Domu, aby si oholili hlavu, bylo zrušeno.

11. Otázka: *Dojde-li v manželském páru k pohlavnímu styku během roku trpělivosti, který právě probíhá, a načež mezi nimi opět dojde k odcizení, musejí opětovně zahájit svůj rok trpělivosti, nebo se mohou dny, které pohlavnímu styku předcházely, zahrnout do výpočtu trvání roku? A pokud k rozvodu došlo, je nezbytné dodržovat další období čekání?*

Odpověď: Obnoví-li se mezi členy manželského páru během roku trpělivosti vzájemná náklonnost, manželské pouto je platné, a to, co je přikázáno v Knize Boží, se musí dodržet, ale pokud se rok trpělivosti dovrší a uskuteční se to, co nařídil Bůh, další období čekání se nevyžaduje. Pohlavní styk je mezi manželem a manželkou během jejich roku trpělivosti zakázán a kdokoli tento čin spáchá, musí žádat o Boží odpuštění, a coby trest odevzdat Domu spravedlnosti pokutu devatenácti mithqálů zlata.

12. Otázka: *Propukne-li v páru po přečtení svatebních veršů a po zaplacení věna nevraživost, může dojít k rozvodu, aniž by se dodržel rok trpělivosti?*

Odpověď: O rozvod lze zákonně zažádat po přečtení svatebních veršů a po zaplacení věna, avšak ještě před konzumací manželství. Za takových okolností není třeba zachovávat rok trpělivosti, avšak navrácení platby za věno není přípustné.

13. Otázka: *Je předpokladem k uzavření manželství souhlas rodičů obou stran, anebo postačí souhlas rodičů jedné strany? Vztahuje se tento zákon pouze na panny nebo rovněž i na ostatní?*

Odpověď: Manželství je podmíněno souhlasem rodičů obou stran manželského svazku a v tomto ohledu nezáleží na tom, je-li nevěsta pannou či nikoli.

14. Otázka: *Věřícím bylo nařízeno, aby při pronášení svých povinných modliteb obraceli tvář směrem ke Qiblih; jakým směrem se mají obracet, když pronášejí ostatní modlitby a pobožnosti?*

Odpověď: Obracet tvář směrem ke Qiblih je pevně stanoveným požadavkem pro pronášení povinné modlitby, ale u ostatních modliteb a pobožností se může člověk řídit tím, co milosrdný Pán zjevil v Koránu: „Ať se obrátíte kamkoli, všude je tvář Boží.“

15. Otázka: *Ohledně vzpomínky na Boha v Mashriqu'l-Adhkáru „v hodině úsvitu“.*

Odpověď: Ačkoli se v Knize Boha užívá slov „v hodině úsvitu“, je to Bohu přijatelné za nejranějšího úsvitu dne, mezi úsvitem a východem slunce, ba dokonce až dvě hodiny po východu slunce.

16. Otázka: *Lze nařízení, aby se tělo zesnulého nepřeváželo na větší vzdálenost, než je jedna hodina cesty, uplatnit na dopravu po zemi i po moři?*

Odpověď: Tento příkaz se vztahuje na vzdálenosti po moři stejně jako po souši, ať už jde o hodinu parníkem nebo železnicí. Míní se tím doba jedné hodiny, ať jsou dopravní prostředky jakékoli. Čím dříve se však pohřeb uskuteční, tím vhodnější a přijatelnější to bude.

17. Otázka: *Jaký postup se má zvolit při nálezu ztraceného majetku?*

Odpověď: Nalezne-li se takový majetek ve městě, má jeho nález jedenkrát ohlásit městský vyvolávač. Je-li poté vlastník majetku nalezen, má se mu majetek doručit. Nálezce majetku by měl v ostatních případech počkat jeden rok, a pokud během tohoto období vyjde vlastník najevo, nálezce by měl od něho obdržet vyvolávačovu odměnu a jeho majetek mu navrátit; pouze tehdy, uplyne-li rok, aniž by došlo k určení vlastníka, si nálezce může převzít majetek do svého vlastnictví. Činí-li hodnota majetku méně nebo je-li rovna vyvolávačově odměně, měl by nálezce počkat jediný den od okamžiku jeho nález, na jehož konci, nevyjde-li vlastník najevo, si ho smí přivlastnit; a v případě nalezení majetku v neobydlené oblasti, by měl nálezce dodržet třídní čekací dobu, po jejímž uplynutí si smí svůj nález převzít do vlastnictví, zůstává-li totožnost vlastníka neznámou.

18. Otázka: *Co se obřadného omývání týče: pokud si například nějaký člověk právě vykoupal celé tělo, musí i přesto vykonat obřadné omývání?*

Odpověď: Příkázání ohledně obřadného omývání se musí v každém případě dodržovat.

19. Otázka: *Má-li člověk v plánu se ze své země vystěhovat, ale jeho manželka se postaví proti tomu a neshoda vyvrcholí rozvodem, a přesáhnou-li jeho přípravy na cestu až do doby, kdy uplyne jeden rok, lze toto období počítat za rok trpělivosti, anebo se má za počáteční bod onoho roku považovat den, kdy se pár rozešel?*

Odpověď: Počátečním bodem pro výpočet je den, kdy se pár rozešel, a tedy jestliže se odloučili rok před manželovým odchodem a neobnovila-li se mezi členy páru vůně vzájemné náklonnosti, může k rozvodu dojít. Jinak se onen rok musí počítat ode dne jeho odchodu a dodržovat podmínky stanovené v Kitáb-i-Aqdas.

20. Otázka: *Ohledně věku dospělosti ve vztahu k náboženským povinnostem.*

Odpověď: Věk dospělosti je patnáct let jak pro muže, tak pro ženy.

21. Otázka: *Ohledně svatého verše: „Pokud cestujete, a zastavíte-li se a budete odpočívat na nějakém bezpečném místě, vykonejte ... namísto každé nepronesené povinné modlitby jediné padnutí na tvář...“*

Odpořd': Toto padnutí na tvář má nahradit povinnou modlitbu vynechanou během cesty anebo z důvodu nejistých okolností. Pokud se v čase modlitby cestující ocitne v klidném stavu na nějakém bezpečném místě, měl by danou modlitbu vykonat. Toto ustanovení týkající se nahrazujícího padnutí na tvář platí doma i na cestě.

22. Otázka: *Ohledně definice cesty. **

Odpořd': Cesta je definována devíti hodinami podle hodiněk. Zastaví-li se cestující na nějakém místě a očekává-li, že na něm zůstane alespoň jeden měsíc podle Bayánského počítání, je jeho povinností dodržovat půst, ale je-li to na méně než na jeden měsíc, je půstu zproštěn. Dorazí-li během půstu na místo, kde má zůstat jeden měsíc podle Bayánu, neměl by zachovávat půst, dokud neuplynou tři dny, a načež ho má dodržovat po celý zbytek jeho trvání, avšak přijde-li do svého domova, ve kterém měl doposud trvalé bydliště, musí zahájit půst prvního dne po svém příchodu.

* Týká se to minimální doby trvání nějaké cesty, která cestujícího zprošťuje půstu.

23. Otázka: *Ohledně potrestání cizoložníka a cizoložnice.*

Odpořd': Devět mithqálů je splatných za první přestupek, osmnáct za druhý, třicet šest za třetí a tak dále, přičemž každá následující pokuta budiž dvojnásobkem té předchozí. Váha jednoho mithqálu se rovná devatenácti nakhudům podle bližšího upřesnění v Bayánu.

24. Otázka: *Ohledně honitby.*

Odpořd': On praví, veleben budiž On: „Budete-li snad lovit s dravými šelmami nebo dravými ptáky“ a tak dále. K tomu rovněž patří ostatní prostředky jako luky a šípy, pušky a podobné vybavení používané při lovu. Užívá-li se však pastí a ok a lovená zvěř zahyne dříve, než se k ní dorazí, je nezákonné takovou zvěř požívat.

25. Otázka: *Ohledně poutě.*

Odpořd': Povinností je vykonat pout' do jednoho ze dvou posvátných Domů. Do jakého z nich však záleží na rozhodnutí poutníka.

26. Otázka: *Ohledně věna.*

Odpořd': Co se věna týče, tím, že se člověk spokojí s nejnižší úrovní, se míní devatenáct mithqálů stříbra.

27. Otázka: *Ohledně svatého verše: „Pokud ji však zastihnou zprávy o úmrtí jejího manžela“ atd.*

Odpověď: Odkazem na posečkání „pevně stanoveného počtu měsíců“ se míní období devíti měsíců.

28. Otázka: *Opět byl vznesen dotaz týkající se učitelova podílu na dědictví.*

Odpověď: Pokud učitel zesnul, jedna třetina jeho dědického podílu připadne Domu spravedlnosti a zbývající dvě třetiny se předají potomkům zesnulého, a nikoli potomkům učitele.

29. Otázka: *Opět byl vznesen dotaz týkající se pouti.*

Odpověď: Poutí do posvátného Domu, která se nařizuje mužům, se míní jak Největší dům v Baghdádu, tak i Dům Prvotního bodu v Shírázu. Postačí pouť do jednoho z těchto Domů. Mohou tak vykonat pouť do kteréhokoli domu, který leží blíže k místu jejich bydliště.

30. Otázka: *Ohledně verše: „ten, kdo by si vzal do služby služebnou, tak smí se slušností učinit...“*

Odpověď: Jedná se výlučně o službu, jakou vykonává jakákoli jiná skupina služebníků, ať mladých či starých, výměnou za mzdy. Taková služebná si smí vybrat manžela, kdykoli se jí zlíbí, neboť je zapovězeno, aby se ženy kupovaly nebo aby měl muž více manželek než dvě.

31. Otázka: *Ohledně svatého verše: „Pán ... zakázal zvyklost, k níž jste se dříve uchýlovali, když jste se s nějakou ženou třikrát rozvedli.“*

Odpověď: Odkaz se týká zákona, který dříve vyžadoval, aby se další muž se ženou oženil předtím, než bude moci být opět sezdána se svým bývalým mužem; tento postup byl v Kitáb-i-Aqdas zakázán.

32. Otázka: *Ohledně opravy a uchování dvou Domů ve Dvojici míst a ostatních míst, v nichž byl postaven trůn.*

Odpověď: Dvěma Domy se míní Největší dům a Dům Prvotního bodu. Co se ostatních míst týče, lidé z oblastí, kde se tyto domy nacházejí, se mohou rozhodnout, jestli zachovají každý dům, v němž byl tento trůn postaven, nebo jeden z nich.

33. Otázka: *Opět byl vznesen dotaz ohledně dědictví učitele.*

Odpověď: Není-li učitel z lidu Bahá, nedědí. Existuje-li několik učitelů, podíl se má mezi ně rovnoměrně rozdělit. Jestliže učitel zesnul, jeho potomci jeho podíl nedědí, ale dvě třetiny z něho spíše připadnou dětem vlastníka pozůstalosti a zbývající třetina Domu spravedlnosti.

34. Otázka: *Ohledně obydlí, které bylo určeno výhradně mužskému potomstvu.*

Odpořdř: Existuje-li několik obydlř, mřnř se jřm ten nejskvřlejšř a nejhonosnějšř z třchto přřbytkř. Zbytek nechť se rozdřlř mezi celř uskupenř dřdicř jako kterřkoli jinř forma majetku. Jakřkoli dřdic, kterř patřř do jakřkoli dřdřckř kategorie, a kterř je mimo Vřru Boha, se považuje za neexistujřcřho a nedřdřř nic.

35. Otřzka: *Ohlednř Naw-Rřzu.*

Odpořdř: Svřtek Naw-Rřz přřpadř na den, kdy Slunce vstupuje do znamenř Berana*, i kdyby k tomu dořlo byť jen jedinou minutu před zřpadem slunce.

* Jarnř rovnodennost na severnř polokouli.

36. Otřzka: *Stane-li se, ře k vřrořř jednřch z Dvojřch narozenin nebo k vřrořř Vyhldřsenř Břba dojde břhem přřstu, co se mř dřlat?*

Odpořdř: Přřpadnou-li oslavy, kterřmi se slavř Dvojř narozeniny nebo Vyhldřsenř Břba, na mřsřc přřstu, přřkaz postit se se na onen den nevztahuje.

37. Otřzka: *Ve svatřch nařřzenřch, kterř upravujř dřdictvř, bylo obydlř a osobnř obleřenř zesnulřho přřdřleno muřskřmu potomstvu. Odkazuje toto ustanovenř pouze na otcřv majetek, nebo se vztahuje rovnřř na matřin majetek?*

Odpořdř: Obnořenř obleřenř matky by se mřlo rozdřlit rovnřm dřilem mezi dcery, avřak zbytek jejř pozřřstalosti, vřetnř majetku, klenotř a neobnořenřch řatř se mř rozdřlit vřem jejřm dřdicřm podle zpřřsobu zjevenřm v Kitřb-i-Aqdas. Pakliře vřak zesnulř nezanechala řždnnř dcery, jejř pozřřstalost se musř ve svř řplnosti rozdřlit muřřm zpřřsobem urřenřm ve svatřm Textu.

38. Otřzka: *Ohlednř rozvodu, jemuř musř přřdchřzet rok trpřlivosti: klonř-li se k usmřřenř pouze jedna ze stran, co se mř dřlat?*

Odpořdř: Podle přřkazřnř zjevenřho v Kitřb-i-Aqdas musř břt spokojeny obř strany. Dokud nebudou obř strany souhlasit, opřtavnř spojenř nemřře nastat.

39. Otřzka: *V souvislosti s vřnem – co kdyř řenich nemřře zaplatit tuto řřstku v plnř vřři, ale namřřsto toho v dobř svatebnřho obřradu svř nevdřř formálně vystavř dluřnř řpis pod podmřnkou, ře ho proplatř, ař toho bude schopen?*

Odpořdř: Zdroj Pravomoci udřlil povelnř zvolit tento postup.

40. Otřzka: *Obnovř-li se břhem roku trpřlivosti vřnř vzřjemnř nřklonnosti, jenomře potř bude nřsledovat vzřjemnř odpor a danř přr v přřbřhu roku kolřsř mezi nřklonnostř a nevrařivostř a danř rok skonř nřvrařivostř, mřře dojřt k rozvodu, ři nikoli?*

Odpověď: Pokud ve všech případech v jakékoli době nastane nevraživost, začíná toho dne rok trpělivosti a daný rok musí završit své plné trvání.

41. Otázka: *Obydlí a osobní oblečení zesnulého bylo určeno mužskému, nikoli ženskému potomstvu, nebo ostatním dědicům; pakliže zesnulý nezanechal žádné mužské potomstvo, co se má dělat?*

Odpověď: On praví, veleben budiž On: „Nezanechají-li zesnulí žádné potomky, jejich podíl připadne Domu spravedlnosti ...“ V souladu s tímto posvátným veršem připadá obydlí a osobní oblečení zesnulého Domu spravedlnosti.

42. Otázka: *V Kitáb-i-Aqdas je zjeveno nařízení o Huqúqu'lláhu. Je obydlí s doprovodným příslušenstvím a nezbytným zařízením zahrnuto do majetku, z něhož je Huqúq splatný, nebo je tomu jinak?*

Odpověď: V zákonech zjevených v perštině jsme nařídili, že v tomto Nejmocnějším zřízení jsou obydlí a zařízení domácnosti vyňata – to jest takové zařízení, jež je nezbytné.

43. Otázka: *Ohledně zasnoubení dívky před dosažením dospělosti.*

Odpověď: Zdroj Pravomoci prohlásil tento postup za nezákonný a je nezákonné ohlásit manželství dříve než devadesát pět dní před svatbou.

44. Otázka: *Má-li nějaký člověk kupříkladu sto túmánů, zaplatí Huqúq z této částky, o polovinu této částky přijde v neúspěšných transakcích a poté prostřednictvím obchodní činnosti je disponibilní částka opět zvýšena na částku, z níž je Huqúq splatný – musí takový člověk Huqúq zaplatit, nebo nikoli?*

Odpověď: V takovém případě není Huqúq splatný.

45. Otázka: *Přijde-li se po zaplacení Huqúqu v plné výši o tutéž částku jednoho sta túmánů a je-li daná částka následně opětovně nabyta prostřednictvím obchodu a obchodní činnosti, musí se Huqúq zaplatit i podruhé, či nikoli?*

Odpověď: Ani v tomto případě se placení Huqúqu nevyžaduje.

46. Otázka: *S odkazem na posvátný verš: „Bůh vám předepsal svazek manželský“, je toto nařízení povinné, či nikoli?*

Odpověď: Není to povinné.

47. Otázka: *Předpokládejme, že byl nějaký muž sezdán s určitou ženou, věřil jí, že je pannou a zaplatil jí věno, avšak v okamžiku konzumace manželství vyjde najevo, že pannou není. Mají se mu výdaje a věno proplatit zpět? A bylo-li manželství podmíněno panenstvím, ruší nesplněná podmínka platnost toho, čím byla podmíněna?*

Odpověď: Výdaje a věno lze v takovém případě proplatit zpět. Nesplněná podmínka ruší platnost toho, čím je podmíněna. Skrýt danou záležitost a tuto věc odpustit, si však v očích Boha zasluhuje štědré odměny.

48. Otázka: *„Byla vám nařízena Slavnost...“ Je to povinné, či nikoli?*

Odpověď: Není to povinné.

49. Otázka: *Ohledně trestů za cizoložství, sodomii a krádež a jejich stupně.*

Odpověď: Stanovení stupňů těchto trestů náleží Domu spravedlnosti.

50. Otázka: *Ohledně zákonnosti či nezákonnosti sňatku se svými příbuznými.*

Odpověď: Tyto záležitosti obdobně náleží Důvěrníkům Domu spravedlnosti.

51. Otázka: *S ohledem na obřadné omývání dlaní a obličeje bylo zjeveno: „Nechť ten, který nenalezne žádnou vodu pro obřadné omývání, opakuje pětkrát tato slova: ,Ve Jménu Boha, Nejčistšího, Nejčistšího.“: je přípustné přednášet tento verš v obdobích třeskuté zimy, nebo má-li člověk na rukou nebo na tváři poranění?*

Odpověď: V časech třeskuté zimy lze použít teplé vody. Jsou-li na obličeji nebo na rukou poranění, nebo existují-li jiné důvody jako jsou bolesti, kvůli nimž by použití vody mohlo škodit, může člověk namísto obřadného omývání přednést stanovený verš.

52. Otázka: *Je pronášení verše zjeveného k nahrazení Modlitby znamení povinné?*

Odpověď: Není to povinné.

53. Otázka: *S ohledem na dědictví, existují-li vlastní bratři a vlastní sestry, obdrží též nevlastní bratři a nevlastní sestry z matčiny strany nějaký podíl?*

Odpověď: Neobdrží žádný podíl.

54. Otázka: *On praví, budiž veleben: „Skonal-li syn zesnulého ve dnech svého otce a zanechal-li děti, zdědí ony děti podíl svého otce...“ Co se má dělat, zemře-li dcera za života svého otce?*

Odpověď: Její dědický podíl by se měl rozdělit mezi sedm kategorií dědiců podle nařízení Knihy.

55. Otázka: *Je-li zesnulou osobou žena, komu je přidělen „manželčin“ dědický podíl?*

Odpověď: „Manželčin“ dědický podíl je přidělen manželovi.

56. Otázka: *Ohledně zahalení těla zesnulého do rubáše, u něhož je nařízeno, že má sestávat z pěti pláten: vztahuje se těchto pět pláten na pět látek, jejichž užívání bylo až doposud běžné, nebo na pět rubášů přes celou postavu ovinutých jeden kolem druhého?*

Odpověď: Míní se tím použití pěti látek.

57. Otázka: *Ohledně rozdílností mezi určitými zjevenými verši.*

Odpověď: Mnoho Desek bylo zjeveno a odesláno ve své původní podobě, aniž by se opravovaly a kontrolovaly. Z tohoto důvodu byly podle příkazu ve Svaté přítomnosti opět nahlas přečteny a uvedeny do souladu s mluvnickými zvyklostmi lidí, aby se zabránilo nactiutrhání protivníků Věci. Dalším důvodem tohoto postupu je, že na nový sloh, jenž započal Zvěstovatel, necht' jsou Mu obětovány duše všech ostatních kromě Něj, se nahlíželo jako na sloh, jenž se vyznačoval výraznou volností při dodržování mluvnických pravidel. Posvátné verše tedy byly zjeveny ve slohu, který je většinou v souladu s běžným užíváním, a to kvůli snadnějšímu porozumění a stručnosti vyjadřování.

58. Otázka: *Ohledně požehnaného verše: „Pokud cestujete, a zastavíte-li se a budete odpočívat na nějakém bezpečném místě, vykonajte ... namísto každé nepronosené povinné modlitby jediné padnutí na tvář...“: jde o náhradu za povinnou modlitbu, která se nevykonala z důvodu nejistých okolností, nebo se během cesty povinná modlitba úplně přerušuje a její místo přebírá padnutí na tvář?*

Odpověď: Pakliže se ve chvíli, kdy nadejde hodina povinné modlitby, někomu nedostává bezpečí, měl by po příchodu do bezpečného prostředí vykonat jedno padnutí na tvář namísto každé vynechané povinné modlitby, a po závěrečném padnutí na tvář by se měl se zkříženýma nohama posadit a přečíst stanovený verš. Bude-li se tam však nalézat bezpečné místo, k přerušování pronášení povinné modlitby během cestování nedochází.

59. Otázka: *Pakliže poté, co cestovatel učinil na cestě zastávku a odpočinul si, a nadešel čas pro povinnou modlitbu, měl by onu modlitbu pronést, nebo by měl namísto ní vykonat padnutí na tvář?*

Odpověď: S výjimkou nejistých okolností není vynechání povinné modlitby přípustné.

60. Otázka: *Pakliže se v důsledku vynechané povinné modlitby požaduje vykonání určitého počtu padnutí na tvář, musí se daný verš opakovat po každém nahrazujícím padnutí na tvář, či nikoli?*

Odpověď: Postačí pronést stanovený verš po posledním padnutí na tvář. U jednotlivých padnutí na tvář se nevyžadují samostatná opakování daného verše.

61. Otázka: *Vynechá-li se povinná modlitba doma, má se nahradit jedním padnutím na tvář, či nikoli?*

Odpověď: Jako odpověď na předchozí otázky bylo napsáno: „Toto ustanovení týkající se nahrazujícího padnutí na tvář platí doma i na cestě.“

62. Otázka: *Pokud člověk vykonal obřadná omývání z jiného důvodu a nastal čas pro povinnou modlitbu, postačí tato obřadná omývání, nebo se musí opakovat?*

Odpověď: Tatáž obřadná omývání postačují a není třeba, aby se opakovala.

63. Otázka: *V Kitáb-i-Aqdas byla nařízena povinná modlitba, která se skládá z devíti rak‘, aby se vykonávala v poledne, ráno a večer. Vypadá to však, že se od toho Deska povinných modliteb* liší.*

Odpověď: To, co bylo zjeveno v Kitáb-i-Aqdas, se týká odlišné povinné modlitby. Z důvodů moudrosti bylo před několika lety určité množství nařízení Kitáb-i-Aqdas včetně oné povinné modlitby zapsáno odděleně a odesláno spolu s ostatními svatými spisy za účelem zachování a ochrany. Tyto tři povinné modlitby byly zjeveny později.

* Deska obsahuje tři povinné modlitby, jež se nyní používají.

64. Otázka: *Je při určování času přípustné spoléhat se na hodiny a hodinky?*

Odpověď: Je přípustné spoléhat se na hodiny a hodinky.

65. Otázka: *V Desce povinných modliteb jsou zjeveny tři modlitby. Vyžaduje se vykonávání všech tří, či nikoli?*

Odpověď: Je nařízeno vykonat jednu z těchto tří modliteb, postačí vykonat jakoukoli z nich.

66. Otázka: *Má obřadné omytí pro ranní modlitbu stálou platnost i pro polední modlitbu? A obdobně, má obřadné omytí vykonané v poledne platnost také večer?*

Odpověď: Obřadné omytí se pojí s povinnou modlitbou, pro kterou se vykonává, a musí se u každé modlitby opakovat zvlášť.

67. Otázka: *Ohledně dlouhé povinné modlitby je požadováno vstát a „obrátit se k Bohu“. Zdá se, že se tím naznačuje, že není nutné se otočit tváří ke Qiblih, je tomu tak, či nikoli?*

Odpověď: Míní se tím Qiblih.

68. Otázka: *Ohledně svatého verše: „Přednášejte verše Boha každého jitra a večera.“*

Odpověď: Míní se tím všechno, co bylo sesláno z Nebe Boží promluvy. Prvořadým požadavkem je dychtivost a láska posvěcených duší číst Slovo Boží. Přechází být i jediný verš, ba dokonce i jediné slovo v duchu radosti a rozzářenosti je lepší než přečtení mnoha Knih.

69. Otázka: *Smí člověk při sepisování své poslední vůle určit jistou část svého majetku – mimo toho, co je zasvěceno zaplacení *Ḥuqúqu'lláhu* a vyrovnání dluhů – na dobročinné aktivity, nebo je oprávněn pouze k tomu vyčlenit určitou částku k pokrytí nákladů na svůj pohřeb a pochování do hrobu, aby se tak zbytek jeho pozůstalosti rozdělil způsobem stanoveným Bohem mezi určené kategorie dědiců?*

Odpověď: Člověk má nad svým majetkem plnou pravomoc. Je-li s to zaplatit *Ḥuqúqu'lláh* a nemá-li žádné dluhy, bude pak přijatelné všechno, co je v jeho vůli zapsáno a jakékoli prohlášení nebo doznání, jež obsahuje. Bůh mu, vpravdě, povolil nakládat s tím, co mu udělil, jakkoli si bude přát.

70. Otázka: *Je užívání pohřebního prstenu nařízeno výlučně pro dospělé, nebo se týká i nezletilců?*

Odpověď: Týká se pouze dospělých. Obdobně i modlitba za zesnulé se týká dospělých.

71. Otázka: *Přeje-li si člověk postit se v jiném čase, než je měsíc 'Alá', je to přípustné či nikoli; a pakliže člověk učinil slavnostní slib a k takovému půstu se zavázal, je to platné a přijatelné?*

Odpověď: Nařízení o půstu je takové, které již bylo zjeveno. Pakliže se však někdo zaváže, že nabídne půst Bohu, a usiluje takto o splnění nějakého přání či o uskutečnění nějakého jiného záměru, pak je to povoleno nyní stejně jako dříve. Je však přáním Boha, velebena buď Jeho sláva, aby se slavnostní sliby a závazky zaměřovaly na takové cíle, které budou prospívat lidstvu.

72. Otázka: *Opět byla položena otázka ohledně obydlí a osobního oblečení: mají za nepřítomnosti mužského potomstva připadnout Domu spravedlnosti, nebo se mají rozdělovat podobně jako zbytek pozůstalosti?*

Odpověď: Dvě třetiny z obydlí a osobního oblečení se předá ženskému potomstvu a jedna třetina Domu spravedlnosti, jež Bůh pověřil finanční správou lidu.

73. Otázka: *Pokud manžel po ukončení roku trpělivosti odmítá povolit rozvod, jaký postup by měla jeho žena zvolit?*

Odpověď: Když dané období skončí, rozvod vstupuje v platnost. Je však nezbytné, aby pro počátek a konec tohoto období existovali svědkové, aby se, vyvstane-li potřeba, mohli povolat k podání svědectví.

74. Otázka: *Ohledně definice stáří.*

Odpověď: Pro Araby to znamená nejzazší mez vysokého věku, avšak pro lid Bahá je to od věku sedmdesáti let.

75. Otázka: *Ohledně krajní hranice půstu pro někoho, kdo cestuje pěšky.*

Odpověď: Krajní hranice je stanovena na dvě hodiny. Je-li překročena, je přípustné půst přerušit.

76. Otázka: *Ohledně dodržování půstu lidmi, kteří vykonávají během postního měsíce těžkou tělesnou práci.*

Odpověď: Tito lidé jsou půstu zproštěni, avšak k prokázání úcty zákonu Božímu a kvůli vznešenému postavení půstu, je nanejvýš chvályhodné a příhodné, aby jedli střídmě a v soukromí.

77. Otázka: *Postačí obřadné omývání konané kvůli povinné modlitbě i pro devadesát pět opakování Největšího jména?*

Odpověď: Opětovné obřadné omývání není nutné.

78. Otázka: *Ohledně oblečení a klenotů, které mohl manžel zakoupit své manželce: mají se po jeho smrti tyto klenoty rozdělit mezi jeho dědice, nebo jsou konkrétně určeny pro manželku?*

Odpověď: Kromě obnošeného šatstva, patří manželovi vše, oč se tu jedná, ať jde o klenoty nebo o něco jiného, vyjma toho, co byly prokazatelně dary pro jeho manželku.

79. Otázka: *Ohledně kritéria spravedlivosti při dokazování nějaké záležitosti, která závisí na svědectví dvou spravedlivých svědků.*

Odpověď: Kritériem spravedlivosti je dobrá pověst mezi lidmi. Před Jeho Trůnem je přijatelné svědectví všech služebníků Boha, ať jsou jakékoli víry nebo vyznání.

80. Otázka: *Pakliže zesnulý nevyřídil svou povinnost k Huqúqu'lláhu, nezaplatil své ostatní dluhy, mají se tyto dluhy uhradit poměrnými srážkami z obydlí, osobního oblečení a zbytku pozůstalosti, anebo jsou obydlí a osobní oblečení ponechány pro mužské potomstvo stranou, a dluhy se následně*

musejí vyrovnat ze zbytku pozůstalosti? A jestliže zbývající pozůstalost tomuto účelu nedostačuje, jak by se měly dluhy urovnat?

Odpověď: Nezaplacené dluhy a platby Huqúqu by se měly urovnat ze zbytku pozůstalosti, ale pokud to k tomuto účelu nedostačuje, daný schodek by se měl dorovnat z jeho obydlí a osobního oblečení.

81. Otázka: *Má se třetí povinná modlitba vykonávat vsedě anebo vstoje?*

Odpověď: Je patřičnější a příhodnější stát v postoji pokorné uctivosti.

82. Otázka: *Ohledně první povinné modlitby bylo zjeveno: „člověk by ji měl vykonat v jakémkoli čase, kdy se nalézá ve stavu pokory a dychtivého zbožňování“. Má se vykonávat jednou za dvacet čtyři hodin, nebo častěji?*

Odpověď: Jednou za dvacet čtyři hodin postačuje, toť jest, co pronesl Jazyk Božího příkazu.

83. Otázka: *Ohledně definice „rána“, „poledne“ a „večera“.*

Odpověď: Jsou jimi východ slunce, poledne a západ slunce. Povolené časy pro povinné modlitby jsou od rána do poledne, od poledne do večera a od západu slunce až dvě hodiny po jeho západu. Pravomoc je v rukou Boha, Nositele Dvou Jmen.

84. Otázka: *Je věřícímu povoleno, aby byl sezdán s nevěřícím?*

Odpověď: V manželství je přípustné brát i dávat; takto nařídil Pán, když nastoupil na trůn štědrosti a milosti.

85. Otázka: *Ohledně Modlitby za zesnulé: Měla by předcházet pohřbení či následovat po pohřbení? A vyžaduje se při ní obracet tvář ke Qiblih?*

Odpověď: Přednesení této modlitby by mělo předcházet pohřbení, a co se týče Qiblih: „Ať se obrátíte kamkoli, všude je tvář Boží.“*

* Korán 2:115

86. Otázka: *V poledne, které je časem pro dvě povinné modlitby – krátkou polední modlitbu a modlitbu, která se má vykonávat ráno, v poledne a večer – je v tomto případě nezbytné vykonávat dvě obřadná omývání, nebo postačí jedno?*

Odpověď: Opakovat obřadná omývání není nutné.

87. Otázka: *Ohledně věna pro vesničany, které má být ve stříbře: míní se tím nevěsta, nebo ženich, nebo oba dva? A co se má dělat, je-li jeden obyvatelem města a druhý vesničanem?*

Odpověď: Věno se stanovuje podle místa bydliště ženicha, je-li obyvatelem města, věno bude ve zlatě, a je-li vesničanem, věno bude ve stříbře.

88. Otázka: *Jaké je kritérium pro stanovení toho, je-li někdo obyvatelem města, nebo obyvatelem vesnice? Usídli-li se obyvatel města na vesnici, nebo vesničan ve městě s úmyslem se zde natrvalo usadit, jaké má platit ustanovení? Je místo narození tím rozhodujícím faktorem?*

Odpověď: Kritériem je trvalé bydliště a v závislosti na tom, kde se nachází, se následně musí dodržovat nařízení v Knize.

89. Otázka: *Ve svatých Deskách bylo zjeveno, že pakliže někdo získá rovnocennou hodnotu devatenácti mithqálů zlata, měl by z této částky zaplatit Právo Boží. Je možné vysvětlit, kolik by se z těchto devatenácti mělo zaplatit?*

Odpověď: Příkaz Boha stanovuje devatenáct z jednoho sta. Výpočet by se měl provádět na tomto základě. Pak se může zjistit, jaká částka z devatenácti je splatná.

90. Otázka: *Pakliže něčí majetek přesáhne hodnotu devatenácti mithqálů, je nezbytné, aby se jeho hodnota zvýšila o dalších devatenáct předtím, než je Huqúq opět splatný, nebo je Huqúq splatný při jakémkoli navýšení?*

Odpověď: Jakákoli částka přičtená k devatenácti je osvobozena od Huqúqu, dokud nedosáhne dalších devatenácti.

91. Otázka: *Ohledně čisté vody a okamžiku, v němž se již voda považuje za použitou.*

Odpověď: Malé množství vody jako například jeden plný šálek, nebo i dva či tři, se musí považovat za použité po jediném umytí tváře a rukou. Ale jeden kurr* nebo i více vody zůstává nezměněn po jednom či dvou umytích tváře a není námitek vůči jejímu užívání, pokud se nezmění v jednom ze tří ohledů†, kupříkladu se změní její vůně, v kterémžto případě by se na ni mělo pohlížet jako na použitou.

* Týká se to objemu, který má přibližně půl krychlového metru.

† Barva, chuť a vůně.

92. Otázka: *V jednom pojednání o rozličných otázkách sepsaném v perštině byl věk dospělosti stanoven od patnácti let. Je manželství obdobně podmíněno dosažením dospělosti, nebo je přípustné před dovršením tohoto věku?*

Odpověď: Jelikož je v Knize Boha požadován souhlas obou stran a jelikož nelze před dosažením dospělosti jejich souhlas či nesouhlas zajistit, je tudíž manželství podmíněno dovršením věku dospělosti a před dosažením tohoto věku je nepřipustné.

93. Otázka: *Ohledně půstu a povinné modlitby u nemocných lidí.*

Odpověď: Vpravdě pravím, že povinná modlitba a půst zaujmají v očích Boha vznešené postavení. Avšak svůj vliv mohou uplatňovat pouze v době, kdy se člověk nachází v dobrém zdravotním stavu. V čase, kdy má člověk chatrné zdraví, je nepřipustné zachovávat tyto povinnosti; takový byl příkaz Pána, velebena budiž Jeho sláva, ve všech časech. Požehnání jsou ti muži a ženy, kteří tomu věnují pozornost a dodržují Jeho nařízení. Všechna chvála budiž Bohu, Tomu, který seslal verše a je Zjevitelem nepochybných důkazů!

94. Otázka: *Ohledně mešit, kaplí a chrámů.*

Odpověď: Všechno, co bylo postaveno k uctívání jednoho pravého Boha, kupříkladu mešity, kaple a chrámy, se nesmí užívat k žádnému jinému účelu, než je připomínka Jeho Jména. Tot' nařízení Boha a ten, kdož ho poruší, je vpravdě z těch, kdož spáchali prohřešek. Staviteli z toho neplyne žádná újma, neboť vykonal svůj skutek kvůli Bohu a obdržel svou spravedlivou odměnu a bude se mu jí i nadále dostávat.

95. Otázka: *Ohledně vybavení místa výdělečné činnosti, jehož je třeba k vykonávání něčí práce či profese: podléhá placení Huququ'lláhu, nebo se řídí stejným ustanovením jako zařízení domácnosti?*

Odpověď: Řídí se stejným ustanovením jako zařízení domácnosti.

96. Otázka: *Ohledně výměny majetku, jenž má člověk ve svém svěřenství za hotovost nebo jinou formu majetku kvůli tomu, aby se daný majetek ochránil před znehodnocením nebo ztrátou.*

Odpověď: Ohledně písemné otázky o výměně majetku, jenž má člověk ve svém svěřenství, aby se daný majetek ochránil před znehodnocením nebo ztrátou, taková výměna je přípustná pod podmínkou, že náhrada bude mít rovnocennou hodnotu. Tvůj Pán je, vpravdě, Vykladač, Všeznalý, a On je, vskutku, Nařizovatel, Dávný z dnů.

97. Otázka: *Ohledně mytí nohou v zimě a létě.*

Odpověď: V obou případech je tomu stejně; vhodnější je teplá voda, ale nemůže být námitek vůči studené.

98. Otázka: *Další otázka týkající se rozvodu.*

Odpověď: Jelikož Bůh, velebena buď Jeho sláva, není rozvodu příznivě nakloněn, nebylo o této záležitosti nic zjeveno. Od počátku odloučení až do ukončení jednoho roku však musí docházet k průběžnému obeznamování dvou nebo více lidí coby svědků; a jestliže do konce odloučení nedojde k usmíření, může rozvod nastat. Úředník náboženského soudu, jenž je jmenován Důvěrníky Domu spravedlnosti, o tom musí pořádat v matrice zápis. Zachovávat tento postup je nutné, aby se nezarmoutili ti, kteří mají chápavé srdce.

99. Otázka: *Ohledně konzultace.*

Odpověď: Pakliže konzultace mezi první skupinou shromážděných lidí skončí neshodou, měli by se připojit noví lidé, načež budou losem vybráni lidé do výše numerické hodnoty Největšího jména, nebo jejich menší či větší počet. Poté by se mělo v konzultaci opět pokračovat a mělo by se uposlechnout výsledku, ať je jakýkoli. Jestliže však neshoda stále přetrvává, měl by se celý postup zopakovat ještě jednou a rozhodnutí většiny by mělo nabýt vrchu. On, vpravdě, vede na správnou cestu, kohokoli se Mu zlíbí.

100. Otázka: *Ohledně dědictví.*

Odpověď: Co se dědictví týče, to, co určil Prvotní bod – necht' se Mu obětují duše všech kromě Něj – vyvolává velkou spokojenost. Stávající dědici by měli obdržet svůj určený podíl dědictví, zatímco výkaz zůstatku se musí předložit Dvoru Nejvyššího. V Jeho rukou je zdroj pravomoci; On přikazuje, jak se Mu zlíbí. V Zemi tajemství* byl v této záležitosti zjeven zákon, který na přechodnou dobu přiřkne dědictví nezvěstných dědiců dědicům stávajícím, až do doby, kdy bude ustaven Dům spravedlnosti, kdy bude zveřejněno nařízení, které se toho týče. Avšak dědictví těch, kteří se vystěhovali téhož roku jako Odvěká krása, bylo jejich dědicům přiznáno, a jedná se o štedrost Boha, jež jim byla udělena.

* Adrianopol

101. Otázka: *Ohledně zákona o nalezeném pokladu.*

Odpověď: Nalezne-li se poklad, na jednu třetinu z něho má právo nálezce, a další dvě třetiny by mužové Domu spravedlnosti měli vynaložit na blahobyt všech lidí. Tak tomu bude poté, až bude ustaven Dům spravedlnosti, a do té doby by se měl poklad svěřit do úschovy důvěryhodných osob ve všech místech a územích. On je, vpravdě, Vládce, Nařizovatel, Všeznalý, se Vším Obeznámený.

102. Otázka: *Ohledně Huqúqu na nemovitost, která nenese žádný zisk.*

Odpověď: Nařízení Boha zní, že nemovitost, která přestala nést zisk, to jest, z níž neplyne žádný zisk, nepodléhá placení Huqúqu. On je, vpravdě, Vládce, Nesmírně Štědrý.

103. Otázka: *Ohledně svatého verše: „V oblastech, kde se dny a noci dlouží, nechť se čas pro modlitbu měří hodinami...“*

Odpořád: Myslí se tím ta území, která jsou odlehlá. V našich končinách však rozdíl v délce činí jen několik hodin, a tudíž se zde toto ustanovení neuplatňuje.

104. V Desce Abá Badí‘mu byl zjeven tento svatý verš: „Vpravdě, jsme nařídili každému synovi, aby sloužil svému otci.“ Takový je příkaz, který jsme uložili v Knize.

105. *A v jiné Desce byla zjevena tato vznešená slova: Ó Muḥammade! Dávný z dnů k tobě obrátil Svou tvář, zmínil se o tobě a nabádal lid Boží, aby vzdělával své děti. Pokud otec zanedbá toto nejzávažnější přikázání, které Pero Věčného krále v Kitáb-i-Aqdas uložilo, pozbývá práva na otcovství a bude před Bohem započítán k provinilcům. Dobře se povede tomu, kdo si do svého srdce vryje nabádání Pána a neochvějně se jich přidržuje. Bůh, vpravdě, nařizuje Svým služebníkům, co jim bude pomáhat a prospívat, a umožní jim se k Němu přiblížit. On je Nařizovatel, Věčný.*

106. On je Bůh, veleben budiž On, Pán majestátu a moci! Jeden Pravý Bůh, pochválena budiž Jeho sláva, pověřil Proroky a Vyvolené, aby pečovali o stromy lidského bytí prostřednictvím živých vod bezúhonnosti a porozumění, aby z nich mohlo vzejít to, co Bůh vložil do jejich nejnítějšího nitra. Jak je možné snadno postřehnout, každý strom nese určité ovoce, a neplodný strom je určen pouze ohni. Zachovat vznešené postavení člověka bylo záměrem těchto Vychovatelů ve všem, co říkali a čemu učili. Dobře se povede tomu, kdož se ve Dni Boha pevně přidržoval Jeho příkazů a neodchýlil se od Jeho pravého a základního Zákona. Plody, které nejlépe sluší stromu lidského života, jsou důvěryhodnost a zbožnost, pravdomluvnost a upřímnost, ale větší než toto všechno je po rozpoznání jednoty Boha, pochválen a oslaven budiž On, ohled člověka na práva, která náležejí jeho rodičům. Toto věroučné ustanovení bylo uvedeno ve všech Knihách Boha a opětovně potvrzeno Nejvznešenějším perem. Zvažte to, co Milosrdný Pán zjevil v Koránu, velebena jsou Jeho slova: „Uctívejte Boha, nepřidružujte k Němu žádného rovného či podobného; a prokazujte svým rodičům laskavost a dobročinnost...“ Povšimněte si, kterak byla láskyplnost ke svým rodičům spojena s rozpoznáním jednoho pravého Boha! Šťastni jsou ti, kdož jsou obdařeni pravou moudrostí a porozuměním, kteří vidí a chápou, kteří čtou a rozumějí, a kteří dodržují to, co Bůh zjevil ve svatých Knihách minulosti a v této nesrovnatelné a úžasné Desce.

107. *On, velebena budiž Jeho slova, v jedné ze Svých Desek zjevil: A v záležitosti Zakátu jsme rovněž nařídili, abyste se řídili tím, co bylo zjeveno v Koránu.*

PŘEHLED A SOUHRN ZÁKONŮ A NAŘÍZENÍ KITÁB-I-AQDAS

SHRNUTÍ OBSAHU

I. Jmenování ‘Abdu’l-Baháa Bahá’u’lláhovým Nástupcem a Vykladačem Jeho Učení

1. Obracet se k Němu
2. Dotazovat se Ho

II. Předjímání Instituce Strážcovství

III. Instituce Domu spravedlnosti

IV. Zákony, nařízení a nabádání

- A. Modlitba
- B. Půst
- C. Zákony osobní povahy
- D. Rozličné zákony, nařízení a nabádání

V. Konkrétní napomenutí, výtky a varování

VI. Rozličná témata

PŘEHLED A SOUHRN

I. Jmenování ‘Abdu’l-Baháa Bahá’u’lláhovým Nástupcem a Vykladačem Jeho Učení

A. Věřícím se nařizuje, aby své tváře obraceli k Tomu, „*jehož Bůh určil, jenž vyrašil z tohoto Odvěkého kořene*“.

B. Věřícím se přikazuje, aby všechno, čemu v Bahá’í spisech nerozumí, předkládali „*Tomu, který vyrašil z tohoto mohutného Kmene*“.

II. Předjímání Instituce Strážcovství

III. Instituce Domu spravedlnosti

1. Dům spravedlnosti je formálně ustaven.
2. Jeho funkce jsou popsány.
3. Jeho příjmy jsou stanoveny.

IV. Zákony, nařízení a nabádání

A. Modlitba

1. Vznešené postavení, které v Bahá’í zjevení zastávají povinné modlitby.
2. Qiblih:
 - a. Báb ji ztotožňuje s „*Tím, jehož Bůh projeví*“.
 - b. Bahá’u’lláh potvrzuje určení Qiblih učiněné Bábem.
 - c. Bahá’u’lláh stanovuje, že Qiblih bude po Jeho skonu místem Jeho posledního odpočinku.
 - d. Při pronášení povinných modliteb je povinností se obracet ke Qiblih.
3. Je povinností mužů a žen, aby po dovršení věku dospělosti, jenž je stanoven na 15 let, pronášeli povinné modlitby.
4. Zproštění pronášet povinné modlitby se uděluje:
 - a. Těm, kteří jsou nemocní.
 - b. Těm, kterým je více než 70 let.

- c. Ženám, které mají své dny za podmínky, že vykonají obřadné omytí a budou 95 krát denně opakovat verš, který byl konkrétně k tomuto účelu zjeven.
5. Povinnou modlitbu by měl pronášet každý jednotlivec sám za sebe.
6. Výběr jedné ze tří povinných modliteb je povolen.
7. „Ránem“, „polednem“ a „večerem“, jež se udávají v souvislosti s povinnými modlitbami, se ve výše uvedeném pořadí míní intervaly mezi východem slunce a polednem, mezi polednem a západem slunce a období od západu slunce až do dvou hodin po západu slunce.
8. Pronášení první (dlouhé) povinné modlitby jednou za dvacet čtyři hodin postačuje.
9. Je vhodnější pronášet třetí (krátkou) povinnou modlitbu vstoje.
10. Obřadná omytí:
- a. Pronášení povinných modliteb musí předcházet obřadné omytí.
 - b. Pro každou povinnou modlitbu se musí vykonat nové obřadné omytí.
 - c. Pronášejí-li v poledne dvě povinné modlitby, stačí pro obě modlitby jediné obřadné omytí.
 - d. Není-li k dispozici voda nebo je-li její užívání škodlivé pro obličej a ruce, předepisuje se pětkrát pronést verš konkrétně zjevený za tímto účelem.
 - e. Je-li počasí příliš studené, doporučuje se užívat teplou vodu.
 - f. Došlo-li k obřadnému omytí pro jiné účely, nevyžaduje se, aby se před pronesením povinné modlitby opakovalo.
 - g. Obřadné omytí je nezbytné bez ohledu na to, zdali se předtím člověk vykoupal či nikoli.
11. Určování času stanoveného pro modlitbu:
- a. Je přípustné spoléhat se na hodiny při určování času pro vykonávání povinných modliteb.
 - b. V zemích, které leží v nejdlehlších končinách severu a jihu, kde se délka dnů a nocí výrazně různí, by se mělo spoléhat na hodiny a měřiče času bez poukazování na východ či západ slunce.
12. V případě nebezpečí, ať je člověk na cestách či nikoli, se nařizuje za každou nevykonanou povinnou modlitbu jedno padnutí na tvář a pronesení konkrétního verše, po čemž má následovat osmnáctinásobné opakování dalšího konkrétního verše.
13. Sborová modlitba je zakázána vyjma Modlitby za zesnulé.
14. Nařizuje se přednášet plné znění Modlitby za zesnulé s výjimkou těch lidí, kteří nedovedou číst; těmto lidem se přikazuje, aby opakovali šest konkrétních pasáží oné Modlitby.
15. Povinnou modlitbu, která se měla třikrát opakovat, třikrát denně, za jitra, v poledne a na večer, nahradily tři povinné modlitby, které byly následně zjeveny.

16. Modlitba znamení byla zrušena a nahradil ji jeden konkrétně zjevený verš. Pronášení tohoto verše však není povinné.

17. Srst, sobolí kožešina, kosti a podobně neruší platnost něčí modlitby.

B. Půst

1. Vznešené postavení, které půst v Bahá'í zjevení zastává.
2. Období půstu započíná ukončením vložených dní a končí svátkem Naw-Rúzu.
3. Zdržování se jídla a pití od slunce východu do slunce západu je povinné.
4. Půstem jsou vázáni muži a ženy po dosažení věku dospělosti, který je stanoven na 15 let.
5. Zproštění půstu se uděluje:
 - a. Cestujícím
 - i. Za předpokladu, že cesta přesáhne 9 hodin.
 - ii. Cestujícím pěšky za předpokladu, že cesta přesáhne 2 hodiny.
 - iii. Těm, kteří svou cestu přeruší na méně než 19 dní.
 - iv. Ti, kteří svou cestu během půstu přeruší na místě, na němž mají setrvat 19 dní, jsou půstu zproštěni pouze první tři dny po svém příchodu.
 - v. Ti, kteří během půstu dorazí domů, se musí začít postit ode dne svého příchodu.
 - b. Těm, kteří jsou nemocní.
 - c. Těm, kterým je více než 70 let.
 - d. Ženám, které jsou těhotné.
 - e. Ženám, které kojí.
 - f. Ženám v období menstruace za předpokladu, že vykonají obřadné omytí a zopakují konkrétně zjevený verš 95 krát denně.
 - g. Těm, kteří vykonávají těžkou tělesnou práci, jimž se doporučuje, aby prokazovali úctu tomuto zákonu a projevovali zdrženlivost a sebeovládání při využívání této výjimky.
6. Slavnostně přislíbit, že se člověk bude postit (v měsíci, který se liší od měsíce, v němž je půst předepsán), je přípustné. Slavnostní sliby, které prospívají lidstvu, jsou však v očích Boha vhodnější.

C. Zákony osobní povahy

1. Sňatek:

- a. Sňatek se vřele doporučuje, ale není povinný.
- b. Mnohoženství je zakázáno.
- c. Podmínkou sňatku je, aby obě strany dovršily věk dospělosti, jenž je stanoven na 15 let.
- d. Podmínkou sňatku je, že s ním obě strany a jejich rodiče souhlasí, ať už je žena pannou či nikoli.
- e. Je povinností obou stran pronést verš, který byl za tímto účelem zjeven, čímž dají najevo svůj souhlas s vůlí Boží.
- f. Sňatek s nevlastní matkou je zakázán.
- g. Veškeré záležitosti, jež se týkají sňatku s vlastními příbuznými, se mají předkládat Domu spravedlnosti.
- h. Sňatek s nevěřícími se povoluje.
- i. Zásnuby:
 - ii. Období zasnub nesmí přesáhnout 95 dní.
 - iii. Je nezákonné se zasnoubit s dívkou dříve, než dosáhne věku dospělosti.
- j. Věno:
 - i. Podmínkou sňatku je zaplacení věna.
 - ii. Věno je stanoveno na 19 mithqálů ryzího zlata pro obyvatele měst a 19 mithqálů stříbra pro obyvatele vesnic v závislosti na trvalém bydlišti manžela, a nikoli manželky.
 - iii. Platit více než 95 mithqálů je zakázáno.
 - iv. Je vhodnější, aby se muž spokojil se zaplacením 19 mithqálů stříbra.
 - v. Není-li možné zaplatit věno v celé jeho výši, povoluje se vystavit dlužní úpis.
- k. Stane-li se, že po pronesení konkrétně zjeveného verše a zaplacení věna pocítí ještě před konzumací manželství jedna ze stran ke druhé odpor, není nutné před rozvodem zahajovat období čekání. Vrácení věna se však nepovoluje.
- l. Zamýšlí-li manžel cestovat, musí manželce sdělit termín, kdy se vrátí. Je-li mu z oprávněného důvodu zabráněno, aby se ve stanovený čas vrátil, musí ji o tom zpravit a snažit se o to se k ní navrátit. Nepodaří-li se mu splnit některou z uvedených podmínek, musí manželka počkat 9 měsíců, po jejichž uplynutí se může znovu provdat, i když je pro ni vhodnější, aby vyčkala déle. Obdrží-li zprávu o jeho úmrtí nebo zavraždění a potvrdí-li ji obecné prohlášení nebo 2 spolehliví svědci, může se po uplynutí 9 měsíců znovu provdat.
- m. Odjede-li manžel, aniž by svou manželku zprávil o termínu svého návratu, a je obeznámen se zákonem, který Kitáb-i-Aqdas předepisuje, může se manželka znovu provdat

poté, co na něho celý rok čekala. Není-li manžel s tímto zákonem obeznámen, musí manželka vyčkat, dokud k ní nedojdou zprávy o jejím manželovi.

n. Objeví-li manžel poté, co zaplatil věno, že manželka není pannou, lze požadovat zpětné navrácení věna a vzniklých výdajů, které již zaplatil.

o. Stane-li se, že byl sňatek podmíněn panenstvím, lze požadovat navrácení věna a zaplacení vzniklých výdajů a manželství lze prohlásit za neplatné. Utajení dané záležitosti je však v očích Boha vysoce záslužné.

2. Rozvod:

a. Rozvod se silně odsuzuje.

b. Dojde-li k nevráživosti nebo zášti z manželovy či manželčiny strany, je rozvod přípustný, ale pouze po uplynutí jednoho celého roku. Počátek a konec roku čekání musí dosvědčit dva či více svědků. Akt rozvodu musí zapsat soudní úředník, který zastupuje dům spravedlnosti. Pohlavní styk je během tohoto období čekání zakázán, a každý, kdo tento zákon poruší, se musí kát a zaplatit Domu spravedlnosti 19 mithqálů zlata.

c. Poté, co nastal rozvod, se další období čekání nevyžaduje.

d. Manželka, s níž se má její muž v důsledku její nevěry rozvést, přichází o proplacení výdajů během období čekání.

e. Opětovný sňatek s manželkou, s níž se její manžel rozvedl, je přípustný za předpokladu, že se nevdala za jiného muže. Pokud se znovu provdala, musí se nechat rozvést předtím, než se s ní její bývalý manžel může znovu oženit.

f. Pakliže se kdykoli během období čekání znovu objeví vzájemná náklonnost, manželské pouto je platné. Následuje-li po tomto usmíření odcizení a nastane-li znovu touha po rozvodu, bude se muset započít nový rok čekání.

g. Vyvstanou-li mezi manželem a manželkou během cestování neshody, vyžaduje se, aby manžel poslal manželku domů, nebo ji svěřil spolehlivé osobě, která ji domů doprovodí, a aby zaplatil za její cestu a za její výdaje za jeden celý rok.

h. Trvá-li manželka na rozvodu se svým manželem, namísto toho aby se s ním odstěhovala do jiné země, má se rok trpělivosti počítat od doby, kdy se od sebe odloučí, a to buď od doby, kdy se manžel připravuje, že odejde, nebo až po jeho odchodu.

i. Islámský zákon, který se týká opětovného sňatku s manželkou, s níž se muž předtím rozvedl, se ruší.

3. Dědictví:*

* Tato metoda rozdělování pozůstalosti se má uplatňovat v případech úmrtí bez zanechání závěti. Viz položka o. v této části.

a. Dědictví spadá do následujících kategorií:

1. děti 1 080 z 2 520 podílů

2. manžel nebo manželka 390 z 2 520 podílů
3. otec 330 z 2 520 podílů
4. matka 270 z 2 520 podílů
5. bratr 210 z 2 520 podílů
6. sestra 150 z 2 520 podílů
7. učitel 90 z 2 520 podílů

b. Podíl dětí, tak jak ho přidělil Báb, Bahá'u'lláh zdvojnásobil, a dědictví je tak odpovídajícím způsobem jeho každému zbývajícím příjemci o rovnoměrný díl sníženo.

c.

i. V případech, že není žádné potomstvo, případně podíl dětí Domu spravedlnosti, aby se vynaložil na sirotky a vdovy a na vše ostatní, co bude prospívat lidstvu.

ii. Pakliže bude syn zesnulého mrtvý a zanechá-li po sobě potomstvo, tito potomci zdědí podíl svého otce. Pakliže bude dcera zesnulého mrtvá a zanechá-li po sobě potomstvo, její podíl se bude muset rozdělit do sedmi kategorií přesně uvedených v Nejsvětější knize.

d. Zanechá-li někdo po sobě potomky, ale nebude-li existovat určitá část dědických kategorií nebo všechny ostatní dědické kategorie, pak dvě třetiny jejich podílu případnou potomkům a jedna třetina Domu spravedlnosti.

e. Neexistují-li žádní přesně určení příjemci dědictví, dvě třetiny dědictví případnou synovcům a neteřím zesnulého. Pakliže nejsou synovci ani neteře, tentýž podíl případně tetám a strýcům; chybějí-li i tito, pak jejich synům a dcerám. Zbývajících třetina v každém případě připadá Domu spravedlnosti.

f. Nezaněchá-li někdo žádného z výše uvedených dědiců, připadá celé dědictví Domu spravedlnosti.

g. Obydlí a osobní oblečení zesnulého otce přechází na mužské, nikoli na ženské potomky. Je-li k dispozici několik obydlí, pak to hlavní a nejdůležitější přechází na mužské potomky. Zbývajících obydlí se spolu s dalším majetkem zesnulého rozdělí mezi dědice. Není-li mužských potomků, dvě třetiny hlavního obydlí a osobního oblečení zesnulého otce připadají ženskému potomstvu a jedna třetina Domu spravedlnosti. V případě zesulé matky se má veškeré její obnošené šatstvo rovnoměrně rozdělit mezi její dcery. Její neobnošené šatstvo, klenoty a majetek se musí rozdělit mezi její dědice jakož i její obnošené šatstvo, nezanechá-li po sobě žádnou dceru.

h. Jsou-li děti zesnulého nezletilé, měl by se jejich podíl buď svěřit spolehlivé osobě nebo nějaké výdělečné společnosti za účelem investování, dokud nedosáhnou věku dospělosti. Podíl z narostlého úroku by se měl přidělit opatrovníkovi.

i. Dědictví by se nemělo rozdělovat do doby, dokud se nezaplatí Huqúqu'lláh (Právo Boží), jakékoli dluhy, které zesnulý nadělal, a jakékoli výdaje plynoucí z vypravení důstojného pohřbu a pochování do hrobu.

j. Má-li bratr zesnulého téhož otce, obdrží svůj plný přidělený podíl. Má-li jiného otce, zdědí pouze dvě třetiny jeho podílu, zbývající jedna třetina připadne Domu spravedlnosti. Tentýž zákon se vztahuje na sestru zesnulého.

k. V případě, že existují vlastní bratři a vlastní sestry, bratři a sestry z matčiny strany nedědí.

l. Nebahá'í učitel nedědí. Existuje-li více učitelů než jeden, pak se má mezi ně podíl přidělený učiteli rovnoměrně rozdělit.

m. Nebahá'í dědicové nedědí.

n. Kromě obnošeného šatstva manželky a darů v podobě klenotů či jiných darů, které jí prokazatelně daroval její manžel, se má všechno, co manžel své ženě zakoupil, považovat za manželovo vlastnictví, které se má rozdělit mezi jeho dědice.

o. Jakémukoli člověku se uděluje svoboda, aby se svým majetkem ve své vůli naložil, jak uzná za vhodné, za předpokladu, že podnikne opatření k zaplacení Huqúqu'lláhu a vyrovnání svých dluhů.

D. Rozličné zákony, nařízení a nabádání

1. Rozličné zákony a nařízení:

a. Pout'

b. Huqúqu'lláh

c. Nadační fondy

d. Mashriqu'l-Adhkár

e. Trvání Bahá'í zřízení

f. Bahá'í svátky

g. Slavnost devatenáctého dne

h. Bahá'í rok

i. Vložené dny

j. Věk dospělosti

k. Pochovávání zesnulých do hrobu

l. Zabývání se obchodem nebo povoláním je povinné a je povýšeno do postavení bohoslužby

m. Poslušnost vládě

n. Vzdělávání dětí

o. Sepsání závěti

- p. Desátky (zakát)
- q. Opakování Největšího jména 95 krát denně
- r. Lovení zvířat
- s. Zacházení se služebnými
- t. Nalezení ztraceného majetku
- u. Nakládání s nalezeným pokladem
- v. Nakládání s předměty, které má člověk ve svěřenství
- w. Vražda člověka
- x. Definice spravedlivých svědků
- y. Zákazy:
 - i. Výklad Svatého písma
 - ii. Obchodování s otroky
 - iii. Askeze
 - iv. Mnišství
 - v. Žebrání
 - vi. Kněžství
 - vii. Užívání kazatelen
 - viii. Líbání rukou
 - ix. Zpověď z hříchů
 - x. Mnohoženství
 - xi. Omamné nápoje
 - xii. Opium
 - xiii. Hraní hazardních her
 - xiv. Žhářství
 - xv. Cizoložství
 - xvi. Vražda

- xvii. Krádež
- xviii. Homosexualita
- xix. Sborová modlitba vyjma Modlitby za zesnulé
- xx. Krutost ke zvířatům
- xxi. Lenivost a zahálčivost
- xxii. Pomlouvání
- xxiii. Nactiutrhání
- xxiv. Nošení zbraní, pokud to není nezbytné
- xxv. Užívání veřejných bazénů v perských lázních
- xxvi. Vstupování do domu bez souhlasu vlastníka
- xxvii. Uhození nebo zranění člověka
- xxviii. Spory a konflikt
- xxix. Mumlání posvátných veršů na ulici
- xxx. Ponoření své ruky do jídla
- xxxi. Holení si hlavy
- xxxii. Růst vlasů pod ušní lalůček u mužů

2. Zrušení konkrétních zákonů a nařízení předcházejících Zřízení, které předepisovaly:

- a. Ničení knih
- b. Zákaz nošení hedvábí
- c. Zákaz užívání zlatého a stříbrného nádobí
- d. Omezení cestování
- e. Nabízení vzácných darů Zakladateli Víry
- f. Zákaz dotazování se Zakladatele Víry
- g. Zákaz opětovného sňatku s manželkou, s níž se daný muž rozvedl
- h. Pokutování každého, kdo rozesmutní svého bližního
- i. Zákaz hudby

- j. Omezení týkající se oděvu a vousu
- k. Nečistotu rozličných předmětů a národů
- l. Nečistotu spermatu
- m. Nečistotu určitých předmětů za účelem padnutí na tvář

3. Různá nabádání:

- a. Přátelsky se stýkat s následovníky všech náboženství
- b. Ctít své rodiče
- c. Nepřát si pro ostatní, co si člověk nepřeje sám pro sebe
- d. Učit a šířit Víru po nanebevstoupení jejího Zakladatele
- e. Pomáhat těm, kteří povstanou, aby šířili Víru
- f. Neodchylovat se od Spisů a nebýt sveden ze správné cesty těmi, kteří se od nich odchyľují
- g. Odkazovat na Svaté písmo, vyvstanou-li neshody
- h. Pohroužit se do studia Učení
- i. Neřídít se vlastními planými přeludy a marnivými představami
- j. Přednášet svaté verše každého jitra a večera
- k. Přednášet svaté verše melodicky
- l. Učit své děti zpěvně přednášet svaté verše v Mashriq'l-Adhkáru
- m. Studovat taková umění a vědy, které přinášejí lidstvu užitek
- n. Společně se radit
- o. Nebýt příliš shovívavý při vykonávání zákonů Boha
- p. Kát se k Bohu ze svých hříchů
- q. Vyznačovat se dobrými skutky
 - i. Být pravdomluvný
 - ii. Být důvěryhodný
 - iii. Být věrný
 - iv. Být počestný a bohabojný

- v. Být spravedlivý a poctivý
 - vi. Být taktní a moudrý
 - vii. Být zdvořilý
 - viii. Být pohostinný
 - ix. Být vytrvalý
 - x. Být odpoutaný
 - xi. Zcela se podvolovat Vůli Boží
 - xii. Nerozdmýchávat zlovolnost
 - xiii. Nebýt pokrytecký
 - xiv. Nebýt pyšný
 - xv. Nebýt fanatický
 - xvi. Nedávat přednost sobě před svým bližním
 - xvii. Nepřít se se svým bližním
 - xviii. Neoddávat se vlastním vášním
 - xix. Nenaříkat při protivenství
 - xx. Nepřít se s těmi, kteří jsou u moci
 - xxi. Nerozčilovat se
 - xxii. Nehněvat se na svého bližního
-
- r. Být pevně sjednoceni
 - s. Radit se s kompetentními lékaři v době nemoci
 - t. Odpovídat na pozvání
 - u. Prokazovat laskavost příbuzným Zakladatele Víry
 - v. Studovat jazyky pro rozvoj Víry
 - w. Podporovat rozvoj měst a zemí pro oslavení Víry
 - x. Opravovat a uchovávat místa pojící se se Zakladateli Víry
 - y. Být podstatou čistotnosti:

- i. Mýt si chodidla
- ii. Vonět se
- iii. Koupat se v čisté vodě
- iv. Stříhat si nehty
- v. Umývat zašpiněné věci v čisté vodě
- vi. Mít neposkvrněný oděv
- vii. Obnovovat vybavení svého domu

V. Konkrétní napomenutí, výtky a varování

Určená:

1. Celému lidskému rodu
2. Korunovaným hlavám světa
3. Shromáždění duchovních
4. Vládcům Ameriky a prezidentům amerických republik
5. Vilémovi I., králi pruskému
6. Františku Josefovi, císaři rakouskému
7. Lidem Bayánu
8. Členům parlamentů po celém světě

VI. Různá témata

1. Nadevše převyšující povaha Bahá'í zjevení
2. Vznešené postavení Zakladatele Víry
3. Vrcholná důležitost Kitáb-i-Aqdas, „Nejsvětější knihy“
4. Doktrína „*Největší neomylnosti*“
5. Dvojitá povinnost rozpoznání Projevu a dodržování Jeho Zákonů, a jejich neoddělitelnost
6. Koncem veškeré učenosti je rozpoznání Toho, kdo je Předmětem veškerého poznání
7. Požehnání těch, kteří rozpoznali základní pravdu „*On nebude ze Svých skutků tázán*“
8. Převratný účinek „*Největšího řádu*“

9. Volba jediného jazyka a přijetí společného písma, kterých budou užívat všichni lidé na planetě Zemi: jedno ze dvou znamení dospělosti lidského rodu
10. Proroctví Bába týkající se „*Toho, jehož Bůh projeví*“
11. Předpověď, která se vztahuje na opozici proti Víře
12. Velebení krále, který bude vyznávat Víru a povstane, aby jí sloužil
13. Nestálost lidských záležitostí
14. Význam pravé svobody
15. Hodnota všech skutků závisí na Božím přijetí
16. Důležitost lásky k Bohu jako pohnutky k poslušnosti Jeho Zákonům
17. Důležitost využívání hmotných prostředků
18. Velebení učenců z řad lidu Bahá
19. Ujističení o odpuštění Mírzá Yahyáovi, pokud se bude kát
20. Oslavné oslovení určené Tíhránu
21. Oslavné oslovení určené Konstantinopoli a jejímu lidu
22. Oslavné oslovení určené „*břehům Rýna*“
23. Odsouzení těch, kteří vznášejí falešný nárok na esoterické poznání
24. Odsouzení těch, kteří dovolují, aby je pýcha na jejich učenost oddělovala od Boha
25. Proroctví týkající se Khurásánu
26. Proroctví vztahující se ke Kirmánu
27. Narážka na Shaykh Ahmad-i-Ahsá'ího
28. Narážka na Rozsévače pšenice
29. Odsouzení Hájí Muhammad-Karím Khána
30. Odsouzení Shaykh Muhammad-Hasana
31. Narážka na Napoleona III.
32. Narážka na Siyyid Muhammad-i-Isfaháního
33. Ujističení o pomoci všem těm, kteří povstanou, aby sloužili Víře

POZNÁMKY

1. lahodnou vůni Mého roucha ¶4

Jde o narážku na příběh o Josefovi v Koránu a ve Starém zákoně. V tomto příběhu umožnilo Josefovo roucho, které jeho otci Jákobovi přinesli Josefovi bratři, aby Jákob odhalil totožnost svého milovaného dávno ztraceného syna. V Bahá'í Spisech se této metafory provoněného „roucha“ často používá jako odkazu na rozpoznání Projevu Boha a Jeho Zjevení.

Bahá'u'lláh v jedné ze Svých Desek líčí Sám Sebe jako „*Božského Josefa*“, kterého nedbalci „*zaprodali*“ „*za tu nejmizernější cenu*“. Báb v Qayyúmu'l-Asmá' ztotožňuje Bahá'u'lláha s „*pravým Josefem*“ a předpovídá strážně, které bude Bahá'u'lláh snášet z rukou Svého zrádného bratra (viz poznámku 190). Shoghi Effendi obdobně vykresluje paralelu mezi krajní žárlivostí, kterou výsostně postavení 'Abdu'l-Baháa vzbudilo v Jeho nevlastním bratru Mírzá Muhammad-'Alím, a smrtelnou nenávistí, „*kteřou Josefova vrcholná znamenitost roznítla v srdcích jeho bratrů*“.

2. jsme prsty moci a síly rozpečetili vybrané Víno ¶5

Požívání vína a ostatních opojných látek je v Kitáb-i-Aqdas zakázáno (viz poznámky 144 a 170).

Odkaz na požívání „vína“ v obrazném smyslu – coby něčeho, co přivádí do duchovního vytržení – lze nalézt nejen v Bahá'u'lláhově Zjevení, ale rovněž v Bibli, Koránu a dávných hinduistických tradicích.

Kupříkladu v Koránu je spravedlivým přislíbeno, že jim bude dáno se napít „*vybraného zapečetěného vína*“. Bahá'u'lláh ve Svých Deskách ztotožňuje „*vybrané Víno*“ se Svým Zjevením, jehož „*pižmem obtěžkaná vůně*“ ovanula „*všechny stvořené věci*“. Prohlašuje, že „*odpečetil*“ toto „*Víno*“, čímž odhalil duchovní pravdy, které nebyly doposud známy, a umožnil těm, kteří se z něho hluboce napijí, „*aby rozeznali nádheru světla boží jednoty*“ a „*pochopili hlavní účel, který tvoří základ Písem Boha*“.

V jedné ze Svých meditací Bahá'u'lláh úpěnlivě prosí Boha, aby věřícím poskytl „*vybrané Víno Tvého milosrdenství, aby jeho prostřednictvím zapomněli na všechny kromě Tebe a povstali ke službě Tvé Věci a ve své lásce k Tobě byli neochvějní*“.

3. Nařídili jsme vám povinnou modlitbu ¶6

Arabština zná několik slov pro modlitbu.

Slovo „salát“, které se zde objevuje v originálu, se vztahuje na konkrétní kategorii modliteb, jejichž pronášení se věřícím nařizuje v přesně stanovených obdobích dne. Aby se tato kategorie modliteb odlišila od ostatních druhů modliteb, překládá se toto slovo jako „*povinná modlitba*“.

Bahá'u'lláh prohlašuje, že „*povinná modlitba a půst zaujímají v očích Boha vznešené postavení*“ (Otázky a odpovědi 93). 'Abdu'l-Bahá potvrzuje, že takové modlitby „*vedou k pokoře a poddajnosti, k tomu, že člověk upírá tvář k Bohu a prokazuje Mu oddanost*“, a že prostřednictvím těchto modliteb „*je člověk ve spojení s Bohem, snaží se k Němu přiblížit, hovoří s opravdovým Milovaným svého srdce a dospívá k duchovním postavením*“.

Povinnou modlitbu (viz poznámku 9), na niž se v tomto verši poukazuje, nahradily tři povinné modlitby, které zjevil Bahá'u'lláh později (Otázky a odpovědi 63). Znění daných tří modliteb, které se v současnosti užívají, spolu s pokyny týkajícími se jejich pronášení lze nalézt v této knize v části Některé doplňkové texty Kitáb-i-Aqdas.

Značné množství bodů v části Otázky a odpovědi se zabývá různými aspekty tří nových povinných modliteb. Bahá'u'lláh objasňuje, že jednotlivec si smí vybrat jakoukoli modlitbu ze tří povinných modliteb (Otázky a odpovědi 65). Ostatní ustanovení jsou vysvětlena v Otázkách a odpovědích číslo 66, 67, 81 a 82.

Podrobnosti zákona, jenž se týká povinné modlitby, jsou shrnuty v Přehledu a souhrnu v části IV. A. 1.-17.

4. devíti rak‘ami ¶6

Rak‘a znamená pronášení konkrétně zjevených veršů, které doprovází předepsaná řada pokleknutí a dalších pohybů.

Povinná modlitba, kterou Bahá'u'lláh původně Svým stoupencům nařídil, se skládala z devíti rak‘. Přesná povaha této modlitby a konkrétní pokyny k jejímu pronášení nejsou známy, jelikož se modlitba ztratila. (Viz poznámku 9.)

‘Abdu'l-Bahá v jedné Desce, v níž blíže rozebírá povinné modlitby platné v současné době, uvádí, že *„v každém slově a pohybu povinné modlitby jsou narážky, tajemství a moudrost, kterým člověk nedokáže porozumět, a které písmo a svitky nedovedou obsáhnout“*.

Shoghi Effendi vysvětluje, že několik jednoduchých pokynů, které Bahá'u'lláh pro pronášení určitých modliteb vydal, má nejenom duchovní význam, ale že též jednotlivci pomáhá, „aby se během modlení a rozjímání plně soustředil“.

5. v poledne a zrána a navečer ¶6

Ohledně definice slov „ráno“, „poledne“ a „večer“, v jejichž průběhu se má pronášet v současnosti platná střední povinná modlitba, Bahá'u'lláh prohlásil, že se shodují s *„východem slunce, polednem a západem slunce“* (Otázky a odpovědi 83). Blíže určuje, že *„dovolené časy pro povinné modlitby jsou od rána do poledne, od poledne do západu slunce a od západu slunce až dvě hodiny po jeho západu“*. ‘Abdu'l-Bahá dále prohlásil, že ranní povinná modlitba se smí pronášet již v okamžiku východu slunce.

Definice „poledne“ coby období „od poledne do západu slunce“ se týká pronášení krátké jakož i střední povinné modlitby.

6. Zprostili jsme vás většího počtu ¶6

Požadavky na povinnou modlitbu vznášené v Bábí a islámském Zřízení byly náročnější, než jsou požadavky povinné modlitby, jež se skládá z devíti rak‘, která byla předepsána v Kitáb-i-Aqdas (viz poznámku 4).

Báb v Bayánu předepsal povinnou modlitbu, která se skládala z devatenácti rak‘, jež se měla vykonávat jednou za období dvaceti čtyř hodin – od poledne jednoho dne do poledne dne dalšího.

Muslimská modlitba se pronáší pětkrát denně, konkrétně časně ráno, v poledne, odpoledne a večer a v noci. Třebaže se počet rak‘ podle času pronášení různí, v průběhu jednoho dne se vykoná celkové množství sedmnácti rak‘.

7. Přejete-li si vykonat tuto modlitbu, obraťte se vstříc Dvoru Mé Nejsvětější přítomnosti, tomuto Posvátnému místu, ježž Bůh ... nařídil za Bod uctívání pro obyvatele Měst věčnosti ¶6

„*Bod uctívání*“, to jest bod, k němuž by se měl uctívající při vykonávání povinné modlitby obracet, se nazývá Qiblih. Koncept Qiblih existoval i v předchozích náboženstvích. V minulosti byl pro tento účel určen Jeruzalém. Muhammad změnil Qiblih na Mekku.

Bábovy pokyny v arabském Bayánu zněly:

Qiblih je vsutku Ten, jehož Bůh projeví; kdykoli se pohne On, pohne se i Qiblih, dokud On nespočine.

Bahá'u'lláh tuto pasáž v Kitáb-i-Aqdas cituje (odstavec 137) a potvrzuje ji ve výše uvedeném verši. Rovněž uvedl, že obracení tváře směrem ke Qiblih je „*pevně stanoveným požadavkem pro pronášení povinné modlitby*“ (Otázky a odpovědi 14 a 67). U ostatních modliteb a pobožností však může jedinec obracet tvář jakýmkoli směrem.

8. a až Slunce pravdy a promluvy zapadne, obraťte své tváře k Místu, které jsme pro vás nařídili ¶6

Bahá'u'lláh stanovuje, aby po Svém zesnutí byla Qiblih místem Jeho konečného odpočinku. Nejsvětější hrob se nachází v Bahjí v ‘Akká. ‘Abdu’l-Bahá ono Místo popisuje jako „*zářící Svatyni*“, „*místo, kolem něhož krouží Shromáždění na výsostech*“.

Shoghi Effendi v jednom dopise, jenž byl napsán jeho jménem, užívá podobenství o rostlině, která se obrací směrem ke slunci, aby vysvětlil duchovní význam obracení se ke Qiblih:

... stejně jako se rostlina vzpíná ke slunečnímu světlu – od něhož získává život a růst – tak i my, když se modlíme, obracíme svá srdce k Projevu Boha, Bahá'u'lláhovi; ... své tváře obracíme tam..., kde na této zemi spočívá Jeho prach jako symbol niterného aktu.

9. Podrobnosti povinné modlitby jsme vysvětlili v jině Desce. ¶8

Originál povinné modlitby zjevil Bahá'u'lláh „*z důvodů moudrosti*“ v samostatné Desce (Otázky a odpovědi 63). Během Jeho života se věřící nedočkali jejího zveřejnění, jelikož ji nahradily tři povinné modlitby, kterých se nyní užívá.

Text této modlitby spolu s mnoha dalšími Deskami zcizil krátce po Bahá'u'lláhově nanebevstoupení Muhammad-‘Alí, hlavní Porušitel Jeho Smlouvy.

10. Modlitba za zesnulé ¶8

Modlitba za zesnulé (viz Některé doplňkové texty, které Bahá'u'lláh zjevil po Kitáb-i-Aqdas) je jediná Bahá'í povinná modlitba, která se má pronášet v kongregaci neboli ve sboru; to znamená, že ji má pronášet jeden věřící, zatímco všichni přítomní v tichosti stojí (viz poznámku 19). Bahá'u'lláh objasnil, že Modlitba za zesnulé se vyžaduje pouze tehdy, je-li zesnulý dospělý (Otázky a odpovědi 70), že má její pronášení předcházet pochování zesnulého do hrobu a že se při pronášení této modlitby nevyžaduje obracet se tváří ke Qiblih (Otázky a odpovědi 85).

Další podrobnosti týkající se Modlitby za zesnulé jsou shrnuty v Přehledu a souhrnu, část IV.A.13.-14.

11. Bůh, Zjevitel Veršů, seslal v Modlitbě za zesnulé šest přesně stanovených úryvků ¶8

K pasážím, které jsou součástí Modlitby za zesnulé, též patří opakování pozdravu „Alláh-u-Abhá“ (Bůh je Nejslavnější) celkem šestkrát, přičemž po každém pronesení tohoto pozdravu, se devatenáctkrát opakuje jeden ze šesti konkrétně zjevených veršů. Tyto verše jsou totožné s těmi, které zjevil Báb v Bayánu v Modlitbě za zesnulé. Bahá'u'lláh připojil úpěnlivou prosbu, která těmto pasážím předchází.

12. Srst nezbavuje vaši modlitbu platnosti, ani nic, z čeho odešel duch, jako jsou kosti a podobně. Smíte nosit sobolí kožešinu jakož i smíte nosit kožešinu bobří, veverčí a ostatních zvířat ¶9

Nošení srsti určitých zvířat nebo přítomnost určitých předmětů na člověku se v některých dřívějších náboženských Zřízeních považovalo za něco, co zbavuje modlitbu platnosti. Bahá'u'lláh zde potvrzuje Bábovo prohlášení v arabském Bayánu, že takové věci modlitbu platnosti nezbavují.

13. Rozkázali jsme vám, abyste se modlili a postili od počátku dospělosti ¶10

Bahá'u'lláh vymezuje „věk dospělosti s ohledem na náboženské povinnosti“ na „*patnáct let jak pro muže, tak pro ženy*“ (Otázky a odpovědi 20). Ohledně podrobností o období půstu viz poznámku 25.

14. Od toho osvobodil ty, kteří jsou zesláblí nemocí nebo věkem ¶10

Zproštění těch, kteří jsou slabí následkem nemoci nebo pokročilého věku, od vykonávání povinných modliteb a půstu, je vysvětleno v Otázkách a odpovědích. Bahá'u'lláh udává, že v „*čase, kdy má člověk chatrné zdraví, je zachovávat tyto povinnosti nepřípustné*“ (Otázky a odpovědi 93). V tomto kontextu definuje počátek stáří od sedmdesáti let (Otázky a odpovědi 74). Shoghi Effendi v odpovědi na jednu otázku objasnil, že lidé, kteří dosáhnou věku sedmdesáti let, jsou pronášení povinných modliteb a dodržování půstu zproštěni, ať jsou zesláblí či nikoliv.

Osvobození od půstu se rovněž uděluje i dalším konkrétním kategoriím lidí, které jsou uvedeny v Přehledu a souhrnu, část IV.B.5. Viz poznámky 20,30 a 31 pro další rozvedení tohoto tématu.

15. Bůh vám udělil povolení, abyste své padnutí na tvář vykonávali na jakémkoli povrchu, jenž je čistý, neboť jsme v tomto ohledu zrušili omezení, které bylo stanoveno v Knize ¶10

Požadavky na modlitbu v předchozích Zřízeních často zahrnovaly padnutí na tvář. Báb v arabském Bayánu věřící vyzýval, aby když padají na tvář, pokládali svá čela na povrch z křišťálu. V islámu jsou obdobně uložena určitá omezení s ohledem na povrch, na němž je muslimům dovoleno padat na tvář. Bahá' u'lláh tato omezení ruší a jednoduše předepisuje „*jakýkoli povrch, jenž je čistý*“.

16. Necht' ten, který nenalezne žádnou vodu pro obřadné omývání, opakuje pětkrát tato slova: „Ve Jménu Boha, Nejčistšího, Nejčistšího“, a poté necht' přistoupí ke svému uctívání. ¶10

Jako přípravu na vykonání povinné modlitby má věřící provést obřadné omytí. To spočívá v omytí dlaní a obličeje. Není-li k dispozici voda, nařizuje se pětinasobné opakování konkrétně zjeveného verše. Viz poznámku 34 ohledně obecné rozpravy o obřadném omytí.

Dřívější příklady z předchozích Zřízení, jež stanovují náhradní postupy, které se mají zvolit, není-li k dispozici voda, lze najít v Koránu a v arabském Bayánu.

17. V oblastech, kde se dny a noci dlouží, necht' se čas pro modlitbu měří hodinami a dalšími přístroji, které zaznamenávají plynutí času. ¶10

Toto se týká území, která se nacházejí v nejodlehlejších končinách severu nebo jihu, kde se délka dní a nocí výrazně různí (Otázky a odpovědi 64 a 103). Toto ustanovení se rovněž vztahuje na púst.

18. Zprostili jsme vás požadavku vykonávat Modlitbu znamení. ¶11

Modlitba znamení je zvláštní formou muslimské povinné modlitby, jejíž pronášení bylo určeno v dobách přírodních událostí, jakými jsou zemětřesení, zatmění a ostatní podobné jevy, které mohou nahánět strach a berou se za znamení či skutky Boha. Požadavek vykonávat tuto modlitbu byl zrušen. Bahá' í věřící může namísto ní říci: „*Panství náleží Bohu, Pánu viděného a neviděného, Pánu stvoření,*“ ale není to povinné (Otázky a odpovědi 52).

19. Zavedené vykonávání sborové modlitby se vyjma Modlitby za zesulé ruší. ¶12

Sborová modlitba ve smyslu formální povinné modlitby, která se má přednášet v souladu s předepsaným rituálem, jak je tomu například zvykem v islámu, ve kterém páteční modlitbu v mešitě vede imám, byla v Bahá' í zřízení zrušena. Modlitba za zesulé (viz poznámku 10) je jedinou sborovou modlitbou, kterou Bahá' í zákon předepisuje. Tuto modlitbu má pronášet jeden z přítomných, přičemž ostatní shromáždění lidé v tichosti stojí; člověk, který modlitbu čte, nemá žádné zvláštní postavení. Od shromážděných lidí se nepožaduje, aby své tváře obraceli směrem ke Qiblih (Otázky a odpovědi 85).

Tři denní povinné modlitby má pronášet každý jednotlivec sám za sebe, nikoli ve shromáždění.

Pro pronášení mnoha dalších Bahá'í modliteb neexistuje předepsaný způsob a každý si smí vybrat, jak uzná za vhodné, jaké nepovinné modlitby pronese ve shromáždění nebo jako jednotlivec v soukromí. V tomto ohledu Shoghi Effendi uvádí, že

...ačkoli je tak ponecháno na věřících, aby se řídili vlastními sklony, ... měli by si dávat ten největší pozor na to, aby jakákoli zvyklost, kterou v praxi uskutečňují, nenabyla příliš ustrnulého charakteru, a tím se nerozvinula v instituci. Tuto radu by měli mít přátelé vždy na paměti, aby se neodchýlili od přímé stezky, kterou ukazuje Učení.

20. Ženy, které mají právě své dny, zprostil Bůh povinné modlitby a půstu ¶13

Zproštění vykonávání povinné modlitby a půstu je uděleno ženám, které mají menstruaci. Tyto ženy by namísto toho měly provést obřadné omytí (viz poznámku 34) a pět a devadesátkrát mezi polednem dne jednoho a polednem dne následujícího opakovat verš „*Oslaven bud' Bůh, Pán Nádhery a Krásy*“. Předchůdce tohoto ustanovení se nalézá v arabském Bayánu, kde bylo uděleno podobné osvobození.

V některých dřívějších Zřízeních se ženy, které měly právě menstruaci, považovaly za rituálně nečisté a bylo jim zakázáno, aby dodržovaly povinnosti modlitby a půstu. Bahá'u'lláh koncept rituální nečistoty zrušil (viz poznámku 106).

Světový dům spravedlnosti objasnil, že ustanovení v Kitáb-i-Aqdas, které udělují osvobození od určitých povinností a závazků, jsou, jak to již dané slovo naznačuje, osvobozeními, a nikoli zákazy. Jakýkoli věřící a jakákoli věřící tedy smí využívat příslušného osvobození, pokud si tak přeje. Světový dům spravedlnosti však radí, že by při rozhodování o tom, zda tak učinit či nikoli, měl věřící užívat moudrost a uvědomovat si, že Bahá'u'lláh měl k udělení těchto osvobození dobrý důvod.

Předepsané osvobození od vykonávání povinné modlitby, jež se původně vztahovalo na povinnou modlitbu skládající se z devíti rak', se nyní týká tří povinných modliteb, které ji nahradily.

21. Pokud cestujete, a zastavíte-li se a budete odpočívat na nějakém bezpečném místě, vykonejte – muži stejně jako ženy – namísto každé nepronosené povinné modlitby jediné padnutí na tvář ¶14

Osvobození od povinné modlitby je uděleno těm, kteří se nacházejí v tak nejistých poměrech, že pronést povinnou modlitbu není možné. Osvobození platí, ať už člověk cestuje nebo je-li doma, a to skýtá prostředek, s jehož pomocí lze nahradit povinné modlitby, které se v důsledku oněch nejistých poměrů nepronosly.

Bahá'u'lláh objasnil, že „*k přerušení pronášení povinné modlitby během cestování nedochází*“, pokud může člověk najít „*bezpečné místo*“, na kterém ji může vykonat (Otázky a odpovědi 58).

Otázky a odpovědi, které nesou čísla 21,58,59,60 a 61, rozvádějí toto ustanovení podrobněji.

22. Poté, co svá padnutí na tvář dokončíte, se se zkříženýma nohama posad'te ¶14

Arabský výraz „haykalu't-tawhíd, který je zde přeložen „*se zkříženýma nohama*“, znamená „postoj jednoty“. Tradičně označuje polohu se zkříženýma nohama.

23. Rci: Bůh učinil Mou skrytou lásku klíčem k Pokladu ¶15

Existuje jedna velice známá islámská tradice, která se týká Boha a Jeho stvoření:

Byl jsem Skrytý Poklad. Přál jsem si být poznán, a tak jsem povolal stvoření k životu, abych mohl být poznán.

Odkazy a narážky na tuto tradici se v Bahá'í Spisech nacházejí na mnoha místech. V jedné ze Svých modliteb Bahá'u'lláh kupříkladu zjevuje:

Pochváleno budiž Tvé jméno, ó Pane můj Bože! Svědčím, žeš byl skrytý Poklad zahalený v nitru Své nesmrtelné Bytosti a neproniknutelné Tajemství schraňované ve Své vlastní Podstatě. Když sis přál zjevit Sám Sebe, povolals k životu Větší a Menší svět a vyvolil sis Člověka nade všechny Své tvory a učinils Ho znamením obou těchto světů, ó Ty, který jsi náš Pán, Nejslitovnější!

*Vyzdvihl jsi Ho, aby obýval Tvůj trůn přede všemi lidmi Tvého stvoření. Umožnils Mu, aby odhalil Tvá tajemství a zářil světly Tvého vnuknutí a Tvého Zjevení a projevoval Tvá jména a Tvé přídomky. Jím jsi ozdobil předmluvu knihy Svého stvoření, ó Ty, který jsi Vládce vesmíru, ježž jsi stvořil!
(Bahá'u'lláhovy modlitby a meditace, XXXVIII – Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, XXXVIII)*

Bahá'u'lláh ve Skrytých slovech rovněž praví:

Ó synu člověka! Miloval jsem tvé stvoření, stvořil jsem tě tedy. Proto Mě miluj, abych mohl jmenovat tvé jméno a naplnit tvou duši duchem života.

‘Abdu'l-Bahá ve Svém komentáři k výše citované tradici napsal:

Ó poutníku na stezce Milovaného! Věz, že hlavním záměrem této svaté tradice je zmiňovat stádia Božího ukrytí a projevení v nitrech Ztělesnění pravdy, Těch, kdož jsou Místy úsvitu Jeho Nadevše slavné bytosti. Například před tím, než je plamen nehynoucího Ohně zapálen a projeven, existuje sám o sobě v sobě ve skryté identitě univerzálních Projevů, a toto je postavení „Skrytého pokladu“. A když je požehnaný Strom roznicen sám sebou v sobě a onen Božský Oheň se rozhoří svou podstatou uvnitř své podstaty, tehdy jde o stádium „Přál jsem si být poznán“. A když se zaskví z Obzoru všehomíru s nekonečnými Božími Jména a Přídomky na nahodilé a neumístitelné světy, to představuje objevení se nového a podivuhodného stvoření, které odpovídá stádiu „Tak jsem povolal stvoření k životu“. A když posvěcené duše rozetnou vedví závoje všech pozemských příchylností a světských okolností a pospíší si do stádia, kdy budou hledět na krásu Boží Přítomnosti, a dostane se jim pocty, aby rozpoznali Projev, a jsou s to být ve svých srdcích svědky Největšího znamení Boha, poté bude záměr stvoření, jímž je poznání Toho, kdož je Věčná pravda, projeven.

24. Ó Pero Nejvyššího! ¶16

„Pero Nejvyššího“, „Nejvyšší pero“ a „Nejvznešenější pero“ jsou odkazy na Bahá'u'lláha, které znázorňují Jeho poslání coby Zjevitele Slova Božího.

25. Nařídili jsme vám půst během krátkého období ¶16

Půst a povinná modlitba tvoří dva pilíře, které podpírají zjevený Zákon Boha. Bahá'u'lláh v jedné ze Svých Desek potvrzuje, že zjevil zákony povinné modlitby a půstu tak, aby se skrze ně mohli věřící přiblížit k Bohu.

Shoghi Effendi uvádí, že období půstu, které obnáší úplné zdržování se jídla a pití od slunce východu do slunce západu, je ... v podstatě obdobím rozjímání a modlitby, duchovního zotavení, během něhož se věřící musí snažit o nezbytné úpravy ve svém vnitřním životě, a o občerstvení a opětovné posílení duchovních sil, které se v jeho duši ukrývají. Jeho význam a účel je tudíž svou povahou zásadně duchovní. Půst je symbolem a připomínkou zřeknutí se sobeckých a tělesných tužeb.

Půst se přikazuje pro všechny věřící poté, co dovrší 15 let věku, a dokud nedosáhnou 70 let věku.

Shrnutí podrobných ustanovení zákona o půstu a osvobození udělovaná určitým kategoriím lidí se nachází v Přehledu a souhrnu, oddíl IV.B.1.-6. Rozprava o výjimkách z půstu se nalézá v poznámkách 14, 20, 30 a 31.

Devatenáctidenní období půstu se shoduje s Bahá'í měsícem 'Alá', který obvykle spadá do období od 2. do 20. března. Toto období začíná bezprostředně po ukončení vložených dnů (viz poznámky 27 a 147) a po něm následuje slavnost Naw-Rúz (viz poznámku 26)[†].

26. a na jeho závěr jsme pro vás určili Naw-Rúz jako svátek ¶16

Báb zavedl nový kalendář, který je nyní znám jako Badí' či Bahá'í kalendář (viz poznámky 27 a 147). Podle tohoto kalendáře je den obdobím, které začíná západem slunce a končí západem slunce. Báb v Bayánu stanovil, aby byl měsíc 'Alá' měsícem půstu, a určil, aby se den Naw-Rúzu vyznačoval ukončením tohoto období a označil Naw-Rúz za Den Boha. Bahá'u'lláh potvrzuje Badí' kalendář, ve kterém je Naw-Rúz označen za svátek.

Naw-Rúz je prvním dnem nového roku. Shoduje se s jarní rovnodenností na severní polokouli, která obvykle nastává 21. března. Bahá'u'lláh vysvětluje, že se má tento sváteční den slavit v jakýkoli den, kdy slunce vstoupí do souhvězdí Berana (tj. jarní rovnodennost), i kdyby se tak stalo byt' jen jedinou minutu před západem slunce (Otázky a odpovědi 35). Naw-Rúz tedy může připadnout na 20., 21. nebo 22. března v závislosti na čase rovnodennosti.

Bahá'u'lláh ponechal na Světovém domu spravedlnosti, aby doplnil podrobnosti mnoha zákonů. K nim patří řada záležitostí týkajících se Bahá'í kalendáře. Strážce prohlásil, že celosvětové uplatnění zákona ohledně stanovení času Naw-Rúzu bude vyžadovat volbu konkrétního místa na zemi, které bude sloužit jako výchozí měřítko ke stanovení času jarní rovnodennosti. Rovněž uvedl, že volba tohoto místa byla ponechána na rozhodnutí Světového domu spravedlnosti[‡].

27. Necht' se ony dny, které přesahují hranice měsíců, umístit před měsíc půstu. ¶16

[†] 10. července 2014 vyhlásil Světový dům spravedlnosti přijetí opatření pro obecné zavedení Badí' kalendáře od Naw-Rúzu 172 (od západu slunce 20. března 2015). To, který den započne měsíc půstu, nyní záleží na tom, na který den připadne Naw-Rúz nadcházejícího roku.

[‡] V poselství z 10. července 2014 ohledně obecného zavedení Badí' kalendáře počínaje Naw-Rúzem 172 Světový dům spravedlnosti určil Tihrán (Teherán) jako místo na zemi, které bude sloužit jako výchozí měřítko pro stanovení, prostřednictvím astronomických výpočtů z důvěryhodných zdrojů, okamžiku jarní rovnodennosti na severní polokouli, a tím jako den Naw-Rúzu.

Badí' kalendář je založen na solárním roce, který se skládá z 365 dní, pěti hodin a přibližně 50 minut. Rok se skládá z 19 měsíců, přičemž každý měsíc má 19 dní (tj. celkem 361 dní) s přidáním čtyř dní navíc (pěti dní v přestupném roce). Báb v novém kalendáři konkrétně neurčil místo pro vložené dny. Kitáb-i-Aqdas řeší tuto otázku tím, že ukládá „*nadbytečným*“ dnům v kalendáři pevně stanovené místo, které bezprostředně předchází měsíci 'Alá', jenž je obdobím půstu. Další podrobnosti se můžete dozvědět v části pojednávající o Bahá'í kalendáři v anglicky psaném sborníku *The Bahá'í World*, svazek XVIII.

28. Příkladali jsme, aby tyto dny, byly ... projevy písmene Há ¶16

Vložené dny, které jsou známy jako Ayyám-i-Há (Dny Há), mají to výsadní postavení, že se pojí s „*písmenem Há*“. Číselná hodnota tohoto arabského písmena v systému abjad činí pět, což odpovídá potenciálnímu počtu vložených dní.

Ve Svatých spisech se písmenu „Há“ dostalo několika duchovních významů, mezi něž patří také symbol Podstaty Boha.

29. tyto dny rozdávání, které předcházejí období odříkání ¶16

Bahá'u'lláh Svým následovníkům nařídil, aby tyto dny zasvětili oslavám, veselí se a dobročinnosti. Shoghi Effendi v dopise, který byl napsán jeho jménem, uvádí vysvětlení, že „vložené dny jsou zvláště vyhrazeny k prokazování pohostinnosti, rozdávání dárků, atd.“.

30. Cestující... nejsou půstem vázáni ¶16

Bahá'u'lláh definuje minimální dobu trvání cesty, při které je věřící zproštěn půstu (Otázky a odpovědi 22 a 75). Podrobnosti tohoto ustanovení shrnuje Přehled a souhrn, oddíl IV.B.5.a.i.-v.

Shoghi Effendi objasnil, že i když jsou cestující zproštěni půstu, smějí se postit, pokud si tak přejí. Rovněž uvedl, že se osvobození týká celého období cesty, nikoli jen hodin, kdy je člověk ve vlaku nebo v autě atd.

31. Cestující, stonající, těhotné nebo kojící ženy nejsou půstem vázáni; byli osvobozeni Bohem na znamení Jeho milosti. ¶16

Osvobození od půstu je uděleno lidem, kteří jsou nemocní nebo jsou v pokročilém věku (viz poznámku 14), ženám, které mají menstruaci (viz poznámku 20), cestujícím (viz poznámku 30) a těhotným ženám a ženám, které kojí. Toto osvobození se též rozšiřuje na lidi, kteří jsou zaměstnání těžkou namáhavou prací, a takovým lidem se současně poskytuje rada, aby „*prokázali úctu zákonu Božímu a vznešenému postavení půstu*“ tím, že budou jíst „*střídmě a v soukromí*“ (Otázky a odpovědi 76). Shoghi Effendi uvedl, že druhy práce, které by lidi zprošťovaly půstu, bude definovat Světový dům spravedlnosti.

32. Zdržujte se jídla a pití od slunce východu do slunce západu ¶17

Toto se vztahuje na období půstu. ‘Abdu’l-Bahá v jedné ze Svých Desek po prohlášení, že půst spočívá ve zdržování se jídla a pití, dále uvádí, že kouření je formou „pití“. V arabštině se slovesa „pít“ používá zároveň i pro kouření.

33. Bylo nařízeno, aby si každý věřící v Boha ... každý den ... opakoval devadesát pětkrát „Alláh-u-Abhá“. ¶18

„Alláh-u-Abhá“ je arabským slovním spojením, které znamená „Bůh Nejslavnější“. Jedná se o jednu z podob Největšího jména Boha (viz poznámku 137). V islámu existuje tradice, že z řady mnoha jmen Boha bylo jedno největší, avšak pravá podoba tohoto Největšího jména byla skryta. Bahá’u’lláh potvrdil, že Největším jménem je „Bahá“.

Rozličné odvozeniny slova „Bahá“ se též považují za Největší jméno. Tajemník Shoghi Effendiho napsal jeho jménem dopis, ve kterém vysvětloval:

Největším jménem je Jméno Bahá’u’lláh. „Yá Bahá’u’l-Abhá“ je formou vzývání, které znamená „Ó Ty Slávo vši slávy“. „Alláh-u-Abhá“ je pozdrav, který znamená „Bůh, Přeslavný“. Obojí odkazuje na Bahá’u’lláha. Největším jménem se míní, že se Bahá’u’lláh objevil v Největším jménu Boha, jinými slovy, že je nejvyšším Projevem Boha.

Pozdravu „Alláh-u-Abhá“ se začalo užívat během období Bahá’u’lláhova vyhnanství v Adrianopoli.

Opakování „Alláh-u-Abhá“ pětadevadesátkrát má předcházet provedení obřadného omytí (viz poznámku 34).

34 . u povinné modlitby se obřadně omývejte ¶18

Obřadná omytí se výslovně pojí s určitými modlitbami. Musejí se vykonat před pronesením tří povinných modliteb, každodenním pronášením „Alláh-u-Abhá“ devadesát pětkrát a pronesením verše, který se jako alternativa předepisuje namísto povinné modlitby a půstu u žen, které mají menstruaci (viz poznámku 20).

Předepsaná obřadná omytí spočívají v omytí rukou a obličeje během přípravy na modlitbu. V případě střední povinné modlitby toto omytí doprovází přednášení určitých veršů (viz Některé doplňkové texty, které zjevil Bahá’u’lláh po Kitáb-i-Aqdas).

To, že obřadná omytí mají význam, který přesahuje pouhé mytí, lze spatřovat ve skutečnosti, že třebaže se někdo těsně před pronesením povinné modlitby právě vykoupal, je přesto nutné obřadné omytí vykonat (Otázky a odpovědi 18).

Není-li k obřadnému omytí k dispozici voda, má se pět krát zopakovat jeden předepsaný verš (viz poznámku 16) a toto ustanovení se rozšiřuje také na ty lidi, jimž by používání vody mohlo přivodit tělesnou újmu (Otázky a odpovědi 51).

Podrobná ustanovení zákona ohledně obřadného omytí jsou vyložena v Přehledu a souhrnu, oddíl IV.A.10.a.-g., jakož i v Otázkách a odpovědích pod čísly 51, 62, 66, 77 a 86.

35. Bylo vám zapovězeno dopouštět se vraždy ¶19

Bahá'u'lláh v odstavci 73 Kitáb-i-Aqdas opakuje zákaz vzít něčí život. Tresty jsou předepsány pro případ úkladné vraždy (viz poznámku 86). V případě zabití se vyžaduje zaplatit rodině zesnulého přesně určené odškodné (viz Kitáb-i-Aqdas, ¶ 188).

36. nebo cizoložství ¶19

Arabské slovo „ziná“, které se zde překládá jako „cizoložství“, znamená jak smilstvo, tak i cizoložství. Vztahuje se nejenom na sexuální vztahy mezi člověkem, který uzavřel manželství, a někým, kdo není manželem či manželkou takového člověka, ale obecně též i na mimomanželský pohlavní styk. Jednou z forem „ziná“ je znásilnění. Jediný trest, který Bahá'u'lláh předepisuje, je určen těm, kteří spáchají smilstvo (viz poznámku 77); tresty za ostatní druhy sexuálních přestupků budou určeny Světovým domem spravedlnosti.

37. pomlouváním či nactiutrhaním ¶19

Bahá'u'lláh opakovaně odsoudil pomlouvání, osočování a přílišné lpění na chybách ostatních.

Ve Skrytých slovech jasně prohlašuje: „*Ó synu bytí! Jak jsi mohl zapomenout na své vlastní chyby a zabývat se chybami druhých? Kdokoliv tak činí, stíhá ho Mé prokletí.*“ A opět: „*Ó synu člověka! Neplývej dechem na hříchy ostatních, pokud jsi sám hříšníkem. Pokud bys překročil tento příkaz, byl bys prokletý, a to dosvědčuji.*“ Toto rázné varování dále opakuje ve Svém posledním spise „*Knize Mé Smlouvy*“: „*Vpravdě pravím, jazyk má sloužit ke zmínce o dobrém, nešpiňte jej nepatřičnou mluvou. Bůh prominul věci minulé. Od nynížska by každý měl zmiňovat to, co je patřičné a správné, a měl by upustit od pomlouvání, nadávání a všeho, co způsobuje lidem smutek.*“

38. Rozdělili jsme dědictví do sedmi skupin ¶20

Bahá'í zákony o dědictví se uplatňují pouze v případě dědění ze zákona, tj. v případě úmrtí osoby, která nezanechala závěť. Bahá'u'lláh v Kitáb-i-Aqdas (¶ 109) každému věřícímu prikazuje, aby sepsal poslední vůli. Jinde jasně prohlašuje, že jedinec má nad svým majetkem plnou kontrolu a smí určit způsob, jakým bude jeho majetek rozdělen, a ve své vůli ustanovit ty, ať Bahá'í nebo nebahá'í, kteří by měli dědit (Otázky a odpovědi 69). V této souvislosti vysvětluje dopis napsaný jménem Shoghi Effendiho, že:

...i když je Bahá'í věřícímu dovoleno, aby se svým bohatstvím naložil způsobem, kterým si přeje, přesto je morálně a svým svědomím vázán k tomu, aby měl při psaní své vůle vždy na paměti nezbytnost toho dodržovat Bahá'u'lláhovu zásadu, která se týká společenské funkce bohatství a následně nutnosti vyhýbat se jeho nadměrnému hromadění a soustředění v rukou několika mála jednotlivců nebo skupin jednotlivců.

Tento verš Kitáb-i-Aqdas uvádí dlouhou pasáž, v níž Bahá'u'lláh rozpracovává Bahá'í zákon o dědictví. Při čtení této pasáže by měl mít člověk na paměti, že je daný zákon formulován s tím

předpokladem, že je zesnulá osoba muž; avšak ustanovení tohoto zákona platí *mutatis mutandis*, i když je zesnulou osobou žena.

Dědický systém, který upravuje rozdělení majetku zesnulého mezi sedm kategorií dědiců (děti, manžel/manželka, otec, matka, bratři, sestry a učitelé), je založen na ustanoveních, jež uložil Báb v Bayánu. Hlavní rysy Bahá'í zákonů o dědictví v případě úmrtí bez zanechání závěti jsou:

1. Je-li zesnulý otcem a zahrnuje-li jeho pozůstalost soukromé obydlí, přechází toto obydlí na nejstaršího syna (Otázky a odpovědi 34).
2. Nemá-li zesnulý žádné mužské potomky, dvě třetiny obydlí přejdou na jeho ženské potomky a zbývající třetina přejde na dům spravedlnosti (Otázky a odpovědi 41, 72). Viz poznámku 42 ohledně úrovně instituce domu spravedlnosti, na nějž se tento zákon vztahuje. (Viz též poznámku 44.)
3. Zbývající část majetku se rozdělí mezi sedm kategorií dědiců. Chcete-li se dovědět podrobnosti o počtech podílů, které má každá skupina obdržet, podívejte se do Otázek a odpovědí, číslo 5, a Přehledu a souhrnu, část IV.C.3.a.
4. V případě, že se v jakékoli kategorii vyskytuje více než jeden dědic, měl by se daný podíl přidělený oné skupině rozdělit v jejím rámci rovnoměrně, ať se jedná o muže či ženu.
5. V případě, že nejsou žádní potomci, případně podíl dětí domu spravedlnosti (Otázky a odpovědi 7, 41).
6. Zanechá-li někdo potomky, avšak neexistuje-li buď část nebo všechny ostatní kategorie dědiců, případnou dvě třetiny jejich podílu potomkům a jedna třetina domu spravedlnosti (Otázky a odpovědi 7).
7. Neexistuje-li žádná z přesně určených kategorií, případnou dvě třetiny majetku synovcům a neteřím zesnulého. Pokud zesnulý neměl žádné synovce ani neteře, případnou tytéž podíly tetám a strýcům; pokud nejsou ani tety ani strýcové, pak jejich synům a dcerám. Zbývající třetina případně v každém případě domu spravedlnosti.
8. Nezanechá-li člověk po sobě žádného z výše uvedených dědiců, veškerý majetek případně domu spravedlnosti.
9. Bahá'u'lláh prohlašuje, že nebahá'í nemají žádné právo na to, aby dědili po svých Bahá'í rodičích nebo příbuzných (Otázky a odpovědi 34). Shoghi Effendi v dopise, který byl napsán jeho jménem, uvádí, že se toto omezení vztahuje „pouze na ty případy, kdy Bahá'í zemře, aniž by zanechal závěť, a kdy se tedy jeho majetek musí rozdělit v souladu s pravidly uvedenými v Kitáb-i-Aqdas. Bahá'í věřící jinak smí odkázat svůj majetek jakémukoli člověku bez ohledu na náboženství, avšak za předpokladu, že po sobě zanechá závěť, ve které svá přání přesně uvede.“ Bahá'í věřící má tudíž vždy možnost, aby svého nebahá'í partnera, děti nebo příbuzné zaopatřil tím, že po sobě zanechá poslední vůli.

Další podrobnosti zákona o dědictví jsou shrnuty v Přehledu a souhrnu, část IV.C.3.a.-o.

39. bratrům pět částí ... sestrám čtyři části ¶20

Otázky a odpovědi podrobněji rozvádějí ustanovení daného zákona ohledně dědických podílů přidělených bratrům a sestrám zesnulého. Pochází-li bratr nebo sestra ze stejného otce jako zesnulý, pak on či ona zdědí svůj plný určený podíl. Pochází-li však bratr či sestra z jiného otce, on či ona zdědí pouze dvě třetiny určeného podílu a zbývající jedna třetina připadne domu spravedlnosti (Otázky a odpovědi 6). V případě má-li nadto zesnulý společné bratry nebo společné sestry z matčiny i otcovy strany, nevlastní bratři a nevlastní sestry z matčiny strany nedědí (Otázky a odpovědi 53). Nevlastní bratři a nevlastní sestry samozřejmě obdrží dědictví z majetku vlastního otce.

40. učitelům ¶20

‘Abdu’l-Bahá v jedné Desce přirovnává učitele, kteří se věnují duchovnímu vzdělávání dítěte, k „*duchovnímu otci*“, který „*obdarovává své dítě věčným životem*“. Vysvětluje, že z tohoto důvodu „*se učitelé uvádějí na seznamu dědiců*“ v „*Zákoně Boha*“.

Bahá’u’lláh přesně stanovuje podmínky, za kterých učitel či učitelka dědí, a podíl, který obdrží (Otázky a odpovědi 33).

41. Když jsme uslyšeli hlomozný křik dětí, které se ještě nenarodily, zdvojnásobili jsme jejich podíl a snížili jsme podíly těch zbývajících. ¶20

V Bábových dědických zákonech bylo dětem zesnulého přiděleno devět částí, které se skládaly z 540 podílů. Toto přidělení představovalo méně než čtvrtinu celé pozůstalosti. Bahá’u’lláh zdvojnásobil jejich část na 1080 podílů a snížil podíly určené dalším šesti kategoriím dědiců. Bahá’u’lláh rovněž nastiňuje přesný záměr tohoto verše a jeho hlubší souvislosti pro rozdělování dědictví (Otázky a odpovědi 5).

42. Dům spravedlnosti ¶21

Bahá’u’lláh při odkazování na Dům spravedlnosti v Kitáb-i-Aqdas vždy jasně nerozlišuje mezi Světovým domem spravedlnosti a místním domem spravedlnosti, přičemž obě tyto instituce jsou v oné Knize ustaveny. Obvykle prostě odkazuje na „*Dům spravedlnosti*“ a úroveň nebo úrovně celé instituce, jíž se bude každý zákon týkat, ponechává otevřené k pozdějšímu objasnění.

‘Abdu’l-Bahá se v jedné Desce, ve které vypočítává příjmy místní pokladny, zmiňuje též o oněch dědických případech, ve kterých není dědice, a tak naznačuje, že dům spravedlnosti, na něhož se v těchto pasážích Aqdasu týkajících se dědictví odkazuje, je místní dům spravedlnosti.

43. Zanechají-li zesnulí potomky, avšak nezanechají-li žádnou z ostatních skupin dědiců ¶22

Bahá’u’lláh objasňuje, že „*Toto ustanovení má jak obecnou, tak konkrétní platnost, což znamená, že kdykoli chybí jakákoli kategorie z této druhé třídy dědiců, dvě třetiny jejich dědictví přecházejí na potomky a zbývající třetina domu spravedlnosti.*“ (Otázky a odpovědi 7).

44. Obydlí a osobní oblečení zesnulého jsme přidělili mužským potomkům, nikoli ženským potomkům nebo ostatním dědicům. ¶25

‘Abdu’l-Bahá v jedné Desce uvádí, že obydlí a osobní oblečení zesnulého muže zůstává v mužské linii. Přechází na nejstaršího syna a v nepřítomnosti nejstaršího syna přechází na druhého nejstaršího syna a tak dále. Vysvětluje, že toto ustanovení je vyjádřením zákona o prvorozenectví, který Zákon Boha vždy prosazoval. ‘Abdu’l-Bahá v jedné Desce následovníkovi Víry v Persii napsal: „*Ve všech Božích Zřízeních byl nejstarší syn obdařen výjimečnými poctami. Dokonce i postavení úřadu proroka bylo právem prvorozenců.*“ S výsadním postavením udělovaným nejstaršímu synovi se však ruku v ruce pojí určité povinnosti. Má například morální odpovědnost, aby se v zájmu Boha postaral o svou matku a aby rovněž bral ohled na potřeby ostatních dědiců.

Bahá’u’lláh objasňuje rozmanité aspekty této části zákona o dědictví. Upřesňuje, že existuje-li více než jedno obydlí, pak to hlavní a nejdůležitější obydlí přechází na mužské potomky. Zbývající obydlí se musí společně s dalším majetkem zesnulého rozdělit mezi dědice (Otázky a odpovědi 34), a [Bahá’u’lláh] uvádí, že za nepřítomnosti mužských potomků případnou dvě třetiny hlavního obydlí a osobního oblečení zesnulého otce ženským potomkům a jedna třetina domu spravedlnosti (Otázky a odpovědi 72). Bahá’u’lláh dále prohlašuje, že je-li tím, kdo zesnul, žena, má se veškeré její obnošené šatstvo rovným dílem rozdělit mezi její dcery.

Její neobnošené šatstvo, klenoty a majetek se musí rozdělit mezi její dědice, jakož i její obnošené šatstvo, pakliže po sobě nezanechá žádnou dceru (Otázky a odpovědi 37).

45. Skonal-li syn zesnulého ve dnech svého otce a zanechal-li děti, zdědí ony děti podíl svého otce ¶26

Tento aspekt zákona se uplatňuje pouze v případě syna, který zesnul dříve než jeho otec nebo matka. Není-li již dcera zesulé osoby mezi živými a zanechá-li po sobě potomstvo, bude se muset její podíl rozdělit podle sedmi kategorií specifikovaných v Nejsvětější knize (Otázky a odpovědi 54).

46. Zanechá-li snad zesnulý po sobě děti, které nejsou zletilé, jejich dědický podíl se musí svěřit spolehlivému jedinci ¶27

Slovo „amín“, které se v tomto odstavci překládá jako „*spolehlivý jedinec*“ a „*opatrovník*“ skýtá v arabštině širokou škálu významů, které se v zásadě pojí s myšlenkou důvěryhodnosti, ale znamenají rovněž takové vlastnosti jako je spolehlivost, loajalita, věrnost, poctivost, čestnost a tak dále. Užije-li se tohoto slova v právnickém žargonu, označuje „amín“ mimo jiné důvěrníka, ručitele, správce, strážce a hlídače.

47. Rozdělení majetku by mělo nastat pouze poté, až se zaplatí Huqúqu’lláh, vyrovnají se jakékoli dluhy, uhradí se výlohy za pohřeb a pochování do hrobu ¶28

Bahá’u’lláh přesně určuje pořadí, v němž má mít placení těchto výdajů přednost: nejprve jde o zaplacení výdajů za pohřeb a pochování do hrobu, poté o zaplacení dluhů zesnulého, a poté Huqúqu’lláh (viz poznámku 125) (Otázky a odpovědi 9).

Rovněž upřesňuje, že uplatníme-li tyto výdaje na pozůstalost, musí k jejich uhrazení nejdříve dojít ze zbytku pozůstalosti a pokud to nestačí, pak i z obydlí a osobního ošacení zesnulého (Otázky a odpovědi 80).

48. Tot' ono skryté poznání, které nikdy nedozná změny, jelikož jeho počátek je u devítky ¶29

Báb v arabském Bayánu popsal Svůj zákon o dědictví tak, že je „*v souladu se skrytým poznáním v Knize Boha – poznáním, které nikdy nedozná změny, ani je nic nenahradí*“. Rovněž prohlásil, že čísla, jimiž se rozdělení dědictví vyjadřuje, byla obdařena významem, jehož záměrem je napomoci v rozpoznání Toho, jehož Bůh projeví.

„*Devítku*“, která se tu uvádí, zastupuje v arabském textu písmeno „Tá“ které je jejím protějškem v záznamovém systému abjad (viz Slovníček). Jde o první složku Bábova rozdělení dědictví, kde označuje „*devět dílů*“ jakožto podíl dětí. Význam devítky spočívá v tom, že je číselným protějškem Největšího jména „Bahá“, na něž se nepřímou poukazuje v další části tohoto verše jako na „*ukryté a projevené, neporušitelné a nevýslovně vznešené Jméno*“ (Viz také poznámku 33).

49. Pán nařídil, aby se v každém městě ustavil dům spravedlnosti ¶30

Instituce domu spravedlnosti se skládá z volených rad, které působí na místní, národní a mezinárodní úrovni společnosti. Bahá'u'lláh v Kitáb-i-Aqdas ustavuje Světový dům spravedlnosti a místní domy spravedlnosti. 'Abdu'l-Bahá ve Svě Poslední vůli zřizuje druhotné (národní nebo regionální) domy spravedlnosti a nastiňuje metodu, která se má dodržovat při volbě Světového domu spravedlnosti.

Ve výše uvedeném verši se odkazuje na místní dům spravedlnosti, což je instituce, která se má zvolit v určité lokalitě pokaždé, když v ní bydlí devět nebo více dospělých Bahá'í. Strážce z tohoto důvodu dočasně stanovil definici dospělého na 21 let, přičemž naznačil, že je tato definice přístupná změnám, které v budoucnosti může zavést Světový dům spravedlnosti.

Místní a druhotné domy spravedlnosti jsou v současné době známy jako místní duchovní rady a národní duchovní rady. Shoghi Effendi uvedl, že se jedná o „dočasné pojmenování“, které

... jak se budou postavení a cíle Bahá'í Víry lépe chápat a plněji přijímat, postupně nahradí stálé a vhodnější označení dům spravedlnosti. Současné duchovní rady se v budoucnosti nebudou pouze jinak jmenovat, ale také budou moci ke svým nynějším funkcím přidat ty pravomoci, povinnosti a výsadní práva, které vyžaduje uznání Bahá'u'lláhovy Víry nejenom jako jednoho z uznávaných náboženských systémů světa, ale jako státního náboženství nezávislé a Svrchované mocnosti.

50. počtu Bahá ¶30

Numerickým protějškem „Bahá“ je v systému abjad číslo devět. Každá z uvedených institucí – Světový dům spravedlnosti, národní a místní duchovní rady – má v současnosti devět členů, což je minimální počet, který Bahá'u'lláh předepisuje.

51. Přísluší jim, aby byli důvěrníky Milosrdného mezi lidmi ¶30

Všeobecné pravomoci a povinnosti Světového domu spravedlnosti, národních duchovních rad a místních duchovních rad a předpoklady pro členství v těchto institucích jsou vyloženy ve Spisech Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa, v dopisech Shoghi Effendiho a v objasněních Světového domu spravedlnosti. Hlavní funkce těchto institucí nastiňuje Ústava Světového domu spravedlnosti a ústavy národních a místních duchovních rad.

52. se společně radit ¶30

Bahá'u'lláh stanovil konzultaci za jednu ze základních zásad Svě Víry a nabádal věřící, aby se „společně radili o všech věcech“. Popisuje konzultaci jako „lampu vedení, která ukazuje cestu“ a jako „dárce porozumění“. Shoghi Effendi prohlašuje, že „zásada konzultace... tvoří jeden ze základních zákonů“ Bahá'í správního řádu.

Bahá'u'lláh nastiňuje v Otázkách a odpovědích, číslo 99, postoj ke konzultaci a zdůrazňuje, jak je důležité dospět při rozhodování k jednomyslnosti, a pokud se jí nedosáhne, musí zvítězit rozhodnutí většiny. Světový dům spravedlnosti objasnil, že toto vedení týkající se konzultace bylo zjeveno před tím, než byly ustaveny duchovní rady, a bylo odpovědí na dotaz ohledně Bahá'í učení o konzultaci. Dům spravedlnosti potvrzuje, že vznik duchovních rad, na něž se mohou přátelé vždy obracet o pomoc, jim v žádném případě nebrání řídit se postupem, který byl nastíněn v Otázkách a odpovědích. Přátelé mohou tohoto přístupu použít, pokud si tak přejí, chtějí-li konzultovat o svých osobních problémech.

53. Budujte domy uctívání ve všech zemích ¶31

Bahá'í dům uctívání je zasvěcen chvále Boha. Dům uctívání tvoří ústřední budovu Mashriqu'l-Adhkáru (Místa úsvitu chvály Boha), což je komplex, který bude s tím, jak se bude v budoucnu rozvíjet, kromě domu uctívání také zahrnovat určité množství vedlejších staveb, jež budou zasvěceny společenským, humanitárním, vzdělávacím a vědeckým činnostem. 'Abdu'l-Bahá popisuje Mashriqu'l-Adhkár jako „jednu z nejdůležitějších institucí na světě“, a Shoghi Effendi udává, že je příkladem toho, kterak se v hmatatelné podobě spojuje „Bahá'í uctívání a služba“. Shoghi Effendi při předjímání budoucího rozvoje této instituce předvídal, že dům uctívání a jeho vedlejší budovy „bude skýtat úlevu trpícím, obživu chudým, útočiště pocestným, útěchu osiřelým a vzdělání nevědomým“. Bahá'í domy uctívání se v budoucnosti budou stavět v každém městě a vesnici.

54. Pán nařídil, aby ti z vás, kteří jsou toho schopni, vykonali pouť do svatého Domu ¶32

Toto nařízení se týká dvou svatých Domů, Bábova domu v Shírázu a Bahá'u'lláhova domu v Baghdádu. Bahá'u'lláh upřesnil, že pouť do kteréhokoliv z těchto dvou Domů naplňuje požadavek této pasáže (Otázky a odpovědi 25, 29). Ve dvou oddělených Deskách, které jsou známy jako Súriy-i-Hajj (Otázky a odpovědi 10), předepsal Bahá'u'lláh konkrétní obřady pro každou z těchto poutí. Vykonat pouť je v tomto smyslu něco více než pouhé navštívení těchto dvou Domů.

Po Bahá'u'lláhově skonu určil 'Abdu'l-Bahá Bahá'u'lláhovu svatyni v Bahjí za místo poutě. V jedné Desce uvádí, že „Nejsvětější svatyně, Požehnaný dům v Baghdádu a uctívání Dům Bába v Shírázu“ jsou „zasvěceny poutí“ a že je „povinné“ tato místa navštívit, „pokud si to člověk může dovolit a je schopen tak učinit a pokud mu v cestě nestojí žádná překážka“. U pouti do Nejsvětější svatyně se nepředepisují žádné obřady.

55. a tohoto ze Své milosti zprostil ženy ¶32

Báb v Bayánu vydal nařízení vykonat pouť jednou za život pro ty Své následovníky, kteří si mohou finančně dovolit danou cestu podniknout. Prohlásil, že tato povinnost není závazná pro ženy, aby byly ušetřeny těžkostí spojených s cestováním.

Bahá'u'lláh obdobně zprošťuje ženy požadavků, které pro pouť stanovil. Světový dům spravedlnosti objasnil, že toto zproštění není zákazem, a že ženy smějí pouť vykonávat.

56. zabývat se nějakým povoláním ¶33

Muži a ženy mají povinnost, aby se zabývali nějakým obchodem či povoláním. Bahá'u'lláh povyšuje „zabývání se takovou prací“ do „postavení uctívání“ Boha. Duchovní a praktický význam tohoto zákona a společnou odpovědnost jednotlivce a společnosti za jeho provádění vysvětluje jeden dopis napsaný jménem Shoghi Effendiho:

S ohledem na Bahá'u'lláhův příkaz, jenž se týká povinnosti věřících zabývat se nějakým druhem povolání: Učení je v této záležitosti co nejdůležitější, obzvláště výrok v Aqdasu v tomto směru, který dává zcela jasně najevo, že leniví lidé, kterým chybí touha pracovat, nemohou mít v novém Světovém řádu místa. Bahá'u'lláh dále prohlašuje, že v důsledku této zásady by se žebráctví mělo nejenom omezovat, ale zcela vyhladit z tváře společnosti. Je povinností těch, kteří mají na starosti společnost řídit, aby dali každému jednotlivci příležitost k osvojení si nezbytných schopností v nějakém druhu povolání a také prostředky k využití takového nadání jak kvůli potřebám společnosti, tak i kvůli tomu, aby si daný člověk mohl vydělávat na živobytí. Každý jednatel, ať je snad sebevíce postižen a jeho omezení jsou sebevětší, je vázán povinností zabývat se nějakou prací nebo povoláním, neboť práce, zvláště vykonává-li se v duchu služby, je podle Bahá'u'lláha formou uctívání. Jejím smyslem není pouze její užitečnost, ale má hodnotu sama o sobě, protože nás přivádí blíže k Bohu a umožňuje nám, abychom lépe pochopili Jeho záměr s námi na tomto světě. Je tudíž zřejmé, že zdědění bohatství nemůže nikoho zprostit každodenní práce.

‘Abdu'l-Bahá v jedné ze Svých Desek praví, že „nedokáže-li si však člověk vydělávat na živobytí, drtí-li ho strašlivá bída nebo stane-li se bezmocným, potom je povinností bohatých nebo zástupců, aby ho zaopatřili měsíčním příspěvkem na nejnужnější živobytí... ‚Zástupci‘ se míní představitelé lidu, to jest členové domu spravedlnosti“ (Viz též poznámku 162 o žebrání).

Jako odpověď na otázku, zda-li Bahá'u'lláhovo nařízení vyžaduje, aby si manželka a matka stejně jako její manžel vydělávali prací na živobytí, Světový dům spravedlnosti podal vysvětlení, že Bahá'u'lláhův příkaz se týká toho, aby se přátelé zabývali takovým zaměstnáním, které bude prospívat jim i ostatním, a že vedení domácnosti je velmi ctihodná a odpovědná práce, která má pro společnost zásadní význam.

Ohledně odchodu z práce do důchodu u jedinců, kteří dosáhli určitého věku, Shoghi Effendi v dopise napsaném jeho jménem prohlásil, že „se jedná o záležitost, k níž bude muset vydat zákony mezinárodní dům spravedlnosti, jelikož v Aqdasu se na toto téma nenacházejí žádná ustanovení“.

57. Líbání rukou bylo v Knize zapovězeno. ¶34

Líbání rukou nějaké náboženské postavy nebo význačné osoby se v řadě dřívějších náboženských Zřízení očekávalo na znamení úcty a podřízenosti těmto osobám a jako známka podvolení se jejich autoritě. Bahá'u'lláh líbání rukou zakazuje a ve Svých Deskách rovněž odsuzuje takové praktiky jako je padati na tvář před jiným člověkem a ostatní formy chování, které ponižují jednoho člověka ve vztahu k druhému (viz poznámku 58).

58. Nikomu se nepovoluje žádat jinou duši o rozhřešení ¶34

Bahá'u'lláh zakazuje zpověď před nějakou lidskou bytostí a žádost o rozhřešení hříchů určitého člověka od jiné lidské bytosti. Člověk by měl namísto toho úpěnlivě prosit Boha o odpuštění. Bahá'u'lláh v Desce Bishárát praví, že „*takováto zpověď před lidmi má za následek pokoření a ponížení člověka*“ a potvrzuje, že si Bůh „*nepřeje ponížení Svých služebníků*“.

Shoghi Effendi uvádí zákaz do patřičného kontextu. Jeho tajemník jeho jménem napsal, že

...je nám zakázáno, abychom se nějakému člověku zpovídali, jako se katolíci svým kněžím zpovídají ze svých hříchů a nedostatků, nebo abychom tak činili na veřejnosti, jako to dělají některé náboženské sekty. Pokud si však spontánně přejeme uznat, že jsme v něčem udělali chybu, nebo že máme nějakou charakterovou vadu, a požádat druhého člověka o odpuštění či prominutí, máme naprostou svobodu tak učinit.

Světový dům spravedlnosti rovněž objasnil, že Bahá'u'lláhův zákaz týkající se zpovědi z hříchů nebrání jednotlivci, aby připustil prohřešky v průběhu konzultací konaných pod záštitou Bahá'í institucí. Obdobně to předem nevylučuje možnost žádat ohledně těchto záležitostí o radu blízkého přítele nebo profesionálního poradce.

59. Mezi lidmi je ten, kdo se posadí mezi sandály u dveří a přitom ve svém srdci prahne po stolci cti. ¶36

Na Východě bylo tradičním obyčejem si před příchodem na nějaké setkání zout sandály a boty. Část pokoje, která se nachází nejdále od vchodu, se považuje za čestné místo daného pokoje a za místo cti, na kterém sedí ti nejvýznačnější z přítomných lidí. Ostatní sedí v sestupném pořadí směrem ke dveřím, u kterých zanechávají boty a sandály a u nichž sedávají ti, kteří mají nejnižší společenské postavení.

60. A mezi lidmi je ten, který vznáší nárok na vnitřní poznání ¶36

Jde o odkaz na lidi, kteří se pyšní tím, že mají přístup k esoterickému poznání a jejichž připoutanost k tomuto poznání je jakoby závojem zastírá před Zjevením Projevu Božího. Bahá'u'lláh na jiném místě potvrzuje: „*Ti lidé, již jsou uctívači modly, kterou vytesaly jejich představy a kteří ji nazývají Vnitřní skutečností, se, v pravdě, počítají mezi pohany.*“

61. Kolikpak jen mužů se v končinách Indie uchýlilo do ústraní, upírali si věci, které Bůh nařídil za zákonné, sobě samým vnucovalo zvěrstva a umrtvování těla ¶36

Tyto verše představují zákaz mnišství a askeze. Viz Přehled a souhrn, část IV.D. 1.y.iii.-iv. Bahá'u'lláh rozvádí tato ustanovení ve Slovech Ráje. Prohlašuje: „*Život v odloučenosti či praktikování askeze nejsou přijatelné v přítomnosti Boží,*“ a vyzývá ty, kterých se to týká, aby „*dodržovali to, co bude způsobovat radost a rozzářenost*“. Nařizuje těm, kteří si zřídili „*své přibytky v jeskyních hor*“ nebo „*se v noci uchýlovali na hřbitovy*“, aby tyto zvyklosti opustili, a přikazuje jim nepřipravovat se o „*dary*“ tohoto světa, které Bůh pro lidstvo stvořil. A v Desce Bishárát Bahá'u'lláh vyslovuje uznání za „*zbožné skutky*“ mnichů a kněží, ale zároveň je vybízí, ať „*se vzdají života v odloučení a nasměrují své kroky k otevřenému světu a zaměstnávají se tím, co prospěje jim samým i ostatním*“. Uděluje jim rovněž svolení, aby „*vstoupili do svazku manželského, aby mohli přivést na svět toho, kdož bude činit zmínku o Bohu*“.

62. Každý člověk, který před uplynutím plného jednoho tisíce let vznese nárok na Zjevení přímo od Boha ¶37

Bahá'u'lláhovo Zřízení bude trvat až do příchodu dalšího Projevu Božího, jehož příchod nenastane dříve než po uplynutí alespoň „*plného tisíce let*“. Bahá'u'lláh varuje před tím, aby se „*tomuto verši*“ připisoval jiný význam, než je jeho „*zjevný význam*“, a v jedné ze Svých Desek upřesňuje, že „*každý rok*“ z tohoto tisíciletého období se skládá z „*dvanácti měsíců podle Koránu a z devatenácti měsíců, z nichž každý má devatenáct dní, podle Bayánu*“.

Oznámení o Jeho Zjevení, které Bahá'u'lláh obdržel v teheránském Sýyáh-Chálu v říjnu 1852, vyjadřuje zrození Jeho Prorockého Poslání, a tudíž i započetí jednoho tisíce let či více let, které musejí před příchodem dalšího Projevu Božího uplynout.

63. To je to, před čímž jsme vás již předem varovali, když jsme prodlévali v Iráku, poté později v Zemi tajemství a nyní z tohoto Skvoucího místa. ¶37

„*Země tajemství*“ odkazuje na Adrianopol a „*toto Skvoucí místo*“ je odkazem na 'Akká.

64. Mezi lidmi je ten, jehož učinnost způsobila, že se nadouvá pýchou ... který, zaslechne-li šlapot sandálů, které kráčejí za ním, naroste samolibostí ¶41

Na Východě zachovávají následovníci nějakého náboženského vůdce z uctivosti zvyk, že kráčejí jeden či dva kroky za ním.

65. Nimrod ¶41

Nimrod, na něhož se v tomto verši odkazuje, byl v židovské i islámské tradici králem, který pronásledoval Abrahama a jehož jméno se stalo symbolem veliké pýchy.

66. Aghsánové ¶42

„Aghsán“ (množné číslo slova Ghusn) je arabské slovo pro „Větve“. Bahá'u'lláh užívá tohoto pojmu k označení Svých mužských potomků. To má své charakteristické hlubší souvislosti nejenom v otázce práva disponovat nadačními fondy, ale rovněž při převzetí pravomoci po zesnutí Bahá'u'lláha (viz poznámku 145) a 'Abdu'l-Baháa. Bahá'u'lláh jmenoval v Knize Svě Smlouvy Svého nejstaršího syna 'Abdu'l-Baháa Středem Svě Smlouvy a Hlavou Víry.

Tato pasáž Aqdasu tudíž předjímá nástupnictví vyvolených Aghsánů, a tedy i instituci Strážcovství, a předvídá možnost přerušení této linie. Zesnutí Shoghi Effendiho v roce 1957 přivedlo právě onu situaci, na niž se v této pasáži pamatovalo, v tom smyslu, že linie Aghsánů skončila ještě předtím, než byl ustaven Světový dům spravedlnosti (viz poznámku 67).

67. případnou lidem Bahá ¶42

Bahá'u'lláh pamatuje na možnost, že by linie Aghsánů skončila před ustavením Světového domu spravedlnosti. Uvedl, že v takové situaci „*nadační příspěvky případnou lidem Bahá*“. Pojmu „*lidé Bahá*“ se v Bahá'í Spisech užívá v řadě odlišných významů. Lidé Bahá se v tomto případě popisují jako ti, „*kteří nemluví než s Jeho svolením a nesoudí než v souladu s tím, co přikázal Bůh v této Desce*“. Po zesnutí Shoghi Effendiho roku 1957 řídily až do zvolení Světového domu spravedlnosti v roce 1963 záležitosti Víry Ruce Věci Boží (viz poznámku 183).

68. Neholte si hlavy ¶44

Holení hlavy se v některých náboženských tradicích pokládá za žádoucí. Bahá'u'lláh holení hlavy zakazuje a objasňuje, že ustanovení obsažené v Súriy-i-Hajj, které po poutnících navštěvujících Jeho Svátý dům v Shírázu požaduje, aby si holili hlavy, nahradil tento verš Kitáb-i-Aqdas (Otázky a odpovědi 10).

69. se nesluší dovolit, aby vlasy přesáhly za hranici uší ¶44

Shoghi Effendi objasnil, že na rozdíl od zákazu holit si hlavu se tento zákon, jenž zapovídá růst vlasů za ušní lalůček, vztahuje pouze na muže. Uplatňování tohoto zákona v praxi si bude vyžadovat objasnění Světového domu spravedlnosti.

70. Pro zloděje jsou nařízena vyhnanství a uvěznění ¶45

Bahá'u'lláh prohlašuje, že na Domu spravedlnosti spočívá stanovit stupně trestu v souladu se závažností přečinu (Otázky a odpovědi 49). Tresty za krádež jsou určeny pro budoucí poměry ve společnosti, kdy je Světový dům spravedlnosti doplněn a uvede v platnost.

71. při třetím zločinu mu na čelo umístěte značku, aby ho takto označeného snad nepřijali ve městech Boha a Jeho zemích ¶45

Znamení, které se má umístit na zlodějovo čelo, má sloužit k tomu, aby varovalo lidi před jeho sklony. Veškeré podrobnosti, které se týkají povahy onoho znamení, jak se znamení bude používat, jak dlouho se bude muset nosit, za jakých podmínek se bude moci odstranit jakož i závažnost různých stupňů krádeže, ponechal Bahá'u'lláh na stanovení Světového domu spravedlnosti, až bude tento zákon uveden do praxe.

72. Každý, kdo si přeje používat nádob ze stříbra a zlata, tak smí učinit. ¶46

Báb v Bayánu povolil užívání zlatého a stříbrného nádobí a tím zrušil islámské odsouzení jejich používání, které nevychází z jasného nařízení Koránu, ale z muslimských tradic. Bahá'u'lláh zde Bábův příkaz potvrzuje.

73. Dejte si pozor, abyste při požívání potravy nenořili ruce do toho, co obsahují mísy a tácy. ¶46

Shoghi Effendi tento zákaz definuje jako „ponoření něčí ruky do jídla“. V mnoha částech světa je obvyklé jíst rukama ze společné mísy.

74. Osvojte si takové způsoby chování, které se nejvíce shodují s vytříbeností. ¶46

Jde o první z několika pasáží, které poukazují na důležitost vytříbenosti a čistotnosti. Původní arabské slovo „litáfat“, které se zde překládá jako „vytříbenost“, má širokou škálu významů, které mají hlubší souvislosti v rovině duchovní i tělesné, jako je například elegance, půvabnost, čistotnost, uctivost, slušnost, vlídnost, jemnost a dobrotivost jakož i být jemný, vytříbený, mířící ke svatosti a čistý. Tento pojem se v souvislosti s kontextem různých pasáží, v nichž se v Kitáb-i-Aqdas objevuje, překládá buď jako „vytříbenost“, nebo „čistotnost“.

75. Ten, kdož je Místem úsvitu Věci Boha, nemá společníka v Největší neomylnosti. ¶47

V Desce Ishráqát Bahá'u'lláh potvrzuje, že Největší neomylnost je omezena na Projevy Boha.

Kapitola 45 v knize *Odpovědi na některé otázky* se věnuje 'Abdu'l-Baháovu vysvětlení tohoto verše z Aqdasu. 'Abdu'l-Bahá v této kapitole mimo jiné zdůrazňuje neoddělitelnost esenciální „neomylnosti“ od Projevů Boha, a potvrzuje, že „všechno, co od nich vychází, se rovná pravdě a odpovídá skutečnosti“, že „nejsou ve stínu předešlých zákonů“ a že „všechno, co řeknou, je slovo Boha, a všechno, co vykonají, je poctivý skutek“.

76. Každému otci bylo nařízeno, aby vzdělával svého syna a dceru v umění čtení a psaní ¶48

'Abdu'l-Bahá ve Svých Deskách nejenom obrací pozornost k odpovědnosti rodičů za výchovu všech svých dětí, ale rovněž jasně upřesňuje, že „vzdělávání a zušlechťování dcer je nezbytnější než [vzdělávání a zušlechťování] synů“, neboť dívky budou jednoho dne matkami a matky jsou prvními vychovateli nové generace. Není-li tudíž možné, aby nějaká rodina mohla poskytnout vzdělání všem

svým dětem, přednost se má přiřknout dcerám, protože dobrodiní plynoucí ze znalostí se může díky vzdělaným matkám co nejučinněji a nejrychleji šířit celou společností.

77. Bůh každému cizoložníkovi a cizoložnici uložil pokutu, která se má zaplatit Domu spravedlnosti ¶49

Třebaže pojem, který se zde překládá jako cizoložství, se ve svém nejširším smyslu vztahuje na nezákonný pohlavní styk mezi jedinci, kteří se nacházejí ve svazku manželském, nebo kteří se ve svazku manželském nenacházejí (viz poznámku 36, kde se nalézá definice tohoto pojmu), ‘Abdu’l-Bahá upřesnil, že trest, který je zde předepsán, se týká pohlavního styku mezi osobami, které nejsou sezdány manželstvím. Uvádí, že zůstává na Světovém domu spravedlnosti, aby určil trest za cizoložství spáchané jedincem, který se nachází ve svazku manželském (viz též Otázky a odpovědi 49).

‘Abdu’l-Bahá v jedné ze Svých Desek odkazuje na některé hlubší duchovní a společenské dopady, které porušování zákonů morálky přináší, a co se zde popisovaného trestu týče, uvádí, že cílem tohoto zákona je dávat všem najevo, že takové jednání je v očích Boha ostudné, a v případech, že lze tento přestupek dokázat a lze uložit pokutu, je hlavním cílem odhalení provinilců – to jest, že jsou v očích společnosti zahanbeni a zneuctěni. Prohlašuje, že takové odhalení je samo o sobě tím největším trestem.

Dům spravedlnosti, na nějž tento verš odkazuje, je podle všeho místní dům spravedlnosti, který je v současné době znám jako místní duchovní rada.

78. devět mithqálů zlata, kterážto se má zdvojnásobit, pokud snad přestupek zopakují ¶49

Mithqál je jednotkou hmotnosti. Váha tradičního mithqálu, kterého se na Středním Východě užívá, se rovná 24 nakhudům. Mithqál, který užívají Bahá’í, se však skládá z 19 nakhudů „podle bližšího upřesnění v Bayánu“ (Otázky a odpovědi 23). Váha devíti těchto mithqálů se rovná 32,775 gramů neboli 1,05374 trojské unce.

Co se uplatnění této pokuty týče, Bahá’u’lláh jasně určuje, že každá následující pokuta je dvojnásobkem té předešlé (Otázky a odpovědi 23), tudíž uložená pokuta se zvyšuje geometrickou řadou. Uložení této pokuty je určeno pro budoucí poměry ve společnosti, v kteréžto době Světový dům spravedlnosti tento zákon doplní a uvede v platnost.

79. Učinili jsme zákonným, abyste poslouchali hudbu a zpěv. ¶51

‘Abdu’l-Bahá napsal, že „u některých národů Východu se hudba považovala za odsouzeněhodnou“. Třebaže se v Koránu na dané téma neobjevuje žádné specifické vedení, někteří muslimové považují poslech hudby za nezákonný, zatímco ostatní ji v rámci určitých mezí a v závislosti na konkrétních podmínkách tolerují.

V Bahá’í Spisech existuje několik pasáží, které hudbu chválí. ‘Abdu’l-Bahá například tvrdí, že „hudba, zpívaná nebo hraná, je duchovní potravou pro duši a srdce“.

80. Ó vy Mužové spravedlnosti! ¶52

Spisy ‘Abdu’l-Baháa a Shoghi Effendiho objasňují, že i když je členství ve Světovém domu spravedlnosti omezeno pouze na muže, do druhotných a místních domů spravedlnosti (v současnosti označovaných jako národní a místní duchovní rady) jsou volitelní muži i ženy.

81. Tresty za poranění nebo udeření člověka závisejí na závažnosti zranění; u každého stupně předepsal Pán Soudu určité odškodné. ¶56

Třebaže Bahá’u’lláh blíže upřesnil, že rozsah trestu závisí na „závažnosti zranění“, neexistuje žádný záznam o tom, že by vyložil podrobnosti o výši odškodnění s ohledem na každý z jednotlivých stupňů trestného činu. Povinnost stanovit tyto podrobnosti připadá Světovému domu spravedlnosti.

82. Vpravdě, je vám nařízeno uspořádat jednou za každý měsíc slavnost ¶57

Tento příkaz se stal základem Bahá’í slavností, které se pořádají každý měsíc, a jako takový zavádí nařízení o slavnosti devatenáctého dne. Báb vyzval v arabském Bayánu Své následovníky, aby se jednou za devatenáct dní shromáždili a prokazovali si pohostinnost a družnost. Bahá’u’lláh to zde potvrzuje a poukazuje na sjednocující úlohu těchto setkání.

‘Abdu’l-Bahá a po NĚm Shoghi Effendi postupně rozvíjeli institucionální význam tohoto nařízení. ‘Abdu’l-Bahá zdůrazňoval důležitost duchovního a devocionálního charakteru těchto setkání. Shoghi Effendi kromě toho, že dále rozpracoval devocionální a společenské aspekty slavnosti, také rozvíjel administrativní prvek těchto setkání a systematickým zaváděním slavnosti do života společenství zajistil začlenění času na konzultaci o záležitostech Bahá’í společenství, včetně oznamování různých zpráv a poselství.

Jako odpověď na otázku, zda je dodržování tohoto nařízení povinné, Bahá’u’lláh prohlásil, že to není povinné (Otázky a odpovědi 48). Shoghi Effendi v dopise napsaném jeho jménem uvádí další komentář:

Účast na slavnostech devatenáctého dne není povinná, ale velice důležitá, a každý věřící by měl považovat za svou povinnost a výsadu být na těchto událostech přítomen.

83. Budete-li snad lovit s dravými šelmami nebo dravými ptáky, vzývejte Jméno Boha, když je posíláte pronásledovat svou kořist; neboť poté bude pro vás všechno, co uloví, zákonem dovoleno, a to dokonce i tehdy, když zjistíte, že kořist uhynula. ¶60

Bahá’u’lláh tímto zákonem velmi zjednodušuje předpisy a náboženská pravidla z minulosti, která se týkají honitby. Rovněž prohlásil, že součástí tohoto nařízení je honitba za použití zbraní, jako jsou luky a šípy, pušky a podobně, avšak konzumace lovné zvěře, nalezne-li se uhynulá v pasti nebo síti, se zakazuje (Otázky a odpovědi 24).

84. abyste nelovili přespříliš ¶60

Třebaže Bahá’u’lláh lovení nezakazuje, varuje před nadměrným lovem. Světový dům spravedlnosti bude muset v patřičnou dobu zvážít, co představuje přílišné lovení.

85. ale nepřiznal jim žádné právo na majetek ostatních. ¶61

Nařízení projevovat laskavost Bahá'u'lláhovým příbuzným jim nedává žádný podíl na majetku druhých. To je v protikladu s praxí šíitských muslimů, podle níž mají Muhammadovi přímí potomci nárok obdržet podíl z určité daně.

86. Pokud kdokoli záměrně zničí dům ohněm, rovněž ho upalte; pokud kdokoli úmyslně připraví někoho o život, rovněž ho usmrťte. ¶62

Bahá'u'lláhův zákon předepisuje za vraždu a žhářství trest smrti a jako alternativní trest ukládá doživotní vězení (viz poznámku 87).

'Abdu'l-Bahá ve Svých Deskách vysvětluje rozdíl mezi pomstou a trestem. Tvrdí, že jednotlivci nemají právo se mstít, že v očích Boha je pomsta něčím, čím Bůh opovrhne, a že záměrem trestu není msta, ale uložení trestu za spáchaný přečin. 'Abdu'l-Bahá v knize *Odpovědi na některé otázky* potvrzuje, že je právem společnosti ukládat zločincům tresty za účelem ochrany svých členů a obrany své existence.

S ohledem na toto ustanovení podává Shoghi Effendi v dopise napsaném jeho jménem následující vysvětlení:

Bahá'u'lláh v Aqdasu stanovil smrt jako trest za vraždu. Povolil však doživotní vězení jako alternativu. Oba tyto právní postupy by byly v souladu s Jeho Zákony. Někteří z nás nemusí být schopni chápat moudrost, která je v tom obsažena, protiče-li to našemu vlastnímu omezenému rozhledu; ale musíme to přijmout s tím, že víme, že Jeho Moudrost, Jeho Milosrdenství a Jeho Spravedlnost jsou dokonalé a pro spásu celého světa. Bude-li člověk nespravedlivě odsouzen k smrti, nevěříme snad tomu, že mu Všemohoucí Bůh v dalším světě tisícero násobně vynahradí tuto lidskou nespravedlnost? Nemůžete se vzdát prospěšného zákona pouze kvůli tomu, že se může ve vzácných případech stát, že mohou být potrestáni neviní.

Podrobnosti tohoto Bahá'í zákona týkající se trestu za vraždu a žhářství, zákona, který je určen pro budoucí stav společnosti, Bahá'u'lláh konkrétně neupřesnil. Rozmanité podrobnosti tohoto zákona jako například stupně zločinu, zda se mají vzít v úvahu polehčující okolnosti a který ze dvou předepsaných trestů má být normou, se ponechávají na rozhodnutí Světového domu spravedlnosti ve světle poměrů, které budou panovat v době, kdy má tento zákon platit. Způsob, kterým se má trest vykonat, je rovněž ponechán na rozhodnutí Světového domu spravedlnosti.

Co se žhářství týče, záleží na tom, jaký „dům“ je podpálen. Očividně existuje obrovský rozdíl v míře zločinu mezi člověkem, který zapálí prázdné skladiště, a člověkem, který podpálí školu plnou dětí.

87. Odsoudíte-li žháře a vraha k doživotnímu vězení, bude to podle ustanovení Knihy přípustné. ¶62

Shoghi Effendi v odpovědi na otázku týkající se tohoto verše Aqdasu potvrdil, že i když je trest smrti povolen, zavádí se alternativní „doživotní vězení“, „čímž lze značně snížit tvrdost takového odsouzení“. Prohlašuje, že „nám dal Bahá'u'lláh na vybranou, a tudíž nám ponechal volnost, abychom jednali podle vlastního uvážení v rámci určitých omezení, které ukládá Jeho zákon“. Za nepřítomnosti

konkrétního vedení ohledně uplatňování tohoto aspektu Bahá'í zákona zůstává na Světovém domu spravedlnosti, aby v této záležitosti vydával v budoucnosti zákony.

88. Bůh vám předepsal svazek manželský. ¶63

Bahá'u'lláh v jedné ze Svých Desek prohlašuje, že Bůh zavedením tohoto zákona učinil manželství „pevností blahobytu a spasení“.

Přehled a souhrn, část IV.C.1.a.-o., shrnuje a slučuje ustanovení v Kitáb-i-Aqdas a v Otázkách a odpovědích, které se týkají manželství a podmínek, za nichž je povoleno (Otázky a odpovědi 3, 13, 46, 50, 84 a 92), zákona o zasnoubení (Otázky a odpovědi 43), placení věna (Otázky a odpovědi 12, 26, 39, 47, 87 a 88), postupů, které se mají přijmout v případech dlouhodobé nepřítomnosti manžela či manželky (Otázky a odpovědi 4 a 27) a různých dalších okolností (Otázky a odpovědi 12 a 47). (Viz též poznámky 89-99).

89. Střezte se toho, abyste si brali více manželek, než jsou dvě. Každý, kdo se spokojí s jedinou partnerkou z řad služebnic Boha, on i ona budou žít v pokoji. ¶63

Třebaže se může zdát, že text Kitáb-i-Aqdas povoluje mnohoženství, Bahá'u'lláh uděluje radu, že klid a spokojenost pocházejí z jednoženství. V jiné Desce podtrhuje, jak je důležité, aby jedinec jednal takovým způsobem, aby „přinášel uspokojení sobě i svému partnerovi“. ‘Abdu'l-Bahá, oprávněný Vykladač Bahá'í Spisů, prohlašuje, že text Kitáb-i-Aqdas ve skutečnosti ukládá jednoženství. Dané téma rozpracovává v řadě Desek, včetně následujících:

Věz, že mnohoženství není v zákonu Boha povoleno, neboť spokojenost s jedinou manželkou byla jasně stanovena. Sezdání s druhou ženou je podmíněno slušností a spravedlností, které se mají oběma manželkám za všech okolností prokazovat. Zachovávání spravedlnosti a slušnosti k oběma manželkám je však naprosto nemožné. Skutečnost, že dvojženství bylo podmíněno nesplnitelnou podmínkou, je jasným důkazem jejího úplného zákazu. Pro muže není tudíž přípustné, aby měl více než jednu manželku.

Mnohoženství je u většiny lidstva velmi pradávno zvyklostí. Projevy Boží zaváděly jednoženství pouze postupně. Ježíš, kupříkladu, mnohoženství nezakázal, avšak s výjimkou případu smilstva zrušil rozvod; Muhammad omezil počet žen na čtyři, ale podmínil mnohoženství spravedlností a opětovně zavedl povolení k rozvodu; Bahá'u'lláh, který zjevoval Své Učení v prostředí muslimské společnosti, zaváděl záležitost jednoženství pouze postupně v souladu se zásadami moudrosti a postupného odhalování Svého záměru. Skutečnost, že Svým následovníkům zanechal neomylného Vykladače Svých Spisů, Mu umožňovala, aby v Kitáb-i-Aqdas navenek povolil dvě manželky, ale potvrdil podmínku, která později dala ‘Abdu'l-Baháovi možnost objasnit, že záměrem tohoto zákona bylo uvést v platnost jednoženství.

90. ten, kdo by si vzal do služby služebnou, tak smí se slušností učinit ¶63

Bahá'u'lláh prohlašuje, že muž může k vedení domácnosti zaměstnat služebnou. Ve zvyklostech šíitských muslimů toto přípustné nebylo, pokud s ní ovšem zaměstnavatel nevstoupil do svazku manželského. Bahá'u'lláh zdůrazňuje, že „služba“, na niž se v tomto verši poukazuje, je výlučně taková, „jakou vykonává jakákoli jiná skupina služebníků, ať mladých či starých, výměnou za mzdy“

(Otázky a odpovědi 30). Zaměstnavatel nemá vůči své služebné žádná sexuální práva. „*Smí si vybrat manžela, kdykoli se jí zlíbí*“, jelikož nákup žen je zakázán (Otázky a odpovědi 30).

91. Tot' Můj příkaz pro vás; pevně se ho přidržujte jako pomoc pro vás samotné ¶63

Třebaže se v Kitáb-i-Aqdas nařizuje manželství, Bahá'u'lláh objasňuje, že se nejedná o povinnost (Otázky a odpovědi 46). Shoghi Effendi v jednom dopise napsaném jeho jménem rovněž prohlásil, že „manželství není v žádném případě povinností“, a potvrdil, že „v konečném důsledku je na jedinci, aby se rozhodl, zda si přeje vést rodinný život nebo žít ve stavu celibátu“. Musí-li nějaký člověk značné časové období čekat, dokud si nenajde manžela či manželku, nebo musí-li nakonec zůstat svobodný, neznamená to, že tím nedokáže naplňovat smysl svého života, který je v zásadě duchovní.

92. jsme ... podmínili svolením jejich rodičů ¶65

Shoghi Effendi komentoval v dopise napsaném jeho jménem toto ustanovení zákona takto:

Bahá'u'lláh jasně prohlásil, že u Bahá'í sňatku se vyžaduje souhlas všech žijících rodičů. Toto platí, ať jsou rodiče Bahá'í nebo nebahá'í, ať jsou už léta rozvedení či nikoli. Uložil tento veliký zákon, aby posílil společenskou strukturu, aby těsněji svázal pouta domova, aby vložil do srdcí dětí určitou vděčnost a úctu k těm, kteří jim dali život a vyslali jejich duše na věčnou cestu vstříc svému Stvořiteli.

93. Žádný sňatek nelze uzavřít bez zaplacení věna ¶66

Přehled a souhrn, část IV.C.1.j.i.-v., shrnuje hlavní ustanovení týkající se věna. Tato ustanovení mají své předchůdce v Bayánu.

Věno má platit ženich nevěstě. Je pevně stanoveno na 19 mithqálů ryzího zlata pro obyvatele měst a 19 mithqálů stříbra pro vesničany (viz poznámku 94). Bahá'u'lláh uvádí, že není-li v době svatby ženich schopen zaplatit věno v plné výši, je přípustné, aby své nevěstě vydal dlužní úpis (Otázky a odpovědi 39).

V Bahá'u'lláhově Zjevení je mnoho důvěrně známých pojetí, zvyků a institucí nově předefinováno a získává na novém významu. Jedním takovým příkladem je i věno. Instituce věna je velmi starodávnou zvyklostí, kterou najdeme v mnoha kulturách a která na sebe bere mnoho podob. V některých zemích jde o platbu, kterou ženichovi odvádějí rodiče nevěsty; v jiných kulturách se jedná o platbu, kterou odvádí ženich rodičům nevěsty, jež se nazývá „cena za nevěstu“. V obou těchto případech je mnohdy částka poměrně značná. Bahá'u'lláhův zákon všechny tyto varianty ruší a mění věno na symbolický čin, kterým ženich daruje nevěstě dar, který má určitou omezenou hodnotu.

94. kteréžto bylo pro obyvatele měst stanoveno na devatenáct mithqálů ryzího zlata a pro vesničany v témže množství mithqálů ve stříbře ¶66

Bahá'u'lláh upřesňuje, že kritériem pro určení výše placení věna je místo trvalého bydliště ženicha, a nikoli nevěsty (Otázky a odpovědi 87, 88).

95. Přeje-li si kdokoli tuto částku zvýšit, je mu zapovězeno, aby překročil horní hranici devadesáti pěti mithqálů... Spokojí-li se však se zaplacením na té nejnižší úrovni, bude to pro něho podle Knihy lepší. ¶66

Bahá'u'lláh v odpovědi na otázku týkající se věna prohlásil:

Se vším, co je v Bayánu s ohledem na lidi, kteří bydlí ve městech a na vesnicích, zjeveno, se vyslovuje souhlas a mělo by se to uvést v život. V Kitáb-i-Aqdas je však uvedena zmínka o nejnižší úrovni. Myslí se tím devatenáct mithqálů stříbra, které jsou v Bayánu výslovně uvedeny pro vesničany. Bohu to přináší větší potěšení za předpokladu, že se obě strany shodnou. Záměrem je prosazovat uspokojení pro všechny a přinášet svornost a shodu mezi lidmi. Čím větší pozornosti se tedy bude těmto záležitostem věnovat, tím to bude lepší... Lidé Bahá se musí stýkat a jednat spolu navzájem s tou největší láskou a upřímností. Měli by dbát zájmů všech, zvláště pak přátel Boha.

‘Abdu’l-Bahá v jedné ze Svých Desek shrnul některá ustanovení, která určují výši věna. Platební jednotkou, která se v níže citovaném výňatku uvádí, je „váhid“. Jeden váhid se rovná devatenácti mithqálům. ‘Abdu’l-Bahá praví:

Obyvatelé měst musí platit ve zlatě a vesničané ve stříbře. Záleží na finančních prostředcích, které má ženich k dispozici. Je-li chudý, zaplatí jeden váhid; má-li skromné prostředky, platí dva váhidy; je-li zámožný tři váhidy; je-li bohatý čtyři váhidy; je-li velmi movitý pět váhidů. Jedná se vpravdě o záležitost, na níž se mají dohodnout ženich, nevěsta a jejich rodiče. Jakákoli dohoda, k níž se dospěje, by se měla uvést do života.

‘Abdu’l-Bahá v téže Desce povzbudil věřící, aby se s otázkami ohledně uplatňování tohoto zákona obraceli na Světový dům spravedlnosti, který má „pravomoc vydávat zákony“. Zdůraznil, že „to je tato instituce, která bude schvalovat zákony a přijímat legislativu, která se týká druhořadých záležitostí, které nejsou ve Svatém textu výslovně uvedeny“.

96. pokud se jakýkoli z Jeho služebníků zamýšlí vydat na cestu, musí své manželce stanovit dobu, kdy se navrátí domů ¶67

Odejde-li manžel, aniž by svou manželku zpravil o datu svého návratu, a nedospějí-li k ní o něm žádné zprávy a zmizí-li po něm všechny stopy, pak Bahá'u'lláh o této situaci uvádí, že byl-li manžel seznámen se zákonem, který Kitáb-i-Aqdas předepisuje, manželka se smí znovu vdát poté, co bude jeden celý rok čekat. Nebyl-li však manžel s daným zákonem seznámen, manželka musí čekat, dokud k ní nedojdou o jejím manželovi zprávy (Otázky a odpovědi 4).

97. přísluší jí čekat po období devíti měsíců, po němž již neexistuje překážka pro to, aby se provdala za jiného muže ¶67

V případě, že se manžel buď nedokáže na konci přesně vymezeného časového období vrátit, nebo uvědomit svou manželku o zdržení, musí manželka čekat devět měsíců, po jejichž uplynutí se smí znovu vdát, třebaže je vhodnější, aby čekala déle (viz poznámku 147 o Bahá'í kalendáři).

Bahá'u'lláh praví, že dospějí-li za takových okolností k manželce zprávy o „úmrtí nebo vraždě jejího manžela“, musí předtím, než se znovu vdá, počkat rovněž devět měsíců (Otázky a odpovědi 27).

‘Abdu’l-Bahá v jedné Desce dále objasnil, že devítiměsíční období čekání, které následuje po obdržení zpráv o manželově smrti, se týká pouze případu, byl-li manžel v době své smrti pryč, a nikoli případu, zemře-li, když je doma.

98. měla by se rozhodnout pro postup, který je chvályhodný ¶67

Bahá’u’lláh definuje „*postup, který je hodný chvály*“ „*zachovávat trpělivost*“ (Otázky a odpovědi 4).

99. dvou spravedlivých svědků ¶67

Bahá’u’lláh udává, že „*kritériem spravedlivosti*“ je ve spojitosti se svědky „*dobrá pověst mezi lidmi*“. Prohlašuje, že není nutné, aby svědci byli Bahá’í, jelikož: „*Před Jeho Trůnem je přijatelné svědectví všech služebníků Boha, ať jsou jakékoli víry nebo vyznání*“ (Otázky a odpovědi 79).

100. Vyvstane-li mezi manželem a manželkou nevraživost a odpor, on se s ní nemá rozvést, ale má setrvávat v průběhu jednoho celého roku v trpělivosti ¶68

V Bahá’í Učení se rozvod silně odsuzuje. Rozmůže-li se však mezi partnery, již jsou manželstvím vázáni, nevraživost a zášť, je rozvod po uplynutí jednoho celého roku přípustný. Během tohoto roku trpělivosti je povinností manžela, aby se postaral o finanční zaopatření své manželky a dětí, a manželský pár se naléhavě vyzývá k tomu, aby se snažil své rozepře usmířit. Shoghi Effendi potvrzuje, že manžel i manželka „mají rovnocenné právo požádat o rozvod“, kdykoli jeden nebo druhý partner „pocítuje, že je naprosto nezbytné, aby tak učinil“.

Bahá’u’lláh v Otázkách a odpovědích rozpracovává řadu otázek, které se týkají roku trpělivosti, jeho dodržování (Otázky a odpovědi 12), stanovení data jeho počátku (Otázky a odpovědi 19 a 40), podmínek pro usmíření (Otázky a odpovědi 38) a úlohy svědků a místního domu spravedlnosti (Otázky a odpovědi 73 a 98). Světový dům spravedlnosti v souvislosti se svědky objasnil, že v současné době vykonávají povinnosti svědků v případech rozvodu duchovní rady.

Podrobná ustanovení Bahá’í zákonů o rozvodu jsou shrnuta v Přehledu a souhrnu, část IV.C.2.a.-i.

101. Pán ... zakázal zvyklost, k níž jste se dříve uchýlovali, když jste se s nějakou ženou třikrát rozvedli. ¶68

To se vztahuje na zákon islámu uvedený v Koránu, který nařizoval, že se za určitých podmínek nemohl muž opětovně oženit se svou manželkou, s níž se rozvedl, pokud by si nevezala jiného muže a nerozvedla se s ním. Bahá’u’lláh potvrzuje, že se jedná o postup, který je v Kitáb-i-Aqdas zakázán (Otázky a odpovědi 31).

102. Ten, jenž se se svou manželkou rozvedl, se může po uplynutí každého jednoho měsíce rozhodnout, že se s ní, existuje-li vzájemná náklonnost a souhlas, opětovně ožení, pokud si však nevezala jiného manžela ... pakliže se samozřejmě ženiny okolnosti nezmění. ¶68

Shoghi Effendi v dopise napsaném jeho jménem uvádí, že „uplynutím každého jednoho měsíce“ se mání neukládat nějaké omezení a že rozvedený pár může být kdykoli po rozvodu opětovně sezdán, pokud ovšem není v daném okamžiku jedna ze stran sezdána s jinou osobou.

103. sperma není nečisté ¶74

V řadě náboženských tradic a ve zvyklostech šíitských muslimů bylo sperma prohlášeno za rituálně nečisté. Bahá'u'lláh zde zbavuje toto pojetí jeho platnosti. Viz též poznámku 106 níže.

104. Přimkněte k lanu vytříbenosti ¶74

‘Abdu’l-Bahá poukazuje na účinek „čistoty a svatosti, čistotnosti a vytříbenosti“ na povznesení „stavu člověka“ a „rozvoje niterné skutečnosti člověka“. Prohlašuje: „Skutečnost, že má člověk čisté tělo bez poskvrny, působí na lidského ducha.“ (Viz též poznámku 74).

105. Každou zašpiněnou věc umývejte vodou, která neprošla změnou v žádném ze tří ohledů ¶74

„Třemi ohledy“, na které se v tomto verši odkazuje, se mání změny, které nastaly v barvě, chuti a pachu vody. Bahá'u'lláh poskytuje další vedení týkající se čisté vody a okamžiku, ve kterém se voda již pokládá za nevhodnou k užívání (Otázky a odpovědi 91).

106. Bůh ...zrušil pojetí „nečistoty“, jehož prostřednictvím se rozličné věci a národy považovaly za nečisté. ¶75

Bahá'u'lláh zrušil pojetí rituální „nečistoty“ tak, jak se chápe a uplatňuje v některých kmenových společnostech a v náboženských společenstvích určitých dřívějších Zřízení. Bahá'u'lláh prohlašuje, že prostřednictvím Jeho Zjevení „byly všechny stvořené věci ponořeny do moře očištění“. (Viz též poznámky 12, 20 a 103).

107. prvního dne Riđvánu ¶75

Jedná se o odkaz na příchod Bahá'u'lláha a Jeho společníků do Zahrady Najíbíyyih vně města Baghdádu, kterou následně Bahá'í začali označovat jako Zahradu Riđvánu. Tato událost, která se uskutečnila v dubnu 1863, třicet jedna dní po Naw-Rúzu, signalizovala počátek období, během něhož Bahá'u'lláh vyhlásil Svým společníkům Své Poslání. Bahá'u'lláh v jedné Desce na Své Vyhlášení poukazuje jako na „Den největšího štěstí“ a líčí Zahradu Riđvánu jako „Místo, z něhož zalil veškeré stvoření nádherou Svého Jména, Nadevše milosrdný“. Bahá'u'lláh strávil v této Zahradě dvanáct dní před tím, než odjel do Istanbulu, jenž byl místem, kam byl poslán do vyhnanství.

Bahá'u'lláhovo Vyhlášení se každoročně slaví jako dvanáctidenní svátek Riđvánu, jenž Shoghi Effendi popsal jako „nejsvětější a nejvýznamnější ze všech Bahá'í svátků“ (viz poznámky 138 a 140).

108. Bayán ¶77

Bayán, Mateřskou knihu Bábí zřízení, zjevil Báb ve dvou částech; jednu persky a jednu arabsky. Je pokladnicí zákonů a zásad Bábova Zřízení a uchovává v sobě většinu Jeho odkazů a poct „Tomu, jehož Bůh projevív“ (Bahá'u'lláhovi), jehož příchod Báb ohlašoval. Shoghi Effendi při svém popisu Bayánu v knize *God Passes By* uvedl, že by se Bayán měl „v první řadě považovat za chvalo zpěv na Přislíbeného než za sbírku zákonů a nařízení určených k tomu, aby byly trvalým průvodcem pro budoucí generace“.

‘Abdu’l-Bahá napsal: „*Kitáb-i-Aqdas* nahradil Bayán, až na ty zákony, které byly v *Kitáb-i-Aqdas* potvrzeny a uvedeny.“

109. ničení knih ¶77

Bahá'u'lláh v *Desce Ishráqát* při odkazu na skutečnost, že Báb podrobil zákony Bayánu Bahá'u'lláhovu schválení, prohlašuje, že některé Bábovy zákony uvedl v platnost tím, že „*je jinými slovy vtělil do Kitáb-i-Aqdas*,“ zatímco ostatní prohlásil za neplatné.

Bayán v souvislosti s ničením knih Bábovým následovníkům přikazoval, aby ničili všechny knihy kromě těch, které byly napsány na obranu Věci a Náboženství Boha. Bahá'u'lláh tento konkrétní zákon Bayánu ruší.

Shoghi Effendi v dopise napsaném jeho jménem uvádí následující poznámku týkající se povahy a přísnosti zákonů Bayánu:

Přísné zákony a nařízení, které zjevil Báb, lze náležitě oceňovat a chápat pouze tehdy, interpretují-li se ve světle Jeho vlastních prohlášení týkajících se povahy, účelu a charakteru Jeho vlastního Zřízení. Z těchto prohlášení jasně vyplývá, že Bábí zřízení mělo v zásadě povahu náboženskou a vskutku i společenskou revoluce a jeho trvání muselo být tudíž krátké, byť plně tragických událostí a rozsáhlých a drastických reforem. Tato drastická opatření, která Báb a Jeho následovníci uplatňovali, se zaváděla za tím účelem, aby došlo k podkopání samotných základů šíitské ortodoxie, a tím dláždila cestu pro příchod Bahá'u'lláha. K prosazení nezávislosti nového Zřízení a rovněž k přípravě půdy pro blížící se Bahá'u'lláhovo Zjevení musel Báb zjevit velice přísné zákony, i když se většina z nich v praxi nikdy neuplatňovala. Avšak už pouhý fakt, že je zjevil, byl sám o sobě důkazem nezávislé povahy Jeho Zřízení a stačil vyvolat tak ohromný rozruch a podnítit ze strany kněžstva takovou opozici, že to přimělo duchovní k tomu, aby Mu nakonec přivodili mučednickou smrt.

110. Povolili jsme vám studovat ve školách takové vědy, které vám přinášejí prospěch, nikoli ty, které končí v planých disputacích ¶77

V Bahá'í Spisech se vyskytuje příkaz, aby si lidé osvojovali vědomosti a studovali umění a vědy. Bahá'í jsou nabádáni k tomu, aby si vážili učenců a lidí, kteří dosáhli velkých úspěchů, a jsou varováni před tím, aby se věnovali studiím, která vyvolávají pouze marné tahanice.

Bahá'u'lláh věřícím ve Svých Deskách radí, aby studovali takové vědy a umění, které jsou „*užitečné*“ a které budou podporovat „*pokrok a rozvoj*“ společnosti, a varuje před vědami, které „*začínají slovy a končí slovy*“, přičemž pokud se lidé takovým vědám věnují, vede to k „*planým disputacím*“. Shoghi Effendi přirovnal v dopise napsaném jeho jménem vědy, které „*začínají slovy a končí slovy*“, k „*neplodným výpravám do metafyzického hnidopišství*“ a v jiném dopise podal vysvětlení, že to, co

Bahá'u'lláh těmito „vědami“ v první řadě míní, jsou „ony teologické traktáty a komentáře, které zatěžují lidský rozum, místo aby mu pomáhaly dospět k pravdě“.

111. Ten, který vedl rozmluvu s Bohem ¶80

Jedná se o tradiční židovský a islámský titul Mojžíše. Bahá'u'lláh prohlašuje, že s příchodem Jeho Zjevení „*je lidským uším udělena výsada, aby slyšely to, co na Sinaji uslyšel Ten, který rozmlouval s Bohem*“.

112. Sinaj ¶80

Hora, na níž Bůh zjevil Mojžíšovi Zákon.

113. Duch Boží ¶80

Jedná se o jeden z titulů, jež se v islámských a Bahá'í Spisech používají k označení Ježíše Krista.

114. Karmel ... Siónu ¶80

Karmel, „Vinice Boha“, je hora ve Svaté zemi, kde se nachází Bábova svatyně a sídlo světového administrativního centra Bahá'í Víry.

Sión je kopec v Jeruzalémě. Traduje se, že Sión je místem, kde se nalézá hrob krále Davida a je též symbolem Jeruzaléma coby Svatého města.

115. Karmínová archa ¶84

„*Karmínová archa*“ je odkazem na Bahá'u'lláhovu Věc. Jeho následovníci jsou označováni za „*společnický Karmínové archy*“, kterou Báb velebil v Qayyúmu'l-Asmá'.

116. Ó císaři Rakouska! Ten, kdož je Rozbřeskem Božího světla, dlel ve vězení v 'Akká v době, kdy ses vydal navštívit Mešitu Aqsá. ¶85

Rakouský císař a uherský král František Josef (Franz Josef, 1830-1916) vykonal roku 1869 pouť do Jeruzaléma. Za svého pobytu ve Svaté zemi nedokázal využít příležitosti, aby se dotázal na Bahá'u'lláha, který byl tou dobou vězněm v 'Akká (Acre).

Mešita Aqsá, což doslovně znamená „Nejvzdálenější“ Mešita, je uváděna v Koránu a je ztotožňována s Chrámovou horou v Jeruzalémě.

117. Ó králi Berlína! ¶86

Císař Vilém I. (Wilhelm Friedrich Ludwig, 1797-1888), sedmý král pruský, byl v lednu 1871 ve francouzské Versailles slavnostně prohlášen za prvního německého císaře. Stalo se tak po vítězství Německa nad Francií ve francouzsko-pruské válce.

118. toho, jehož moc převyšovala tvou moc a jehož postavení předčilo tvé postavení ¶86

Jedná se o odkaz na císaře Francouzů Napoleona III. (1808-1873), jehož mnozí historikové považovali za nejvýznačnějšího monarchu své doby na Západě.

Bahá'u'lláh adresoval Napoleonovi III. dvě Desky. Ve druhé z nich Bahá'u'lláh jasně prorokoval, že Napoleonovo království bude „*uvrženo ve zmatek*“, že mu jeho „*říše vyklouzne*“ z rukou a že jeho lidé zakusí velké „*otřesy*“.

Neuplynul ani rok a Napoleon III. utrpěl v roce 1870 od císaře Viléma I. drtivou porážku v bitvě u Sedanu. Odešel do vyhnanství do Anglie, kde o tři roky později zemřel.

119. Ó lidé Konstantinopole! ¶89

Slovo, které se zde překládá jako „*Konstantinopol*“ (v češtině též Cařihrad), je v originálu „*Ar-Rúm*“ neboli „*Řím*“. Tohoto pojmu se na Středním Východě obecně užívalo k označení Konstantinopole a Východořímské říše, poté města Byzantionu (latinsky též Byzantiumu) a Byzantské říše a později Osmanské říše.

120. Ó Místo, jež se nalézáš na březích dvou moří! ¶89

Jedná se o odkaz na Konstantinopol, která se nyní nazývá Istanbul (v češtině též Cařihrad). Město se nachází na Bosporu, což je přibližně 31 kilometrů dlouhá úžina, která spojuje Černé a Marmarské moře. Jde o největší město a námořní přístav v Turecku.

Konstantinopol byla v letech 1453 až 1922 hlavním městem Osmanské říše. Během Bahá'u'lláhova pobytu v tomto městě seděl na trůně tyranský Sultán 'Abdu'l-'Azíz. Osmanští sultánové byli rovněž kalify, to jest vůdci sunitského islámu. Bahá'u'lláh předjímal pád kalifátu, který byl zrušen roku 1924.

121. Ó břehy Rýna! ¶90

'Abdu'l-Bahá v jedné ze Svých Desek, které napsal před první světovou válkou (1914-1918), vysvětlil, že Bahá'u'lláhova zmínka o tom, že viděl, jak jsou břehy Rýna „*pokryty krví*“, se vztahovala na francouzsko-pruskou válku (1870-1871) a že má přijít ještě větší utrpení.

Shoghi Effendi v knize *God Passes By* tvrdí, že „*despoticky tvrdá smlouva*“, která byla Německu po jeho porážce v první světové válce vnucena, „*vyvolala nářky Berlína*“, které byly před půl stoletím zlověstně prorokovány“.

122. ó Země Tá! ¶91

„Tá“ je počátečním písmenem Ṭihránu (česky Teheránu), hlavního města Íránu. Bahá'u'lláh se mnohdy rozhodl nahrazovat určité místní názvy odkazem na jejich počáteční písmeno. Podle systému počítání abjad je číselnou hodnotou písmene Tá devítka, což se rovná číselné hodnotě jména Bahá.

123. v tobě se narodil Projev Jeho Slávy ¶92

Jedná se o odkaz na Bahá'u'lláhovo narození v Ṭihránu dne 12. listopadu 1817.

124. Ó Země Khá! ¶94

Jde o odkaz na íránskou provincii Khurásán a sousedící oblasti, které zahrnují město 'Ishqábád (česky Ašchabád).

125. Nabude-li kdokoli jednoho sta mithqálů zlata, devatenáct mithqálů z nich náleží Bohu a mají se zaplatit Jemu ¶97

Tento zákon ustavuje Huqúqu'lláh, Právo Boží, což je peněžní dar z přesně stanovené části hodnoty majetku věřícího. Tento dar se předával Bahá'u'lláhovi coby Projevu Božímu a poté po Jeho Nanebevstoupení 'Abdu'l-Baháovi coby Středu Smlouvy. 'Abdu'l-Bahá do Svě Poslední vůle zanesl ustanovení, že Huqúqu'lláh se má předávat „prostřednictvím Strážce Věci Boží“. Jelikož nyní žádného Strážce není, Huqúqu'lláh se předává prostřednictvím Světového domu spravedlnosti coby Hlavy Víry. Tohoto fondu se užívá na podporu Víry Boží a jejích zájmů stejně jako k rozmanitým dobročinným účelům. Darování Huqúqu'lláhu je duchovní povinností, jejíž splnění bylo ponecháno na svědomí každého Bahá'í. Třebaže se věřícím ve společenstvích připomínají požadavky, které zákon Huqúqu obsahuje, žádný věřící se však nesmí individuálně oslovovat ani být k jeho placení vyzýván.

Tento zákon dále rozpracovává řada odstavců v Otázkách a odpovědích. Placení Huqúqu'lláhu je založeno na výpočtu hodnoty majetku jednotlivce. Vlastní-li člověk majetek, jehož hodnota se rovná alespoň devatenácti mithqálům zlata (Otázky a odpovědi 8), je duchovní povinností zaplatit devatenáct procent z celkové částky jako Huqúqu'lláh, a to pouze jednou (Otázky a odpovědi 89). Zvýší-li se kdykoli poté, co byly zaplacený veškeré výdaje, hodnota něčího majetku o částku, jež je alespoň devatenáct mithqálů zlata, má člověk zaplatit devatenáct procent z tohoto nárůstu a tak podobně při každém dalším nárůstu (Otázky a odpovědi 8, 90).

Určité kategorie majetku, jako například vlastní obydlí, jsou z placení Huqúqu'lláhu vyňaty (Otázky a odpovědi 8, 42, 95), a v hlavních rysech jsou nastíněna konkrétní ustanovení, která se zabývají případy finanční ztráty (Otázky a odpovědi 44, 45), případem, kdy investice nevynáší zisk (Otázky a odpovědi 102) a placením Huqúqu'lláhu při úmrtí dané osoby (Otázky a odpovědi 9, 69, 80). (V posledním případě viz poznámku 47).

Rozsáhlé výňatky z Desek, Otázek a odpovědí a dalších Spisů ohledně duchovního významu Huqúqu'lláhu a podrobností jeho uplatňování v praxi byly zveřejněny v kompilaci nazvané *Huqúqu'lláh*.

126. Rozličné žádosti došly od věřících před Náš trůn ohledně zákonů od Boha ... V důsledku toho jsme zjevili tuto Svatou desku a slavnostně jsme ji oděli pláštěm Jeho Zákona, aby snad lidé mohli dodržovat příkázání svého Pána. ¶98

„Po celou řadu let“, prohlašuje Bahá’u’lláh v jedné ze Svých Desek, „*docházely do Nejsvětější přítomnosti žádosti z rozličných zemí, ve kterých byly vznášeny úpěnlivé prosby o zákony Boha, ale My jsme zadržovali Pero, dokud nenastal stanovený čas.*“ Teprve až když uplynulo dvacet let od zrození Jeho Prorockého poslání v teheránském Siyáh-Chálu, zjevil Bahá’u’lláh Kitáb-i-Aqdas, Klenotnici zákonů Svého Zřízení. Bahá’u’lláh zadržoval Kitáb-i-Aqdas před věřícími dokonce i nějakou dobu po jeho zjevení a teprve poté ho zaslal přátelům v Persii. Toto Bohem stanovené zdržení při zjevování základních zákonů Boha pro tento věk a následně postupné uplatňování jejich ustanovení vyobrazuje zásadu postupného zjevování, která se dokonce vztahuje i na období působení každého Proroka.

127. karmínové Místo ¶100

Jde o odkaz na vězeňské město ‘Akká. V Bahá’í Spisech se slova „karmín“ užívá v několika alegorických a symbolických smyslech. (Viz též poznámku 115).

128. Sadratu’l-Muntahá ¶100

Doslova „nejvzdálenější Lotosový strom“, což Shoghi Effendi přeložil jako „*Strom, za který nevede žádná cesta*“. Tohoto výrazu se v islámu používá jako symbolu, například v příbězích o Muhammadově Noční cestě. Udává se jím bod v nebesích, za nějž už nemohou zajít lidé ani andělé při svém přibližování se k Bohu, a stanovuje tak hranice božího poznání, jak bylo lidstvu zjeveno. Z tohoto důvodu se ho v Bahá’í spisech často používá k označení Samotného Projevu Božího. (Viz též poznámku 164).

129. Mateřská kniha ¶103

Pojmu „Mateřská kniha“ se obecně užívá k označení ústřední Knihy nějakého náboženského Zřízení. V Koránu a islámských Hadíthech se tohoto pojmu používá k vylíčení samotného Koránu. V Bábí zřízení je Mateřskou knihou Bayán a Kitáb-i-Aqdas je Mateřskou knihou v Bahá’u’lláhově Zřízení. Strážce mimoto v jednom dopise napsaném jeho jménem prohlásil, že tento koncept lze rovněž použít jako „kolektivní pojem, který označuje soubor Učení, které zjevil Bahá’u’lláh“. Tohoto pojmu se rovněž užívá v širším smyslu k označení Boží klenotnice Zjevení.

130. Každý, kdo vykládá to, co bylo sesláno z nebe Zjevení, a pozmění jeho očividný význam ¶105

Bahá’u’lláh v několika Svých Deskách potvrzuje rozdíl mezi alegorickými verši, které připouštějí interpretaci, a těmi verši, které se pojí k takovým tématům, jako jsou zákony a nařízení, bohoslužba a náboženské obřady, jejichž smysl je zřejmý a kde se vyžaduje, aby je věřící dodržovali.

Jak se vysvětluje v poznámkách 145 a 184, Bahá’u’lláh určil Svého nejstaršího Syna ‘Abdu’l-Baháa Svým Nástupcem a Vykladačem Svého Učení. ‘Abdu’l-Bahá následně jmenoval Svého nejstaršího

vnuka Shoghi Effendiho, aby po Nĕm působil coby vykladač svatĕho Písma a Strážce Vĕci. Interpretace ‘Abdu’l-Baháa a Shoghi Effendiho se považují za božsky inspirované a jsou pro Bahá’í závazné.

Skutečnost, že existují oficiální výklady, určitému jednotlivci předem nebrání zabývat se studiem Uĕení a tím dospĕt k osobnímu výkladu nebo porozumĕní. V Bahá’í Spisech je však vykreslen jasný rozdíl mezi oficiálním výkladem a porozumĕním, k němuž jednotlivý věřící při studiu Bahá’í Uĕení dospĕje. Individuální interpretace, které se zakládají na osobním porozumĕní Uĕení danĕho jedince, představují plody lidských rozumových schopností a mohou velice přispívat k většímu pochopení Víry. Takové názory však postrádají autoritativnost. Jedinci jsou při představování svých myšlenek varováni před tím, aby nepouštĕli ze zřetele autoritu zjevených slov, aby nepopírali oficiální interpretaci ani proti ní nebojovali a aby se nepouštĕli do sporů. Věřící by namísto toho měli své myšlenky předkládat jako něco, čím chtějí přispĕt k vědĕní, a jasnĕ přitom prohlašovat, že to jsou čistĕ jejich názory.

131. abyste se nepřibližovali k veřejným bazénům perských lázní ¶106

Bahá’u’lláh zakazuje užívání bazénů, které se nacházejí v tradičních lázeňských zaříceních v Persii. Mnozí lidé, kteří tyto lázně navštĕvovali, dodržovali zvyk, že se umývali v jednom a tĕmže bazĕnu a že se voda jen zřídka vymĕňovala. Následkem toho ztratila voda barvu, byla špinavá a nehygienická a měla velice odporný zápach.

132. Vyhýbejte se rovnĕž páchnoucím bazénům na dvorech perských domů ¶106

Vĕtšina domů v Persii mívala na svĕm dvoře bazĕn, který sloužil jako nádrž na vodu, jíž se užívalo k čištĕní, mytí a ostatním úkolům v domácnosti. Jelikož byla voda v bazĕnu stojatá a obvykle se po celé týdny nemĕnila, vedlo to k tomu, že se z ní ĕasem linul velice nepříjemný zápach.

133. Je vám zakázáno vstupovat do manželství s manželkami svých otců. ¶107

Manželství s nevlastní matkou je zde výslovnĕ zakázáno. Tento zákon se rovnĕž vztahuje na manželství s nevlastním otcem. Tam, kde Bahá’u’lláh stanovil nějaký zákon mezi mužem a ženou, platí *mutatis mutandis* také mezi ženou a mužem, pokud to daný kontext neznemožňuje.

‘Abdu’l-Bahá a Shoghi Effendi potvrdili, že i když jsou nevlastní matky jedinou kategorií příbuzných, která je v textu uvedena, neznamená to, že jsou všechny ostatní svazky v rámci rodiny přípustné. Bahá’u’lláh prohlašuje, že přísluší Domu spravedlnosti, aby vydával zákony „ohlednĕ zákonnosti ĕi nezákonnosti sňatku se svými příbuznými“ (Otázky a odpovědi 50). ‘Abdu’l-Bahá napsal, že čím je u páru pokrevní příbuzenství vzdálenĕjší, tím lépe, jelikož taková manželství poskytují základ pro tělesné blaho lidstva a vedou k přátelství mezi jeho příslušníky.

134. tĕmatem chlapců ¶107

Slovo, které se zde překládá jako „*chlapci*“, má v tomto kontextu v arabskĕm originálu podtext pederastie. Shoghi Effendi tento odkaz vyložil jako zákaz všech homosexuálních vztahů.

Bahá'í učení se v oblasti sexuální etiky zaměřuje na manželství a rodinu jako na pevný základ celé struktury lidské společnosti a jeho záměrem je tuto boží instituci chránit a posilovat. Bahá'í zákon tak omezuje přípustný pohlavní styk na pohlavní styk mezi mužem a ženou, s níž je určitý muž ženat.

V jednom dopise napsaném jménem Shoghi Effendiho stojí:

Bez ohledu na to, jak obětavá a hezká může být láska mezi osobami téhož pohlaví, dovolovat, aby se projevovала v sexuální aktivitě, není vhodné. Říkat, že se jedná o ideál, není omluvou. Bahá'u'lláh opravdu zakázal nemorálnost každého druhu a na homosexuální vztahy se jako na takové dívá, a kromě toho jde o vztahy, které jsou proti přírodě. Pro poctivou duši je velikým břemenem, je-li takovými způsobem znevýhodněna. Ale prostřednictvím rad a pomoci lékařů, energickým a odhodlaným úsilím a prostřednictvím modlitby může duše tuto překážku překonat.

Bahá'u'lláh stanovuje, aby Světový dům spravedlnosti určil podle stupně přestupku tresty za cizoložství a sodomii (Otázky a odpovědi 49).

135. Nikomu není dovoleno, aby před zrakem veřejnosti mumlal posvátné verše, kráčí-li po ulici nebo tržišti ¶108

Jedná se o narážku na obvyklé chování určitých duchovních a náboženských představitelů dřívějších Zřízení, kteří z přetvářky a licoměrnosti a kvůli tomu, aby se jim dostalo od svých následovníků chvály, na ukázkou své zbožnosti okázale mumlali na veřejných místech modlitby. Bahá'u'lláh takové chování zakazuje a zdůrazňuje důležitost pokory a opravdové oddanosti Bohu.

136. Každému bylo nařízeno sepsat poslední vůli. ¶109

Jednotlivec má podle Bahá'u'lláhova Učení povinnost sepsat poslední vůli, a se svým majetkem smí naložit jakýmkoli způsobem, který si zvolí (viz poznámku 38).

Bahá'u'lláh potvrzuje, že při sepisování závěti „*má člověk nad svým majetkem plnou pravomoc*“, poněvadž Bůh jednotlivci povolil „*nakládat s tím, co mu udělil, jakkoli si bude přát*“ (Otázky a odpovědi 69). V Kitáb-i-Aqdas jsou vyložena ustanovení pro rozdělení dědictví pro případ nezanechání závěti (viz poznámky 38-48).

137. Největšího jména ¶109

Jak je vysvětleno v poznámce 33, může Největší jméno Boha nabývat rozličných podob, z nichž se všechny zakládají na slově „Bahá“. Bahá'í na Východě uplatňují toto nařízení Aqdasu tím, že v záhlaví své poslední vůle uvádějí taková slovní spojení jako: „Ó Ty Slávo Přeslavného“, „Ve jménu Boha, Přeslavného“ nebo „On je Přeslavný“ a tak podobně.

138. Všechny slavnosti dospěly ke svému završení ve dvou Největších svátcích a ve dvou dalších Svátcích, které spadají na dvojici dní ¶110

Tato pasáž zavádí čtyři velké svátky Bahá'í roku. Dva svátky, které Bahá'u'lláh označil za „*dva Největší svátky*“, jsou za prvé Svátek Riḍvānu, který připomíná Bahá'u'lláhovo Vyhlášení Jeho Prorockého poslání v Zahradě Riḍvānu v Baghdádu během dvanácti dní v dubnu a květnu 1863 a na něž se odkazuje jako na „*Krále svátků*“, a za druhé Bábovo Vyhlášení, které se odehrálo v květnu 1844 v Shírāzu. První, devátý a dvanáctý den Svátku Riḍvānu se slaví jako svatý den (Otázky a odpovědi 1) stejně jako den Vyhlášení Bába.

„*Dva další Svátky*“ jsou výročími narození Bahá'u'lláha a Bába. V muslimském lunárním kalendáři spadají tato výročí na dva po sobě následující dny, narození Bahá'u'lláha připadá na druhý den měsíce Muharramu 1233 A.H. (12. listopadu 1817) a narození Bába na první den téhož měsíce 1235 A.H. (20. října 1819). Poukazuje se na ně proto jako na „*Dvojí narozeniny*“ a Bahá'u'lláh prohlašuje, že tyto dva dny se v očích Boha počítají jako den jediný (Otázky a odpovědi 2). Prohlašuje, že stane-li se, že tyto dny připadnou na měsíc půstu, příkaz se postit se na tyto dny nevztahuje (Otázky a odpovědi 36). Vezme-li se v úvahu, že Bahá'í kalendář (viz poznámky 26 a 147) je kalendářem solárním, zůstává na Světovém domu spravedlnosti, aby určil, zda se mají Dvojí svaté narozeniny slavit na solárním, nebo na lunárním základě[§].

139. prvního dne měsíce Bahá ¶111

V Bahá'í kalendáři nese první měsíc v roce a první den každého měsíce název „Bahá“. Den Bahá v měsíci Bahá je tudíž Bahá'í Nový rok, Naw-Rúz, který ustavil Báb coby slavnost a který zde Bahá'u'lláh potvrzuje (viz poznámky 26 a 147).

Kromě sedmi svatých dnů, které jsou v těchto pasážích Kitáb-i-Aqdas stanoveny, se za Bahá'u'lláhova života jako svatý den rovněž připomínalo umučení Bába, v důsledku čehož došlo k tomu, že 'Abdu'l-Bahá přidal k počtu svátků připomínku Bahá'u'lláhova nanebevstoupení, čímž se počet svatých dnů ustálil na devíti. Připomínají se ještě dvě další výročí, při nichž se ale věřící nezdržují práce. Jde o Den Smlouvy a výročí 'Abdu'l-Baháova zesnutí. Viz kapitolu o Bahá'í kalendáři ve sborníku *The Bahá'í World*, svazek XVIII.

140. Největší svátek je vskutku Králem svátků ¶112

Jde o odkaz na Svátek Riḍvānu (viz poznámky 107 a 138).

141. Bůh dříve uložil každému z věřících povinnost přinášet před Náš trůn v obět' drahocenné dary, které se nacházejí v jeho vlastnictví. ... jsme je nyní této povinnosti zprostili. ¶114

Tato pasáž ruší ustanovení Bayánu, které nařizovalo, aby všechny předměty, jimž se nic nevyrovná, byly po příchodu Toho, jehož Bůh projeví, předloženy právě Jemu. Báb vysvětlil, že jelikož Projev Boží nemá sobě rovna, mělo by se vše, co je samo o sobě neporovnatelné, pro Něj oprávněně vyhradit, nepřikáže-li jinak.

[§] Ve svém poselství z 10. července 2014 ohledně obecného zavedení Badí' kalendáře Světový dům spravedlnosti stanovil, že Svátky dvojitých narozenin se budou připomínat první a druhý den následující po výskytu osmého novu po Naw-Rúzu, jak bude předem určeno pomocí astronomických tabulek za použití Tihrán (Teheránu) jako orientačního bodu.

142. v hodině úsvitu ¶115

Bahá'u'lláh s odkazem na účast na modlitbách za úsvitu v *Mashriqu'l-Adhkaru*, Bahá'í domu uctívání, vysvětlil, že ačkoli je „*hodina úsvitu*“ uvedena jako skutečný čas výslovně stanovený v Knize Boha, jsou tyto modlitby přijatelné v jakoukoli dobu od „*nejranějšího úsvitu dne, mezi úsvitem a východem slunce, ba dokonce až dvě hodiny po východu slunce*“ (Otázky a odpovědi 15).

143. Tyto Desky krásí pečet' Toho, který dává přijít úsvitu, kdož pozvedává Svůj hlas mezi nebesy a zemí. ¶117

Bahá'u'lláh opakovaně potvrzuje naprostou neporušenost Svých Spisů coby Slova Božího. Některé Jeho Desky nesou též otisk jedné z Jeho pečetí. Periodicky vydávaný sborník *The Bahá'í World*, svazek V., str. 4, obsahuje fotografie řady Bahá'u'lláhových pečetí.

144. Je nepřipustné, aby člověk, který byl nadán rozumem, požíval to, co ho o něj obírá. ¶119

V Bahá'í Spisech se nachází mnoho zmínek, které zakazují požívání vína a jiných opojných nápojů a které líčí zhoubný účinek těchto omamných látek na jedince. Bahá'u'lláh v jedné ze Svých Desek prohlašuje:

Střežte se toho, abyste nevyměnili Víno Boha za vlastní víno, neboť to otupí váš rozum a odvrátí vaše obličej od Tváře Boha, Nadevše slavného, Neporovnatelného, Nedostupného. Nepřibližujte se k němu, neboť vám to bylo zakázáno příkazem Boha, Vznešeného, Všemohoucího.

‘Abdu'l-Bahá vysvětluje, že *Kitáb-i-Aqdas* zakazuje „*lehký i tvrdý alkohol*“, a tvrdí, že důvodem zákazu požívání alkoholických nápojů je, že „*alkohol zavádí rozum na scestí a působí oslabování těla*“.

Shoghi Effendi v dopisech napsaných jeho jménem uvádí, že tento zákaz nezahrnuje jen požívání vína, ale „*všeho, co uvádí mysl ve zmatek*“, a objasňuje, že požívání alkoholu se dovoluje pouze tehdy, je-li součástí léčby, která se provádí „*podle doporučení kompetentního a pečlivého lékaře, který ji mohl předepsat kvůli léčení nějakého zvláštního onemocnění*“.

145. obračejte své tváře směrem k Tomu, jehož Bůh určil, jenž vyrašil z tohoto Odvěkého kořene ¶121

Bahá'u'lláh zde činí narážku na ‘Abdu'l-Baháa jako na Svého Nástupce a vyzývá věřící, aby se k Němu obraceli. Bahá'u'lláh v Knize Smlouvy, Své Poslední vůli, odhaluje záměr tohoto verše. Prohlašuje: „*Předmětem tohoto posvátného verše není nikdo jiný než Nejmocnější větev.*“ „*Nejmocnější větev*“ je jedním z titulů, které Bahá'u'lláh udělil ‘Abdu'l-Baháovi (viz též poznámky 66 and 184).

146. V Bayánu vám bylo zapovězeno pokládat Nám otázky. ¶126

Báb Svým následovníkům zakázal, aby pokládali otázky Tomu, jehož Bůh projeví (Bahá'u'lláhovi), pokud nebyly jejich otázky podány písemně a netýkaly se témat, která jsou Jeho vznešeného postavení důstojna. Viz *Selections from the Writings of the Báb* (Bábovy vybrané spisy).

Bahá'u'lláh tento Bábův zákaz ruší. Vyzývá věřící k tomu, aby se ptali na takové otázky, na něž se „potřebují zeptat“, a varuje je, aby se vyhýbali kladení „planých otázek“ takového druhu, kterými se zaměstnávali „lidé dřívějších časů“.

147. Počet měsíců v jednom roce stanovený v Knize Boha činí devatenáct. ¶127

Bahá'í rok se v souladu s Badí' kalendářem skládá z devatenácti měsíců, z nichž každý obsahuje devatenáct dní. Do tohoto kalendáře se mezi osmnáctým a devatenáctým měsícem přidává několik vložených dnů (čtyři dny v běžném roce a pět dnů v přestupném roce), aby se kalendář přizpůsobil solárnímu roku**. Báb měsíce pojmenoval podle určitých přídomků Boha. Bahá'í Nový rok, Naw-Rúz, je astronomicky přesně stanoven a shoduje se s březnovou rovnodenností (viz poznámka 26). K získání dalších podrobností včetně jmen dnů v týdnu a názvů měsíců se podívejte na kapitulu o Bahá'í kalendáři ve sborníku *The Bahá'í World*, svazek XVIII.

148. První z těchto měsíců byl ozdoben tímto Jménem, které zastihuje celé stvoření. ¶127

Báb v perském Bayánu udělil jméno „Bahá“ prvnímu měsíci v roce (viz poznámka 139).

149. Pán nařídil, aby se zesnulí pohřbívali do země v rakvích ¶128

Báb v Bayánu předepsal, že by se zesnulí měli pohřbívat v rakvích vyrobených z křišťálu nebo leštěného kamene. Shoghi Effendi v dopise, který byl napsán jeho jménem, vysvětlil, že významem tohoto ustanovení je projevat úctu lidskému tělu, které „svého času zušlechťovala nesmrtelná duše člověka“.

Krátce řečeno, Bahá'í zákon o pochování zesnulého uvádí, že je zakázáno přenášení těla od místa smrti déle než jednu hodinu; že by se tělo mělo zabalit do rubáše z hedvábí nebo bavlny a na prst zesnulého by se měl umístit prsten, který ponese nápis: „*Přišel jsem od Boha a vracím se k Němu, odpoután ode všeho vyjma Něj, pevně se drže Jeho Jména, Milosrdný, Slitovný*“; a že by rakev měla být z křišťálu, kamene nebo kvalitního tvrdého dřeva. Je stanovena konkrétní modlitba za zesnulé (viz poznámka 10), která se má pronášet před pohřbením do země. 'Abdu'l-Bahá a Strážce potvrdili, že tento zákon předem vylučuje pohřeb žehem. Formální modlitba a prsten jsou určeny pro ty, kteří dosáhli věku dospělosti, tj. 15 let věku (Otázky a odpovědi 70).

Ohledně materiálu, z něhož se má rakev vyrobit, duch zákona je takový, že rakve by měly být z co nejtrvanlivějšího materiálu. Světový dům spravedlnosti z tohoto důvodu vysvětlil, že kromě materiálů přesně vyjmenovaných v Kitáb-i-Aqdas, není u rakve námitek proti používání co nejtvrdšího dostupného dřeva nebo betonu. V současné době je ponecháno na rozhodnutí Bahá'í věřících, aby se v této věci řídili podle vlastní volby.

** Se zavedením Badí' kalendáře, jak bylo oznámeno Světovým domem spravedlnosti v poselství z 10. července 2014, se počet vložených dnů mění podle času jarní rovnodennosti v následujících letech.

150. Bod Bayánu ¶129

„*Bod Bayánu*“ je jedním z titulů, kterým Báb odkazoval Sám na Sebe.

151. aby se zesnulí ovinuli do pěti pláten z hedvábí nebo bavlny ¶130

Báb v Bayánu upřesnil, že by se tělo zesnulého mělo zabalit do pěti pláten z hedvábí nebo bavlny. Bahá'u'lláh toto ustanovení potvrdil a přidal klauzuli, že u „*těch, jejichž prostředky jsou omezeny, postačí plátno jediné z jedné či druhé tkaniny*“.

Když byl Bahá'u'lláh dotázán, zda se „*pět pláten*“, která se v zákonu uvádějí, vztahuje na „*pět rubášů přes celou postavu*“ nebo „*pět látek, jejichž užívání bylo až doposud běžné*“, odpověděl, že se tím míní „*použití pěti látek*“ (Otázky a odpovědi 56).

Co se způsobu, kterým by se tělo mělo zabalit, týče, v Bahá'í Spisech neexistuje nic, co by definovalo, jak by se mělo tělo zabalit, ať se jedná o případ, kdy se použije „*pěti látek*“ nebo pouze „*jediné plátno*“. V současné době se směřjí Bahá'í v této věci řídit vlastním úsudkem.

152. Je vám zapovězeno přepravovat tělo zesnulého na větší vzdálenost, než je jedna hodina cesty z města ¶130

Záměrem tohoto příkazu je omezit trvání cesty na období jedné hodiny bez ohledu na dopravní prostředky, které se vyberou pro přepravu těla na pohřebiště. Bahá'u'lláh potvrzuje, že čím dříve se uskuteční pohřeb, „*tím vhodnější a přijatelnější to bude*“ (Otázky a odpovědi 16).

Místo smrti se může chápat tak, že zahrnuje město nebo obec, v němž daný člověk zemře, a tudíž se dá jednogodinová cesta vypočítat od hranic města k místu pochování. Podstatou Bahá'u'lláhova zákona je, aby byl zesnulý člověk pohřben poblíž místa, kde zemře.

153. Bůh odstranil omezení ohledně cestování, která byla uložena v Bayánu. ¶131

Báb nařídil určitá omezení týkající se cestování, která měla zůstat v platnosti až do příchodu Příslíbeného Bayánu, v kteréžto době se věřící podle Bábových pokynů měli vydat na cestu, třebaš i pěšky, aby se s Ním setkali, jelikož dosažení Jeho přítomnosti bylo plodem a smyslem samotné jejich existence.

154. Povznásejte a zvelebujte dva Domy na Dvojích posvěcených místech a ostatní místa, ve kterých byl postaven trůn vašeho Pána... ¶133

Bahá'u'lláh ztotožňuje „*dva Domy*“ se Svým Domem v Baghdádu, který označil za „*Největší dům*“, a Bábův Dům v Shirázu, přičemž oba dva domy stanovil za poutní místa (viz Otázky a odpovědi 29, 32 a poznámku 54).

Shoghi Effendi vysvětlil, že „*ostatní místa, ve kterých byl postaven trůn vašeho Pána*“ odkazují na ona místa, ve kterých pobývala Osoba Projevu Božího. Bahá'u'lláh prohlašuje, že „*lidé z oblastí, kde se tyto domy nacházejí, se mohou rozhodnout, jestli zachovají každý dům*“, v němž On pobýval, „*nebo jeden z nich*“ (Otázky a odpovědi 32). Bahá'í instituce identifikovaly, zdokumentovaly a, bylo-li to možné, získaly do svého vlastnictví a nechaly opravit celou řadu historických míst, která se pojí s Dvojími Projevy.

155. Dejte si pozor, aby vám nic, co bylo zapsáno v Knize, nezabránilo v tom naslouchat této, Živoucí Knize ¶134

„*Kniha*“ je záznamem zjeveného Slova Projevu Boha. „*Živoucí kniha*“ je odkazem na Osobu projevu.

Tato slova obsahují nářku na Bábovo prohlášení v perském Bayánu o „*Živoucí knize*“, kterou ztotožňuje s Tím, jehož Bůh projeví. Sám Bahá'u'lláh v jedné ze Svých Desek prohlašuje: „*Kniha Boha byla seslána v podobě tohoto Mladíka.*“

Bahá'u'lláh v tomto verši Kitáb-i-Aqdas a opět v odstavci 168 Kitáb-i-Aqdas odkazuje Sám na Sebe jako na „*Živoucí knihu*“. Varuje „*následovníky všech ostatních Věr*“ před tím, aby hledali „*ve svých Svätých knihách důvody*“, kterými by vyvraceli výroky „*Živoucí knihy*“. Nabádá lidi, aby nedovolili, aby jim to, co bylo zaznamenáno v „*Knize*“, zabránilo rozpoznat Jeho Postavení, a pevně se přidržovali toho, co existuje v tomto novém Zjevení.

156. hold tomuto Zjevení z Pera Toho, který byl Mým Zvěstovatelem ¶135

„*Hold*“, jenž Bahá'u'lláh v této pasáži cituje, je z arabského Bayánu.

157. „Qiblih je vskutku Ten, jehož Bůh projeví; kdykoli se pohne On, pohne se i Qiblih, dokud On nespočine.“ ¶137

Rozprava o tomto verši se nachází v poznámkách 7 a 8.

158. Je nezákonné vstupovat do manželství s někým jiným nežli s tím, kdo je věřícím v Bayán. Přijme-li tuto Věc pouze jediná manželská strana, ocitne se její vlastnictví pro druhou stranu mimo zákon ¶139

Tato pasáž Bayánu, kterou zde Bahá'u'lláh cituje, obrací pozornost věřících k bezprostřední blízkosti příchodu „*Toho, jehož Bůh projeví*“. Zákaz sňatku s osobou, která není Bábí, a ustanovení, že majetek manžela či manželky, kteří přijali Víru, nelze zákonně převést na nebábí chotě či choť, neuváděl Báb výslovně v platnost, a Bahá'u'lláh je následně zrušil, dříve než mohly vstoupit v účinnost. Bahá'u'lláh při citování tohoto zákona upozorňuje na skutečnost, že Báb při jeho zjevování jasně předjímal možnost, že Bahá'u'lláhova Věc vystoupí do popředí dříve než Věc Samotného Bába.

Shoghi Effendi v knize *God Passes By* upozorňuje na to, že Bayán „by se měl v první řadě považovat za chvalozpěv na Přislíbeného než za sbírku zákonů a nařízení určených k tomu, aby byly trvalým průvodcem pro budoucí generace“. „Úmyslně přísný v pravidlech a nařízeních, která ukládal,“

pokračuje, „převratný v zásadách, které vštěpoval, jehož kýženým záměrem bylo probudit kněžstvo a lid z jejich odedávné strnulosti a zasadit náhlou a osudovou ránu zastaralým a zkorumpovaným institucím, prohlásil díky svým drastickým ustanovením příchod očekávaného Dne, Dne, kdy ‚Volající zavolá k nepříjemně tvrdým úkolům‘, kdy On ‚zničí všechno, co bylo před Ním, stejně jako Apoštol Boží zničil způsoby těch, kteří Mu předcházeli“ (viz též poznámku 109).

159. Bod Bayánu ¶140

Jeden z titulů Bába.

160. Vpravdě, není jiného Boha kromě Mě ¶143

Bahá'í Spisy obsahují mnoho pasáží, které objasňují povahu Projevu a Jeho vztah k Bohu. Bahá'u'lláh podtrhuje jedinečnou a všepřesahující povahu Božství. Vysvětluje, že „protože nemůže být pouta, jež by přímo spojovalo jednoho pravého Boha s Jeho stvořením,“ Bůh nařizuje, aby se „v každém věku a zřízení projevila v královstvích pozemských a nebeských čistá a neposkvrněná Duše“. Tato „tajemná a nadpozemská Bytost“, Projev Boha, má lidskou povahu, která se týká „světa hmoty“, a duchovní povahu „zrozenou z podstaty Samotného Boha“. On je rovněž obdařen „dvojím postavením“:

První postavení, které se týká Jeho nejnítěrnější skutečnosti, Ho představuje jako Toho, jehož hlas je hlasem Boha Samotného... Druhé postavení je lidské postavení, jehož příkladem jsou následující verše: „Jsem jenom člověk jako vy.“ „Rci, budiž chvála mému Pánu! Jsem Já více nežli člověk, než apoštol?“

Bahá'u'lláh rovněž potvrzuje, že v duchovní říši existuje „základní jednota“ mezi všemi Projevy Boha. Všichni zjevují „Krásu Boha“, projevují Jeho jména a přídomky a dávají promlouvat Jeho Zjevení. V tomto ohledu prohlašuje:

Prohlásí-li kterýkoli ze všeobjímajících Projevů Boha: ‚Já jsem Bůh,‘ mluví v skutku pravdu a není o tom žádných pochyb. Neboť se opakovaně ukázalo, že skrze jejich Zjevení, jejich přídomky a jména se ve světě projevuje Zjevení Boha, Jeho jména a Jeho přídomky...

Třebaže Projevy zjevují jména a přídomky Boha a jsou prostředkem, skrze něž má lidstvo přístup k poznání Boha a Jeho Zjevení, Shoghi Effendi prohlašuje, že by se Projevy „neměly nikdy ztotožňovat s onou neviditelnou Skutečností, s Podstatou samotného Božství“. Co se Bahá'u'lláha týče, Strážce napsal, že „lidský chrám, který byl učiněn nástrojem tak podmaňujícího Zjevení“, se nemá ztotožňovat se „Skutečností“ Boha.

Shoghi Effendi ohledně jedinečnosti Bahá'u'lláhova postavení a velikosti Jeho Zjevení potvrzuje, že prorocká prohlášení, která se týkají „Dne Boha“ a jež se nacházejí ve Svatých písmech minulých Zřízení, jsou Bahá'u'lláhovým příchodem naplněna:

Pro Izrael nebyl nikým větším ani nikým menším než vtělením „Věčného otce“, „Hospodina zástupů“, který sestoupil „s deseti tisíci svatých“; pro křesťanstvo Kristem, který se navrátil „ve slávě Otce“; pro šíitský islám návratem Imáma Husayna; pro sunitský islám sestoupením „Ducha Božího“ (Ježíše Krista); pro zoroastrijce příslibem Šáh-Bahrámem; pro hinduisty převtělením Kršny a pro buddhisty pátým Buddhou.

Bahá'u'lláh popisuje postavení „Božství“, které sdílí se všemi Projevy Boha jako

...postavení, v němž člověk zemře sám pro sebe a žije v Bohu. Pokaždé, když se zmiňuji o Božství, tak to vyjadřuje Mé úplné a naprosté sebezapření. Jedná se o postavení, v němž nemám žádnou kontrolu nad tím, co je pro mne dobré nebo zlé, ani nad svým životem anebo svým vzkříšením.

A ohledně Svého vlastního vztahu k Bohu dosvědčuje:

Rozjímám-li, ó můj Bože, o vztahu, který mě k Tobě váže, jsem pohnut k tomu, abych všem stvořeným věcem prohlásil ‚vpravdě, já jsem Bůh‘; a uvažuji-li o svém vlastní Já, hle, zjišťuji, že je prostší nežli prach!

161. placením Zakátu ¶146

Na Zakát se v Koránu odkazuje jako na pravidelnou částku na dobročinné účely, která je pro muslimy závazná. Tento koncept se po určité době rozvinul do podoby dobročinné daně, která ukládala povinnost odvádět pevně stanovenou část z určitých kategorií příjmů přesahujících stanovené limity, jíž se má používat na výpomoc chudým, k rozličným dobročinným účelům a na pomoc Věci Boží. Horní hranice daňové úlevy se pro různé druhy komodit lišila stejně jako procento placené ze zdanitelné části.

Bahá'u'lláh prohlašuje, že Bahá'í zákon týkající se Zakátu se řídí tím, „co bylo zjeveno v Koránu“ (Otázky a odpovědi 107). Jelikož v Koránu nejsou uvedeny takové záležitosti, jako je horní hranice daňové úlevy, kategorie příjmů, jichž se Zakát týká, četnost plateb a odstupňování sazeb pro rozličné kategorie Zakátu, bude muset tyto věci v budoucnosti stanovit Světový dům spravedlnosti. Shoghi Effendi uvedl, že až do zavedení této legislativy by měli věřící podle svých prostředků a možností pravidelně přispívat do Bahá'í fondu.

162. Je nezákonné žebrať a je zakázáno dávat tomu, kdo žebrať. ¶147

‘Abdu'l-Bahá v jedné Desce vysvětluje význam tohoto verše. Prohlašuje, že „žebření je zakázáno a že dávání almužny lidem, kteří si ze žebření udělali své povolání, je rovněž zapovězeno“. V téže Desce dále upozorňuje: „Cílem je žebračství úplně vykořenit. Nedokáže-li si však člověk vydělávat na živobytí, drtí-li ho strašlivá bída nebo stane-li se bezmocným, potom je povinností bohatých nebo zástupců, aby ho zaopatřili měsíčním příspěvkem na nejnnutnější živobytí... ‚Zástupci‘ se mívají představitelé lidí, to jest členové domu spravedlnosti.“

Zákaz dávat almužny lidem, kteří žebrají, předem nebrání jednotlivcům a duchovním radám v tom, aby poskytovali chudým a potřebným finanční pomoc nebo aby jim poskytovali příležitosti osvojovat si takové dovednosti, které jim umožní vydělávat si na živobytí (viz poznámku 56).

163. Pokutu ... již dříve předepsal ... každému, který by jiného rozesmutnil ¶148

Bahá'u'lláh ruší zákon perského Bayánu, který se týká placení pokuty jako odškodného za rozesmutnění svého bližního.

164. posvátným Lotosovým stromem ¶148

„*Posvátný Lotosový strom*“ je odkazem na Sadratu'l-Muntahá, „*Strom, za který nevede žádná cesta*“ (viz poznámku 128). Odkazu se zde užívá symbolicky k označení Bahá'u'lláha.

165. Přednášejte verše Boha každého jitra a večera. ¶149

Bahá'u'lláh prohlašuje, že základním „*požadavkem*“ pro pronášení „*veršů Boha*“ je „*dychtivost a láska*“ věřících „*číst Slovo Boží*“ (Otázky a odpovědi 68).

Bahá'u'lláh s ohledem na definici „*veršů Boha*“ prohlašuje, že se jedná o „*vše, co bylo sesláno z Nebe Boží promluvy*“. Shoghi Effendi objasnil v dopise jednomu věřícímu na Východě, že pod pojmem „*verše Boha*“ nejsou zahrnuty 'Abdu'l-Baháovy spisy; obdobně uvedl, že se tento pojem nevztahuje ani na jeho vlastní spisy.

166. Bylo vám nařízeno, abyste po uplynutí každých devatenácti let obnovovali nábytek ve svých domovech ¶151

Bahá'u'lláh potvrzuje nařízení z arabského Bayánu, které se týká obnovy nábytku jednou za devatenáct let za předpokladu, že si to člověk může dovolit. 'Abdu'l-Bahá uvádí tento příkaz do vztahu s prosazováním vytříbenosti a čistotnosti. Vysvětluje, že smyslem zákona je, aby člověk vyměnil takový nábytek, který zastaral, přišel o svůj lesk a vyvolává odpor. Nevztahuje se na takové věci, které jsou vzácné nebo na s láskou uchovávané předměty, starožitnosti nebo klenoty.

167. Myjte si svá chodidla ¶152

Věřící jsou v Kitáb-i-Aqdas nabádáni k tomu, aby se pravidelně koupali, aby nosili čisté oblečení a aby celkově byli podstatou čistotnosti a vytříbenosti. Přehled a souhrn, část IV.D.3.y.i.-vii., udává shrnutí příslušných ustanovení. Bahá'u'lláh s ohledem na mytí nohou uvádí, že je vhodnější užívat teplou vodu, avšak mytí ve studené vodě je též přípustné (Otázky a odpovědi 97).

168. Bylo vám zakázáno používat kazatelen. Každý, kdo si přeje přednášet vám verše svého Pána, necht' se posadit na židli umístěnou na pódium ¶154

Tato ustanovení mají svého předchůdce v perském Bayánu. Báb zakázal užívání kazatelen pro kázání a čtení Textu. Namísto toho upřesnil, že se pro mluvčího má umístit židle na vyvýšený stupínek, aby všichni slyšeli Slovo Boží jasně.

'Abdu'l-Bahá a Shoghi Effendi v komentářích k tomuto zákonu objasnili, že v *Mashriqu'l-Adhkáru* (kde jsou kázání zakázána a lze číst pouze slova ze Svatého písma) může čtenář stát nebo sedět, a je-li nutné, aby ho bylo lépe slyšet, smí používat pohyblivý nízký stupínek, ale že kazatelna se nedovoluje. V případě setkání konaných na jiných místech, než je *Mashriqu'l-Adhkár*, se rovněž čtenáři nebo mluvčímu dovoluje, aby seděl nebo stál a aby používal stupínek. 'Abdu'l-Bahá v jedné ze Svých Desek opětovně zopakoval zákaz používání kazatelen na jakémkoli místě a zdůraznil, že pronášejí-li Bahá'í věřící na shromážděních nějakou řeč, mají ji pronášet v postoji nejzazší pokory a sebezapírání.

169. Hraní hazardních her ¶155

Činnosti, které spadají pod tento zákaz, nebyly v Bahá'u'lláhových Spisech vylíčeny. Jak uvedli 'Abdu'l-Bahá i Shoghi Effendi, je ponecháno na Světovém domu spravedlnosti, aby podrobnosti tohoto zákazu blíže upřesnil. Světový dům spravedlnosti jako odpověď na otázku, zda daný zákaz zahrnuje loterie, sázky na takové věci jako jsou koňské dostihy a fotbalové zápasy, bingo a podobně, uvedl, že se jedná o záležitost, která se bude podrobně zvažovat v budoucnosti. [Duchovní] rady a jednotlivci jsou prozatím nabádáni k tomu, aby kolem těchto záležitostí nedělali povyk a ponechali je na svědomí jednotlivých věřících.

Dům spravedlnosti vydal ustanovení, že není vhodné, aby se finanční prostředky pro fondy Víry vybíraly prostřednictvím loterií, tombol a hazardních her.

170. požívání opia ... jakoukoli látku, která ... podněcuje malátnost a strnulost ¶155

Bahá'u'lláh v závěrečném odstavci Kitáb-i-Aqdas opakuje zákaz požívání opia. Shoghi Effendi v této souvislosti prohlásil, že jedním z předpokladů pro „cudný a svatý život“ je „naprosté zdržování se ... opia a podobných návykových drog“. Pod tento zákaz spadají heroin, hašiš a ostatní deriváty konopí jako například marihuana jakož i halucinogenní činitele jako LSD, meskalin a podobné látky.

'Abdu'l-Bahá napsal:

Co se týče opia, je odporné a prokleté. Bůh nás ochraňuj před trestem, kterým postihuje toho, kdo ho požívá. Podle jasného Textu Nejsvětější knihy je opium zakázáno a jeho požívání se naprosto odsuzuje. Rozum ukazuje, že kouření opia je druhem šílenství, a zkušenost dotvrzuje, že ten, kdo ho požívá, je zcela odříznut od lidského království. Necht' Bůh všechny ochrání před spácháním skutku tak ohavného, jako je tento, skutku, který obrátí vniveč samotný základ toho, co znamená být člověkem, a že člověk podlehne navždy a provždy odcizení. Jelikož opium se tak zahryzne do duše, že svědomí jeho uživatele zahyne, jeho rozum se zastře a jeho smyslové vnímání se postupně rozpadne. Promění živého v mrtvolu. Zháší přirozené teplo. Nelze si představit větší škodu, než je ta, kterou způsobuje opium. Šťastní jsou ti, kteří nikdy nepronesou ani jeho jméno; pak pomysli na to, jak bídný je jeho uživatel.

Ó vy milovníci Boha! V tomto cyklu Všemohoucího Boha se dostalo každému násilí a donucování, nátlaku a útlaku odsouzení. Je však povinností, aby se požívání opia zabránilo naprosto všemi prostředky, aby se tak lidský rod snad mohl osvobodit od tohoto nejmocnějšího z morů. A na druhou stranu, běda a bída buď každému, kdo nedostojí své povinnosti vůči svému Pánu.

'Abdu'l-Bahá učinil v jedné ze Svých Desek ohledně opia toto prohlášení: „uživatel, kupující a prodávající jsou všichni připraveni o štědrost a milost Boha“.

A ještě v další Desce 'Abdu'l-Bahá napsal:

Ohledně hašiše jste upozornili na to, že si někteří Peršané vypěstovali na jeho požívání návyk. Milostivý Bože! Jedná se o tu nejhorší ze všech omamných látek a jeho zákaz je jasně zjevný. Jeho požívání způsobuje rozpad myšlení a úplnou strnulost duše. Jak by kdo mohl vyhledávat ovoce pekelného stromu a tím, že z něho pojí, se nechat vést k tomu, že bude příkladem vlastností zrůdy? Jak by kdo mohl požit této zakázané drogy a připravovat se tak o požehnání Nadevše milosrdného?

Alkohol stravuje rozum a způsobuje, že člověk páchá bláznivé skutky, ale toto opium, toto odporné ovoce pekelného stromu, a tento hrozný hašiš zháší rozum, mrazí ducha, mění duši v kámen, pustoší tělo a zanechává člověka bezmocného a ztraceného.

Mělo by se poznamenat, že výše uvedený zákaz požívání určitých druhů drog nezapovídá jejich použití, předepíše-li je kvalifikovaní lékaři coby součást léčby.

171. „tajemství Velkého obratu ve Znamení Vládce“ ¶157

Shaykh Ahmad-i-Ahsá'í (1753-1831), který byl zakladatelem Shaykhí školy a prvním z „dvojice světél, která zvěstovala příchod Bábovy Víry“, prorokoval, že při příchodu Přislíbeného se všechny věci převrátí naruby, poslední bude první, první bude poslední. Bahá'u'lláh v jedné ze Svých Desek poukazuje na „symbol a narážku“ „tajemství Velkého obratu ve Znamení Vládce“. Prohlašuje: „*Tímto obratem způsobil, že vznešení byli poníženi a poníženi byli povzneseni*“ a připomíná, že „*ve dnech Ježíše Ho popřeli ti, kteří se vyznačovali učeností, učenci a duchovní, kdežto prostí rybáři si pospíšili získat přístup do Království*“ (viz také poznámku 172). Další informace o Shaykh Ahmad-i-Ahsá'ím se můžete dozvědět v knize *The Dawn-Breakers (Zvěstovatelé úsvitu)*, kapitoly 1 a 10.

172. „Šestku“ vztyčenou mocí tohoto „Vzpřímeného Alifu“ ¶157

Shaykh Ahmad-i-Ahsá'í kladl ve svých spisech velký důraz na arabské písmeno „Váv“. Nabíl v knize *The Dawn-Breakers* uvádí, že toto písmeno „pro Bába symbolizovalo příchod nového cyklu Božího Zjevení, a proto na ně Bahá'u'lláh učinil v Kitáb-i-Aqdas narážku v oněch pasážích, jako je „*tajemství Velkého obratu*“ a „*Znamení Vládce*“.

Název písmene „Váv“ se skládá ze tří písmen: Váv, Alif, Váv. Podle počítání v systému abjad je číselná hodnota každého z těchto písmen v uvedeném pořadí následující: 6, 1 a 6. Shoghi Effendi poskytuje v jednom dopise, který byl napsán jeho jménem jednomu z věřících na Východě, následující interpretaci tohoto verše Aqdasu. Prohlašuje, že „*Vzpřímený Alif*“ odkazuje na příchod Bába. První písmeno, jehož hodnotou je šestka a které stojí před Alifem, je symbolem dřívějších Zřízení a Projevů, kteří časově předcházeli Bábovi, kdežto třetí písmeno, které má rovněž číselnou hodnotu šest, představuje Bahá'u'lláhovo nejvyšší Zjevení, které bylo projevováno za Alifem.

173. Bylo vám zapovězeno nosit zbraně, není-li to nutné ¶159

Bahá'u'lláh potvrzuje nařízení, které je obsaženo v Bayánu, kteréžto staví nošení zbraní mimo zákon, není-li jejich nošení nezbytně nutné. S ohledem na okolnosti, za kterých by nošení zbraní mohlo být pro jedince „*nutné*“, uděluje 'Abdu'l-Bahá věřícímu svolení k sebeobraně v nebezpečném prostředí. Shoghi Effendi v jednom dopise napsaném jeho jménem rovněž uvedl, že v nouzové situaci, kde není poblíž žádná zákonná moc, k níž by se dalo odvolat, je Bahá'í oprávněn bránit svůj život. Existuje řada dalších situací, v nichž je třeba zbraní a lze je oprávněně použít; například v zemích, ve kterých lidé loví, aby si opatřili potravu a ošacení, a v takových sportech, jako je lukostřelba, střelba a šerm.

Na společenské úrovni zásada kolektivní bezpečnosti, kterou vyložil Bahá'u'lláh (viz *Bahá'u'lláhovy Vybrané spisy*, CXVII) a rozpracoval Shoghi Effendi (viz *Strážcovy dopisy* v knize *Bahá'u'lláhův Světový řád*), přímo nepředpokládá zrušení ozbrojených sil, ale předepisuje „systém, ve kterém je [ozbrojená] Síla služebnicí Spravedlnosti“ a který pamatuje na existenci mezinárodních mírových sil, jež „budou chránit organickou jednotu celého společenství národů“. Bahá'u'lláh v *Desce Bishárát* vyjadřuje naději, že se „*válečné zbraně po celém světě přemění na nástroje obnovy a že se odstraní sváry a konflikty mezi lidmi.*“

V jiné *Desce* Bahá'u'lláh zdůrazňuje důležitost přátelství s následovníky všech náboženství; rovněž prohlašuje, že „*zákon svaté války byl vymazán z Knihy*“.

174. a bylo vám povoleno odívat se do hedvábí ¶159

Nošení hedvábí bylo podle islámských zvyklostí mužům všeobecně zakázáno, s výjimkou období svaté války. Báb tento zákaz, který se nezakládal na verších Koránu, zrušil.

175. Pán vám ... ulevil od omezení, která se dříve vztahovala na oblečení a zastřížení vousu. ¶159

Mnohá pravidla týkající se oděvu měla svůj původ v zákonech a tradičních zvyklostech různých náboženství světa. Například šíitské kněžstvo si pro sebe zavedlo charakteristickou pokrývku hlavy a charakteristická roucha a v jedné době lidem zakazovalo nosit evropské oblečení. Muslimské zvyklosti v touze napodobovat obyčej Proroka rovněž zaváděly řadu omezení s ohledem na zastřížení kníru nebo délku vousu.

Bahá'u'lláh tato omezení vztahující se na oblečení a vous odstranil. Ponechává tyto věci na „uvážení“ jednotlivce a současně vybízí věřící, aby nepřekračovali meze slušnosti a projevovali umírněnost ve všem, co se ošacení týče.

176. Ó Země Káf a Rá! ¶164

Káf a Rá jsou první dvě souhlásky Kirmánu, což je jméno města a provincie v Íránu.

177. všímáme si toho, co se z tebe potajmu a pokradmu šíří. ¶164

Tato pasáž odkazuje na pletichy skupiny Azalí, následovníků Mírzá Yahyáa (viz poznámku 190), které pojí vazby k městu Kirmánu. Do této skupiny patří Mullá Ja'far, jeho syn Shaykh Ahmad-i-Rúhí a Mírzá Áqá Khán-i-Kirmání (oba zeťové Mírzá Yahyáa) jakož i Mírzá Ahmad-i-Kirmání. Nejenomže usilovali o podkopání Víry, ale zapletli se i do politických intrik, které vyvrcholily atentátem na [perského krále] Násiri'd-Dín Sháha.

178. Připomeňte si shaykha, jenž se jmenoval Muhammad Hasan ¶166

Shaykh Muhammad Hasan, jeden z vedoucích představitelů šíitského islámu, odmítl uznat Bába. Byl autorem objemných spisů o šíitské právní vědě a tvrdí se o něm, že zemřel kolem roku 1850.

Nabíl ve své knize *The Dawn-Breakers* (Zvěstovatelé úsvitu) popisuje setkání, které se odehrálo v Najafu mezi Mullá 'Alí-i-Bastámím, který byl jedním z Písmen Živoucího, a Shaykh Muhammad Hasanem. Mullá 'Alí během tohoto setkání oznámil projevení Bába a velebil sílu Jeho Zjevení. Na popud tohoto shaykha byl Mullá 'Alí neprodleně prohlášen za kacíře a vyhnán ze shromáždění. Byl postaven před soud, převezen do Istanbulu a odsouzen k těžké práci.

179. rozsévač pšenice a ječmene ¶166

Jedná se o narážku na Mullá Muhammad Ja'far Gandum-Pák-Kuna, prvního člověka v Isfahánu, který přijal Bábovu Víru. Je zmiňován v perském Bayánu a chválen jako ten, který „*se oděl do roucha učednictví*“. Nabíl v knize *The Dawn-Breakers* popisuje bezvýhradné přijetí Poselství „rozsévačem pšenice“ a jeho horlivou obhajobu nového Zjevení. Gandum-Pák-Kun se připojil ke skupině obránců Pevnosti Shaykh Tabarsí a během obléhání zahynul.

180. Dejte si pozor, aby vás slovo „Prorok“ nezadržovalo od tohoto Největšího oznámení ¶167

Bahá'u'lláh varuje lidi „*hlubokého chápání*“, aby nedovolili svým výkladům Svatých písem bránit jim v rozpoznání Projevu Boha. Následovníci všech náboženství tíhnou k tomu, že dovolují, aby jejich oddanost Zakladateli svého náboženství způsobila, že chápou Jeho Zjevení jako konečné Slovo Boží a popírají možnost příchodu jakéhokoli následujícího Proroka. K tomu došlo v judaismu, křesťanství i islámu. Bahá'u'lláh popírá platnost tohoto pojetí konečnosti jak ve vztahu k minulým Zřízením, tak ke Svému vlastnímu. Ohledně muslimů napsal v Kitáb-i-Íqán: „*lidé Koránu ... dovolili, aby jim slova ‚Pečeť proroků‘ zahalila oči*“, „*aby zastřela jejich porozumění a připravila je o milost všech Jeho mnohačetných darů*“. Potvrzuje, že „*tento námět je... bolestnou zkouškou pro celé lidstvo*“, a naříká nad osudem „*těch, kteří, lnouce k těmto slovům, neuvěřili v Toho, kdo je jejich pravým Zjevitelem*“. Báb poukazuje na totéž téma, když varuje: „*Nechť vás jména neuzavřou jakoby závojem před Tím, kdo je jejich Pánem, ba dokonce i jméno Prorok, neboť takové jméno není ničím jiným než stvořením Jeho promluvy*.“

181. aby vám jakákoli zmínka o „Náměstkovství“ nezabraňovala před svrchovaností Toho, kdož je Náměstkem Boha ¶167

Slovo, které se zde překládá jako „*Náměstkovství*“, je v arabském originálu „*viláyat*“, což má celou škálu významů včetně „*náměstkovství*“, „*strážcovství*“, „*ochranitelství*“ a „*nástupnictví*“. Používá se ve spojitosti se Samotným Bohem, Jeho Projevem nebo s těmi, kteří jsou jmenovanými Nástupci nějakého Projevu.

Bahá'u'lláh v tomto verši Kitáb-i-Aqdas varuje před tím, aby takové koncepty člověku nedovolovaly zůstávat slepým vůči „*svrchovanosti*“ nového Božího Projevu, opravdového „*Náměstka Boha*“.

182. Připomeňte si Karíma ¶170

Hájí Mírzá Muhammad Karím Khán-i-Kirmání (1810 - kolem r. 1873) byl samozvaným vůdcem Shaykhí společenství po smrti Siyyid Kázima, který byl jmenovaným nástupcem Shaykh Ahmad-i-Ahsá'ího (viz poznámky 171 a 172). Tento muž zasvěcoval své snahy šíření učení Shaykh Ahmad-i-Ahsá'ího. Názory, které vyslovoval, se staly předmětem sporů, a to jak mezi jeho přívrženci, tak i oponenty.

Byl pokládán za jednoho z hlavních učenců a plodných autorů svého věku, sepisoval četné knihy a epístoly o rozličných oblastech učenosti, které se v těch dobách pěstovaly. Aktivně se stavěl proti Bábovi i Bahá'u'lláhovi a užíval svých pojednání, aby Bába a Jeho Učení napadal. Bahá'u'lláh v Kitáb-i-Íqán odsuzuje tón a obsah jeho spisů a ke kritickému zhodnocení si vybírá jeden z jeho spisů, v němž se nalézají negativní narážky na Bába. Shoghi Effendi ho popisuje jako „*nadměrně*“

ctižádnostivého a pokryteckého“ a líčí, jak „na zvláštní žádost šáha v jedné rozpravě mrzce napadal novou Víru a její doktrínu“.

183. ó vy učení v Bahá ¶173

Bahá'u'lláh vychvaluje učence z řad Svých následovníků. V Knize Své Smlouvy napsal: „*Požehnání jsou vládci a učenci mezi lidem Bahá.*“ Shoghi Effendi s odkazem na tento výrok napsal:

„*Učenci*“ jsou v tomto svatém cyklu na straně jedné Ruce Věci Boží, a na straně druhé učitelé a šířitelé Jeho Učení, kteří nemají takové postavení jako Ruce Věci Boží, ale kteří dosáhli význačné pozice na poli učení Víry. Co se „*vládců*“ týče, jde o odkaz na členy místních, národních a mezinárodních domů spravedlnosti. Povinnosti každé z těchto duší se stanoví v budoucnosti.

Ruce Věci Boží byli jedinci, které jmenoval Bahá'u'lláh a uložil jim rozličné povinnosti, zvláště takové, které se týkají ochrany a propagace Jeho Víry. 'Abdu'l-Bahá ve Svém spise *Memorials of the Faithful* (Památníky věrných) označil další vynikající věřící za Ruce Věci Boží a do Své Poslední vůle zahrnul ustanovení, které vybízelo Strážce Víry, aby podle svého uvážení jmenoval Ruce Věci Boží. Shoghi Effendi nejdříve několik věřících povýšil do postavení Ruky Věci Boží posmrtně a během posledních let svého života jmenoval do této pozice celkem 32 věřících ze všech kontinentů. V období mezi zesnutím Shoghi Effendiho v roce 1957 a zvolením Světového domu spravedlnosti v roce 1963 řídily Ruce Věci Boží záležitosti Víry ve své funkci Hlavních Správců Bahá'u'lláhova zárodečného světového Společenství národů (viz poznámku 67). V listopadu 1964 Světový dům spravedlnosti stanovil, že nemůže vydat zákon, který by umožňoval jmenování Rukou Věci Boží. Rozhodnutím Domu spravedlnosti se roku 1968 namísto toho funkce Rukou Věci Boží s ohledem na ochranu a propagaci Víry do budoucnosti rozšířily vytvořením kontinentálních sborů poradců a roku 1973 zřízením Mezinárodního centra pro učení Víry, které má své sídlo ve Svaté zemi.

Světový dům spravedlnosti jmenuje poradce, kteří jsou členy Mezinárodního centra pro učení Víry, a kontinentální poradce. Členy pomocných sborů jmenují kontinentální poradci. Všichni tyto jedinci spadají pod definici „*učenců*“, kterou podal Shoghi Effendi ve výše citovaném výroku.

184. předkládejte všechno, čemu v Knize nerozumíte, Tomu, který vyrašil z tohoto mohutného Kmene ¶174

Bahá'u'lláh uděluje 'Abdu'l-Baháovi právo vykládat Jeho svaté Písmo (viz též poznámku 145).

185. Škole Všepřesahující Jedinosti ¶175

Bahá'u'lláh se v tomto verši a ve verších, které po něm bezprostředně následují, staví vůči jednomu z důvodů, kvůli němuž někteří Bábí odmítli Jeho nárok, že je Přislíbeným Bayánu. Jejich odmítnutí se zakládalo na jedné Desce, kterou Báb adresoval „Tomu, jenž bude projeven“, na jejíž rubovou stranu Báb napsal: „*Kěž letmé pohledy Toho, jehož Bůh projeví, osvítí tento dopis v základní škole.*“ Tato Deska byla vydána v knize *Selections from the Writings of the Báb* (Bábovy vybrané spisy).

Tito Bábí tvrdili, že jelikož byl Bahá'u'lláh o dva roky starší než Báb, nebylo možné, aby obdržel tuto Desku „*na základní škole*“.

Bahá'u'lláh zde vysvětluje, že se jedná o odkaz na události, které se odehrávají v duchovních světech mimo tuto rovinu existence.

186. a přijali jsme verše Boha ... které Nám předložil On ¶175

Báb ve Své Desce adresované „Tomu, jenž bude projeven“ popisuje Bayán jako Svůj obětní dar Bahá'u'lláhovi. Viz *Selections from the Writings of the Báb* (Bábovy vybrané spisy).

187. Ó lide Bayánu! ¶176

Jde o odkaz na stoupence Bába.

188. písmena [slova] BUĎ byla spojena a spjata v jedno ¶177

Shoghi Effendi v dopisech napsaných svým jménem vysvětlil, jaký je význam „*písmen B, U a Ď*“. Utvářejí slovo „Bud“, což, jak uvádí Shoghi Effendi, „znamená tvořivou Moc Boha, který prostřednictvím Svého příkazu způsobuje, že jsou všechny věci přivedeny k životu“ a „moc Projevu Boha, Jeho velikou duchovní tvořivou sílu“.

Rozkazovací způsob „Bud“ je v arabském originálu slovo „kun“, které se skládá ze dvou písmen „káf“ a „nún“. Shoghi Effendi je přeložil jako „Be“ [tj. Bud']. Tohoto slova se užívá v Koránu jako příkazu Boha, kterým se stvoření povolává k životu.

189. tohoto nového Světového řádu ¶181

Báb v perském Bayánu prohlásil: „*Dobře je tomu, kdo upře svůj zrak na Bahá'u'lláhův řád a vzdá díky svému Pánu! Protože On bude zajisté projeven. Bůh to vskutku neodvolatelně nařídil v Bayánu.*“ Shoghi Effendi ztotožňuje tento „Řád“ se Systémem, který Bahá'u'lláh předjímal v Kitáb-i-Aqdas, v němž svědčí o jeho převratném vlivu na život lidstva a zjevuje zákony a zásady, které řídí jeho činnost.

Rysy „*nového Světového řádu*“ jsou vykresleny ve Spisech Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa a v dopisech Shoghi Effendiho a Světového domu spravedlnosti. Instrukce soudobého Bahá'í Správního řádu, které utvářejí „strukturální základnu“ Bahá'u'lláhova Světového řádu, budou zrát a rozvíjet se do Bahá'í Světového Společenství národů. Shoghi Effendi v tomto ohledu potvrzuje, že Správní řád s tím, jak „jeho dílčí součásti, jeho organické instituce začnou pracovat efektivně a rázně, potvrdí svůj nárok a prokáže své schopnosti, aby se považoval nejenom za jádro, ale za samotný vzor Nového světového řádu, který je předurčen k tomu, aby, až se čas naplní, pojal celé lidstvo“.

Chcete-li získat další informace o postupném rozvoji tohoto nového Světového řádu, můžete se například obrátit na dopisy Shoghi Effendiho, které vyšly v knize *Bahá'u'lláhův Světový řád*.

190. Ó zdroji zvrácenosti! ¶184

Jedná se o odkaz na Mírzá Yahyáa, jenž je znám jako Subh-i-Azal (Jitro věčnosti), mladšího nevlastního Bahá'u'lláhova bratra, který proti Bahá'u'lláhovi povstal a postavil se proti Jeho Věci. Báb jmenoval Mírzá Yahyáa symbolickou hlavou Bábího společenství až do doby bezprostředně se blížícího projevení Přislíbeného. Na popud Siyyid Muhammad-i-Isfaháního (viz poznámku 192) zradil Mírzá Yahyá důvěru, kterou do něj Báb vložil, vznášel nárok, že je Bábovým nástupcem, pletichařil proti Bahá'u'lláhovi, a ba dokonce se Ho pokusil nechat zavraždit. Když mu Bahá'u'lláh v Adrianopoli oficiálně vyhlásil Své poselství, Mírzá Yahyá na to odpověděl tím, že zašel až tak daleko, že vznesl vlastní nárok, že je příjemcem nezávislého Zjevení. Jeho troufalé nároky nakonec odmítli všichni, vyjma nemnohých, kteří jsou známi jako Azalí (viz poznámku 177). Shoghi Effendi ho popsal jako „hlavního Porušitele Bábovy Smlouvy“ (viz knihu *God Passes By*, kapitolu X).

191. vzpomeň si, jak jsme Tě dnem i nocí vychovávali pro službu Věci ¶184

Shoghi Effendi poukazuje v knize *God Passes By* na skutečnost, že Bahá'u'lláh, který byl o třináct let starší než Mírzá Yahyá, mu za časů jeho raného mládí a dospělosti dával rady a pečoval o něj.

192. Bůh se chopil toho, který tě svedl na scestí. ¶184

Jde o odkaz na Siyyid Muhammad-i-Isfaháního, kterého Shoghi Effendi vylíčil jako „Antikrista Bahá'ího zjevení“. Byl to člověk, jehož charakter byl zkažený, který měl velkou osobní ctižádostivost a který ponoukal Mírzá Yahyáa, aby se postavil proti Bahá'u'lláhovi a nárokoval si pro sebe prorocký úřad (viz poznámku 190). Přestože byl přívržencem Mírzá Yahyáa, poslali Siyyid Muhammada spolu s Bahá'u'lláhem do vyhnanství do 'Akká. Nepřestával vystupovat a pletichařit proti Bahá'u'lláhovi. Shoghi Effendi vylíčil okolnosti jeho smrti v knize *God Passes By* takto:

Bahá'u'lláhovu životu nyní jasně hrozilo nové nebezpečí. Třebaže On Sám při několika příležitostech Svým následovníkům ústně i písemně přísně zakazoval podnikat vůči svým trýznitelům jakékoli odvetné skutky, a dokonce poslal zpět do Bejrútu nezodpovědného arabského konvertitu, který zamýšlel pomstít křivdy, které jeho milovaný Velitel utrpěl, sedm Jeho společníků potají vyhledalo a zavraždilo tři své pronásledovatele, mezi nimiž byli Siyyid Muhammad a Áqá Ján.

Zděšení, které se již tak utlačovaného společenství zmocnilo, se nedá popsat. Bahá'u'lláhovo rozhořčení neznalo mezí. „*Kdybychom,*“ vyslovuje takto Své pocity v Desce, kterou zjevil brzy poté, co byl tento skutek spáchán, „*zmínili to, co Nás postihlo, nebesa by se rozetla vedví a hory by se rozdrotily.*“ „*Mé zajetí,*“ napsal při jiné příležitosti, „*Mi nemůže přivodit újmu. Co Mne může poškodit, je chování těch, již Mne milují, kteří si činí nárok, že jsou se Mnou spřízněni, a přesto páchají to, co způsobuje, že Mé srdce a pero sténá.*“

193. Vyberte jediný jazyk ... přijměte ... jedno společné písmo. ¶189

Bahá'u'lláh nařizuje přijmout jeden světový jazyk a písmo. Jeho Spisy se zaobírají dvěma etapami tohoto procesu. První etapa má spočívat ve volbě nějakého stávajícího jazyka, nebo jazyka, který bude vynalezen, jenž se poté bude vyučovat ve všech školách světa jako pomocný jazyk vedle jazyků mateřských. Vlády světa se prostřednictvím svých parlamentů vyzývají k tomu, aby tento významný zákon uvedly v život. Druhou etapou by v daleké budoucnosti bylo konečné přijetí jednoho jediného jazyka a společného písma pro všechny, kteří obývají tuto planetu.

194. Stanovili jsme dvě znamení pro dozrání lidského rodu do dospělosti ¶189

Prvním znamením dospělosti lidstva, na něž se v Bahá'u'lláhových Spisech poukazuje, je postupný vznik vědy, která se líčí jako „*božská filosofie*“, jejíž součástí bude objev převratného přístupu ke transmutaci (tj. přeměně) prvků. Jedná se o známku skvoucí slávy budoucího úžasného rozšíření poznání.

Co se týče „*druhého*“ znamení, o němž Bahá'u'lláh uvádí, že bylo v Kitáb-i-Aqdas zjeveno, Shoghi Effendi prohlašuje, že Bahá'u'lláh „...ve Své Nejsvětější knize nařídil výběr jediného jazyka a přijetí společného písma, kterých budou používat všichni, kteří obývají Zemi. Jde o nařízení, které, až se uvede v platnost, bude, jak to On Sám v oné Knize potvrzuje, jedním ze znamení *dozrání lidského rodu do dospělosti*“.

Další hlubší pohled na tento proces dospívání lidstva a jeho směřování k dospělosti nabízí následující Bahá'u'lláhovo prohlášení:

Jedním ze znamení dospělosti světa je, že nikdo nebude chtít přijmout břímě královského úřadu. Nebude nikoho, kdo by byl ochoten, aby sám nesl jeho tíži. Onen den bude dnem, kdy se v lidstvu projeví moudrost.

Shoghi Effendi spojil dospělost lidského rodu se sjednocením celého lidstva, ustavením světového společenství národů a bezpříkladným popudem pro „intelektuální, morální a duchovní život veškerého lidského rodu“.

SLOVNÍČEK

‘Abdu’l-Bahá

„Služebník Bahá“, ‘Abbás Effendi (1844-1921), byl nejstarším synem a jmenovaným Nástupcem Bahá’u’lláha a Středem Jeho Smlouvy.

Abjad (čti abdžad)

Starodávny arabský systém přidělování číselné hodnoty písmenům abecedy, což znamená, že čísla mohou představovat písmena a naopak. Každé slovo má tímto svůj doslovný význam jakož i číselnou hodnotu.

Báb

Doslova „Brána“, což byl titul Mírzá ‘Alí-Muhammada (1819-1850), jež přijal po vyhlášení Svého Poselství v Šírázu v květnu 1844. Báb byl Zakladatelem Bábí Víry a Zvěstovatelem Bahá’u’lláha.

Bahá

Bahá znamená Sláva. Jedná se o Největší jméno Boha a o titul, jímž je označován Bahá’u’lláh. Jde rovněž o jméno prvního měsíce Bahá’í roku a o první den každého Bahá’í měsíce.

Bahá’u’lláh

„Sláva Boží.“ Jde o titul Mírzá Husayn-‘Alího (1817 -1892), Zakladatele Bahá’í Víry.

Bayán

Bayán („Výklad“) je název, který dal Báb Svě Knize zákonů a tento název se rovněž vztahuje na celý soubor Jeho Spisů. Perský Bayán je hlavní doktrinální prací a základní pokladnicí zákonů, které stanovil Báb. Arabský Bayán má obdobný obsah, ale je menší a má menší význam. Odkazy ve vysvětlivkách, které se zaměřují na témata, jež lze nalézt jak v perském, tak i v arabském Bayánu, se bez dalšího rozlišování udávají pod pojmem „Bayán“.

Huqúqu’lláh

„Právo Boží.“ Bylo zavedeno v Kitáb-i-Aqdas. Jedná se peněžní obnos, který Bahá'í věřící v duchu oběti za přesně stanovených podmínek darují Hlavě Víry k účelům, které upřesňují Bahá'í Spisy.

Mashriqu'l-Adhkár

Doslova „Místo úsvitu chvály Boha“. Jde o označení Bahá'í Domu uctívání a jeho přidružených budov.

Mithqál

Jednotka hmotnosti, která má něco málo přes 3,5 gramu. V Kitáb-i-Aqdas se jí užívá k různým účelům s ohledem na množství zlata či stříbra, obvykle v množství 9, 19 nebo 95 mithqálů. Níže jsou uvedeny ekvivalenty těchto hodnot v metrické soustavě a v trojských uncích (které se používají při stanovení hodnoty drahých kovů):

9 mithqálů = 32,775 gramů = 1,05374 trojské unce

19 mithqálů = 69,192 gramů = 2,22456 trojské unce

95 mithqálů = 345,958 gramů = 11,12282 trojské unce

Tento výpočet se zakládá na vedení od Shoghi Effendiho, které bylo uvedeno v dopise, jenž byl napsán jeho jménem a ve kterém stojí, že „jeden mithqál se skládá z devatenácti nakhudů. Váha dvaceti čtyř nakhudů se rovná 4 gramům a třem pětina. Výpočty lze provádět na tomto základě.“

Mithqál, jehož se na Středním Východě tradičně užívalo, se skládal z 24 nakhudů, ale v Bayánu to bylo změněno na 19 nakhudů, což Bahá'u'lláh potvrdil jako velikost mithqálu, na něž se v Bahá'í zákonech odkazuje (Otázky a odpovědi 23).

Nakhud

Jednotka hmotnosti. Viz „mithqál“.

Qayyúmu'l-Asmá'

Bábův komentář k Súře o Josefovi z Koránu. Tento spis byl zjeven roku 1844. Bahá'u'lláh ho popsal jako „*první, největší a nejmocnější ze všech knih*“ v Bábí zřízení.

Shoghi Effendi

Shoghi Effendi (1897-1957) byl Strážcem Bahá'í Víry v letech 1921-1957. Byl nejstarším vnukem 'Abdu'l-Baháa. 'Abdu'l-Bahá ho jmenoval Hlavou Víry.

Síyáh-Chál

Doslova „Černá jáma“. Temný, odporně páchnoucí podzemní žalář v Teheránu, ve kterém byl Bahá'u'lláh v roce 1852 čtyři měsíce vězněn.

KLÍČ K ÚRYVKŮM Z KITÁB-I-AQDAS, KTERÉ PŘELOŽIL SHOGHI EFFENDI

ZKRATKY PRAMENŮ, ZE KTERÝCH SE ČERPALO PŘI PŘEKLADU KITÁB-I-AQDAS DO ANGLICKÉHO JAZYKA

- BA Shoghi Effendi: *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-1932*. Wilmette, Illinois, Bahá'í Publishing Trust, rev. edn., 1968
- BC National Spiritual Assembly of the Bahá'ís of the United States: *The Bahá'í Community: A summarisation of Its Organization and Laws*. Wilmette, Illinois, Bahá'í Publishing Trust, rev. edn., 1963
- CF Shoghi Effendi: *Citadel of Faith: Messages to America, 1947-1957*, Wilmette, Illinois, Bahá'í Publishing Trust, 1965
- ESW Bahá'u'lláh: *Epistle to the Son of the Wolf*, Wilmette, Illinois, Bahá'í Publishing Trust, 1979
- GWB Bahá'u'lláh: *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, Wilmette, Illinois, Bahá'í Publishing Trust, rev. edn., 1980,
srovnej též: *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, Nakladatelství Bahá'í, Mladá Boleslav, 1994.
- PDC Shoghi Effendi: *The Promised Day is Come*, Wilmette, Illinois, Bahá'í Publishing Trust, rev. edn., 1980
- SW *Star of the West, The Bahá'í Magazine*, vol. XIV, July 1923, no. 4. Reprinted 1978, Oxford, George Ronald
- UD Shoghi Effendi: *The Unfolding Destiny of the British Bahá'í Community*, London, Bahá'í Publishing Trust, 1981
- Shoghi Effendi: *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters*, Wilmette, Illinois, Bahá'í Publishing Trust, 1974
- WOB srovnej též: *Bahá'u'lláhův Světový řád*, Bahá'í nakladatelství, Praha, 2008.

SEZNAM JEDNOTLIVÝCH ÚRYVKŮ

Č. odstavce

- 1- 5 „První povinností ... ó lidé hlubokého chápání!“ (GWB CLV)
- 7 „Kdykoli se Mé zákony ... Jeho rozhodného nařízení.“ (GWB CLV)
- 10 „Rozkázali jsme vám, abyste se modlili a postili ... Velkomyslný“ (BC str.40)
- 16 „Nařídili jsme vám půst ... Naw-Rúz jako svátek.“ „Cestující, stonající ... vázání ...“ (BC str. 40)
- 17 „Zdržujte se jídla ...stanovena v Knize.“ (BC str. 40)
- 30 „Pán nařídil ... překročí-li tento počet.“ „Přísluší jim, aby byli důvěrníky ... ó vy, kteří chápete.“ (BA str. 21)
- 35 „Ó vy služebníci Milosrdného ... plané představy.“ (SW str. 112)
- 37 „Každý člověk, který před uplynutím plného jednoho tisíce let vznese nárok ... Nadevše moudrého.“ (GWB CLXV)
- 38-40 „Nevyděste se ... mezi mrtvé.“ (GWB LXXI)
- 43 „Nenaříkejte ve svých hodinách zkoušek ... Ten, který je obeznaný.“ (SW str. 112)
- 48 „Každému otci ... obklopily svět.“ (SW str. 112)
- 52 „Ó vy Mužové Spravedlnosti ... Věrný.“ (SW str. 112)
- 53-55 „Nechť se vaše srdce ... z vděčných.“ (GWB LXXII)
- 58-59 „Střežte se toho, aby ... chápatý člověk.“ (GWB LXXII)
- 63 „Vstupujte do svazku manželského ... se o Mně bude mezi Mými služebníky zmiňovat.“ (UD str. 195)
- 78-84 „Ó králové na Zemi! Ten, který je svrchovaný Pán ... ba přímo i svůj život.“ (GWB CV)
- 85 „Ó císaři Rakouska! ... rozjasněným Obzorem.“ (PDC str. 37)
- 86 „Rci: Ó králi Berlína! ... těch, kteří přemítají.“ (PDC str. 36-37)
- 87 „Nic jsme od vás nežádali ... ó shromáždění králů!“ (PDC str. 26)
- 88 „Naslouchejte, ó vládcové Ameriky ... Nařizovatele, Nadevše moudrého, rozdrťte utlačitele, jemuž se dobře daří.“ (CF str. 18-19)
- 89 „Ó Místo, jež se nalézáš ... Vševedoucí, Nadevše moudrý.“ (PDC str. 40)
- 90 „Ó břehy Rýna! ... okázalou slávou.“ (PDC str. 37)

- 91-93 „Nechť tě nic nermoutí ... úžasné Knize.“ (GWB LVI)
- 99-104 „Rci: Ó náboženští vůdcové ... byste to jen chápali.“ (GWB XCVII)
- 105 „Každý, kdo vykládá ... Jasně knize.“ (ESW str. 129-130)
- 118 „Pán udělil ... kosti vzkřísí.“ (SW str. 113)
- 120 „Své hlavy ozdobte ... Nadevše moudrého.“ (SW str. 113)
- 121 „Až nastane odliv oceánu Mé přítomnosti ... Odvěkého kořene.“ (WOB str. 134)
- 122-25 „Považte malichernost ... pozemská a nebeská.“ (GWB CLIX)
- 144 „Stýkejte se se všemi náboženstvími ... končí všechny věci.“ (SW str. 114)
- 161-63 „Požehnaný je člověk ... Nejštědřejší.“ (GWB XXXVII)
- 165 „Ó shromáždění duchovních! Když byly Mé ... podivnou věc.“ (PDC str. 82)
- 165 „Rozťali jsme závoje ... i v budoucnosti ...“ (PDC str. 82)
- 166 „Kdybyste bývali uvěřili ... nedbalců.“ (PDC str. 82)
- 167 „Toto je Věc ... otřásla všemi vašimi pověrami a modlami.“ (PDC str. 82)
- 169 „Ó shromáždění duchovních! Střeďte se toho ... všech znamení!“ (PDC str. 82)
- 171 „Roztrhejte závoje vedví ... nedbalců.“ (PDC str. 82)
- 173 „Šťastní jste vy ... drolící se kost.“ (SW str. 114)
- 174 „Až se Mystická holubice ... tohoto mohutného Kmene.“ (WOB str. 134)
- 181-83 „Rovnováhu světa ... Silného, Milujícího.“ (GWB LXX)